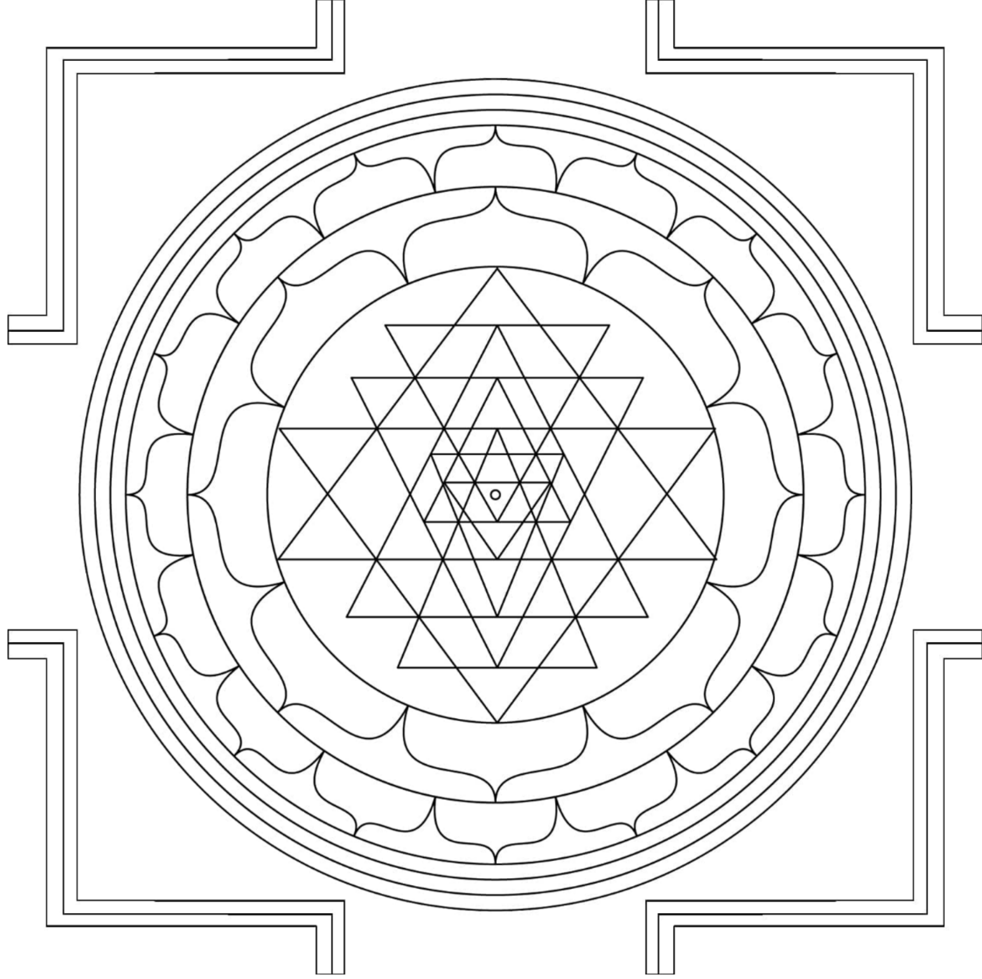
Sri Chidananda Shashtiabda Poorthy Commemoration Volume.

SRI KAMAKALA VILASA

(With Tamil Commentary)

N. SUBRAMANIA IYER.

ஸ்ரீ குஹாநந்த மண்டலி வெளியீடு -11

॥ श्रीः ॥

॥ ब्रह्मविदाप्नोति परम् ॥

॥ ஸ்ரீ꞉ ॥

॥ ப்³ரஹ்மவிதா³ப்னோதி பரம் ॥

॥ श्रीकामकलाविलासः ॥

ஸ்ரீ காமகலா விலாஸம்

(மூலமும்)

ஸ்ரீ குஹாநந்த மண்டலியின் ஸ்தாபகர்

பிரஹ்மஸ்ரீ, அருட்கவி, ந. சுப்ரமணிய அய்யர்

அவர்களாலியற்றப்பட்ட

ஆநந்தோல்லாஸம்

என்னும் தமிழ் விருத்தியுரையும்.

ஸ்ரீ குஹாநந்த மண்டலீ

சென்னை.

 1942 [ரூ. 1-8-0

PRINTED AT
THE SRI BALAMANORAMA PRESS,
MYLAPORE, MADRAS.

FOREWORD.

KAMAKALA VILASA of Punyananda is a handbook of the philosophy of the Srividya cult popularly called the Mantra Sastra. What Muktāvali is to the modern school of Naiyayikas, what the Vedanta Paribhasha is to the Advaitic school of philosophy and what the Sankhya Karika is to the Sankhya Darśana, Kāmakala Vilasa is to the literature of Mantra Sastra. It may be termed as the Prakarana Grantha of the science of Srividya.

The literature of Srividya abounds both in books dealing with its ritual and its philosophy. The law of the ritual can be traced to *Parasurama Kalpa Sutra* which is its original source. *Vamake'svara Tantra*, also known as *Nityashodasikārnava*, another ancient authority, deals with both - with the ritual in the first five Viśramas roughly running to 400 slokas and with the philosophy in the next three Viśrāmas running to about 400 slokas constituting what is popularly known as *Yogini Hridaya*. *Tantrarāja*, an equally ancient treatise, devotes its first 34 chapters largely to the ritual and the last two chapters exclusively to Vasana and allied topics of philosophy.

Of the two aspects *viz*., the ritualistic and the philosophical in the light of which Srividya can be viewed, it is the philosophical that is exclusively dealt with in *Kamakalāvilāsa*. It proceeds on the lines chalked out by the *Pratyabhijñā Satras* of the Kashmirian school which serve as the common source of the Saiva and Sakta cults. The Saiva aspect was worked upon and elaborated in *Siva Drishti* and other works which followed upon its heels including the *Pratyabhijñā Vimarsini* of the great Alamkārika, Abhinavagupta. The Sakta aspect was emphasised and developed in the Chidgagana Chandrikā of Kālidāsa and similar works of later date including the Tantraloka of Abhinavagupta.

To this latter school of. Sakta which emerged from the Pratyabhijñā Sūtras belongs this short and sweet handbook known as Kāmkalā Vilāsa. This book presents in a short compass the whole range of the philosophy of Srividya. Among others. it deals with topics like the creation of the Universe in its twofold division of Speech **(वाक्)** (**வாக்**)and Object **(अर्थ)** (**அர்த²**) which emerged from the primitive wish to create, which dawned at the outset of creation on the Supreme Being. The development of Sri Chakra from the Bindu is symbolical of the evolution of the Universe from the primordial seed which manifested itself both as Sukla Bindu and Rakta Bindu which, when coming into mutual contact, is described in Srividya literature as *Kamakalā*, the root - cause of all creation. A glance at the contents prefixed to this work will give a succinct view of the several topics dealt with in the book. The learned commentator has given a tentative date to the author of the text by placing him in the middle of the 14th century.

This book has had two editions in Sanskrit printed along with the commentary *Chidvalli* of Naṭanānanda. One is the Madras edition brought out by the late Mr. M. V. Srinivasa Iyer, the other is the North - Indian edition brought out by Arthur Avalon. But an elucidation of the tenets embodied in this work for people knowing Tamil, but not quite conversant with Sanskrit, has always remained a long - felt want.

Not only is this long - felt want satisfied by the present publication, but also, be it noted, the learned author of the Tamil commentary printed herein, Brahmasri Nadiminti Subrahmanya Iyer has struck an entirely new and original method by which the synthesis between the Mantra Sastra and the Vedanta has been deftly brought out. One who reads this commentary can hardly

fail to perceive that the bedrock of the science of Srividya is furnished by the philosophy of Vedanta promulgated by Sri Sankara.

Of all the works written by the learned com- mentator, his commentary on this work which he has appropriately styled as *Anandollasa*, the Bloom of joy, may be considered to be his master - piece. It draws largely from an original work of his, previously published under the name and style of Srividya Saparyā Vāsanā in which he has exhaustively dealt with the philosophical background of all the details of ritual involved in the Devi worship. The light in which the ideas are presented in this learned commentary opens out a new and superior avenue for all reasoning Upasakas which, we are sure, will stand the test of times. In short Brahmasri N. Subrahmanya Iyer has laid the world of Upāsakas under a deep debt of gratitude for his unique presentation of Srividya on unexceptionable and rational grounds.

It is my fervent wish tha the ideas presented in this volume may reach a wider public in due course by a rendering in English.

C. SANKARA RAMA SASTRI

Mylapore, Madras,
22nd October, 1942.

श्रीरस्तु ।

ஸ்ரீரஸ்து ।

அபிநந்தநம்.

किं वा सर्वजगद्धिताय जननी पुंरूपिणी रूपिणी
किं वा शङ्करभास्करार्यविदुषोरेकावतारो भुवि ।
किं वा शिष्यजनस्य पुण्यनिचयः किं भागधेयं नृणां
किं वा सद्गुणराशिरेव तनुभृत् किं वा गुरूणां गुरुः ॥

கிம் வா ஸர்வஜக³த்³தி⁴தாய ஜனனீ பும்ரூபிணீ ரூபிணீ
கிம் வா ஶங்கரபா⁴ஸ்கரார்யவிது³ஷோரேகாவதாரோ பு⁴வி ।
கிம் வா ஶிஷ்யஜனஸ்ய புண்யனிசயஃ கிம் பா⁴க³தே⁴யம் ந்ருணாம்
கிம் வா ஸத்³கு³ணராஶிரேவ தனுப்⁴ருத் கிம் வா கு³ரூணாம் கு³ருஃ ॥

“உலக நன்மையைநாடி, ஸர்வ அவயவ ஸுந்தரியான அன்னை அவனியில் புருஷ உருவமெடுத்தனளா? ஸ்ரீசங்கரர் பாஸ்கரர் என்னும் இரண்டு வித்வான்களின் ஒரே அவதாரமா? உபாஸக சிஷ்ய ஜனங்களின் புண்யராசியா? இக்காலத்து மஹா ஜனங்களின் பெரும் பாக்கியமா? நற்குணங்களின் ராசியே உருவெடுத்ததா! இது வரை கிடைத்த நம் குருக்களுக்கெல்லாம் குருவா! இவர்.”

இங்ஙனம் போற்றற்குரிய அரும் பெரும் குணம் படைத்த பிரம்மஸ்ரீ அபிநவ பாஸ்கர, வரகவி, ந. சுப்ரமண்ய ஆர்யர் அவர்கள் ஸ்ரீபாரததேவியின் அருந்தவப் புதல்வராவர். பித்ருயாணம் அல்லது தூமாதி மார்க்கத்திஅள்ள பல்லாயிரம் ரிஷிக ளில் சிலர் அவனியில் அவதரித்து, மங்கும் கலைகளையும் ஸம்ப்ரதாயங்களையும், உத்தரணம் செய்வதாகப் புராணங்கள் கூறுகின்றன. அத்தகைய புண்ய மூர்த்திகளில் இவரும் ஒருவர்.

"மகாபுருஷர்கள் பூங்கொத்துப்போல் எல்லோர் தலை மீதிலுமிருப்பார். அல்லது மரத்தினடியே வீழ்வார்." என்று ஒரு மஹாகவி கூறியவண்ணம், பலர் சிரஸா போற் றிப் புகழத்தக்க கல்வி, ஒழுக்கம், குணம், திறமை முதலியன ஒருமிக்க அமையப் பெற்றவர் இவர். பல ஆண்டு தவமிருந்து ஸத்குருவைப்பெற்று, ஸதுபதேசமெய்தி அதைச் சில ஆண்டு அநுபவித்து, சிஷ்ய மண்டலம் தேடிவர, "சேரவாரும் ஜகத்தீரே" என்னும் தாயுமானவரினுரை போல் தான்பெற்ற பேரின்பத்தை ஊட்டிப் பெருக்கி வருவதை உய்து நோக்கில், ஸ்ரீ வேதவ்யாஸாதிகளைப்போல் தேவர்களால் தூண்டப் பட்ட ஒர் ஆதிகாரிக புருஷரோ என்ற எண்ணம் திடப்படுகின்றது.

ஸ்ரீவித்தையும் பிரும்ம வித்தையும் ஒன்றே என்று தேனிலுமினிய தென்மொ ழியில் தெளிவாக எடுத்துக் காட்டிய ஸத்புருஷர் இவரே. இவருக்குக் கல்வியைவிட அருளே அதிகம். அருளைவிட அநுபவம் அதிகம். அதை விட வாக்குறுதி அதிகம்.

அதைவிட சாந்தி யதிகம். ஆதலின் இவரைப்போற்றிப் புகழும் சொற்களோ, அல்லது இவருக்குச்செய்யும் எத்தகைய உபசாரமோ அதிகமெனின் அதே அதிகப்ரஸங்கமாகும்.

"ஸத்சிஷ்யன் கிடைக்கவேண்டுமென்று குரு ஒர் ஹோமம் செய்யவேண்டும்" என்று தைத்திரீய உபநிஷத்து கூறுகின்றது.

“ஸத்குருவை அடையாச்சீடர் குருட்டாட்டமாடிக் குழியில் விழுவர்” எனகின்றுர் திருமூலர். ஆகலின் உயர் பிறவியளிக்கும் ஸத்குரு கிடைப்பதும், உபதேசித்த வண்ணம் உபதேசத்தை வீணுக்காது பெரும்பயன் பெறும் ஸத் சிஷ்யன் கிடைப்பதும் அரிதினும் அரிதே! இங்கு இருவரது தவப்பயனுலும் ஸத்குருவும் ஸத்சிஷ்ய மண்டலமும் ஒன்று சேர்ந்தது பொன்மலர் நாற்றமுடைதாதல் போன்று போற்றற்கேற்றது.

இம்மஹா புருஷனின் **அறுபதாம் ஆண்டு விழாவில்** ஏனையோரைப்போல் அவருக்குச் சிலைவைப்பது, படமெழுதுவது, பணமுடிப்பளிப்பது, புகழ்மாலை வெளியிடுவது என்னும் இவைகளை விட்டு, இதுகாலை **ஸ்ரீ காமகலா விலாஸம்** என்னும் உயரிய நூலை வெளியிடுவது உபாஸகர்களின் தனிச்சிறப்பைக்காட்டுகின்றது. இம் மண்டலத்தார் அனைவரும் வேதம் கூறிய நூறுண்டுகளுக்குமேல் இருந்து இவ்வுத் தமரின் **ஸஹஸ்ர சந்திர தர்சனமெனும்** சதாபிஷேகத்தை, அன்னையின் பெருமையைக் கூறும் மற்றோர் நூலை வெளியிடும் மூலமாக இன்னும் சிறப்பாகக் கொண்டாட ஜகஜ்ஜனனீ எல்லோருக்கும் ஆயுராரோக்கியத்தையும் அன்யோன்னிய அன்பையும் அளிக்கும்படி அன்னையின் அடிபணிந்து வேண்டுகின்றேம்.

இங்ஙனம்
அன்பர் அடியன்
ஸ்ரீவத்ஸ. **வே. ஸோமதேவசர்மா**

அமரகலாவிலாஸினீ
சாந்தாச்ரமம்
சென்னை.

ஸ்ரீ காமகலா விலாஸம்.

முன்னுரை.

स तु जयतु महात्मा यो बदर्याश्रमस्थः
सकलभुवनकर्ध्या प्रेरितः सन्नियत्या ।
श्रुतिविहितसुवोधो दत्तवान् मे त्रिवेण्यां
गलितनिखिलमोहः श्रीगुहानन्दनाथः ॥

ஸ து ஜயது மஹாத்மா யோ ப³த³ர்யாஶ்ரமஸ்த²꞉
ஸகலபு⁴வனகர்த்⁴யா ப்ரேரித꞉ ஸந்நியத்யா ।
ஶ்ருதிவிஹிதஸுவோதோ⁴ த³த்தவான் மே த்ரிவேண்யாம்
க³லிதநிகி²லமோஹ꞉ ஶ்ரீகு³ஹாநந்த³நாத²꞉ ॥

நூலின் மஹிமை.

ஶ்ரீகாமகலாவிலாஸமென்னும் இச்சிறந்த நூலானது **ஶ்ரீமத்பரமஹம்ஸ மஹாயோகி புண்ணியாநந்தநாதரால்** இயற்றப்பட்டதாகும். இவர் காஶ்மீரதேசத்தில் மிகப் பிரஸித்திபெற்று விளங்கியதாகத் தெரிகின்றது.

"ஜீவனது அதிஷ்டானவடிவ கூடஸ்த சேதனமும், பிரபஞ்சாதிஷ்டான பிரஹ்ம சேதனமும், ஜகத்காரண பரமேஶ்வர சேதனமும் ஒன்றே" யென்றுணர்த்தும் அகண்டாகாரவ்ருத்தியின் விலாஸமே **காமகலா விலாஸ**மென்பதன் திரண்ட பொருளாம். இத்தகைய அகண்டாகார வ்ருத்தியை யுண்டுபண்ணும் ஆற்றல் இச் சிறந்த நூலுக்கு உண்டென்னும் விஷயம் இதை யொருமுறை வாசிப்பதனுலேயே தெரியவரும்.

அகண்டஞானத்தினாற்றுன் அழிவற்ற நித்தியாநந்தம் ஸித்திக்கும். இவ்வுலகில் ஒவ்வொரு ஜீவனும் தனக்குத் துக்கமே வேண்டாமென்றும், அழிவற்ற நித்திய ஸுகமே வேண்டுமென்றும் கருதுவது மிகப் பிரஸித்தமான விஷயம். இந்நித்திய ஸுகந்தான் மோக்ஷமெனப்படுவது.

"यो वै भूमा तत्सुखं"

“யோ வை பூ⁴மா தத்ஸுக²ம்”

எது வியாபகமான அகண்டஸ்வரூபமோ அதுவே ஸுகம். அதுவே நித்தியாநந்தம். அதுவே மோக்ஷம்.

கண்டமாகும் பேததிருஷ்டியாலேற்படுவனவெல்லாம் நஶ்வரமான விஷய ஸுகங்களே யாகும். விஷயஸுகங்கள், நசிக்கும்பொழுது, துக்கத்தையே தருவன

வாம். ஆதலின் அவை துக்கவடிவினவே யாகும். துக்கமென்பதே பந்தத்தின் சிறந்த லக்ஷணம். துக்கமே தனக்கு வேண்டாமென்னும் எண்ணமுடைய தன்மையால், ஒவ் வொரு ஜீவனுக்கும் நித்தியஸுகவடிவ மோக்ஷத்திலேயே பிரவ்ருத்தி யேற்படல் வேண்டும்.

நாசத்தோடு கூடிய விஷயஸுகங்களாலேற்படுவது பந்தமெனின், அப்பந்த மும் நாசத்தோடு கூடியதாகவேண்டும். பந்தம் எப்பொழுது நாசமாகுமெனின், **"தோன்றும் பேதம் பொய்"** என்னும் திருடமான நிச்சயம் ஏற்பட்டு **"அகண்ட அபேதவடிவ ஒன்றே யுண்மை"** யென்று உணரும் காலத்தில், பேதநாட்டத்தினுல் ஏற்பட்ட பந்தம் அறவே ஒழிந்துவிடும். அபேத நிச்சயஞானமோ வெனின், தோற்றும் பேதத்தை ஶ்ருதி, குருவாக்கியம், யுக்தி, ஸ்வாநுபவம் முதலியவைகளைக் கொண்டு நுட்பமாய் ஆராய்வதனுல் ஏற்படும். இந்த ஆராய்ச்சிக்கு விசாரமென்றுபெயர். இவ்விசாரம் இல்லாமையால் பந்தமும், விசாரத்தினுல் மோக்ஷமும் ஏற்படுகின்றன வென்பது,

अविचारकृतो बन्धो विचारान्मोक्षो भवति ।
तस्मात्सदा विचारयेज्जगज्जीव परमात्मनः ॥

அவிசாரக்ருதோ ப³ந்தோ⁴ விசாரான்மோக்ஷோ ப⁴வதி ।
தஸ்மாத்ஸதா³ விசாரயேஜ்ஜக³ஜ்ஜீவ பரமாத்மனः ॥

என்னும் ஶ்ருதிப்பிரமாணத்தால் ஶித்திக்கின்றது.

பேதம் தேச - கால - வஸ்து - பரிச்சேதமுடையதும் கற்பிதமுமாகும். அபேதம் தேச - கால - வஸ்து - பரிச்சேத ரஹித அநந்தஸ்வரூபமானதும் உண்மையுமாகும்.

பேத நாட்டத்திற்கு விஷயமான ஜகத்ஜீவ பரமேஶ்வரஸ்வரூபங்கள் கற்பனையும் உண்மையும் கலந்து தோன்றுவனவாகும்.

அகண்ட ஸச்சிதாநந்தஸ்வரூபத்தில் நாமரூப உபாதிகளோடுகூடிய ஜீவஜகத் பரபாவங்கள் மித்தையாம். மித்தையாய்த் தோன்றும் ஜகத்ஜீவ பரமென்னும் பேத அத்தியாஸம் ஸச்சிதாநந்தவடிவ அகண்ட அதிஷ்டான ஞானத்தால் ஒழியுமென்பது வேதாந்தஸித்தாந்தமாகும். நாமரூப அத்தியாஸத்தின் நீக்கமும், ஸச்சிதாநந்த அதிஷ்டானத்தின் பிராப்தியும் அகண்டாகாரருத்தியாலேயே ஏற்படுவனவாகும். ஆகவே பந்தஸ்வரூப துக்க நிவ்ருத்திக்கும், மோக்ஷவடிவ நித்தியாநந்த பிராப்திக் கும், அஸாதாரண அந்தரங்க ஸாதனமான அகண்டாகாரவ்ருத்தியை யுண்டு பண்ணும் சக்தி இந்நூலுக்குள்ளதென்று முன் கூறப்பட்டுள்ளது. ஆதலின் இந்நூல் ஒவ்வொரு ஜீவனுக்கும் அத்தியாவஶ்யமே யாகும்.

कामकला - सोऽकामयत காமகலா - ஸோ(அ)காமயத என்னும் ஜகத் சிருஷ்டி யின் இச்சையோடுகூடிய ஸர்வகாரண பரப்பிரஹ்மமே காம கலையாகும்.

போக்தாவாகும் ஜீவனும், போக்கியமாகும் பிரபஞ்சமும், பிரேரகனும் நியந்தா வுமான பரமேஸ்வானும் **காம கஜலயின் விலாஸமே** யாகும்.

ஏகமாயும், அத்விதீயமாயும், அஸங்க சின்மாத்திரமாயுமுள்ள பரப்பிரஹ்மம் எங்ஙனம் ஜகத்காரண காம கலாஸ்வரூபம் எய்திற்றென்னும் விஷயம் இந்நூலின் ஆரம்பத்தில் நன்கு விமர்சிக்கப்பட்டுள்ளது. இங்ஙனம் காமகலாஸ்வரூபத்தை விமர்சிக்கும் பாகத்திற்குத் **துரீயபாத**மென்று பெயர்.

இந்நூல் **துரீயபாதம்**, **அவித்தியாபாதம்**, **வித்தியாபாதம்**, **ஆநந்தபாத** மென் னும் நான்கு பாதங்களோடுகூடி விளங்குகின்றது. இத்தகைய விபாகம் நூலாசிரி யரால் செய்யப்படவில்ஜல. விஷயத்தின் போக்கைக் கொண்டு இத்தகைய விபாகம் செய்யப்பட்டது.

அவித்யாபாதத்தில் போக்கியரூப ஜடப்பிரபஞ்சத்தின் சிருஷ்டிக்கிரமம் கூறப் பட்டுள்ளது. பிரபஞ்சம் சப்தமயம், அர்த்தமயமென இருவகைத்து. சப்தஸ்வரூபமான மாத்ருகைகள் பரா, பஶ்யந்தீ, மத்யமை, வைகரியென நான்கு வகைப்படும். இவை கஜள வாக்குக்களென்றும் கூறப்படும். சப்தாத்மக பூதலிபிகளிலிருந்து பஞ்ச பூதங்கள் வடிவ அர்த்தப்பிரபஞ்சம் தோன்றிற்று.

அணுக்களென்னும் நாஞ ஜீவர்களின் சரீரமென்னும் பிண்டங்களும், பதிஞ ன்கு லோகங்களும், பிரஹ்மாண்டமும் பாஞ்சபௌதிகமேயாகும். ஜடஸ்வபாவ மாயுள்ள இவையாவும் அத்விதீய ஸச்சிதாநந்த பரப்பிரஹ்மத்தில் அத்தியஸ்த மாய்த் தோன்றுகின்றன. இதுதான் சிருஷ்டிக்கிரமத்தின் தத்துவம்.

வித்தியாபாதத்தில், அத்விதீயப் பிரஹ்மத்தில் அத்தியஸ்தமாய்த் தோன்றும் நாமரூபப் பிரபஞ்சத்தை, ஸச்சிதாநந்த அகண்டவ்ருத்தியால் நீக்கி, அதிஷ்டான வடிவ பிரஹ்மாபின்ன ஆத்மஸ்வரூபத்தை யுணரும் வகை நன்கு கூறப்பட்டுள்ளது. இது,

ब्रह्म सत्यं जगन्मिथ्या जीवो ब्रह्मैव नापरः ।
सर्वं खल्विदं ब्रह्म नेह नानास्ति किञ्चन ।
द्वितीयाद्वै भयं भवति । तत्त्वमसि ॥

ப்³ரஹ்ம ஸத்யம் ஜக³ன்மித்²யா ஜீவோ ப்³ரஹ்மைவ நாபரః ।
ஸர்வம் க²ல்வித³ம் ப்³ரஹ்ம நேஹ நாஞஸ்தி கிஞ்சன ।
த்³விதீயாத்³வை ப⁴யம் ப⁴வதி । தத்த்வமஸி ॥

என்னும் அகண்டஞான போதகவாக்கியங்களால் ஏற்படுவதாகும். ஏகத்துவப் பிரதிபாதகங்களாகும் இம்மஹா வாக்கியங்கள் **வித்தியா**ஸ்வரூபமானவை.

அத்தியாத்மவித்தை, ராஜவித்தை, பிரஹ்மவித்தை, ஸ்ரீவித்தை, சித்வித்தை யென்பன பரியாய நாமங்களாம். ஸ்ரீவித்தை பஞ்சதசாக்ஷரீ வடிவினது. இதைக் குருமுகமாய் அறிந்து, மனன நிதித்தியாஸனங்களைச் செய்யின் ஸ்வரூப ஸாக்ஷாத் காரமேற்படுமென்பது பரமஸித்தாந்தமாகும். இந்த பாதத்தின் வியாக்கியானத்தில் புவனேஸ்வரி, பாலை, பஞ்சதசி, நவாக்ஷரீ, மஹாஷோடசீ, காயத்திரீ முதலிய மஹா வித்தைகளின் உத்தாரமும் அர்த்த விசாரமும் செய்யப்பட்டுள்ளது கவனிக்கத்தக்கது. இவ்வெல்லாவித்தைகளும் அபேதஞானப் பிரதிபாதகங்களே யாகும்.

ஆகவே, பேதமாகும் அவித்தையை யொழித்து அபேத தரிசனவடிவ தத்துவ ஞானத்தை யுண்டுபண்ணுவதே வித்தியாபாதத்தின் நோக்கமாகும்.

ஆநந்தபாதத்தில் அண்டபிண்ட வடிவ ஸ்ரீசக்கிரத்தின் ஆவிர்ப்பாவம் வெகு அழகாய் விமர்சிக்கப்பட்டுள் ஆநந்தமானது ஸமாதி வ்ருத்தியில் உணராமல் உணர்வதாகும். ஸமாதி இரண்டுவகை. அவை பாஹ்யாநுவித்தம், ஆந்தராநுவித்தம் என்பனவாம். இவை முறையே அண்ட பிண்டங்களின் விசாரத்தாலேற்படுவனவா கும். ஜகததிஷ்டான சேதனத்தையும், பஞ்சகோச விலக்ஷணமாயும் அவஸ்தாத்திரய ஸாக்ஷியாயுமுள்ள ஜீவாதிஷ்டான கூடஸ்த சேதனத்தையும், தத்பதலக்ஷ்யார்த்த பரமேஶ்வராதிஷ்டான பிரஹ்மசேதனத்தையும் ஐக்கியப்படுத்தினுல் பூமாஸ்வரூப நித்தியாநந்தம் ஸ்புரிக்கும். இத்தகைய அகண்டாநந்தஸ்புரணமே **ஆநந்த பாதத்தின் முக்கிய விஷயமாம்**.

ஸர்வாநந்தமய பிந்து சக்கிரத்தில் கூறப்படும் சிவசக்தி ஸாமரஸ்யமே இந்த அகண்டாநந்தமாம்.

பஞ்சதசாக்ஷரீ வித்தையின் அதிஷ்டாத்திரி அஹம் பதலக்ஷ்யார்த்தப் பிரத்தி யகாத்மாவே யென்றும், தத்பத லக்ஷ்ய நிருபாதிக பிரஹ்மமே ஸ்ரீ காமேஶ்வர ரென்றும் அறிதல் அத்தியாவசியம்.

திரிகோணம் முதல் பூபுரம் வரையுள்ள சக்கிரங்களெல்லாம் சப்தப் பிரபஞ்ச வடிவமாகவும், அர்த்தப் பிரபஞ்சவடிமாகவும் விளங்குகின்றன.

ஒவ்வொரு சக்கிரத்திலுள்ள **ஆவரணதேவதைகள்** யாவும் **மனோவ்ருத்திக ளின்** வடிவமாய் விளங்குகின்றன வென்பது பரமரஹஸ்யமாகும். ஸ்ரீசக்கிரம், ஸ்ரீ வித்தை, ஆவரணதேவதைகள், பூஜை முதலியவற்றின் தத்துவத்தை நன்கு அறியவிருப்பமுடையவர்கள் ஸ்ரீகுஹாநந்தமண்டலியில் பிரசுரித்துள்ள **ஸ்ரீ வித்யா ஸபர்யா**வாஸனையென்னும் நூலைப் பார்ப்பது அத்தியாவசியம்.

பரதேவதையின் விமர்ஶ சரணத்திலிருந்து ஆவரண தேவதைகளும், பிரகாச சரணத்திலிருந்து குருமண்டலமும் தோன்றினரென்பது நுட்பமாய் அறியத்தக்க விஷயமாகும். அன்றியும், இதில், அவிச்சின்ன (தொடர்பு கெடாத) குருபரம்பராக்கிர மம் மஹோட்டியாண துரீய பீடமாகும் பிந்துவில் விளங்கும் **ஸ்ரீ சர்யாநந்தநாதர்**

முதல் உபாஸகனது **குரு**வரையில் விமர்சிக்கப்பட்டுள்ளது கூர்மையாயுணரத்தக்கது. இவ்விஷயம் இந்நூலிலுள்ள சிறந்த விஷயங்களில் ஒன்றாகும்.

இது ஐம்பத்தைந்து ஆர்யாவ்ருத்தங்களால் ஆக்கப்பட்டுள்ள, மிகவும் பழைமையான ஸ்ரீவித்தியாப்பிரகரணம்.

நூலாசிரியரின் காலம்.

காஶ்மீரதேசத்தில் மிகப்பிரஸித்திபெற்று விளங்கிய ஸ்ரீமத் பரமஹம்ஸ மஹாயோகி புண்ணியாநந்தநாதர் என்னும் இந்நூலிளுசிரியர் ஸகலவேத, வேதாந்த, நிகம, ஆகமங்களின் யதார்த்த தத்துவத்தை நன்குணர்ந்தவர்; ஸமயாசார தத்பரர். ஸ்ரீபராபட்டாரிகையாகும், அஹம் பதலக்ஷ்யார்த்ததை யபரோக்ஷமாய் அறிந்தவர். இவர் முமுக்ஷுக்களாகிய ஸாதகர்களிடத்திலுள்ள பரமகருணையால் தமது ஸ்வாநுபவத்தை இந்நூலின் மூலமாய் வெளியிட்டுள்ளார்.

இவரது காலம் இதுதானென்று நிர்ணயிப்பதற்குத் தக்கவெளிப்படையான ஆதாரங்கள் இல்லையாயினும், ஒருவாறு ஊஹித்தற்குத் தேவையான இரண்டொரு ஆதாரங்கள் கிடைத்துள்ளன. இவற்றைக் கொண்டு ஒருவாறு இந்நூலாசிரியரின் காலத்தை யூகிக்கலாமெனத் தோன்றுகின்றது.

இவருடைய **சிஷ்யர் ஸ்ரீ பரமஹம்ஸ அம்ருதாநந்தநாத**ராகும். இவர் வாமகேஶ்வரதந்த்ரத்தின் ஒருபாகமாகிய நித்தியாஷோடசிகார்ணவத்தின் கடைசிப் பாகமாகிய (6,7,8, விஶ்ராமங்கள்) **யோகிநீஹ்ருதயத்திற்குத் தீபிகை**யென்னும் பெயருள்ள ஒரு சிறந்த வியாக்கியானம் இயற்றியுள்ளார். இது மிகவும் பழைமையானது. ஸ்ரீ பாஸ்கர ராயர் இயற்றிய **ஸேதுபந்த**மென்னும் வியாக்கியானத்தில் "தீபிகை" யைப் பற்றிப் பிரஸ்தாபித்திருக்கின்றனர். ஸ்ரீ அம்ருதாநந்தரியற்றிய தீபிகா வியாக்கியானம் வெகு பழைமையான (பிராசீனமான) தென்று பாஸ்கரர் கூறியிருக்கின்றனர். இதனுல் பதினேழாம் நூற்றுண்டின் கடைசியிலிருந்த பாஸ்கரராயருக்கும் நெடுநாள் முன்னர் இவ்வாசிரியர் இருந்திருக்கவேண்டும்.

அன்றியும், ஸ்ரீ லகுஸ்துதிக்கு வியாக்கியானம் செய்தவர் ஸ்ரீ ராகவாநந்தராவர். இவரது குரு ஸ்ரீகிருஷ்ணுநந்த நாதரென்பவராவர்; இவரும் ஸ்ரீரகுநாத சிரோமணி, ஸ்ரீசைதன்னிய தேவர் முதலியவர்களும் ஸமகாலத்தவர். இவர்களின் காலம் 1460-1560 A. D. என்று ஏற்படுகின்றது. ஸ்ரீ கிருஷ்ணுநந்தரும் ஸ்ரீ அம்ருதாநந்தரும் ஸமகாலத்தவரென்பது சில ஆராய்ச்சியாளரின் அபிப்பிராயம். ஆகவே கி - பி. 1460 என்பது ஸ்ரீ புண்ணியாநந்தநாதரது காலமாயிருக்கலாமென்று மேற்கண்ட ஆதாரங்களால் ஒருவாறு தீர்மானிக்கலாமென்று தோன்றுகின்றது.

யோகினீஹ்ருதயத்தின் தீபிகா வியாக்யானத்தின் ஆங்கில முன்னுரையில்,

In the Catalogus Catalogorum (Vol. I.P.29) Aufrecht speaks of two more works as coming from his pen, *viz*., Ajnanabhedinitika and Tattvadipana (in Vedanta). But it is very

doubtful if the author of these latter Vedanta works was identical with the great Kashmir teacher of the same name. Weber's assertion (P. 361) referred to by Aufrecht, that Amṛtānanda corrected Krishnananda's Tantrasara is equally inapplicable to our author for the simple reason that Krishnananda who was a contemporary of Raghunatha Siromani, Sree Chaitanya Deva and Raghunandana of Nadia (1460--1560 A.D.) was a later writer than the author of the Dipikā.

என்று, ஸ்ரீகோபிநாத் கவிராஜ், M. A. கூறியிருக்கிறுர். இதன்படி கிருஷ்ணுநந்த நாதர் அம்ருதாநந்த நாதரைவிட வெகுகாலம் பிற்பட்டவரென்றேற்படுகின்றது. இவரது அபிப்பிராயத்தின்படி கிருஷ்ணுநந்த நாதரைவிட ஒரு நூற்றுண்டுக்கு முன் அம்ருதாநந்தநாதர் இருந்திருப்பாரென்று ஊஹிக்கின், அவரது காலம் சற்றேறக் குறைய கி.பி. 1400 என்றேற்படலாம். அவரது குருவாகிய புண்ணியாநந்த நாதரது காலம் சுமார் 50 வருடங்கள் முன் இருக்கலாம். ஆகவே கி.பி.1350 என்பது ஒருவாறு பொருந்தும். எனவே, இன்றைக்குச் சற்றேறக்குறைய 600 வருஷங்களுக்கு முன்னர் இந்நூலாசிரியர் இருந்திருக்கலாமெனத் துணிந்து கூறுதற்குக் கூடும்.

இந்நூலின் வியாக்கியானங்கள்.

ஸ்ரீ காமகலா விலாஸத்திற்கு **ஸ்ரீ நடநாநந்த நாதரால்** இயற்றப்பட்ட **சித்வல்லி**யென்னும் பெயருள்ள ஒரு வடமொழி வியாக்கியானந்தான் தற்காலம் பிரஸித்தமாயுள்ளது. இவ்வியாக்கியானம், காஸ்மீரம், சென்னை, கார்வேட்டிநகரம் என்னும் மூன்றிடங்களிற் பதிப்பிக்கப்பட்டுள்ளன. ஒவ்வொன்றும் சிற்சிலவிடங்க ளில் வியக்கியானத்தில் மாறுபட்டுள்ளன. வியாக்கியாதா **ஸ்ரீ நடநாநந்தர்** எங்கிருந்தாரென்றும் எப்பொழுதிருந்தாரென்றும் புலப்படவில்லை.

தெலுங்கு பாஷையில் இதற்கு ரஹஸ்யார்த்த போதினியென்னும் மிக விரிவானவுரை விஜயநகரம் ஸிம்ஹம்பட்ல. **ராமமூர்த்தி சாஸ்திரி**யரால் இயற்றப் பட்டு அதுவும் தற்காலத்தில் உலவுகின்றது.

மேற் கூறப்பட்ட உரை நூல்கள்யாவும் ஸம்ஸ்க்ருத பாஷையில் ஸம்பூர்ண பாண்டித்தியம் இல்லாதவர்களும் தமிழ்ப்பாஷையில் பரிசயமுள்ளவர்களுமான ஸாதக முமுக்ஷுக்களுக்குப் பயன்படாததைக் கருதி மேற்கூறிய உரைகளைத் தழுவியும், அவற்றிலில்லாத அத்தியாவசியமான பல விஷயங்களை உபநிஷத்துக் கள், அத்வைதப் பிரகரணங்கள், வைதிக தந்த்ரங்கள் முதலியவற்றினின்றும் ஸங்கிரகித்து **ஆநந்தோல்லாஸ** மென்னும் விருத்தியுரை இயற்றப்பட்டுள்ளது. இதிலுள்ள விஷயங்கள் பெரும்பாலும் சென்னை ஸ்ரீகுஹாநந்த பிரஹ்ம வித்யா விமர்சினீ மண்டலியில் உபந்நியஸிக்கப்பட்டனவே யாகும்.

இவ்வுரையை அச்சிட்டுப் பிரசுரிப்பது அத்தியாவசியமெனப் பல ஆத்ம நண்பர்கள் வற்புறுத்திக் கூறியதால், காகிதம், மை முதலிய ஸாதனங்கள் பணம் தந்தாலும், கிடைக்காத இக்காலத்தில் அச்சிட்டு வெளியிடத் துணிந்தோம்.

இத்துணிவுக்குப் பரதேவதையின் பரிபூர்ண கடாக்ஷம் ஏற்பட்டது. எங்ஙன மெனின், ஒரு நாள் B.G. Paul கம்பெனியின் சொந்தக்காரரான **பிரஹ்மஸ்ரீ வாஜ பேயம் பாலஸுப்பிரஹ்மண்ய அய்யரைச்** சந்திக்க நேர்ந்தது. அப்போது அவரிடத் தில் காகிதத்தின் ஆவஶ்யகதையைப்பற்றிப் பிரஸ்தாபிக்கப்பட்டது. உடனே அவர் ஒரு பேல் (14 ரீம்) காகிதம் தருவதாக வாக்குறுதி கூறி, கூறியபடியே தந்தும் விட்டனர். ஆதலின் இந்நூல் அச்சிட்டு வெளிவருவதற்கு அவரே முதற்காரண மென்று கூறவேண்டியிருக்கிறது. அவர் செய்த நன்றி எஞ்ஞான்றும் மறக்கற்பால தன்று. பரதேவதையவருக்கு நோயற்ற நெடுவாழ்வும், குறையற்ற செல்வத்தோடு மற்றெல்லா நலங்களுமுண்டாகுமாறு கருணை புரிவாளாக.

இதனை யச்சிடுங்கால் வெகு ஸாவதானத்தோடு பிழைகளைப் பரிசோதித்துத் தமது சொந்தப் பிரசுரம் போல் பாவித்து எல்லாச் சிறப்புக்களும் நன்கமையும்படி அச்சிட்டுத்தந்த சென்னை, மயிலாப்பூர், ஸ்ரீபாலமனோரமா அச்சியந்திரசாலையின் சொந்தக்காரராகிய **பிரஹ்மஸ்ரீ சங்கரராம சாஸ்திரிகள்** M. A. B. L. அவர்கட்கு எஞ்ஞான்றும் நன்றி பாராட்டக் கடமைப்பட்டுள்ளேன். அவர் செய்த உதவி வையத்தி னும் பெரிது.

மற்றும், இவ்வெளியீட்டின் ஸம்பந்தமாய்ப் பலர் அடியேனைத் தூண்டி உற்சாகப்படுத்தியும் சரீரசிரமமெடுத்துக்கொண்டும் முயன்றுள்ளார்கள். அவர்கட் கெல்லாம் பரதேவதை எல்லா நலங்களுமுண்டாகும்படி அநுக்கிரஹிப்பாளாக.

இவ்வரிய காரியத்தில் அடியேனை யீடுபடுத்திய ஸத்குரு ஸ்ரீ குஹாநந்தநா தரது அடியிணைகள் நன்கு விளங்குவதாக. சிவம்.

இங்ஙனம், விதேயன்.
ந. சுப்ரஹ்மண்ய அய்யர்

ஸ்ரீ குஹாநந்த மண்டலி
சென்னை.
19-10-42.

விஷயஸூசிகை.

॥ श्रीः ॥
श्रीगुरुचरणारविन्दाभ्यां नमः ।
श्री महागणपतये नमः । श्रीपराभट्टारिकायै नमः ।

॥ श्रीकामकलाविलासः ॥

मङ्गळाचरणम् ॥

वन्दे तन्मिथुनं दिव्यमाद्यमानन्दचिद्घनम् ।
अनुत्तरं परं ज्योतिरिति यद्भाव्यते बुधैः ॥

दीव्यन्तौ तमसः पारे स्त्रीपुंसौ व्यक्तविग्रहौ ।
जगतः पितरावाद्यावुपासे दिव्यदम्पती ॥
त्रयी सीमन्तसिन्दूररञ्जित श्रीपदाम्बुजौ ।
परब्रह्ममहामचे निविष्टौ भावये शिवौ ॥
नमस्तेज त्रयीसर्गविश्रान्तस्थानशक्तये ।
तदुत्तीर्णोर्ध्वविश्रान्तिस्फूर्तये गुरुमूर्तये ॥

सकलभुवनोदयस्थिति लयमयलीलाविनोदनोद्युक्तः ।
अन्तर्लीनविमर्शो भाति (पातु) महेशः प्रकाशमात्रतनुः ॥ १ ॥

॥ ஶ்ரீ꞉ ॥
ஶ்ரீ கு³ருசரணாரவிந்தா³ப்⁴யாம் நம꞉ ।
ஶ்ரீ மஹாக³ணபதயே நம꞉ । ஶ்ரீபராப⁴ட்டாரிகாயை நம꞉ ।

ஶ்ரீ காமகலா விலாஸம்

மங்க³ளாசரணம் ॥

வந்தே³ தன்மிது²னம் தி³வ்யமாத்³யமானந்த³சித்³த⁴னம் ।
அனுத்தரம் பரம் ஜ்யோதிரிதி யத்³பா⁴வ்யதே பு³தை⁴꞉ ॥

தீ³வ்யந்தௌ தமஸ꞉ பாரே ஸ்த்ரீபும்ஸௌ வ்யக்தவிக்³ரஹௌ ।
ஜக³த꞉ பிதராவாத்³யாவுபாஸே தி³வ்யத³ம்பதீ ॥
த்ரயீ ஸீமந்தஸிந்தூ³ரரஞ்ஜித ஶ்ரீபதா³ம்பு³ஜௌ ।

பரப்³ரஹ்மமஹாமசே நிவிஷ்டௌ பா⁴வயே ஶிவௌ ॥
நமஸ்தேஜ த்ரயீஸர்க³விஶ்ராந்தஸ்தா²னஶக்தயே ।
தது³த்தீர்ணோர்த்⁴வவிஶ்ராந்திஸ்பூ²ர்தயே கு³ருமூர்தயே ॥

ஸகலபு⁴வனோத³யஸ்தி²தி லயமயலீலாவினோத³னோத்³யுக்த꞉ ।
அந்தர்லீனவிமர்ஶோ பா⁴தி (பாது) மஹேஶ꞉ ப்ரகாஶமாத்ரதனு꞉ ॥ 1 ॥

ஸ்ரீ காமகலா விலாஸம்.

ஆநந்தோல்லாஸம்

(என்னும் விருத்தியுரை)

(பதவுரை)

सकल ஸகல	=	ஸமஸ்தமான,
भुवन பு⁴வன	=	உலகங்களினுடைய,
उदयस्थितिलयमय உத³யஸ்தி²திலயமய	=	சிருஷ்டி ஸ்திதி ஸம்ஹாரமயமான,
लीला லீலா	=	யாதொரு பிரயத்தனமும் வருத்தமுமின்றி அநாயாஸமாய்ச் செய்யத்தக்க காரியமாகும்,
विनोदन வினோத³ன	=	விளையாட்டைக் கண்டுகளிப்பதற்கு,
उद्युक्तः உத்³யுக்த꞉	=	தயாராய் இருப்பவரும்,
अन्तर्लीनविमर्शो அந்தர்லீனவிமர்ஶோ	=	தனக்குள் அடங்கிய விமர்சசக்தியை யுடைய வரும்,
प्रकाशमात्रतनुः ப்ரகாஶமாத்ரதனு꞉	=	பிரகாசமாத்திரத்தையே சரீரமாகவுடைய வருமான,
महेशः மஹேஶ꞉	=	ஸர்வக்ஞத்துவாதி ஈஶ்வர சக்திகளையுடைய பரமாத்மாவானவர்,
भाति பா⁴தி	=	ஸ்வயம் பிரகாசமாய் விளங்குகின்றனர்.

குறிப்பு: - அச்சிடப்பட்டு தற்காலம் விளங்கும் புஸ்தகங்களில் **"பாது" (பாது)** என்றுதான் இருக்கின்றது. = ரக்ஷிக்கட்டும் என்று வியாக்கியானம் செய்துள்ளது.

சங்கை: - அவித்தியாப்பிரபஞ்சம் சிருஷ்டிக்கப் படாமலேயிருக்கையில் முமுக்ஷுவாகிய ஜீவனது அபாவத்தினுல் **पातु** (**பாது**) என்னும் கிரியைக்குக் கர்மாபாவம் (செயப்பட்டு பொருளின் இன்மை) ஏற்படுகின்றது. ஆதலின் **भाति** (**பா⁴தி**) யென்னும் பதமே ஸமஞ்ஜஸமாயிருக்கின்றது. மற்றெரு பாடத்தின்படி **जयति** (**ஜயதி**) என்று இருக்கின்றது. இதன்படி **"महेश: जयति" மஹேஶ: ஜயதி** பரமாத்மா மிகச்சிறப்பாய் விளங்குகின்றனர் என்றேற்படுகின்றது.

(**விசேஷவுரை**) ஸகல உபநிஷத்துக்களின் தாத்பரியத்தையும், ஸகல நிகம ஆகமங்களின் ரஹஸ்யங்களையும் நன்குணர்ந்து, தனது நிஜஸ்வரூபத்தைச் சந்தேஹ விபரீதங்களற நன்குணர்ந்தவரும், தான்பெற்ற வொரு மஹா பலத்தை யுலகத்தில் ஒவ்வொருவரும் பெறவேண்டும் என்னும் பரம கருணையுடையவரு மாகிய **ஸ்ரீ புண்ணியாநந்த முனீந்திரர்** ஆத்மப்பிரஹ்மைக்கிய பரமஸாதனமாகிய பிரஹ்மவித்தையென்னும் ஸ்ரீ வித்தையையும், ஸ்ரீ சக்கிரத்தையும் தக்க அதிகாரிகள் ஸந்தேக விபரீதங்களற நன்குணருமாறு விமர்சிக்க எண்ணங்கொண்டு சக்கிர வித்தைகளின் அதிஷ்டானஸ்வரூபமாகிய ஸர்வகாரண **காமகலா** ஸ்வரூபத்தை இதுமுதல் எட்டு ஶ்லோகங்களால் நிரூபிக்கின்றனர்.

இந்த எட்டு ஶ்லோகங்களும் துரீயபாதமெனப்படும்.

ஸ்ரீ காமகலா விலாஸமாகும் இச்சிறந்த சாஸ்திரமானது துரீயபாதம், அவித்தியாபாதம், வித்யாபாதம், ஆநந்தபாதமென நான்கு பாதங்களாகப் பிரிக்கப் பட்டு விளங்குகின்றது.

துரீயபாதத்தில் வித்தியாப்பிரபஞ்ச காரணமான காம காமேஶ்வரர்களின் ஸ்வரூபம் நன்கு விமர்சிக்கப்பட்டுள்ளது.

பிரபஞ்சம் இரண்டு வகைப்படும். அவித்தியாப்பிரபஞ்சம் ஒன்று; வித்தியாப் பிரபஞ்சம் மற்றென்று. துவைத வ்ருத்தியோடு கூடிவிளங்குவது அவித்தியாப்பிர பஞ்சமும், அகண்டாகாரவ்ருத்தியோடு கூடி விளங்குவது வித்தியாப்பிரபஞ்சமுமா கும்.

அவித்தியாபாதத்தில், சித்சக்தியை ஆச்ரயித்துத் தோன்றும் கற்பித ஜடசக்தி யாகும் மாயாவிசிஷ்ட சேதனத்தை அவித்தியாப்பிரபஞ்சத்திற்கு காரணமாகக் கூறப் பட்டுள்ளது. இது **அபராகாமக**லையெனச் சாஸ்திரங்கள் கூறுகின்றன. இதற்கு நாதம் அல்லது சப்தப் பிரஹ்மமென்று பெயர். இந்த சப்தப்பிரஹ்மத்திலிருந்து நாமாத்மக சப்த சிருஷ்டியும், அதிலிருந்து ரூபாத்மக அர்த்த சிருஷ்டியும் ஏற்பட்டன. நாம ரூபாத்மக அவித்தியாப் பிரபஞ்சத்தை வித்தையாகும் ஆத்மப் பிரஹ்மைக்கிய ஞானத்தால் நிஷேதித்து நித்தியாநந்தத்தையடையும் விதம் வித்தியாபாதத்தில் கூறப்பட்டுள்ளது. ஆநந்தபாதத்தில் ஆந்தராநுவித்தம், பாஹ்யாநுவித்தம் எனக் கூறப்படும் இருவித ஸமாதிகளின் ஸாதனங்கள் நன்கு கூறப்பட்டுள்ளன. பாஹ்யாப் பியந்திரங்கள் இரண்டையும் ஸ்ரீசக்கிரமாக நிரூபித்து, ஆவரண தேவதைகளின்

தத்துவத்தையும் விமர்சம் செய்து, பிண்டத்தில் பஞ்சகோசவிலக்ஷணமாய் விளங்கும் (துவம்) அஹம்பதலக்ஷ்யார்த்தப் பிரத்யகாத்மவடிவ காமேஶ்வரியை அண்டத்தில் நாமரூபங்களுக்கு அதிஷ்டான தத்பத லக்ஷ்யார்த்த நிருபாதிக ஸம்வித் ஸ்வரூப காமேஶ்வரரோடு ஐக்கியம் செய்து ஆநந்தகனமாய் விளங்கும் நிஜ ஆநந்தபாதத்தின் விஷயமாகும்.

என்றும் அழியாத நித்தியாநந்தத்தைப் பெற விரும்புகின்றவர் தமது உண்மையான (ஆத்ம) ஸ்வருபத்தை யறிதல் வேண்டும்.

"तरति शोकमात्मवित्"

"தரதி ஶோகமாத்மவித்"

இது, தன்னைத்தான் அறிதலாகும்.

"ब्रह्मविद्ब्रह्मव भवति; ब्रह्मविदाप्नोति परम्"

"ப்³ரஹ்மவித்³ரஹ்மவ ப⁴வதி; ப்³ரஹ்மவிதா³ப்னோதி பரம்"

என்னும் பிரமாணங்களால், பிரஹ்மாண்டத்தின் அதிஷ்டான ஸ்வரூபத்தை நன்கு ணர்ந்து அதனோடு தனது ஸ்வரூபத்தை ஐக்கியம் செய்வதுதான் ஸகலவேதாந்தங்களின் பரம ஸித்தாந்தமாகும்.

இந்த பரமஸித்தாந்தத்தைக் கரதலாமலகம் போல் நிரூபிப்பதற்கே ஸ்ரீ காமகலா விலாஸமென்னும் இக்கிரந்தம் ஆரம்பிக்கப்படுகின்றது. **"காமகலாவிலாஸம்"** என்பதன் அக்ஷரார்த்தமாவது: -

क् + अ + अ = का ;
म् + अ = म;
क् + अ = क;
ल् + अ = ला.

क् = மாயை; **अ** = சேதனம்; **क** = மாயாவிசிஷ்ட சேதனம்; **अ** = சுத்த சேதனம். **म्** = அவித்தை; **अ** = சேதனம்; **म** = அவித்தியாவிசிஷ்ட சேதனன்; ஜீவன்.

क् = ஆகாசம்; **ल्** = பிரிதிவீ; **कल** = ஆகாசாதி பஞ்ச பூதங்களின் உபஹித சேதனம். **अ** = சுத்த சேதனம்.

"பிரபஞ்சாதிஷ்டான சேதனமும், ஜகத்காரண பரமேஸ்வர சேதனமும், ஜீவா திஷ்டான கூடஸ்த சேதனமும் ஒன்றே யென்னும் அகண்டாகாரவ்ருத்தி யின் விலாஸமே காமகலா விலாஸ" மென்பதன் திரண்ட பொருளாம்.

विशेषेण लसनं विलासः (விஶேஷேண லஸனம் விலாஸः) = ஜீவப்பிரஹ்மை க்கிய அபரோக்ஷ ஞானத்தினுல் அநுபவிக்கப்படும் ஆநந்தமே விலாஸமாகும்.

இனி முதலாவது ஶ்லோகத்தின் விரிவுரை கூறப்படுகின்றது.

"प्रपञ्चोपशमं शान्तं शिवमद्वैतं" (ப்ரபஶ்சோபஶமம் ஶாந்தம் ஶிவமத்³வைதம்) என்று கூறும் உபநிஷத்தின் அர்த்தந்தான் இந்த முதல் ஸ்லோகத்தில் நிரூபிக்கப்படு கின்றது. அது வருமாறு: -

सकलभुवनोदयस्थितिलयमयलीलाविनोदनोद्युक्तः
ஸகலபு⁴வனேத³யஸ்தி²திலயமயலீலாவினேத³னேத்³யுக்தः
= என்பதனுல் சாந்தஸ்வரூபத்தன்மையும்,
अन्तर्लीनविमर्शः அந்தர்லீனவிமர்ஶः
= என்பதனுல் பிரபஞ்சோபசமத்தன்மையும்,
महेशः மஹேஶः = என்பதனுல் சிவஸ்வரூபமும்,
प्रकाशमात्रतनुः ப்ரகாஶமாத்ரதனுः = என்பதனுல் அத்வைதஸ்வரூபமும் அறிவிக்கப்படுகின்றன.

இங்ஙனம் கூறப்பட்ட லக்ஷணங்களோடு கூடிய துரீய ஸ்வரூபமானது ஆத்மாபின்னமாய் அறியத்தக்கதாகும். இதுதான் பிரஹ்மஸ்வரூபம்.

நூலாசிரியர் இந்த முதல் ஶ்லோகத்தில் "பிரஹ்மம் விளங்குகின்றது" என்று கூறி மங்கலம் இயற்றுகின்றனர்.

மங்கலம் மூன்றுவகை: அவை வஸ்து நிர்த்தேசம், ஆசீர்வாதம், நமஸ்கார மென்பனவாம். இவற்றுள், இது வஸ்து நிர்த்தேசரூப மங்கலமாகும்.

महेशः மஹேஶः - தேசகால வஸ்து பரிச்சேதமற்றவராயும், ஸர்வநியந்தா வாயுமுள்ள பரமாத்மா.

यो वेदादौ स्वरः प्रोक्तो वेदान्ते च प्रतिष्ठितः ।
तस्य प्रकृतिलीनस्य यः परः स महेश्वरः ॥

யோ வேதா³தௌ³ ஸ்வரः ப்ரோக்தோ வேதா³ந்தே ச ப்ரதிஷ்டி²தः ।
தஸ்ய ப்ரக்ருதிலீனஸ்ய யः பரः ஸ மஹேஶ்வரः ॥

(தாத்பர்யம்) "வேதத்தின் ஆதியாகும் பிரணவமானது யாருக்கு வாசகமோ **(तस्य वाचकः प्रणवः) (தஸ்ய வாசகः ப்ரணவः)** யார் வேதாந்தமாகும் உபநிஷத் துக்களில் பிரதிபாதிக்கப் படுபவரோ, யார் பிரணவோபாதிகள் லயிக்கும் பிரக்ருதிக்

கும் அதீதமானவரோ, அவரே மஹேஸ்வரராவர்" என்னும் ஸ்ருதியின் பொருள் இங்கே அறியத்தக்கது.

प्रकाशमात्रतनुः ப்ரகாஶமாத்ரதனுः ஸ்வயம்பிரகாசமே சரீரமாயுடையவர்; இதற்குப்பிரமாணங்களாவன: -

न तत्र सूर्यो भाति न चन्द्रतारकं
नेमा विद्युतो भान्ति कुतोऽयमग्भिः
तमेव भान्तमनुभाति सर्वं
तस्य भासा सर्वमिदं विभाति ॥

ந தத்ர ஸூர்யோ பா⁴தி ந சந்த்³ரதாரகம்
நேமா வித்³யுதோ பா⁴ந்தி குதோ(அ)யமக்³பி⁴:
தமேவ பா⁴ந்தமனுபா⁴தி ஸர்வம்
தஸ்ய பா⁴ஸா ஸர்வமித³ம் விபா⁴தி ॥

(**தாத்பர்யம்**) ஸூர்யன், சந்திரன், மின்னல், அக்கினி முதலிய பௌதிகப் பிரகாச வஸ்துக்கள் ஸ்வயம் பிரகாசவடிவ பிரஹ்மத்தின்கண் பிரகாசிக்கா: பிரஹ்மம் இதர பிரகாசத்தை யபேக்ஷிக்காமல் தானே விளங்கிக்கொண்டு மற்ற ஜடப்பொருள்களையெல்லாம் பிரகாசிக்கச் செய்கின்றது. அதனுல் அது **ज्योतिषां ज्योतिः ஜ்யோதிஷாம் ஜ்யோதிः** என்று கூறப்படுகின்றது. **"आकाशशरीरं ब्रह्म"** "**ஆகாஶஶரீரம் ப்³ரஹ்ம**" அகண்டமாய் எங்கும் விளங்கும் பிரகாசத்திற்கு ஆகாச மென்று பெயர். இந்த ஆகாசத்தைச் சரீரமாயுடையது பிரஹ்மமாகும்.

अन्तर्लीनविमर्शः; विमृश्यत इति विमर्शः = प्रपञ्चः; अन्तर्लीनः अन्तर्गतो यस्य सः

அந்தர்லீனவிமர்ஶः; விம்ருஶ்யத இதி விமர்ஶः = ப்ரபஞ்சः; அந்தர்லீனः அந்தர்க³தோ யஸ்ய ஸः
தனக்குள் லயமாயுள்ள பிரபஞ்சத்தையுடையவன்; அல்லது, தனக்குள் அடங்கிய விமர்ச சக்தியையுடையவன்.

परिपूर्णोऽहम्; असङ्गोऽहम्; आनन्दघनोऽहम्; सच्चिदानन्दोऽहम्; ब्रह्मवाहम्

பரிபூர்ணோ(அ)ஹம்; அஸங்கோ³(அ)ஹம்; ஆனந்த³க⁴னோ(அ)ஹம்; ஸச்சிதா³னந்தோ³(அ)ஹம்; ப்³ரஹ்மவாஹம்

என்பன விமர்ஸ்வரூபமாகும். ஆத்மப்பிரஹ்மைக்கிய அபரோக்ஷ ஞானமேற்படும் வரையில் தான், இந்த விமர்சவடிவ அநுஸந்தான அநுபூதிகளுக்குப் பிரயோஜன முண்டு; ஏற்பட்டபிறகு, இவ்வகண்டவருத்திக்கு யாதொரு பயனுமின்மையின், அது மஹாபிரகாசவடிவ பிரஹ்மத்தில் லீனமாகின்றது. இது **வித்தியாப் பிரபஞ்சமாகும்**.

இச்சிக்கிறேன், அறிகிறேன், செய்கிறேன், என்று இதமாகாரப் பிரபஞ்சத்தோடு தன்னைச் சேர்த்துக் கொண்டு விவகரிப்பன யாவும் அவித்தியாப் பிரபஞ்ச விமர்ச மாம். இந்த அவித்தியாப் பிரபஞ்சவிமர்சம், தினப் பிரளயமாகும் ஸுஷுப்தியிலும், மஹாப் பிரளயத்திலும் முறையே அதிஷ்டானவடிவ கூடஸ்த பிரஹ்மங்களில் லீனமாயிருக்கின்றது.

यतो वा इमानि भूतानि जायन्ते येन जातानि जीवन्ति यत्प्रयन्त्यभिसंविशन्ति तद्विजिज्ञासस्य तद्ब्रह्मेति ॥

யதோ வா இமானி பூ⁴தானி ஜாயந்தே யேன ஜாதானி ஜீவந்தி யத்ப்ரயந்த்யபி⁴ஸம்விஶந்தி தத்³விஜிஜ்ஞாஸஸ்ய தத்³ப்³ரஹ்மேதி ॥

என்னும் ஸ்ருதி, ஜகத்தின் ஜன்ம ஸ்திதி லயங்களின் அதிஷ்டானஸ்வரூப த்தை நிர்ணயிக்கின்றது.

सकलभुवनोदयस्थितिलयमयलीलाविनोदनोद्युक्तः

ஸகலபு⁴வனோத³த்³யஸ்தி²திலயமயலீலாவினோத³னோத்³யுக்தஃ

ஸகல பிரபஞ்களின் சிருஷ்டி ஸ்திதி லயங்களும், உபலக்ஷணமாய்த் திரோபாவ அநுக்கிரஹங்களுமாகிய பஞ்சகிருத்தியங்களின் மயமான லீலைகளைச் செய்து சந்தோஷிக்கத் தயாராயிருப்பவர். இவர் பரமாத்மா.

பஞ்சகிருத்தியமய லீலை பரமாத்ம நிஷ்டமானது. பஞ்சகிருத்தியங்கள் பிரபஞ் சநிஷ்டம். இங்கே **मयट् மயட்** பிரத்யயத்திற்குப் பிராசுர்யார்த்தங்கூறுதல் தகுதி யாகும். **अन्नमयो यज्ञः; सृण्मयो हि घटः அன்னமயோ யஜ்ஞஃ; ஸ்ருண்மயோ ஹி க⁴டஃ** என்பனவற்றைப்போல.

"इच्छामात्रं प्रभोः सृष्टिः । बहु स्यां प्रजायेयेति । तदा- त्मानं स्वयमकुरुत ।।

चिदात्मैव हि देवोऽन्तः स्थितमिच्छावशाद्बहिः ।
योगीव निरुपादानमर्थजातं प्रकाशयेत् ॥

"இச்சா²மாத்ரம் ப்ரபோ⁴ஃ ஸ்ருஷ்டிஃ । ப³ஹு ஸ்யாம் ப்ரஜாயேயேதி ।
ததா³- த்மானம் ஸ்வயமகுருத ॥

சிதா³த்மைவ ஹி தே³வோ(அ)ந்தஃ ஸ்தி²தமிச்சா²வஶாத்³வஹிஃ ।
யோகீ³வ நிருபாதா³னமர்த²ஜாதம் ப்ரகாஶயேத் ॥

(தாத்பர்யம்) சித் ஸ்வரூபரான பரமாத்மதேவன் தனது இச்சையினால், ஒரு மஹாயோகியைப் போல், தனக்குள் அடங்கியுள்ள, நிருபாதான (தனக்கென ஒரு காரணமுமின்றிய) அர்த்த ஜாத (பிரபஞ்ச) த்தைப் பிரகாசப் படுத்துகிறார்."

"स्वेच्छया स्वभित्तौ विश्वमुन्मीलयति"

"ஸ்வேச்ச²யா ஸ்வபி⁴த்தௌ விஶ்வமுன்மீலயதி" (சக்தி ஸூத்திரம்)

என்பனவாதி பிரமாணங்களினுல் பிரபஞ்சத்தின் சிருஷ்டியாதிகள் பரமாத்மாவின் இச்சாமாத்திரமேயாமென நன்கு விளங்குகின்றது.

ஜகத்சிருஷ்டியாதிகள் பரமாத்மாவின் விளையாட்டேயாகும். அவற்ருல் பரமாத்மாவுக்கு யாதொரு பயனுமில்லை:

"लोकवत्तु लीला कैवल्यं। ब्रह्मण:
विचित्रकार्यरचना केवललीलामात्रं; न फलसापेक्षम्"

"லோகவத்து லீலா கைவல்யம்। ப்³ரஹ்மணঃ
விசித்ரகார்யரசனு கேவலலீலாமாத்ரம்; ந ப²லஸாபேக்ஷம்"

என்னும் பிரமாணங்கள் ஈண்டறியத்தக்கன.

"लीलाक्लुप्तब्रह्माण्डमण्डला" **"லீலாக்லுப்தப்³ரஹ்மாண்ட³மண்ட³லா"**

என்னும் ஸஹஸ்ரநாம வசனம் இந்த அர்த்தத்தை வலியுறுத்துகின்றது.

ஜகத்சிருஷ்டியைப்பற்றிய விசாரம்

சிருஷ்டியைப்பற்றிக் கூறுதல் வேதத்தின் பரம தாத்பரியமன்று; ஜீவர்கள் இந்த ஜகத்தைப் பிரத்தியக்ஷமாய் அறிவதனுல், அதன் தன்மையைப்பற்றி யவர்களுக்குப் போதிக்க, அவர்களின் வார்த்தைகளை யநுவாதஞ் செய்து கொண்டு வேதம் ஜகத்சிருஷ்டியைக் கூறுகின்றது.

सदेव सोम्येदमग्र आसीत्। मायी सृजते विश्वमेतत्।
स तपोऽतप्यत। स तपस्तप्ता इदूँ सर्वमसृजत॥

यथा सुदीप्तात्पावकाद्विस्फुलिङ्गाः सहस्रशः प्रभवन्ते सरूपाः।
तथाऽक्षराद्विविधाः सोम्य भावाः प्रजायन्ते तत्र चैवापियन्ति॥

ஸதே³வ ஸோம்யேத³மக்³ர ஆஸீத் । மாயீ ஸ்ருஜதே விஶ்வமேதத் ।
ஸ தபோ(அ)தப்யத । ஸ தபஸ்தப்தா இதூ³ம் ஸர்வமஸ்ருஜத ॥

யதா² ஸுதீ³ப்தாத்பாவகாத்³விஸ்பு²லிங்கா³ঃ
ஸஹஸ்ரஶঃ ப்ரப⁴வந்தே ஸரூபாঃ ।
ததா²(அ)க்ஷராத்³விவிதா⁴ঃ ஸோம்ய பா⁴வாঃ
ப்ரஜாயந்தே தத்ர சைவாபியந்தி ॥

முதலிய உபநிஷத் பிரமாணங்கள் பிரஹ்மமே ஜகத் காரணமென்று பறை சாற்றுகின்றன.

காரணம் இரண்டு வகை - ஒன்று உபாதான காரணம்; மற்றென்று நிமித்த காரணம். ஒரு கடத்திற்கு மண் உபாதான காரணமும், குலாலன் தண்ட சக்கிராதிகள் நிமித்தகாரணங்களுமாகும். கடமாகிய காரியத்திற்கு வேருக நிமித்தகாரணங்கள் இருப்பது அறியத்தக்கது.

பரமாத்மாவை ஜகத்காரணனுகவொப்பின், அவன் ஜகத்காரியத்திற்கு உபாதான காரணனு? நிமித்தகாரணனு? திருஷ்டாந்தத்தின்படி அவன் இரண்டு காரணங்களில் ஒரு காரணமாகத்தான் இருக்கமுடியும். இங்ஙன ஒப்பின் மற்றெரு காரணம் பரமாத்ம பின்னமாகவே இருக்க நேரும்; பரமாத்மாவைவிடப் பின்னமாக மற்றெரு பொருளை யொப்பின், பரமாத்மா கண்டிதனுய், அதனுல் ஸாவயவியாய், அதனுல் ஆதியந்தங்களுடையவனுய் ஒழிவன். இங்ஙனம் கூறுதல் ஶ்ருதிவிரோத மாகும். ஆதலின், பரமாத்மாவொருவனே இந்த ஜகத்திற்கு உபாதான காரணமாக வும், நிமித்தகாரணமாகவும் ஒப்புதல் வேண்டும். இங்ஙனம் ஒப்புதற்குத் திருஷ்டாந் தம் உண்டோவெனில் அது கூறப்படுகின்றது.

यथोर्णनाभिः सृजते गृह्णते च
तथाऽक्षरात् संभवतीह विश्वम् ॥

யதோ²ர்ணநாபி⁴: ஸ்ருஜதே க்³ருஹ்ணதே ச
ததா²(அ)க்ஷராத் ஸம்ப⁴வதீஹ விஶ்வம் ॥

(தாத்பர்யம்) "எங்ஙனம் (எட்டுக்கால்) சிலந்தியானது தனக்குப் பின்னமான வேறுகாரணமின்றியே மெல்லிய நூற்களை யுண்டாக்கி வலைபின்னி யதில் வசித்தி ருந்து மறுபடியும் அதை விழுங்கித் தன்னில் லயப்படுத்திக் கொள்ளுகின்றதோ, அங்ஙனமே அக்ஷரமாகும் பரமாத்மாவிலிருந்து, இதரகாரணுபேக்ஷையின்றி, இந்த ஜகத்தானது பரமாத்மாவிற்கு அபின்னமாயும், விலக்ஷணமாயும் உண்டாகின்றது." என்னும் ஶ்ருதிப்பிரமாணம் பரமாத்மாவிற்கு ஜகத்தின் உபாதான நிமித்தகாரணங் களைக் கூறுகின்றது.

உபாதான காரணவிமர்சம்.

ஆரம்பம், பரிணுமம், விவர்த்தம் என உபாதான காரணம் மூன்றுவகைப்படும்.

ஆரம்போபாதானகாரணம்: - சக்கரங்கள், மையக்கட்டை, ஏர்க்கால், இருசு, முதலிய பலகாரணங்களாலானது வண்டியென்னும் காரியமாம். இங்கே சக்கரங்கள், மையக்கட்டை முதலியன ஆரம்ப உபாதான காரணங்களாகும். குறுக்கும் நெடுக்கு மாயுள்ள தந்துக் (நூற்) கள் வஸ்திரத்தின் ஆரம்ப உபாதான காரணங்கள்.

பரிணாமி உபாதானகாரணம்: - கடகாரியத்திற்குக்களிமண் பரிணாமி உபாதான காரணம். தயிருக்குப் பால் பரிணாமி உபாதானகாரணம். இவற்றுள் களி மண் அவிகாரபரிணாமிகாரணமும், பால் விகாரபரிணாமிகாரணமுமாகும்.

விவர்த்தோபாதானகாரணம்: - கயிற்றில் தோன்றும் பாம்பிற்குக் கயிறு விவர்த்தோபாதான காரணம், ஸ்வப்ன உலகத்திற்கு மனம் விவர்த்த உபாதான காரணம். என்றால், அத்தியாஸமாய்த் தோன்றும் மித்யாகாரியத்திற்கு அதன் அதிஷ்டானத்தைக் காரணமாக வொப்புதல் விவர்த்தகாரணமாகும்.

இந்த ஜகத்தானது பிரஹ்மத்தின் கண் அத்தியாஸமாய்த் தோன்றுகின்றது. ஆதலின், பிரபஞ்சம் மித்தையாம். பிரபஞ்சமாகும் அத்தியாஸத்திற்கு அதிஷ்டானம் பிரஹ்மமாதலின், பிரபஞ்சத்திற்குப் பிரஹ்மம் விவர்த்த காரணம் ஆகவேண்டும். ஆதலின் பிரஹ்மம் பரமாத்மா) இந்த ஜகத்தின் **அபின்ன நிமித்தோபாதான விவர்த்த** காரணமெனச் சித்தித்தது.

காமகலைக்கு இத்தகைய காரணத்துவம் ஒப்புதலே **ஸமஞ்ஜஸமாகும்**. காரண காரியவிசாரம் பிரஸங்கானு ஸாரமாய் அங்கங்கே செய்யப்படும்.

भाति பா⁴தி - ஸ்வயம் பிரகாசமாய் விளங்குகின்றது. பிரகாசமாத்திரத்தையே சரீரமாயுடைய தன்மையால். பிரஹ்ம விளக்கத்திற்கு எப்பொழுதும் ஹாநியின்று; அங்ஙனமாயின் அதுயாவருக்கும் விளங்கவேண்டுமன்றோ? எனின், அது யாவரு க்கும் விளக்கமாகவே யிருக்கின்றது. ஆனால், அவ்விளக்கத்தையுணரும் சாமர்த்தி யம் மாத்திரம் யாவருக்கும் இல்லை. எவர்களுடைய அந்தக்கரணமானது சுத்த ஸத்துவப் பிரதான அகண்டாகார வ்ருத்தியோடு கூடியுள்ளதோ, அவர்கள் யாவரும் பிரஹ்ம விளக்கத்தையறியும் சாமர்த்திய முடையவராவர்; மற்றவர்க்கு அவ்வாற்ற லின்மையின், விளங்கவில்லையென்று அவர் கூறுகின்றனர்.

மங்கலமாகும் இம்முதல் ஶ்லோகத்தில் **भाति பா⁴தி** யெனக் கூறப்பட்டிருப் பதால் இக்கிரந்தத்தின் முக்கிய பலமாகிய **அபானுபாதக ஆவரணத்தின் நிவர்த்தி** ஸூசிப்பிக்கப் பட்டது அறியத்தக்கது.

"பிரஹ்மம் விளங்கவில்லை" யென்பது அபாநாபாதக ஆவரணமாம். இதன் நிவர்த்தி பிரஹ்மத்தின் அபரோக்ஷ ஞானத்தினல் ஆகும். ஆத்மாபின்ன பிரஹ்மா பரோக்ஷ ஞானந்தானே ஸ்ரீபிரஹ்மவித்தையின் முக்கியமான பயன்?

இந்த முதல் ஶ்லோகத்தினல் இதன் ஆசிரியர் இந்நூலின் நான்கு பாதங்க ளையுங்கூடக் குறிப்பாய்க் காட்டுகின்றனர். அது வருமாறு: -

(1) **प्रकाशमात्रतनुः ப்ரகாஶமாத்ரதனு:** துரீயபாதம்.

(2) **सकल ... लीलाविनोदनोद्युक्तः ஸகல... லீலாவினோத³னோத்³யுக்த:**
அவித்தியா பாதம்.

(3) **महेशः மஹேஶ:** வித்தியாபாதம்.

(4) **अन्तर्लीनविमर्शः அந்தர்லீனவிமர்ஶ:** ஆநந்தபாதம்.

“**पातु**” “**பாது**” என்னும் மற்றெரு பாடத்தின்படி விசேஷவுரை கூறப்படுகின்றது.

पालनं பாலனம் என்பது இரக்ஷணே. அபாயத்திலிருந்து காப்பதே ரக்ஷணே யாகும். அபயந்தருதலென்பதும் இதுவே. பாரமார்த்திகமான அபயம் அத்வைத ஞானத்தாலேற்படுவதாகும்.

"अभयं वै जनक प्राप्तोऽसि । अभेददर्शनात् । द्वितीयाद्वै भयं भवति"

“அப⁴யம் வை ஜனக ப்ராப்தோ(அ)ஸி । அபே⁴த³த³ர்ஶனாத் ।
த்³விதீயாத்³வை ப⁴யம் ப⁴வதி”

என்னும் பிரமாணங்கள் நன்கு விமர்சிக்கப்படுமேயாயின், “**पातु**” “**பாது**” என்பதன் உண்மையான அர்த்தம் ஆத்மப் பிரஹ்மைக்கிய ஞானத்தின் உபதேசமே யாகுமெ ன்பது தெளிவாய்ப் புலப்படும்.

ஐக்கிய ஞானஸ்வரூபமே பிரஹ்ம வித்தையாகும். ஆகவே பிரஹ்மவித்தை ஸூசிப்பிக்கப்பட்டது. “**पातु**” “**பாது**” என்னுங் கிரியைக்கு மஹேசன் கர்த்தாவாதலின் அவனே பிரஹ்ம வித்யோபதேஷ்டாவாவன் : ஈஶ்வரனும் குருவும் தம்முள் அபேதரே யாவர்.

"ईश्वरानुग्रहादेव पुंसामद्वैतवासना"

“ஈஶ்வரானுக்³ரஹாதே³வ பும்ஸாமத்³வைதவாஸனு”

என்றபடி ஈஶ்வர அபின்ன குருவின் அநுக்கிரகத்தினுலேதான் ஜீவர்களுக்கு அத்வைத வாஸனே யேற்படுகின்றது. ஆதலின் உபதேஷ்டாவாகிய குருவும், வித்தி யாதிஷ்டான தேவதையாகும் அஹம்பத லக்ஷ்யார்த்த பரதேவதையும், அஹம்பத வாச்சியார்த்தனுன உபாஸக முமுக்ஷுவும் குறிப்பிடப் படுகின்றனர்.

தத்பதலக்ஷ்யார்த்த நிருபாதிக காமேஶ்வர நாமக பரப்பிரஹ்மமும், பிரஹ்மா பின்ன ஆத்மாபிவியஞ்சக பிண்டாண்டரூப ஸ்ரீசக்கிரமும் ஸூசிக்கப் படுகின்றன வென்று கூறவும் வேண்டுமோ?

அனுபந்த சதுஷ்டயம்.

எதையறியாமல், ஒரு விவேக புருஷனுக்கு, ஒரு கிரந்தத்தினிடத்தில் பிரவிருத்தி யேற்படாதோ, அதை "அநுபந்தம்" என்று சாஸ்திரங்கள் கூறுகின்றன. அவை அதிகாரி, ஸம்பந்தம் விஷயம், பிரயோஜன மென்பனவாம். இந்த அநுபந்த

சதுஷ்டயத்தையறியாமல் விவேகிக்குக் கிரந்தத்தின்கண் பிரவ்ருத்தி யேற்படாமை யின், அவற்றைப்பற்றி யீண்டு விசாரித்தல் அத்தியாவசியமேயாகும்.

(1) **அதிகாரி**: - விவேகம், வைராக்கியம், சமாதிஷட்க ஸம்பத்தி, முமுக்ஷு த்துவம் என்னும் நான்கு ஸாதனங்களும் நன்கமையப் பெற்று, குருவின அநுக்கிர கத்திற்குப் பாத்திரனுகி, அவர்பால் வேதாந்த சிரவணம் செய்து பின்னரும், எந்த ஒரு புருஷனுக்கு "**அஹம் பிரஹ்மாஸ்மி**" என்னும் அபரோக்ஷ ஸாக்ஷத்காரம் ஏற்பட வில்லையோ, அந்தமஹாபுருஷனே இந்நூலுக்கு முக்கியாதி காரி யாவன். இவன் அபானுபாதக ஆவரணத்தோடு கூடியுள்ள வனுவான்.

(2) **ஸம்பந்தம்**: - இது பலவகைப்படும். இவற்றுள்,

i கிரந்தத்திற்கும் விஷயத்திற்கும் பிரதிபாதகப் பிரதிபாத்திய ஸம்பந்தமு ளது. கிரந்தம் பிரதி பாதகம்; விஷயம் பிரதிபாத்தியம்.

ii அதிகாரிக்கும் பிரயோஜனத்திற்கும் பிராபகப் பிராப்பிய ஸம்பந்தமு ளது. பிராப்பியம் பிரயோஜனம்; பிராபகன் அதிகாரி.

(3) **விஷயம்**: - பிரகாச விமர்ச ஸாமரஸ்யாத்மக ஜீவப்பிரஹ்மைக்கிய ஞானமே இந்நூலில் பிரதிபாதிக்கப்படும் முக்கிய விஷய மாம்.

(4) **பிரயோஜனம்**: - பிரதிபந்த நிவர்த்தியின் மூலமாக ஆத்மாபின்ன பிரஹ்ம ஸாக்ஷாத்கார ஞான ஸித்தியும், அதன் வாயிலாக நிர்வி கல்பக ஸஹஜஸ்திதியின் அடைவுமே இந்த நூலின் பிரயோஜனமாகும்.

இங்ஙனம் ஒருவாறு முதல் ஶ்லோகத்தின் விசேஷவுரை கூறப்பட்டது. (1)

(**அவதாரிகை**) முதல் ஶ்லோகத்தில் விமர்சம் என்னும் சித்சக்தி அந்தர்க்கத மாயுள்ள **சுத்தப் பிரஹ்மம்** நிரூபிக்கப்பட்டது. இதனைப் **பிரகாசபிந்து** வென்று தந்த் ரங்கள் கூறும். அந்தர்க்கதமாயுள்ள சித்சக்தியாகும் விமர்ச சக்தி இரண்டாவதாகும் இந்த ஶ்லோகத்தில் நிரூபிக்கப்படுகின்றது.

सा जयति शक्तिराद्या निजसुखमयनित्य निरुपमाकारा ।
भाविचराचरबीजं शिवरूपविमर्श निर्मलादर्शः ॥ २ ॥

ஸா ஜயதி ஶக்திராத்[3]யா நிஜஸுக[2]மயநித்ய நிருபமாகாரா ।
பா[4]விசராசரபீ[3]ஜம் ஶிவரூபவிமர்ஶ நிர்மலாத[3]ர்ஶ: ॥ 2 ॥

(பதவுரை)

भाविचराचरबीजं **பா⁴விசராசரபீ³ஜம்**	=	இனியுண்டாகப்போகும் சராசரவடிவ ஸ்கலவுலகங்கட்கும், விருக்ஷத்திற்கு விதையைப்போன்று காரணமானதும்,
शिवरूपविमर्श निर्मलादर्शः **ஶிவரூபவிமர்ஶ நிர்மலாத³ர்ஶ:**	=	சிவஸ்வரூபமான "அஹம்" என்பதன் உண்மையான ஸ்வாம்ச விமர்சத்திற்கு ஸ்வச்சமான கண்ணுடி போன்றதும்,
निजसुखमय **நிஜஸுக²மய**	=	ஸ்வபாவமான ஆநந்த கனமானதும்,
नित्य **நித்ய**	=	முக்காலத்திலும் அழிவில்லாததும்,
निरुपमाकारा **நிருபமாகாரா**	=	உவமையற்ற ஸ்வரூபமுடையதுமான,
सा आद्या शक्तिः **ஸா ஆத்³யா ஶக்தி:**	=	பிரகாசாந்தர்க்கதமாயுள்ளதென்று முன் கூறப்பட்ட ஆத்யாசக்தியாகும் அந்த விமர்சவடிவ சித்சக்தியானது,
जयति **ஜயதி**	=	ஸர்வோத்க்ருஷ்டமாய் விளங்குகின்றது.

(**விரிவுரை**) இந்த ஶ்லோகம் **விமர்சபிந்துவை** நிரூபிக்கின்றது. சித்பிந்து, ஸம்வித்பிந்து, விமர்சபிந்துவென்பன பரியாய நாமங்களாகும். விமர்சபிந்துவென்பது, பரப்பிரஹ்மத்தின் நாமாந்தரமாயிருக்கின்றது. பரையென்னும் சித்சக்தி விஜ்ரும்பித்துள்ள சுத்தப் பிரஹ்மத்திற்குப் பரப்பிரஹ்மமென்றுபெயர்.

पराव्यापकलक्षणं பராவ்யாபகலக்ஷணம் - ஆத்மாபின்ன பிரஹ்மஸ்வரூப விசார வடிவ விமர்சமே பராவியாபகமாம். விமர்சரூப பரையின் வியாபகலக்ஷணம் ஸ்ரீஸூதஸம்ஹிதையில் இங்ஙனம் கூறப்படுகின்றது.

शास्त्राचार्योपदेशेन तर्कैः शास्त्रानुसारिभिः ।
सर्वसाक्षितयात्मानं सम्यङ्किश्चित्य सुस्थिरः ॥

स्वात्मनोऽन्यतया भान्तं समस्तमविशेषतः ।
स्वात्ममात्रतया बुद्ध्वा पुनः स्वात्मानमद्वयम् ॥

शुद्धं ब्रह्मेति निश्चित्य स्वयं स्वानुभवेन च ।
निश्चयं च स्वचिन्मात्रे विलाप्याविक्रियेऽद्वये ॥

विलापनं च चिद्रूपं बुद्ध्वा केवलरूपतः ।
स्वयं तिष्ठेदयं साक्षात् ब्रह्मवित्प्रवरो मुनिः ॥

ईदृशीयं परा निष्ठा श्रौती स्वानुभवात्मिका ॥

ஶாஸ்த்ராசார்யோபதே^{3}ஶேன தர்கை: ஶாஸ்த்ராநுஸாரிபி^{4}: ।
ஸர்வஸாக்ஷிதயாத்மானம் ஸம்யங்கிஶ்சித்ய ஸுஸ்தி^{2}ர: ॥

ஸ்வாத்மனோ(அ)ன்யதயா பா^{4}ந்தம் ஸமஸ்தமவிஶேஷத: ।
ஸ்வாத்மமாத்ரதயா பு^{3}த்^{3}த்^{4}வா புன: ஸ்வாத்மானமத்^{3}வயம் ॥

ஶுத்^{3}த^{4}ம் ப்^{3}ரஹ்மேதி நிஶ்சித்ய ஸ்வயம் ஸ்வானுப^{4}வேன ச ।
நிஶ்சயம் ச ஸ்வசின்மாத்ரே விலாப்யாவிக்ரியே(அ)த்^{3}வயே ॥

விலாபனம் ச சித்^{3}ரூபம் பு^{3}த்^{3}தா^{4} கேவலரூபத: ।
ஸ்வயம் திஷ்டே^{2}த^{3}யம் ஸாக்ஷாத் ப்^{3}ரஹ்மவித்ப்ரவரோ முனி: ॥

ஈத்^{3}ருஶீயம் பரா நிஷ்டா^{2} ஶ்ரௌதீ ஸ்வானுப^{4}வாத்மிகா ॥

(தாத்பர்யம்) சாஸ்திரம், குரூபதேசம் இவற்றின் மூலமாய்ச் சாஸ்திரங்களுக்கு அநுகூலமான தர்க்கத்தால், தான் ஸர்வஸாக்ஷியாய் இருப்பதை நன்ருய் மனதில் நிச்சயம் செய்து, ஸ்திரமான பாவனையோடு, தனக்கு அன்னியமாய்த் தோன்றும் ஸகலதிரிசியங்களையும் தன்னைவிடப் பின்னமன்றென வுணர்ந்து, தன்னைச் சுத்தமும் அத்வயமுமான பிரஹ்மமென்று ஸ்வாநுபவத்தினுல் நிச்சயித்து, பிறகு அந்த நிச்சயபாவனையையுங்கூட, நிர்விகாரியும் அத்வயமுமான சின்மாத்திர ஸ்வரூபத்தில் லபம் செய்து, பின்னர், அதற்கும் அதீத கேவலப் பிரஹ்மத்தில் அது வாக நிலைத்து நிற்றலே **பராநிஷ்டை**யெனப்படும்.

ஸூத கீதை - அத் - 5 (50-53)

விமர்சரூப சித்சக்தியின் லக்ஷணம் இங்ஙனம் இருத்தலினுற்ருன், நூலாசிரியர் **शिवरूपविमर्शनिर्मलादर्शः ஶிவரூபவிமர்ஶநிர்மலாத^{3}ர்ஶ:** என்றும், **निजसुखमयनित्यनिरुपमाकारा நிஜஸுக^{2}மயநித்யநிருபமாகாரா** வென்றும் நிர்த்தேசம் செய்தனர்.

भाविचराचरबीजं - பா^{4}விசராசரபீ^{3}ஜம் - இனியுண்டாகப் போகும் சராசராத்மகமான பிரபஞ்சத்திற்குக் காரணமாயுள்ளது சித்சக்தியாகும். இங்ஙனங்கூறின், "காரண காரியங்களுக்கு அபேதம்" என்னும் நியமம் பற்றி, சித்சக்தியாகுங் காரணத்திற்கும், பிரபஞ்சமாகும் காரியத்திற்கும் அபேதம் கூறவேண்டும். காரியரூபப் பிரபஞ்சமோ ஜடமாயும், துக்கமாயும், அநித்தியமாயும் இருக்கின்றது. இத்தகைய வுலகிற்குக் காரணம் சித்சக்தியெனின், அதுவும் ஜடமாய், துக்கவடிவமாய், அநித்தியமாயிருக்க நேரிடும். **சின்மயி**, **ஸத்தியாநந்தஸ்வரூபிணி** யென்னும் லக்ஷணங்களையுடைய சித்சக்திக்கு ஜடப்பிரபஞ்ச காரணத்துவங் கூறியதனுல் அதற்கு அநித்தியத்து வாதிகளை யொப்புதல் ஸமஞ்ஜஸமாகாது.

இதற்குச் சமாதானமாவது: - நிர்விசேஷநிருபாதிக பிரஹ்மமே ஸ்ரீகாமேஶ்வரர். இவர் கேவலம் பிரகாசவடிவினர். இந்த நிர்விசேஷப் பிரஹ்மத்தில் ஸூர்ய - கிரணங்களைப் போலவும், சந்திர - சந்திரிகையைப் போலவும் அபின்னமான ஒரு ஸ்வாபாவிக சக்தியுண்டு. இந்தச் சக்தியைத்தான் உபநிஷத்துக்கள்,

"सत्यं ज्ञानमनन्तं ब्रह्म; आनन्दो ब्रह्म"

“ஸத்யம் ஜ்ஞானமனந்தம் ப்³ரஹ்ம; ஆனந்தோ³ ப்³ரஹ்ம”

என்று கூறுகின்றன. பிரஹ்மத்தின் **ஸ்வாபாவிக ஸ்வரூபலக்ஷணம் சித்சக்தியே**. இது தான் பிரஹ்ம அல்லது சிவரூபவிமர்சம்.

இத்தகைய பிரஹ்மாபின்ன சித்சக்தியினின்றும், லீனமாயுள்ள அநந்த கோடி ஜீவர்களின் கர்மநிமித்தமாய், அவரவர்களுக்கு அவரவர்களின் புண்ணிய பாப அநுபவரூப ஸுகதுக்கங்களை யடைவிக்கும் பொருட்டுப் போக்கிய வடிவ பிரபஞ்சத்தைச் சிருஷ்டிப்பது அவசியமாயிற்று. ஆகவே சித் சக்தியினின்றும் அத்தியஸ்தமாய் ஒரு ஜட சக்தியுண்டாயிற்று. இதுதான் மாயையெனப்படுவது. இதனின்றும் **அவ்வியக்தம்**, **மஹத்தத்வம்**, **அஹங்காரம்** முதலியன தோன்றின. இவ்விஷயம்,

स्रष्टव्यजगदात्मकशक्यप्रतियोगिको मायापरिणामविशेषो जडशक्तिः ।
सृज्यशक्तिमात्रोपलक्षितमेतत् ॥

ஸ்ரஷ்டவ்யஜக³தா³த்மகஶக்யப்ரதியோகி³கோ
மாயாபரிணாமவிஶேஷோ ஜட³ஶக்தி꞉ ।
ஸ்ருஜ்யஶக்திமாத்ரோபலக்ஷிதமேதத் ॥

என்னும் பிரமாணத்தால் நன்கு விளங்குகின்றது. சித் சக்தியே மாயையென்று சிலர் கூறுகின்றனர். அது சாஸ்திர விருத்தமானது.

चिन्मात्राश्रयमायायाः शक्त्याकारे द्विजोत्तमाः ।
अनुप्रविष्टा या संविन्निर्विकल्पा स्वयंप्रभा ॥ २ ॥

सदाकारा परानन्दा संसारोच्छेदकारिणी ।
सा शिवा परमा देवी शिवाभिन्ना शिवंकरी ॥ ३ ॥

जगत्कारणमापन्नः शिवो यो मुनिसत्तमाः ।
सा तस्यापि भवेच्छक्तिस्तया हीनो निरर्थकः ॥ ४ ॥

सूतसंहिता - यज्ञ - अत् 13.

சின்மாத்ராஶ்ரயமாயாயாः ஶக்த்யாகாரே த்3விஜோத்தமாः ।
அனுப்ரவிஷ்டா யா ஸம்விந்நிர்விகல்பா ஸ்வயம்ப்ரபா4 ॥ 2 ॥

ஸதா3காரா பரானந்தா3 ஸம்ஸாரோச்சே2த3காரிணீ ।
ஸா ஶிவா பரமா தே3வீ ஶிவாபி4ன்னா ஶிவங்கரீ ॥ 3 ॥

ஜக3த்காரணமாபன்னः ஶிவோ யோ முநிஸத்தமாः ।
ஸா தஸ்யாபி ப4வேச்ச2க்திஸ்தயா ஹீனோ நிரர்த2கः ॥ 4 ॥

ஸூதஸம்ஹிதா - யஜ்ஞ - அத் 13

व्याख्यानम् - भोक्तृभोग्यात्मकस्य प्रपञ्चस्य सनियन्तृकस्य सृष्टेः प्राक्प्रलीनावस्थायां विकल्पहेतूनामभावात्परशिवस्व- रूपमत्यन्तं निर्विकल्पकं स्वप्रतिष्ठं भवति तत्स्वरूपे ऽध्यस्ता मायाऽपि विकल्परहितैवावतिष्ठते । सा च प्राणिकर्मपरिपाकवशादी षद्विकल्पिता सती शिवशक्तिविभागस्यापि तदानीमभावात्तदुभयसाधारणं चिन्मात्रमेवाऽऽश्रयतयास्वी करोति । चिन्मात्ररूपः परशिवोऽपि तत्संबन्धवशात्किञ्चित्स्व प्रतिष्ठतां विहाय तदभिमुखो भवति । नन्वसङ्गोदासीनस्य परानन्दस्वरूपस्याविक्रि- यस्य परशिवस्य मायावष्टम्भेन कुतो जगत्सृष्ट्यादिहेतुत्वम् । प्राणिकर्मणां परिपाकवशादिति चेन्न । तस्य स्वतन्त्रस्य तत्पार- तन्त्र्यायोगात् । स्वभोगार्थमित्यपि न युज्यते। तस्याऽऽप्तकामत्वात् । न च लीलार्थमित्यपि युक्तम् । तथात्वे गिरिनदीसमुद्रादिवैचित्र्यस्य सुखित्वादिवैचित्र्यस्य च प्रतिनियमायोगात्। नैष दोषः। प्रतिनिय मस्य परिपक्वप्राणिकर्मतारतम्यहेतुत्वात् । न चैतावता परशिवस्य कर्मपारतन्त्र्यापत्तिः। स्वसंकल्पनिमित्तत्वात् । जगत्सृष्ट्यादि- लीलोपक्रमावसरे निर्हेतुकका र्योत्पत्तिरतिप्रसङ्गहेतुरिति पुण्यपापादीनां सुखदुःखादिहेतुत्वं तदुपभोगहेतुत्वेन प्रतिनियत प्रपञ्चनिर्माणं च संकल्प्य परशिवः स्वमायावशाल्लीलायां प्रववृते । तस्य च स्वसंकल्पस्य सत्यत्वाविघाताय सर्वेष्वपि ब्रह्मकल्पेषु समानाकारा एव सृष्ट्यादिलीलाः करोति । अतो जगद्वैचित्र्यनिमित्तस्य पुण्यपापादेरपि स्वसंकल्पहेतुत्वाज्जगत्सर्गादिलीलायां प्रवृत्तस्य परशिवस्य न स्वातन्त्र्यभङ्गः । अत एव भगवान्बादरायणः परमेश्वरस्य सृष्ट्यादिप्रवृत्तौ राजादिवत्केवलं लीलैव कारणामति सूत्रयामास - "लोकवतु लीलाकैवल्यम्" इति । तथा च शिवशक्त्युभयरूपसाधारणं चिन्मात्रमाश्रिता सा माया पुनर्द्विधा भवति । शक्यप्रतियोग्य धीननिरूपणविषयत्वाकारेण तदनधीननिरूपणविषयत्वाकारेण च । एवमुपाधिद्वैविध्यादुपधे यचिन्मात्र- मपि द्विधा भिद्यते । तत्र शक्यप्रतियोग्यधीननिरूपणा माया सा शक्तिः सलिलपव नादिसमायोगपरवशादुच्छनावस्थस्य वीजस्य यथाऽङ्करावस्था तथैव प्राणिकर्मपरिपाक वशादुपचितरूपाया मा याया जगत्कार्यहेतुभूताङ्कुरावस्था सेत्यर्थः । शक्यप्रतियोग्यनधी ननिरूपणविषयो यो मायाया आकारस्तदुपहितं चैतन्यं शिवः । जगदङ्कुररूपिण्या शक्त्या यदवच्छिन्नं चैतन्यं तस्य या संविद्रूपिणी सा परा शक्तिरित्युच्यते । अतश्चोपाधिपरिच्छेदा

देवैकस्यैव चिन्मात्रस्य शिवशक्त्यात्मना विभागः। परमार्थतस्तु चिन्मात्र- तयैकत्वमेवेत्यर्थः । तदुक्तमागमिकैः- "चिदचिदनुग्रहहेतोरस्य सिसृक्षोर्य आद्य उन्मेषः । तच्छक्तित्तत्वमभिहित मविभागापन्नमस्यैव" इति । तदिदमुच्यतेचिन्मात्राश्रयमायायाः शक्त्याकारेऽनुप्रविष्टा' इति । शिवमाहात्म्यखण्डे तच्छक्तिपूजाविधौ विस्तरेण प्रपञ्चितम् । यतः परशिवस्वरूपमेव शक्यप्रतियोगि- निरूपणोपाध्यवच्छिन्नतया परा शक्तिस्तस्मात्साऽपि सच्चिदानन्दा- दिरूपैवेत्याह- निर्विकल्पेत्यादिना । विकल्पहेतुविशेषाणां निर्वि- शेषे वस्तुनि स्वभावतो विरहान्निर्विकल्पा। स्वयंप्रभाऽपराधीन- प्रकाशा सच्चिदानन्दाखण्डैकर सेत्यर्थः ॥ २ ॥

संसारोच्छेदकारिणीति । संसारस्योच्छेद उन्मूलनं तद्धेतुभूता । परमेश्वरः स्वशक्तिवशा त्खलु मुमुक्षुन्संसारान्मोचयति "शक्तो यया स शंभुर्मुक्तौ मुक्तौ च पशुगणस्यास्य" इत्युक्तत्वात् । यद्वा ब्रह्माकारमनोवृत्त्यवच्छिन्नैव संवित्संसारनिवर्तिकेत्यर्थः । एवंगुणविशिष्टा संवित्सैव शिवंकरी सर्वप्राणिनां सुखकारिणी । अत एव शिवा शिवशब्दाभिधेया । वक्ष्यमाणानां शक्तीनामुपा- दानभूतत्वात्परमा सर्वोत्कृष्टा । देवी शक्यप्रपञ्चस्येश्वरी । शिवा- भिनेति । अस्याः शिवस्य च परमार्थतः पूर्वोक्तचिन्मात्ररूपत्वाद्भेदो नास्तीत्यर्थः । तथाच शिवशक्योर्भेदावभास एव मिथ्या न तु प्रपञ्चवत्स्वरूपमपीत्यर्थः ॥ ३ ॥

इत्थं सामान्यरूपिणीं परां शक्तिं निरूप्य सैव शक्यविशेष- प्रतियोगिनिरूपिता सती तत्तद्विशेषशक्त्यात्मिका भवतीत्याह - जगदित्यादिना । जगत्कारणमिति भावपरो निर्देशः । यः शिवो जगत्कारणत्वमापन्नो जगदङ्कुररूपशक्त्यवस्थाया ऊर्ध्वं जगदाकार विवर्तिष्यमाण मायाधिष्ठानत्वात्तस्यापि शिवस्य सा पूर्वोक्ता परा शक्तिरेव जगन्निर्माणशक्तिरूपा भवेत् । तया शक्त्या रहितः शिवो निःशक्तित्वाज्जगन्निर्माणासमर्थ इत्यर्थः ॥ ४ ॥

வ்யாக்²யானம் - போ⁴க்த்ருபோ⁴க்³யாத்மகஸ்ய ப்ரபஞ்சஸ்ய ஸநியந்த்ரு கஸ்ய ஸ்ருஷ்டே꞉ ப்ராக்ப்ரலீனாவஸ்தா²யாம் விகல்பஹேதூநாமபா⁴வாத் பரஶி வஸ்வரூபமத்யந்தம் நிர்விகல்பகம் ஸ்வப்ரதிஷ்ட²ம் ப⁴வதி தத்ஸ்வரூபே (அ)த்⁴யஸ்தா மாயா(அ)பி விகல்பரஹிதைவாவதிஷ்ட²தே । ஸா ச ப்ராணிகர்ம பரிபாகவஶாதீ³ ஷத்³விகல்பிதா ஸதீ ஶிவஶக்திவிபா⁴க³ஸ்யாபி ததா³னீமபா⁴வா த்தது³ப⁴யஸாதா⁴ரணம் சின்மாத்ரமேவா(ஆ)ஶ்ரயதயாஸ்வீ கரோதி । சின்மாத்ர ரூப꞉ பரஶிவோ(அ)பி தத்ஸம்ப³ந்த⁴வஶாத்கிஞ்சித்ஸ்வ ப்ரதிஷ்ட²தாம் விஹாய தத³பி⁴முகோ² ப⁴வதி । நன்வஸங்கோ³தா³ஸீனஸ்ய பரானந்த³ஸ்வரூபஸ்யாவி க்ரி யஸ்ய பரஶிவஸ்ய மாயாவஷ்டம்பே⁴ன குதோ ஜக³த்ஸ்ருஷ்ட்யாதி³ஹேது த்வம் । ப்ராணிகர்மணாம் பரிபாகவஶாதி³தி சேன்ன । தஸ்ய ஸ்வதந்த்ரஸ்ய தத்பார- தந்த்ர்யாயோகா³த் । ஸ்வபோ⁴கா³ர்த²மித்யபி ந யுஜ்யதே। தஸ்யா(ஆ)ப்த காமத்வாத் । ந ச லீலார்த²மித்யபி யுக்தம் । ததா²த்வே கி³ரிநதீ³ஸமுத்³ராதி³வை சித்ர்யஸ்ய ஸுகி²த்வாதி³வைசித்ர்யஸ்ய ச ப்ரதிநியமாயோகா³த்। நைஷ தோ³ஷ꞉। ப்ரதினிய மஸ்ய பரிபக்வப்ராணிகர்மதாரதம்யஹேதுத்வாத் । ந

சைதாவதா பரமஶிவஸ்ய கர்மபாரதந்த்ர்யாபத்தி꞉। ஸ்வஸங்கல்பநிமித்தத்வாத் । ஜக³த்ஸ்ருஷ்ட்யாதி³- லீலோபக்ரமாவஸரே நிர்ஹேதுககா ர்யோத்பத்திரதிப்ர ஸங்க³ஹேதுரிதி புண்யபாபாதீ³னாம் ஸுக²து³꞉கா²தி³ஹேதுத்வம் தது³பபோ⁴க³ ஹேதுத்வேன ப்ரதிநியத ப்ரபஞ்சநிர்மாணம் ச ஸங்கல்ப்ய பரஶிவ꞉ ஸ்வமாயா வஶால்லீலாயாம் ப்ரவவ்ருதே । தஸ்ய ச ஸ்வஸங்கல்பஸ்ய ஸத்யத்வா விகா⁴தாய ஸர்வேஷ்வபி ப்³ரஹ்மகல்பேஷு ஸமானாகாரா ஏவ ஸ்ருஷ்ட்யாதி³ லீலா꞉ கரோதி । அதோ ஜக³த்³வைசித்ர்யநிமித்தஸ்ய புண்யபாபாதே³ரபி ஸ்வஸங்கல்பஹேதுத்வாஜ்ஜக³த்ஸர்கா³தி³லீலாயாம் ப்ரவ்ருத்தஸ்ய பரஶி வஸ்ய ந ஸ்வாதந்த்ர்யப⁴ங்க³꞉ । அத ஏவ ப⁴க³வான்பா³த³ராயண꞉ பரமேஶ்வர ஸ்ய ஸ்ருஷ்ட்யாதி³ப்ரவ்ருத்தௌ ராஜாதி³வத்கேவலம் லீலைவ காரணமதி ஸூத்ரயாமாஸ - "லோகவது லீலாகைவல்யம்" இதி । ததா² ச ஶிவஶக்த்யுப⁴ய ரூபஸாதா⁴ரணம் சின்மாத்ரமாஶ்ரிதா ஸா மாயா புனர்த்³விதா⁴ ப⁴வதி । ஶக்யப்ரதியோக்³ய தீ⁴னநிரூபணவிஷயத்வாகாரேண தத³னதீ⁴னநிரூபணவிஷய த்வாகாரேண ச । ஏவமுபாதி⁴த்³வைவித்⁴யாது³பதே⁴ யசின்மாத்ர- மபி த்³விதா⁴ பி⁴த்³யதே । தத்ர ஶக்யப்ரதியோக்³யதீ⁴னநிரூபணா மாயா ஸா ஶக்தி꞉ ஸலிலபவ நாதி³ஸமாயோக³பரவஶாது³ச்ச²னாவஸ்த²ஸ்ய வீஜஸ்ய யதா²(அ)ங்கராவஸ்தா² ததை²வ ப்ராணிகர்மபரிபாக வஶாது³பசிதரூபாயா மா யாயா ஜக³த்கார்யஹேது பூ⁴தாங்குராவஸ்தா² ஸேத்யர்த²꞉ । ஶக்யப்ரதியோக்³யனதீ⁴ நநிரூபணவிஷயோ யோ மாயாயா ஆகாரஸ்தது³பஹிதம் சைதன்யம் ஶிவ꞉ । ஜக³த³ங்குரரூபிண்யா ஶக்த்யா யத³வச்சி²ன்னம் சைதன்யம் தஸ்ய யா ஸம்வித்³ரூபிணீ ஸா பரா ஶக்திரித்யுச்யதே । அதஶ்சோபாதி⁴பரிச்சே²தா³ தே³வைகஸ்யைவ சின்மாத்ரஸ்ய ஶிவஶக்த்யாத்மனா விபா⁴க³꞉। பரமார்த²தஸ்து சின்மாத்ரதயைகத்வமேவே த்யர் த²꞉ । தது³க்தமாக³மிகை꞉- "சித³சித³னுக்³ரஹஹேதோரஸ்ய ஸிஸ்ருக்ஷோர்ய ஆத்³ய உன்மேஷ꞉ । தச்ச²க்தித்தத்வமபி⁴ஹித மவிபா⁴கா³பந்நமஸ்யைவ" இதி । ததி³த³முச்யதேசின்மாத்ராஶ்ரயமாயாயா꞉ ஶக்த்யாகாரே(அ)னுப்ரவிஷ்டா' இதி । ஶிவமாஹாத்ம்யக²ண்டே³ தச்ச²க்திபூஜாவிதௌ⁴ விஸ்தரேண ப்ரபஶ்சிதம் । யத꞉ பரஶிவஸ்வரூபமேவ ஶக்யப்ரதியோகி³- நிரூபணோபாத்⁴யவச்சி²ன்னதயா பரா ஶக்திஸ்தஸ்மாத்ஸா(அ)பி ஸச்சிதா³னந்தா³- தி³ரூபைவேத்யாஹ- நிர்விகல்பேத் யாதி³னா । விகல்பஹேதுவிஶேஷாணாம் நிர்வி- ஶேஷே வஸ்துனி ஸ்வபா⁴வ தோ விரஹாந்நிர்விகல்பா। ஸ்வயம்ப்ரபா⁴(அ)பராதீ⁴ன- ப்ரகாஶா ஸச்சிதா³னந் தா³க²ண்டை³கர ஸேத்யர்த²꞉ ॥ 2 ॥

ஸம்ஸாரோச்சே²த³காரிணீதி । ஸம்ஸாரஸ்யோச்சே²த³ உன்மூலனம் தத் ³தே⁴துபூ⁴தா । பரமேஶ்வர꞉ ஸ்வஶக்திவஶா த்க²லு முமுக்ஷூன்ஸம்ஸாரான் மோசயதி "ஶக்தோ யயா ஸ ஶம்பு⁴ர்முக்தௌ முக்தௌ ச பஶுக³ணஸ்யாஸ்ய" இத்யுக்தத்வாத் । யத்³வா ப்³ரஹ்மாகாரமனோவ்ருத்த்யவச்சி²ன்னைவ ஸம்வித் ஸம்ஸாரநிவர்திகேத்யர்த²꞉ । ஏவங்கு³ணவிஶிஷ்டா ஸம்வித்ஸைவ ஶிவங்கரீ ஸர்வப்ராணினாம் ஸுக²காரிணீ । அத ஏவ ஶிவா ஶிவஶப்³தா³பி⁴தே⁴யா । வக்ஷ்யமாணானாம் ஶக்தீநாமுபா- தா³னபூ⁴தத்வாத்பரமா ஸர்வோத்க்ருஷ்டா । தே³வீ ஶக்யப்ரபஶ்வஸ்யேஶ்வரீ । ஶிவா- பி⁴னேதி । அஸ்யா꞉ ஶிவஸ்ய ச பரமார்த²த꞉ பூர்வோக்தசின்மாத்ரரூபத்வாத்³வேதோ³ நாஸ்தீத்யர்த²꞉ । ததா²ச

ஶிவஶக்யோர்பே4தா3வபா4ஸ ஏவ மித்2யா ந து ப்ரபஞ்சவத்ஸ்வரூபமபீத்யர்த2: ॥ 3 ॥

இத்த2ம் ஸாமான்யரூபிணீம் பராம் ஶக்திம் நிரூப்ய ஶைவ ஶக்யவிஶேஷ- ப்ரதியோகி3நிரூபிதா ஸதீ தத்தத்3விஶேஷஶக்த்யாத்மிகா ப4வதீத்யாஹ - ஜக3தி3த்யாதி3னா । ஜக3த்காரணமிதி பா4வபரோ நிர்தே3ஶ: । ய: ஶிவோ ஜக3த்காரணத்வமாபன்னோ ஜக3த3ங்குரரூபஶக்த்யவஸ்தா2யா ஊத்4வம் ஜக3தா3கார விவர்திஷ்யமாண மாயாதி4ஷ்டா2னத்வாத்தஸ்யாபி ஶிவ ஸ்ய ஸா பூர்வோக்தா பரா ஶக்திரேவ ஜக3ந்நிர்மாணஶக்திரூபா ப4வேத் । தயா ஶக்த்யா ரஹித: ஶிவோ நி:ஶக்தித்வாஜ்ஜக3ந்நிர்மாணாஸமர்த2 இத்யர்த2: ॥ 4 ॥

இதன் பொருள்: - போக்த்ரு போக்கிய ரூபமாயும், நியந்தாவோடு கூடியதாயுமுள்ள பிரபஞ்சத்தின் சிருஷ்டிக்கு முன், பிரளயாவஸ்தையில், விகல்பத்திற்குக் காரணமின்மையின், பரசிவஸ்வரூபம் நிர்விகல்பகமாயும், ஸ்வப்பிரதிஷ்டிதமாயும் இருந்தது. அதனிடத்தில் அத்தியஸ்தமாய்த் தோன்றிய மாயையும் விகல்லமில்லாமலே இருந்தது. அதனிடத்தில் அத்தியஸ்தமாய்த் தோன்றிய மாயையும் விகல்பமில்லாமலே இருந்தது. அம்மாயையும், பிராணிகளின் கர்ம பரிபாகவசத்தினுல், கொஞ்சம் மாறுதலடையும் பொழுது, சிவன் வேறு சக்தி வேறு என்னும் பாகுபாடின்மையின், அது, சிவசக்திகளுக்குப் பொதுத்தன்மையான சின்மாத்திரத்தை யாஶ்ரயித்து விளங்குகின்றது.

சின்மாத்தி வடிவினனுரும் பரசிவமும், மாயையின் ஸம்பந்தத்தினுல், தன் நிலையைவிட்டுச் சிறிது நீங்கி மாயைக்கு அபிமுகமாகின்றது.

சங்கை: - அஸங்க உதாஸீனமாயும் பரமாநந்தஸ்வரூபமாயும், விகாரரஹிதமாயுமுள்ள பரசிவத்திற்கு மாயா ஸம்பந்தமும், அதனால் ஜகத்காரணத்துவமும் எங்ஙனம் பொருந்தும்? பிராணிகளின் கர்மபரிபாக வசத்தினுலெனின், ஸ்வதந்த்ரமான பரசிவத்திற்கும், பரதந்த்ரமான கர்ம பரிபாகத்திற்கும் யோகம் பொருந்தாது.

தனது போகத்தின் பொருட்டெனின், அதுவும் பொருத்தமானதன்று. பரசிவம் ஆபத்காமனுதலின். லீஜலயின் பொருட்டெனின் அதுவும் யுக்தமன்று. ஏனெனின் நானாவிதமாய் விளங்கும் இப்பிரபஞ்சத்தினால் நியதமான ஸுகமுண்டாகாமையின், லீஜலயின் பொருட்டென்பதும் ஒவ்வாது.

ஸமாதானம்: - லீஜலயாகச் சிருஷ்டித்தாரென்பது பொருந்தும். பிராணிகளின் கர்மாக்களின் பரிபக்குவ தாரதம்மியங் காரணமாக அவரவர்களுக்கு ஸுக துக்க நியமமில்ஜலயே தவிர, பரசிவத்திற்கு லீஜலயாகவேயிருக்கின்றது. பரமேஶ்வரன், இந்த ஜகத்தை லீஜலயாகச் சிருஷ்டி செய்ய ஸங்கல்பிக்கும் போது, பிராணிகளின் நானுவித கர்ம பரிபாகத்தையும், புண்ணிய பாபங்கள் காரணமாக அவரவர்கள்

அநுபவிக்க வேண்டிய ஸுகதுக்கங்களையும் நியமித்து, மாயா ஸம்பந்தனுகிச் சிருஷ்டிக்கின்றுர்.

இதனுல், பரசிவத்திற்குக் கர்ம பரதந்த்ரம் ஏற்படுவதில்லை. தனது நித்திய ஸங்கல்ப வலிமையால். ஒரு சக்கிரவர்த்தி லீலையாய் ஒரு காரியத்தைச் செய்யுங்கால், எங்ஙனம், அவனுக்கு ஸ்வாதந்த்ரிய பங்கமில்லையோ, அங்ஙனமே, பரசிவத்திற்கும் ஸ்வதந்த்ரத் தன்மைக்குப் பங்கமில்லை.

பரசிவம் மாயைக்கு அபிமுகமான பொழுது, சிவம் சக்தி என்னும் இவைகளுக்குப் பொதுவாயுள்ள சின்மாத்திரத்தையே யாஶ்ரயித்து விளங்கும் மாயையானது இரண்டுவகையாய்ப் பிரிகின்றது.

1. தான் ஸம்பந்தப்படும் வஸ்துவின் அதீனமாயுள்ள விஷய ஸ்வரூபம் ஒன்று;

2. தான் ஸம்பந்தப்படும் வஸ்துவின் அதீன நிரூபணமற்ற விஷய ஸ்வரூபம் மற்றென்று.

இங்ஙனம் உபாதியாகும் மாயை யிரண்டாகப் பிரிவதால், அதிஷ்டானமான சித்தும், உபாதிவசத்தால், இரண்டாகப் பிரிகின்றது.

அதீன நிரூபண விஷயமாகும் மாயைக்குச் சக்தியென்னும் பெயர் ஏற்பட்டது. இந்தச் சக்தியானது, எங்ஙனம் காற்று, ஜல ஸம்பந்தத்தால் விதை முளைக்கின்றதோ, அங்ஙனமே, பிராணிகளின் கர்மபரிபாக வசத்தால் ஜகத்காரிய ஹேது பூதமான அங்குராவஸ்தையை யடைகின்றது.

இதுதான் **சக்தி தத்துவ**மாகும்.

அதீனமற்ற நிரூபண விஷயமாகும் மாயா பாகத்தின் ஆகாரத்தால் உபஹிதமான சைதன்யம் சிவம் என்று சொல்லப்படுகின்றது. இது **சிவதத்துவ**மெனப்படும்.

ஜகத்தின் அங்குர வடிவ சக்தி தத்துவத்தால் அவச்சின்னமான சைதன்யத்தின் ஸம்வித் (ஞான) ரூபத்திற்குப் **பராசக்தி** அல்லது **சித்சக்தி** யென்று பெயர்.

உபாதி பரிச்சேதங்களாற்றுன், ஏகமாயுள்ள சின்மாத்திரத்திற்கு சிவமென்றும், சக்தியென்றும் விபாகமேற்பட்டது; உண்மையில், சின்மாத்திரத்தினுல் ஒன்றே.

சின்மாத்திரத்தை யாஶ்ரயித்துள்ள மாயையின் சக்தியென்னும் ரூபத்தில் அநுப்பிரவேசஞ் செய்துள்ள எந்த ஸம்வித்ஸ்வரூப சித்சக்தியுளதோ, அது, நிர்விகல்பமாயும், ஸ்வயம் பிரகாசமாயும் இருக்கின்றது. அன்றியும் அந்த சித்சக்தி, ஸத்ரூபியாயும், பரமாநந்தஸ்வரூபிணியாயும், ஸம்ஸாரமென்னும் ஸர்வ அநர்த்தங்க

ளின் நாசத்திற்குக் காரணமானவளாயும், ஸர்வமங்கள காரிணியாயும், பரமோத்க்ருஷ்டமாய் விளங்குபவளாயும், பரசிவ ஸ்வரூபத்திற்கு அபின்னையாயும், சிவையாயும் பிரகாசிக்கின்றனள்.

பரசிவம் தனது அருட்சக்தியினுல்தான் ஜீவர்களுக்குப் புக்தியோ அல்லது முக்தியோ அருளுவது. ஆதலினுற்றுன், சித்சக்தியை மோக்ஷகாரணமென்று கூறப்பட்டது.

ஜகத்திற்குக் காரணத்தன்மையை வஹிக்கும் மாயா விசிஷ்ட பரமேஸ்வரன் எவரோ, அவருடைய சக்தியாகவும் சித்சக்தியே யாகின்றனள். சித்சக்தியில்லாவிடில் சிவம் பிரயோஜனமற்றவராகின்றனர்.

இங்ஙனம் விமர்சித்த பிரமாணத்தினுல் **சித் சக்தி மாயை யல்லவென்றும், சித் சக்திக்குப் பிரபஞ்ச காரணத்துவம் கூறுதல் பொருத்தமுடையதாகுமென்றும் சித்திக்கின்றன. பிரபஞ்சம் மாயா பரிணுமமும், சித்விவர்த்தமுமாமென்பது பரம ஸித்தாந்தமாம்**.

शिवरूपविमर्शनिर्मलादर्शः- ஶிவரூபவிமர்ஶநிர்மலாத³ர்ஶ:-

சிவஸ்வரூபம் "அஹம்" என்பது. இதன் விமர்சம், பராமர்சம் அல்லது விசாரமாகும். நான் யார்? என்று விசாரித்து அஹம்பதலக்ஷ்யார்த்தவடிவ பிரஹ்மாபின்ன கூடஸ்த ஞானமேற்படுவதற்கு ஸ்வச்சமான கண்ணுடி போன்றது சித்சக்தி. **शिवज्ञानप्रदायिनी ஶிவஜ்ஞானப்ரதா³யினீ** என்று லலிதாஸஹஸ்ர நாமங்கூறுவது இந்த அர்த்தத்தை ஸமர்த்திக்கின்றது.

स्पन्देन लक्ष्यते वायुर्वह्निरौष्ण्येन लक्ष्यते ।
चिन्मात्रममलं शान्तं शिव इत्युदितं तु यत् ।
तत्स्पन्दमयशक्त्यैव लक्ष्यते नान्यथा किल ॥

ஸ்பந்தே³ன லக்ஷ்யதே வாயுர்வஹ்நிரௌஷ்ண்யேன லக்ஷ்யதே ।
சின்மாத்ரமமலம் ஶாந்தம் ஶிவ இத்யுதி³தம் து யத் ।
தத்ஸ்பந்த³மயஶக்த்யைவ லக்ஷ்யதே நான்யதா² கில ॥

"எங்ஙனம் சலனத்தினுல் வாயுவும், உஷ்ணத்தினுல் அக்கினியும் அறியப்படுகின்றனவோ, அங்ஙனமே சின்மாத்திரமும், அமலமும், சாந்தமுமான சிவஸ்வரூபமானது ஸ்பந்தமய விமர்ஶவடிவ சித் சக்தியின் மூலமாகத்தான் அறியக்கூடும்" என்று ஞானவாஸிஷ்டம் கூறுகின்றது. **शङ्करस्यापि शङ्करी ஶங்கரஸ்யாபி ஶங்கரீ** - சங்கரனுக்கும் ஆநந்தத்தைத்தருபவள் என்பதன் பொருளும் இதுவே.

இங்கே பிரஸங்காநுஸாரமாய்ச் சில ரஹஸ்யமான விஷயங்களைப்பற்றி விமர்சிப்பது அத்தியாவசியமாய் இருக்கின்றது.

அவை வருமாறு: - உபநிஷத்துக்களில் "பிரஹ்மம்" என்று ஒன்றும், "ஆத்மா" என்று ஒன்றும் ஆக இரண்டு சொற்கள் வழங்கப்படுகின்றன. அவை சொல்லால் இரண்டேயன்றி அர்த்தத்தால் ஒன்றேயாகும்.

ब्रह्मविदाप्नोति परम्, என்றும், **तरति शोकमात्मवित्** **ப்³ரஹ்மவிதா³ப்னோதி பரம்**, **தரதி ஶோகமாத்மவித்** என்றும் பிரஹ்ம, ஆத்ம ஞானங்களுக்கு ஒரே விதமான பிரயோஜனம் பிரதிபாதிக்கப்பட்டுள்ளது.

सत्यं ज्ञानमनन्तं ब्रह्म; आनन्दो ब्रह्म **ஸத்யம் ஜ்ஞானமனந்தம் ப்³ரஹ்ம**; **ஆனந்தோ³ ப்³ரஹ்ம** என்று பிரஹ்மத்தின் லக்ஷணமும்,

अहमित्येकमद्वैतं यत्प्रकाशात्मविश्रमः ।
अकारः सर्ववर्णाग्रचः प्रकाशः परमः शिवः ।।

हकारोऽन्त्यः कलारूपो विमर्शाख्यः प्रकीर्तितः ।
अनयोः सामरस्यं यत्परस्मिन्नमि स्फुटम् ।। என்றும்,

त्वं वा अहं; अहं वै त्वं; कस्त्वमितिः अहमिति होवाच; त्वमेवेदं सर्वं, तस्मादहमिति सर्वाभिधानम् என்றும்,

अहमेवाधस्तादहमुपरिष्टादहं पश्चादहं पुरस्तादहं दक्षिणतोऽहमुत्तरतोऽहमेवेदं सर्वम्
என்றும்,

அஹமித்யேகமத்³வைதம் யத்த்ப்ரகாஶாத்மவிஶ்ரமః ।
அகாரஃ ஸர்வவர்ணாக்³ரசஃ ப்ரகாஶஃ பரமஃ ஶிவஃ ॥

ஹகாரோ(அ)ந்த்யஃ கலாரூபோ விமர்ஶாக்²யஃ ப்ரகீர்திதஃ ।
அனயோஃ ஸாமரஸ்யம் யத்பரஸ்மின்னமி ஸ்பு²டம் ॥ என்றும்,

த்வம் வா அஹம்; **அஹம் வை த்வம்**; **கஸ்த்வமிதிஃ அஹமிதி ஹோவாச**; **த்வமேவேத³ம் ஸர்வம்**, **தஸ்மாத³ஹமிதி ஸர்வாபி⁴தா⁴னம்** என்றும்,

அஹமேவாத⁴ஸ்தாத³ஹமுபரிஷ்டாத³ஹம் பஶ்சாத³ஹம் புரஸ்தாத³ஹம் த³க்ஷிணதோ(அ)ஹமுத்தரதோ(அ)ஹமேவேத³ம் ஸர்வம் என்றும்,

அஹம்பதத்தினுல் ஆத்மலக்ஷணமும் உபநிஷத்துக்களில் நிரூபிக்கப்பட்டிருக் கின்றன.

இவற்றுள், பிரஹ்மலக்ஷணம் எப்பொழுதும் பரோக்ஷமாகவும், ஆத்மலக்ஷ ணம் எப்பொழுதும் அபரோக்ஷமாகவும் இருக்கின்றன.

அபரோக்ஷ ஞானத்தின் லக்ஷணம் தனது **ஸ்வரூபத்தோடு ஐக்கியப்படுதலே யாகும்**. எங்ஙனம், தசமபுருஷதிருஷ்டாந்தத்தில் பத்தாவது மனிதன் காணுமென்று வருந்துங்காலத்தில், ஆப்தஞன வழிப்போக்கன் ஒருவன் "பருத்துக் குட்டையாயுள்ள பத்தாமவன் இருக்கின்ருன்" என்று சொன்னதைக் கேட்டவுடன், அவர்கட்குப் பத்தா வது மனிதன் இல்லையென்கிற **அஸத்துவாபாதக ஆவரணம்** நீங்கிற்று. பின்னர் அவர்கள் "அத்தசம புருஷன் எங்கேயிருக்கிருன்? அவன் யார்?" என்று வினவ, அவ்வாப்தன் "நீதான் அத்தசமன்" என்று சொன்னவுடனே "நான்தான் அந்த பத்தாம வன்" என்னும் அபரோக்ஷ ஞான முண்டாயிற்றோ, அங்ஙனமே,

सत्यं ज्ञानमनन्तं ब्रह्म ஸத்யம் ஜ்ஞானமனந்தம் ப்³ரஹ்ம

என்னும் லக்ஷணத்தால் "பிரஹ்மம் இல்லவே இல்லை" யென்னும் அஸத்வாபாதக ஆவரணம் நீங்கி "**तत्त्वमसि**" “**தத்த்வமஸி**” என்னும் உபதேச மஹாவாக்கியத்தைச் சிரவணம் செய்த மாத்திரத்தில்

"अहं ब्रह्मास्मि" "ब्रह्माहमस्मि"

"அஹம் ப்³ரஹ்மாஸ்மி" "ப்³ரஹ்மாஹமஸ்மி"

என்னும் அபரோக்ஷஞானம் ஏற்படுகின்றது.

பிரஹ்மம் தன்னோடு அபேதமாய் உணரப்படும் பொழுது தான், அதன் அபரோக்ஷ ஞானம் ஏற்படுகின்றது. இது சிதையாத ஸித்தாந்தமாகும்.

தத்பதலக்ஷ்யம் பிரஹ்மமும், துவம்பதலக்ஷ்யம் ஆத்மாவுமாகும். தத் (அது) எப்பொழுதும் பிரத்தியக்ஷமாகாதது, துவம் எப்பொழுதும் பிரத்தியக்ஷமானது. தான் இல்லையென்றுவது, தான் விளங்கவில்லை யென்றுவது யாரும் சொல்லுவதில்லை.

"பிரஹ்மம் தன்னைவிட வேறல்ல; தானே பிரஹ்மம்" என்று உணருங்காலத் தில்தான் பிரஹ்மம் பிரத்தியக்ஷமாகின்றது.

இங்ஙனம், பிரஹ்மத்தின் அபரோக்ஷ ஞானத்திற்கு அஹந்தா ஞானத்தோடு ள்ள அபேதஞானமே முக்கிய காரணம்.

ஆதலின் அஹம்பத லக்ஷ்யார்த்த சித்சக்தியைக் கண்ணுடியோடு உவமித்துக் கூறினர் நூலாசிரியர்.

அஹந்தாரூப ஆதர்சத்தி (கண்ணுடியி)ல், ஸந்தேஹ விபரீதங்களின் வடிவ மலம் (அழுக்கு) இருக்குமேயாயின், அபரோக்ஷ ஞானவிளக்கம் நன்கு ஏற்படாது. ஆதலின், **निर्मलादर्शः நிர்மலாத³ர்ஶ**ஃ மலரஹிதக்கண்ணுடியென்று கூறப்பட்டதறிய த்தக்கது.

சங்கை: - கண் கண்ணாடியானது பிரதிபிம்பம் தோன்றுதற்கு ஒருபாதியாய் இருக்கின்றது. உபநிஷத் சித்தாந்தத்தின்படி கண்ணாடிஸ்தானத்தில் அந்தக்கரணம் இருக்கின்றது. கண்ணாடியில் தோன்றும் பிரதிபிம்பமே சிதாபாஸன் அல்லது ஜீவனாகும். இங்கே உபாதியாகிய கண்ணாடியைச் சித் சக்தியாகக் கூறுவது பொருத்த முடையதாகாது.

எங்ஙனம், பிம்பத்தைவிடக் கண்ணாடி வேறோ, அங்ஙனமே, பரமாத்மாவை விட ஆதரூப சித் சக்தி வேறாகவே யிருக்கவேண்டும். இது "சக்தி சக்தர்களுக்குப் பேதமில்லை யென்னும் ஸித்தாந்தத்திற்கு முரணாமன்றோ?"

ஸமாதானம்: - விமர்ஶ சக்தியை ஆதர்ஶத்தோ (கண்ணாடியோ)டு ஒப்பிட்டிருப்பதற்குத் தாத்பரியம் யாதெனில், விமர்ஶம் என்பது தேசகால வஸ்து பரிச்சேதமின்றிய அகண்டாகாரவ்ருத்தியேயாகும்.

अनवधिकाकारविस्फुरणशक्तिरेव विमर्शः ।

அனவதி⁴காகாரவிஸ்பு²ரணஶக்திரேவ விமர்ஶ: ।

இந்த அகண்டாகாரவ்ருத்திஸ்வரூப விமர்சசக்தியென்னும் ஆதர்சத்தில் பிரதிபலித்தலென்பது **ஸ்வஸ்வரூப அவலோகனமே யாகும்**.

மிக்க அழகையுடைய ஓரரசன் தன்னை நன்றாய் அலங்கரித்துக்கொண்டு, ஸிம்ஹாஸனத்தில் அமர்ந்து, தனக்கெதிரில் ஒரு நிர்மலமான கண்ணாடியை வைத் துக்கொண்டு அதிலுள்ள தனது பிரதிபிம்பத்தைக்கண்டு "ஆஹா! இது நான். நான் எவ்வளவு அழகாய் இருக்கிறேன்!!" என்று ஸந்தோஷிக்கிறான்.

இங்ஙனமே, பரமாத்மாவும், தனக்கபின்னமான ஆத்மசக்தியை எதிரிட்டுப் பார்த்து **"நான் பரிபூர்ணன்; ஸர்வ வியாபகன்;"** என்று அறிகின்றான். இந்த அறிவுக்கே விமர்சமென்று பெயர். தன்னைத்தான் அறிதலென்பதுவுமிதுவே யாகும். **"அகண்டோஹம்; ஆநந்தோஹம்; பிரஹ்மைவாஹம்"** என்று அறியும் ஸமாதி வ்ருத்தியும் இது தான்.

ஆதலின், இந்த உபமானத்தில் பிம்பம் பரமாத்மா வென்றும், கண்ணாடி (ஆதர்சம்) அகண்டாகார பராஹந்தையென்றும், பிரதி பிம்பம் ஸ்வஸ்வரூப அபரோக்ஷ ஞானமென்றும் அறிதல் அத்தியாவசியமாகும்.

निजसुखमयनित्यनिरुपमाकारा நிஜஸுக²மயநித்யநிருபமாகாரா – நிஜஸுகம் - பிரஹ்மாநந்தம். பிராபஞ்சிக விஷயஸுகங்கள் ஒரு பொருளை முன்னிட்டு ஏற்படக் கூடியவை. ஸுக ஸாதனமான பொருள்கள் அநித்தியமாதலின், அவற்றால் ஏற்படக் கூடிய விஷய ஸுகங்களும் அநித்தியமே யாகும். பிரஹ்மாநந்தமோ எக்காலத்திலும் அழியாதது; ஆதலின் அவிநாசி; நித்தியமானது.

நிருபமாகாரா: - உவமையற்றஸ்வரூபமுடையவள்; இதனோடு உபலக்ஷண மாய், உயர்வுமில்லாதவள் என்று கொள்ளுதல் தகுதியாம்.

இதனால், சித்சக்தியின் ஸ்வரூப லக்ஷணம் கூறியதாயிற்று. சித்து = ஞானம்.

நிஜஸுகமயம் என்பதனால், ஆநந்த கனத்துவமும் **நிருபமாகாரா** என்பதனால், அந்தத்துவம், என்றால், ஸஜாதீய விஜாதீய ஸ்வகத பேதங்களற்ற வஸ்து பரிச்சேதமின்மையும், தேசபரிச்சேதமின்மையும், நித்தியம் என்பதனால் காலபரிச் சேதமின்மையும் ஸித்திக்கின்றன.

आद्या शक्तिः ஆத்³யா ஶக்தி: சுத்த (நிர்விகல்ப) பிரஹ்மத்தின் ஸ்வரூப லக்ஷணமே ஆத்யா சக்தியாகும். இது ஸம்பிரதாய் அர்த்தமாம். பிரஹ்மஸ்புரணத் தையே ஆத்யா சக்தியாகக் கூறப்பட்டுள்ளது அறியத்தக்கது.

இந்த இரண்டுஸ்லோகங்களாலும் சுத்தப் பிரஹ்ம வடிவ **பிரகாச பிந்துவும்**, பரப்பிரஹ்ம வடிவ ஸ்புரணஸ்வரூப **விமர்ஶபிந்துவும்** பிரதிபாதிக்கப்பட்டுள்ளன.

अकारः सर्ववणार्ग्र्यः प्रकाशः परमः शिवः ।
हकारोऽन्त्यः कलारूपो विमर्शाख्यः प्रकीर्तितः ॥

அகார: ஸர்வவணர்ணாக்³ர்ய: ப்ரகாஶ: பரம: ஶிவ: ।
ஹகாரோ(அ)ந்த்ய: கலாரூபோ விமர்ஶாக்²ய: ப்ரகீர்தித: ॥

என்றபடி, பிரகாசபிந்துவானது அகாரத்தினாலும், விமர்ஶபிந்துவானது ஹகாரத்தினாலும், குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. "**அஹம்**" என்பது பிரகாசவிமர்சங்களின் ஐக்கியஸ்வரூபமாகும்.

अहमेव परं ब्रह्मेत्याहुरात्मानमद्वयम् ।
चिन्मात्रं सर्वगं सत्यं संपूर्ण सुखमेव हि ॥

அஹமேவ பரம் ப்³ரஹ்மேத்யாஹுராத்மானமத்³வயம் ।
சின்மாத்ரம் ஸர்வக³ம் ஸத்யம் ஸம்பூர்ண ஸுக²மேவ ஹி ॥

பிரகாச விமர்சங்களின் ஐக்கியமே ஆநந்தஸ்வரூபமாகும். இவ்விஷயம்,

स वै नैव रेमे । तस्मादेकाकी न रमते । स द्वितीय मैच्छत् । स हैतावानास । यथा स्त्रीपुमाँसौ संपरिष्वक्तौ स इममेवात्मानं द्वेधापातयत् । ततः पतिश्च पत्नी चाभवतामिति ॥

ஸ வை நைவ ரேமே । தஸ்மாதே³காகீ ந ரமதே । ஸ த்³விதீய மைச்ச²த் । ஸ ஹைதாவானாஸ । யதா² ஸ்த்ரீபுமாம்ஸௌ ஸம்பரிஷ்வக்தௌ ஸ இமமேவாத்மானம் த்³வேதா⁴பாதயத் । தத: பதிஶ்ச பத்னீ சாப⁴வதாமிதி ॥

பிரஹதாரண்யக உபநிஷத்தில் கூறப்பட்டுள்ளது. ஏகாகியான சுத்தப் பிரஹ்மமானது ஆநந்தஸ்வரூப ரமணத்தின் பொருட்டு **பதி - பத்நீ** ரூபமாய்ப் பிரகாசவிமர்சரூபபாவத்தைப் பெற்றதென்பது மேற்கூறிய உபநிஷத் வாக்கியத்தின் தாத்பரியமாம். **(2)**

(**அவதாரிகை**) பிரகாசவிமர்சங்களின் ஸ்புடமாகிய ஸாமரஸ்யம் இந்த மூன்றுவது ஶ்லோகத்தில் கூறப்படுகின்றது.

स्फुटशिवशक्तिसमागमबीजाङ्कुररूपिणी पराशक्तिः ।
अणुतररूपानुत्तरविमर्शलिपिलक्ष्यविग्रहा भाति ॥ ३ ॥

ஸ்பு²டஶிவஶக்திஸமாக³மபீ³ஜாங்குரரூபிணீ பராஶக்திः ।
அணுதரரூபானுத்தரவிமர்ஶலிபிலக்ஷ்யவிக்³ரஹா பா⁴தி ॥ 3 ॥

(பதவுரை)

स्फुट = வியக்தமான,
ஸ்பு²ட
शिवशक्ति = சிவசக்திகளின்,
ஶிவஶக்தி
समागम = ஐக்கியத்திஞல்,
ஸமாக³ம
बीजाङ्कुररूपिणी = இனியுண்டாகப் போகும் ஸகலஜகத்திற்கும்
பீ³ஜாங்குரரூபிணீ விதையின் முளையைப் போன்றவளும்,
अणुतर = மிகவும் ஸூக்ஷ்மமான,
அணுதர
रूप = ஸ்வரூபத்தையுடைய,
ரூப
अनुत्तर = யாவற்றிற்கும் முதன்மையானதும்,
அனுத்தர
विमर्श = எல்லாவற்றிற்கும் இறுதியிலுள்ளதுமான,
விமர்ஶ
लिपि = எழுத்துக்களால், அதாவது: -
லிபி அநுத்தரலிபியான அ - காரத்திஞலும், விமர்சலிபியான ஹ - காரத்திஞலும் ஆன 'அஹம்' என்னும் பதத்தின்,
लक्ष्य = லக்ஷ்யார்த்தத்திஞல் அறியத்தக்க,
லக்ஷ்ய
विग्रहा = ஸ்வரூபத்தையுடைய,
விக்³ரஹா

पराशक्तिः **பராஶக்திঃ**	=	பராசக்தியானவள்,
भाति **பா⁴தி**	=	ஸ்வயம் பிரகாசமாய் விளங்குகின்றனள்.

(விரிவுரை) முன் இரண்டாவது ஶ்லோகத்தில், கூறப்பட்ட ஆதர்ஶவடிவ ஆத்யாசக்தியே இந்த ஸ்லோகத்தில் நன்கு விமர்சிக்கப்படுகின்றது. பிரகாச விமர்ச ஸாமரஸ்யவடிவ பராஹந்தையே பராசக்தியாம். இதுவே பராகாமகலையுமாகும்.

பராஹந்தா விமர்சம்.

अहं सर्वमिदं विश्वं परमात्माहमच्युतः ।
नान्यदस्तीति संविद्या परमा सा ह्यहंकृतिः ॥

அஹம் ஸர்வமித³ம் விஶ்வம் பரமாத்மாஹமச்யுதঃ ।
நான்யத³ஸ்தீதி ஸம்வித்³யா பரமா ஸா ஹ்யஹங்க்ருதிঃ ॥

(தாத்பர்யம்) "காணப்படும் இந்த பிரபஞ்சம் முழுமையும் நானே; என் ஸ்வரூபம்தான் இந்த எல்லாமும். நிர்வி காரியாகும் (அச்யுத) பரமாத்மாவே நான். என்னைவிடப் பின்னமாக யாதொரு பொருளுமில்லை" என்னும் எந்த அகண்ட ஞான முள்ளதோ அதுவே பராஹிந்தையெனப்படும்.

இந்த அஹந்தா ஸ்வரூபத்தில், பிரகாச விமர்சங்களாகும் பிரஹ்மாத்ம ஸ்வரூபங்களின் ஸாமரஸ்யம் (ஐக்கியம்) வியக்தமாய் அநுபவிக்கப்படும்.

प्रकाशस्यात्मविश्रान्तिरहंभावो हि कीर्तितः ।
उक्ता च सैव विश्रान्तिः सर्वापेक्षानिरोधतः ॥

ப்ரகாஶஸ்யாத்மவிஶ்ராந்திரஹம்பா⁴வோ ஹி கீர்திதঃ ।
உக்தா ச ஸைவ விஶ்ராந்திঃ ஸர்வாபேக்ஷாநிரோத⁴தঃ ॥

(தாத்பர்யம்) "பிரகாசத்தினுடைய ஆத்ம விஸ்ராந்தியே பராஹந்தையென்று கூறப்படும். எல்லா அபேக்ஷைகளும் நிரோதம் பண்ணப்பட்ட காரணத்தால், இந்த பராஹந்தையானது விஸ்ராந்தியென்று கூறப்பட்டது" என்னும் பிரமாணமும் ஈண்ட றியத்தக்கது.

बीजाङ्कुररूपिणी பீ³ஜாங்குரரூபிணீ - வித்திலிருந்து முளையும், முளையி லிருந்து வித்தும் உண்டாதலால் பீஜாங்குரநியாயமென்று கூறப்படும்; இது அநாதி யானது. பீஜம் முதலா அங்குரம் முதலாவென்று கூறமுடியாது. இது காரண காரிய பிரவாஹத்தை ஸூசிப்பதாகும். ஈண்டு வித்தியாப்பிரபஞ்ச காரண காரியத்துவமே கூறப்படுவதாகும்.

வித்தியாப் பிரபஞ்ச பீஜம் சித்சக்திக்கு அபிமுகமாயுள்ள சிவமும், வித்யாப் பிரபஞ்ச அங்குரம் சிவத்தின் ஸ்வரூபஞானமான பராஹந்தையை யுணர்த்தும் பராசக்தியேயாகுமென்பது ரஹஸ்யமாம்.

अणुतररूपानुत्तरविमर्शलिपिलक्ष्यविग्रहा । अनुत्तरविमर्शलिपिः -

அணுதரரூபானுத்தரவிமர்ஶலிபிலக்ஷ்யவிக்³ரஹா । அனுத்தரவிமர்ஶலிபிஃ -

அகாரமும், ஹகாரமுமாகும் இரண்டெழுத்துக்கள்: இந்த இரண்டு எழுத்துக்கள் மாத்ருகைகளின் ஆதியந்தங்களைக் குறிக்கின்றன.

மாத்ருகைகள் ஐம்பத்தொன்றென்பது பிரஸித்தமாயினும், நாற்பத்தொன்ப தென்பதே சிறப்புடையதாகும். ளகரம் லகாரத்திலும், க்ஷகாரம் ககார ஷகாரங்களி லும் அந்தர்ப் பூதமாவதால், நாற்பத்தொன்பதென்னும் பக்ஷமே சரியானது.

வித்தியாப்பிரபஞ்சம் முழுமையும் அ - ஹ - என்னும் இரண்டெழுத்துக்களில் அடங்கியிருக்கின்றது.

அதன் விமர்சமாவது: - அ = பிரகாசஸ்வரூப சுத்தப்பிரஹ்மம். ஹ = விமர்ஶவடிவ பிரஹ்மவித்தை; ஜீவப்பிரஹ்மைக்கிய அபரோக்ஷ ஸாதனமான அகண்டாகாரவ்ருத்தி. அஹம் = வாச்சியார்த்தம் முமுக்ஷு ஜீவன்; லக்ஷ்யார்த்தம் - கூடஸ்தன்; ஆத்மா.

அ = ஜகத்காரண பரமேஶ்வரன். சுக்கிலபிந்து. ஹ = ஜகத்காரண சித்சக்தி. ரக்தபிந்து. அஹம் = சிவ தத்துவம் முதல் பிரிதிவீ தத்துவம் வரையுள்ள முப்பத் தாறு தத்துவ வடிவபிரபஞ்சம். அதாவது அஹந்.தா ஞானத்தால் விமர்சிக்கப் படுவ தான இதந்தைக்கு விஷயமான ஸர்வதிரிசியப் பிரபஞ்சம்.

பிரபஞ்சம் சப்தமயீ, அர்த்தமயீ, சக்ரமயீ, தேஹமயீ என நான்கு வகைப்படும். இவற்றுள் சக்கிர மயம் தேஹமயம் என்னும் இரண்டும் அர்த்தமயத்திலேயே அடங்குவனவாகும்.

அர்த்தம் சிவஸ்வரூபமென்றும், சப்தம் சக்திஸ்வரூப மென்றும் சாஸ்திரங் கள் கூறுகின்றன. சிவசக்திகள் அபின்னமென்னுங் காரணத்தால் சப்தார்த்தங்களும் பரஸ்பரம் அபின்னமே, ஒன்றைவிட்டு மற்றொன்றில்லை; ஆதலின் அவற்றிற்குப் பரஸ்பரம் அவிநாபாவ ஸம்பந்தமுண்டு. இத்தகைய சப்தார்த்தவடிவ ஸர்வப் பிரப ஞ்சமும் "அஹம்" என்பதைக் காரணமாயுடையதாகும்.

அ = அர்த்தப் பிரபஞ்ச காரணம். ஹ = சப்தப்பிரபஞ்ச காரணம். வித்தியாப் பிரபஞ்சத்தின் அர்த்தமயப் பகுதியானது ஆத்மாபின்ன பிரஹ்ம ஸ்வரூபமாகவும், சப்தமயப் பகுதியானது ஜீவப் பிரஹ்மைக்கிய போதக **மஹாவாக்கிய** வடிவமா கவும் இருக்கின்றன.

ஆத்மஸ்வரூபத்தையும், பிரஹ்மஸ்வரூபத்தையும், அவற்றின் ஐக்கியத்தை யும் ஸந்தேஹ விபரீதங்களறப் போதிக்கும் ஸத்குரு, ஸ்ருதி, சாஸ்திரங்கள் முதலி யன யாவும் சப்தரூப வித்தியாப் பிரபஞ்சத்தில் அடங்கி "அஹம்" என்பதனுல் குறிப்பிடப் பட்டிருக்கின்றன. சாஸ்திரங்கள் யாவும் சப்தவடிவம்; சப்தம் வாக்ரூபம்; வாக்குக்கள் நான்குவகை; அவை பரா, பயந்தீ, மத்தியமை, வைகரீயென்பனவாம்.

பராஹந்தாஸ்புரணமே பராவாக்காகும். பஶ்யந்தீ முதலியவை பராவாக்கின் காரியங்களாகும். இவ்விஷயம்,

अहमात्मिकान्तर्गतसमस्तवर्णकदम्बकपरावाक्
अकारादिहकारान्तमेकोनपञ्चाशदक्षररूपिणी ॥

அஹமாத்மிகாந்தர்க³தஸமஸ்தவர்ணகத³ம்ப³கபராவாக்
அகாராதி³ஹகாராந்தமேகோனபஞ்சாஶத³க்ஷரரூபிணீ ॥

என்னும் பிரமாணத்தால் நன்கு விளங்குகின்றது.

சப்தாத்மக வித்தியாப்பிரபஞ்ச காரணத்தன்மை அஹம்பத வாச்சியத்திலும், காரணுதீதத்தன்மை அஹம்த லக்ஷயார்த்தத்திலும் இருக்கின்றன. அஹம்பத லக்ஷ் யம் அணுதர ரூபமானது.

"अणोरणुतरा देवी महतोऽपि महीयसी"
"அணோரணுதரா தே³வீ மஹதோ(அ)பி மஹீயஸீ" என்றும்,

"सूक्ष्मात्सूक्ष्मतरं नित्यं तत्त्वमेव त्वमेव तत् "
"ஸூக்ஷ்மாத்ஸூக்ஷ்மதரம் நித்யம் தத்த்வமேவ த்வமேவ தத்" என்றும்,

"एष आत्मान्तहृदयेऽणीयान् व्रीहिरूपाद्वा सर्षपाद्वा "
"ஏஷ ஆத்மாந்தஹ்ருத³யே(அ)ணீயான் வ்ரீஹிரூபாத்³வா ஸர்ஷபாத்³வா"

என்றும் உள்ள பிரமாணங்கள் ஆத்ம ஸ்வரூபத்தின் அதிஸூக்ஷ்மத்தன்மையை நிரூபிக்கின்றன.

"शिवशक्तिसमागम" "ஶிவஶக்திஸமாக³ம" சிவசக்திகளின் ஸம்யோகம். சிவ சக்திகள் அபின்னமாதலின் ஒரே பொருள். ஒரேபொருளுக்கு ஸம்யோகம் எங்ஙனம் பொருந்தும்? எனின் அதற்கு ஸமாதானம் கூறப்படுகின்றது: -

சிருஷ்டிக்கு முன்னர் ஏகமாயும் அத்விதீயமாயும், ஸத்தாயுமுள்ள பிரஹ்ம மே இருந்தது. மஹாப்பிரளயத்தில் ஸர்வபோக்கியப் பிரபஞ்சங்களும் மாயையில் லீனமாகி, அந்தமாயையும் நிர்விகல்பக, ஸ்வப்பிரதிஷ்டித சுத்தப் பிரஹ்மத்தில் லயப்பட்டிருந்தது. ஸர்வ ஜீவர்களோவெனின், மாயையிலும், பிரஹ்மத்திலும் லயமாயிருந்தனர். ஜீவர்களின் ஜடோபாதியாகிய அந்தக்கரணம், மாயையிலும்,

சேதனம் பிரஹ்மத்திலும் லீனமாயிருந்தன. மாயையில் லீனமாயுள்ள அந்தக்கரணத் தில்தான், அந்த அந்த அந்தக்கரண விசிஷ்ட ஜீவனது தர்மாதர்மரூப ஸகல கர்மங்களின் வாஸனைகள் அதிஸூக்ஷ்மமாய் அடங்கியிருக்கும்.

ஜீவர்களது சேதனும்சமான கூடஸ்தன் பிரஹமத்தில் ஐக்கியமாயிருந்த தென்று கூறினேமெல்லவா, அது பிரஹ்மத்தின் சித்ஸ்வரூபமேயாகும்.

மறுபடியும் ஜன்மாந்தரத்தில் ஜீவர்களின் தர்மாதர்மங்கள் பயன் தரும் பரிபா காவஸ்தையை யடையும் போது, நிர்விகல்பமாயும், ஸ்வப் பிரதிஷ்டிதமாயுமுள்ள பிரஹ்மத்தில் ஒரு கல்பிதமாயை தோன்றிற்று.

பிரஹ்மம் ஸ்வபாவமாகவே விகல்ப ரஹிதமானது. அதனிடத்தில் கற்பிதமா ய்த் தோன்றிய மாயையோ ஜடம். ஆதலின், அதுவும் நிர்விகல்பமானது. இங்ஙனம் மாயையும் பிரஹ்மமும் நிர்விகல்பகமாயும் ஸ்வப்ரதிஷ்டிதமாயும் இருந்துவிடின், போக்கியப் பிரபஞ்சமும், தர்மாதர்மங்களின் பயனுன ஸுக துக்கங்களை யநுபவிக் கும் போக்த்ருத்வ ஜீவபாவமும் எங்ஙனம் ஏற்படும்? ஆதலின் பிரஹ்ம மாயைகள் இரண்டிற்கும் பொதுவான சித் சக்தியினிடத்தில் சிறிதளவு (ஸ்பந்தம்) அசைவு உண்டாகி, அது பிரஹ்மத்தைத் தனக்கு (சித்சக்திக்கு) அபிமுகமாக்கித் தானும் பிரஹ்மமும் ஸமரஸப்பட்டுக் கலந்து, ஒரு வடிவமாய் விளங்கிற்று. இங்ஙனம் சித்சக்தியும் பிரஹ்மமும், கண்ணுடியும். முகமும் போல, ஒன்றுக்கொன்று எதிர் முகமாய் உள்ள ஸ்திதியே சிவசக்தி ஸமாகமமாகும். இந்த ஸமாகமத்தினுல்தான், அஹம் என்னும் ஞானமேற்பட்டது. இந்த அஹந்தாஸ்வரூப சிவசக்திகளின் ஐக்கிய வடிவமானது மாயையில் அநுப்பிரவேசம் செய்தது.

சித் சக்தியில் ஏற்பட்ட அசைவே கல்பித ஜட சக்தியாகிய மாயை தோன்றி யதற்குக் காரணமாயிற்று. சக்தி சிவம் என்னும் வியவகாரமும் இவ்விடத்தில் தான் தோன்றிற்று.

அஹந்தா ஞானத்தோடு கூடிய சிவாபின்ன சித்சக்தி மாயையில் அநுப்பிரவே சம் செய்து சிருஷ்டவ்வியமான ஜகத்தைப்பற்றி யாலோசித்துச் சிருஷ்டி செய்தது.

இந்த மாயைக்குத்தான் **மாஹேஸ்வரீ** சக்தி யென்று பெயர். இது ஸ்வதந்திர மானதன்று. **"एषा माहेश्वरी शक्तिः न स्वतन्त्रा" "ஏஷா மாஹேஸ்வரீ ஶக்தி: ந ஸ்வதந்த்ரா"** அநாத்ம திருஷ்டியோடு கூடிய இந்த மாஹேஸ்வரீ சக்தி ஸ்வதந்த்ர மானதன்று. இத்தகைய மாயையை உபாதியாய்க்கொண்ட சித்சக்தியபின்ன பரப்பிர ஹ்மந்தான் காரணேஸ்வரனெனப்படுவன். இந்த காரணப்பிரஹ்மத்திற்குச் சக்திகள் பலவுள; அவற்றுள் **ஸ்வாபாவிகி** சக்திதான் சித்சக்தி - இது ஸ்வபாவமாதலின் பாரமார்த்திகம். மற்றவையாவும் **ஆகந்துகி** சக்திகளாகும். இவை மாயையின் மாயையின் காரியங்கள். இச்சாக்ஞானக்கிரியா வடிவினவாம். இவை அவித்தியாப் பிரபஞ்ச சிருஷ்டிக்கு இன்றியமையாதனவாகும்.

परास्य शक्तिर्विविधैव श्रूयते स्वाभाविकी ज्ञानवलक्रिया च

பராஸ்ய ஶக்திர்விவிதை⁴வ ஶ்ரூயதே ஸ்வாபா⁴விகீ ஜ்ஞானவலக்ரியா ச

என்றும்,

य एको जालवानीशत ईशनीभिः

ய ஏகோ ஜாலவானீஶத ஈஶனீபி⁴: என்றும்,

கூறும் உபநிஷத் பிரமாணங்கள் ஈண்டறியத்தக்கன. **(3)**

स्वपरावभासनक्षम आत्मा विश्वस्य यः प्रकाशोऽसौ ।
अहमिति स एक उक्तोऽहन्तास्थितिरीदृशी तस्य ॥

ஸ்வபராவபா⁴ஸனக்ஷம ஆத்மா விஶ்வஸ்ய ய: ப்ரகாஶோ(அ)ஸௌ ।
அஹமிதி ஸ ஏக உக்தோ(அ)ஹந்தாஸ்தி²திரீத்³ருஶீ தஸ்ய ॥

(அவதாரிகை). காரணேஶ்வரவடிவ காமகலா ஸ்வரூபம் இந்த நான்காவது ஶ்லோகத்தில் கூறப்படுகின்றது.

परशिवरविकरनिकरे प्रतिफलति विमर्शदर्पणे विशदे ।
प्रतिरुचिरुचिरे कुड्ये चित्तमये निविशते महाबिन्दुः ॥ ४ ॥

பரஶிவரவிகரநிகரே ப்ரதிப²லதி விமர்ஶத³ர்பணே விஶதே³ ।
ப்ரதிருசிருசிரே குட்³யே சித்தமயே நிவிஶதே மஹாபி³ந்து³: ॥ 4 ॥

(பதவுரை)

परशिव பரஶிவ	=	பிரகாசஸ்வரூபமாகும் சிவமென்னும்,
रवि ரவி	=	சூரியனுடைய,
करनिकरे கரநிகரே	=	கிரணங்களின் கூட்டமானது,
विशदे விஶதே³	=	விளக்கமான,
विमर्शदर्पणे விமர்ஶத³ர்பணே	=	ஸ்புரண சக்தி ஸ்வரூப கண்ணுடியில்,
प्रतिफलति ப்ரதிப²லதி	=	பிரதிபலிக்கும்பொழுது இங்ஙனம் பிரதிபலிக்குங் காரணத்தினுல்,
प्रतिरुचिरुचिरे ப்ரதிருசிருசிரே	=	பிரதிப் பிரகாசத்தினுல் ரமணீயமாய் விளங்கும்,

चित्तमये कुड्ये = ஞானரூபமான சித்தமென்னும் சுவற்றில்,

சித்தமயே குட்³யே

महाबिन्दुः = பிரகாசவிமர்சாத்மகமான “அஹம்" என்னும்

மஹாபி³ந்து³꞉ மஹாபிந்துவானது,

निविशते = பிரவேசிக்கின்றது.

நிவிஶதே

(**விரிவுரை**) சூரியனுக்கெதிரேயுள்ள கண்ணுடியில் பிரதி பலித்த சூரியகிரண ங்களானவை அக்கண்ணுடி சற்று கோணியபோது அதில் பிரதிபலித்த கிரணங்கள் சுவற்றில் தோன்றும். சுவற்றில் பிரதிபலிக்கும் கண்ணுடிப் பிரதிபலனம்தான் இந்த ஶ்லோகத்தால் நிரூபணம் செய்யப்பட்ட **மஹாபிந்து** வாகும்.

ஸூர்யன் - பிரகாசபிந்து; சுத்தப்பிரஹ்மம். **கண்ணுடி** - விமர்சபிந்து; சித் சக்தி. சூரிய கிரணங்கள் கண்ணுடியில் பிரதிபிம்பித்தலே சிவ சக்தி ஸமாகமமெ ன்னும் அஹந்தா ஸ்புரணமாம். இந்த அஹந்தாஸ்புரணத்தோடு கூடிய பிரஹ்மமே சித் சக்தியபின்ன பரப்பிரஹ்மமாம். சுவறு என்பது ஜடமாயை. கண்ணுடியில் தோன்றிய ஸூர்யப் பிரதிபிம்பம் சுவற்றில் தோன்றுகின்றது. இங்ஙனம் தோன்று வதற்குக் கண்ணுடி சூரியனுக்கெதிரே நேராக இருத்தலினின்றும் சற்று கோணலாகத் திரும்ப வேண்டும். இங்ஙனம் கண்ணுடியின் கோணுதலேத்தான் சித் சக்தியின் **ஸ்பந்தம்** என்று கூறப்பட்டது. ஸர்வ பிராணிகளின் அத்ருஷ்ட பரிபாகமே கண்ணுடி யாகிய சித்சக்தியில் அசைவையுண்டாக்கியது. தர்ப்பண (கண்ணுடி) பிரதி பிம்பத் தோடு கூடிய சூரியகிரணங்கள் சுவற்றில் தோன்றுவது போல, சித்சக்தியபின்ன பரப்பிஹ்மமானது மாயையில் அநுப்பிரவேசம் செய்தது. **காரணேஶ்வரன்** - மாயா வச்சின்ன சேதனம்.

स्वेच्छया सृष्टमाविश्य विश्व यो मनसि स्थितः ।
स्तोत्रेण स्तूयतेऽनेन स एव परमेश्वरः ॥

व्याख्यानं — स्वेच्छा नाम स्वशक्तिर्मायाख्या, तया सृष्टं चिदात्मनि विवर्तितं विश्वं स्थूलं सूक्ष्मं च समष्टिव्यष्टिरूपं क्रमेणाविश्य, सूर्यबिम्बमिव दर्पणे तत्सन्निहिते कुड्यादौ वाऽऽभासद्वारा प्रविश्य यो मनसि वृत्तिमदन्तःकरणे स्थितः तत्र विशेषरूपेणाभिव्यक्तिमुपगतः स एव परमेश्वरोऽनेन स्तोत्रेण स्तूयते ॥

ஸ்வேச்ச²யா ஸ்ருஷ்டமாவிஶ்ய விஶ்வ யோ மனஸி ஸ்தி²த꞉ ।
ஸ்தோத்ரேண ஸ்தூயதே(அ)னேன ஸ ஏவ பரமேஶ்வர꞉ ॥

வ்யாக்²யானம் – ஸ்வேச்சா² நாம ஸ்வஶக்திர்மாயாக்²யா, தயா ஸ்ருஷ்டம் சிதா³த்மனி விவர்திதம் விஶ்வம் ஸ்தூ²லம் ஸூக்ஷ்மம் ச ஸமஷ்டி வ்யஷ்டிரூபம் க்ரமேணுவிஶ்ய, ஸூர்யபி³ம்ப³மிவ த³ர்பணே தத்ஸந்நிஹிதே குட்³யாதௌ³ வா(ஆ)பா⁴ஸத்³வாரா ப்ரவிஶ்ய யோ மனஸி வ்ருத்திமத³

ந்த꞉கரணே ஸ்தி2த꞉ தத்ர விஶேஷரூபேணாபி4வ்யக்திமுபக3த꞉ ஸ ஏவ பரமேஶ் வரோ(அ)னேன ஸ்தோத்ரேண ஸ்தூயதே ॥

(மானஸோல்லாஸம்) 3 சுலோ.

चित्तमये प्रतिरुचिरुचिरे कुड्ये ।
ज्ञानैकस्वरूपे प्रतिप्रकाशमनोहरे कुज्ये

சித்தமயே ப்ரதிருசிருசிரே குட்3யே ।
ஜ்ஞாஜைகஸ்வரூபே ப்ரதிப்ரகாஶமனோஹரே குஜ்யே

சித்ஸ்வரூபத்தில் அத்தியஸ்தமாய்த் தோன்றுவது சித்தமாகும். இது சுத்த ஸத்துவப் பிரதானமாதலின் ஞானவடிவமெனப் பொருள் செய்யப்பட்டது, ஸர்வக்ஞத்துவாதி குணங்கள் தோன்றும் உபாதியாதலின், ஞானசக்தி.

महाबिन्दुः மஹாபி3ந்து3꞉ - பரிபூர்ணோஹம், ஸர்வக்ஞோஹம் என்பனவாதி வடிவஞானத்தோடுகூடிய பரமேஶ்வரன்.

குறிப்பு: - முதல் ஶ்லோகத்தினுல் பிரகாசபிந்துவும், இரண்டாவதால் விமர்ஶபிந்துவும், மூன்ருவதால் பிரகாச விமர்சங்களின் ஐக்கியவடிவ பராகாம கலையும், நான்காவதால் ஜகத்காரண மஹாபிந்துவும் கூறப்பட்டன. மஹாபிந்து வையே தேஜோபிந்துவென்றும் சாஸ்திரங்கள் கூறுகின்றன.

परशिवरविः பரஶிவரவி꞉ - பரப்பிரஹ்மமாகும் ஸூர்யன்.

प्रकाशमात्रतनुः ப்ரகாஶமாத்ரதனு꞉ - பிரகாசமொன்றனையே சரீரமாயுடைய தன்மை. இது பிரஹ்மத்திற்கு விசேஷணமாக முதல் சுலோகத்தில் கூறப்பட்டுள்ள தால், இங்கே ஸூர்யனேடு உவமிக்கப் பட்டது அறியத்தக்கது.

இந்த நான்காவது ஶ்லோகத்தால் முதல் மூன்று சுலோகங்களின் விஷயத் தையும் ஆசிரியர் ஸிம்ஹாவலோ கன நியாயத்தால் குறிப்பிடுகின்றனர்.

परशिव பரஶிவ பதத்தினுல் முதல் ஶ்லோகத்தின் விஷயமும்,

विमर्शदर्पणे விமர்ஶத3ர்பணே என்பதனுல் இரண்டாவது ஶ்லோகத்தின் தாத்பரியமும்,

प्रतिफलति ப்ரதிப2லதி என்பதனுல் மூன்ருவது ஶ்லோகத்தின் அர்த்தமும் குறிப்பிடப்படுவதறியத்தக்கது.

பிரகாசபிந்துவை ஸோமனென்றும், விமர்சபிந்துவை அக்கினியென்றும், தேஜோபிந்து, மஹாபிந்துவெனக் கூறப்படும், மிஶ்ரபிந்துவை ஸூர்யனென்றும் கூறுவது ஸம்பிரதாயமாகும்.

विमर्शदर्पणे விமர்ஶத³ர்பணே - விமர்சமே கண்ணுடி. இவ்விஷயம், முன் இரண்டாவது ஶ்லோகத்தில் நன்கு விமர்சிக்கப்பட்டுள்ளது.

प्रतिफलनं ப்ரதிப²லனம் - ஸ்வரூப ஸாக்ஷாத்காரம். பரமேஶ்வரனுக்கு ஆவரணமின்மையால், வ்ருத்தியின் அவசியமில்லை. ஆதலின், ஸ்வபாவஸ்புரணமே ஸாக்ஷாத்காரமாகும். இந்த நான்காவது ஶ்லோகம் முதல் ஏழாவது ஶ்லோகம் முடிவு வரை **மஹாபிந்து** வடிவ காரணேஶ்வரஸ்வரூபம் நிரூபிக்கப்படுவது அறியத்தக்கது. **(4)**

(**அவதாரிகை**) ஜகத்காரண **காமகலா** ஸ்வரூபம் இந்த ஐந்தாவது ஶ்லோகத்தில் ஸ்துதிக்கப்படுகின்றது.

चित्तमयोऽहङ्कारः सुन्यक्ताहार्णसमरसाकारः ।
शिवशक्तिमिथुनपिण्डः कबलीकृत भुवनमण्डलो जयति ॥ ५ ॥

சித்தமயோ(அ)ஹங்காரஃ ஸுன்யக்தாஹார்ணஸமரஸாகாரஃ ।
ஶிவஶக்திமிது²னபிண்ட³ஃ கப³லீக்ருத பு⁴வனமண்ட³லோ ஜயதி ॥ 5 ॥

(பதவுரை)

चित्तमयः சித்தமயஃ	=	ஞானவடிவமான,
अहङ्कारः அஹங்காரஃ	=	ஸ்வப்பிரகாச பிரஹ்மத்தின் விமர்சமான பராஹந்தாஸ்வரூபமானதும்,
सुन्यक्त ஸுன்யக்த	=	நன்கு விளக்கமானதுமான,
अ-ह-अर्ण அ-ஹ-அர்ண	=	அகாரம், ஹகாரம், என்னும் இரண்டு இரண்டு அக்ஷரங்களினுடைய,
समरस ஸமரஸ	=	ஐக்கியமான, அதாவது, ஒன்றைவிட மற்றென்று உயர்ந்ததென்றுவது தாழ்ந்த தென்றுவது கூறமுடியாத ஸமத்துவமுடைய,
आकारः ஆகாரஃ	=	ஸ்வரூபத்தோடு விளங்கும்,
शिवशक्तिमिथुनपिण्डः ஶிவஶக்திமிது²னபிண்ட³ஃ	=	"பிரகாச விமர்சங்கள்" என்னும் சிவசக்திகளின் ஐக்கிய வடிவமாகும் காமகலையானது,
कबलीकृत भुवनमण्डलः கப³லீக்ருத பு⁴வனமண்ட³லஃ	=	சப்தார்த்தவடிவ ஸர்வப்பிரபஞ்சத்தையும் தனக்குள் அடக்கிக்கொண்டு,
जयति ஜயதி	=	ஸர்வோத்க்ருஷ்டமாய் விளங்குகின்றது.

(**விரிவுரை**) அஹம் என்னும் காமகலாஸ்வரூபம் இந்த ஶ்லோகத்தில் ஸ்துதிக்கப் படுகின்றது.

शिवशक्तिमिथुनपिण्डः ஶிவஶக்திமிது²னபிண்ட³ : - இங்கே சக்தியென்னும் பதம் மாயையைக் குறிக்கின்றது.

मिथुनपिण्डः மிது²னபிண்ட³: - தாதாத்மியஸ்வரூபம்: சேதனமும் ஜட மாயையும் ஒன்றுபட்ட தன்மை. இருட்டும் வெளிச்சமும் போல் பரஸ்பரம் விரோத ஸ்வபாவமுள்ள ஜடசேதனங்கள் எங்ஙனம் ஒன்று படுமெனின், ஒன்று பட்டதாகக் கூறுவது அத்தியாஸமே யாகும். பிராணிகளின் தர்மா தர்மங்கள் பயன்தரத் தயாராய் இருக்கும்போது, போக்கியரூபப் பிரபஞ்சத்தைச் சிருஷ்டிக்கும் இச்சையுண் டாகின்றது. இந்த இச்சைக்குத்தான் ஈக்ஷணம், காமம், தபஸ், விசிகீர்ஷையென்னும் பெயர்கள் அமைந்துள்ளன.

स ईक्षत लोकान्नु सृजा इति । सोऽकामयत । तपसा चीयते ब्रह्म ।

ஸ ஈக்ஷத லோகான்னு ஸ்ருஜா இதி ।
ஸோ(அ)காமயத । தபஸா சீயதே ப்³ரஹ்ம ।

என்னும் ஶ்ருதிகள் ஈக்ஷணகாமாதிகளைத் தெரிவிக்கின்றன. ஈக்ஷணம், காமம், தபஸ் முதலியவற்றிற்குச் **சாந்தாசக்தி** யென்று பெயர். இச்சா - ஞான - கிரியைகளின் ஸமஷ்டி வடிவ இந்த சாந்தாசக்திதான் மாயாசக்தியெனப்படும். இது அதிரஹஸ்யமானது, இவ்விஷயம்,

अवशिष्टैः प्राणिकर्मभिश्च तस्यां मायायां विलीयैव क्रमेण प्राप्तपरिपाकैः स्वफलप्रदानाय परमेश्वरस्य सिसृक्षात्मिका मायावृत्तिर्जन्यते । सैषा मायावस्था ईक्षणकामतपोविचिकीर्षादिशब्दै- रभिधीयते ॥ 'विचिकीर्षुर्घनीभूत्वा कचिदभ्येति बिन्दुताम्' । परिपक्ककर्मभेदाद्घनीभावः तदर्थव्यापारो विचिकीर्षा । परिपक्ककर्माकारपरिणत मायाविशिष्टं बिन्दुः तदिदम्विभागावस्था अव्यक्तमुच्यते ॥

அவஶிஷ்டை: ப்ராணிகர்மபி⁴ஶ்ச தஸ்யாம் மாயாயாம் விலீயைவ க்ரமேண ப்ராப்தபரிபாகை: ஸ்வப²லப்ரதா³நாய பரமேஶ்வரஸ்ய ஸிஸ்ருக்ஷாத்மிகா மாயா- வ்ருத்திர்ஜன்யதே । ஸைஷா மாயாவஸ்தா² ஈக்ஷணகாம தபோவிசிகீர்ஷாதி³ஶப்³தை³- ரபி⁴தீ⁴யதே ॥ 'விசிகீர்ஷுர்க⁴னீபூ⁴த்வா கசித³ப்⁴யேதி பி³ந்து³தாம்' । பரிபக்ககர்மபே⁴தா³த்³த⁴னீபா⁴வ: தத³ர்த²வ்யாபாரோ விசிகீர்ஷா । பரிபக்ககர்மா- காரபரிணதமாயாவிஶிஷ்டம் பி³ந்து³: ததி³த³த்³மவிபா⁴கா³வஸ்தா² அவ்யக்தமுச்யதே ॥

என்னும் ஸூதஸம்ஹிதையின் வியாக்கியானத்தால் நன்கறியக் கிடக்கின் றது.

அத்தியாஸ லக்ஷணமாவது: - अतास्मिंस्तद्बुद्धिः அதாஸ்மிஸ்தத்³பு³த்³தி⁴:

அதுவல்லாத (பாம்பல்லாத) ஒன்றில் (கயிற்றில்), அதன் (பாம்பின்) ஞானம். கயிற்றில் பாம்பின் தோற்றம் அத்தியாஸமெனப்படும்.

ஸச்சிதாநந்த அத்வயப்பிரஹ்மத்தில், அஸத், ஜட துக்க (துவைத) மாயை தோன்றிற்றென்று கூறுதல் அத்தியாஸமாகும். இந்த மாயை ஸத்துமல்ல; அஸத்து மல்ல; ஸ்தஸ்த்துமல்ல : இது பிரஹ்மத்தைவிடப் பின்னமுமல்ல; அபின்னமு மல்ல; பின்னுபின்னமுமல்ல. இன்னதன்மைத்தெனக் கூறமுடியாத அநிர்வசனீய மாம். இத்தகைய அநிர்வசனீய (மித்தியா) மாயையில் அநுப்பிரவேசம் செய்த சேதனம் ஈஶ்வரனெனப் படுவன். ஈஶ்வரனும் மாயையும் சிவ சக்தி மிதுனமெனப் படுவர். இந்த மிதுனம் உண்மையும் பொய்யுங் கலந்த ஒருவடிவமாகும்.

சிவக்கக் காய்ச்சப்பட்ட இரும்புருண்டையானது நெருப்பு உருண்டையாயிருக் கின்ற தென்றும், இரும்பு எரிக்கின்றதென்றும் தோன்றும்படி செய்கின்றது.

ஆத்மாநாத்மாக்களுக்கு, அதாவது, பிரஹ்ம மாயைகளுக்கு ஸாமாநாதிகரண் யமே ஸம்பவியாது. ஸம்பவியாதாகவே, அவற்றின் பரஸ்பரசேர்க்கை (மிதுனீ பாவம்) எங்ஙனம் பொருந்தும்? எனின், பொருந்தாது. ஆயினும் சாஸ்திரம் கூறுகின் றதே யெனின், அங்ஙனம் கூறுவது கற்பனை: மாயை கல்பிதம், ஆதலின் மாயை க்கும் பிரஹ்மத்திற்குமுள்ள ஸம்பந்தமும் கற்பனையே. சேதனத்தின் அநுப்பிரவே சமும் கல்பிதமே. அதனுல் ஈஶ்வரத்துவம் கற்பனை. ஜகத்தும் கற்பனை. ஜகத்திற்கு ஈஶ்வரன் காரணனென்பதும் கற்பனை.

कवलीकृतभुवनमण्डलः கவளீக்ருதபு⁴வனமண்ட³லः எதனுல் ஸகலலோகங்க ளும் விழுங்கப்பட்டுள்ளனவோ அது. அது சிவசக்தி மிதுன பிண்டமேயாகும். பரப் பிரஹ்ம மாயைகளின் தாதாத்மிய வடிவமும் இதுவே. ஸர்வப்பிரபஞ்சங்களின் அத்தியந்தாபாவம் பரப்பிரஹ்மத்திலும், பிராகபாவம் மாயையிலும் உள்ளதென்பது அத்வைத சாஸ்திரத்தின் துணிபாம்.

सुव्यक्ताहार्ण समरसाकारः ஸுவ்யக்தாஹார்ண ஸமரஸாகாரः - விளக்கமான அகாரஹகாரங்களின் சேர்க்கையான அஹம் ஸ்வரூபமானது.

चित्तमयः अहङ्कारः சித்தமயः அஹங்காரः- ஞானஸ்வரூபமானதும் அகண்ட மானதுமான அஹம்பத வாச்சியம்; சித்தமயமென்பது சுத்த ஸத்வோபாதியாகும் மாயாமயம். இதனுல் ஏற்பட்ட அஹம்பாவம் பிரபஞ்ச சிருஷ்டியின் ஸாதனவடிவ இச்சாஞானக்கிரியைகளோடு கூடியது.

जयति ஜயதி - ஸர்வோத்க்ருஷ்டமாய் விளங்குகின்றது. அஸத் ஜட துக்க ஸ்வரூப பிரபஞ்சகாரணமான மாயா விசிஷ்ட காரணேஶ்வரவடிவத்தின் ஸ்துதி யானது ஜயதி யென்னும் பதத்தால் அறிவிக்கப் படுகின்றது. துக்கமயமான பிரபஞ்ச காரணம். ஸ்துதிக்கப்படுதல் தகுதியுடைய தாகுமா? எனின்,

ஈஶ்வரனால் சிருஷ்டிக்கப்பட்ட பிரபஞ்சத்தில் துக்கமென்பதே கிடையாது. துக்கமானது அநுகூலமாயுள்ள பிரியவஸ்து ஸித்திக்காததனாலும், பிரதிகூலமாயுள்ள அப்பிரியவஸ்துவின் ஸித்தியாலுமுண்டாவதாகும். அநுகூல, பிரதிகூலங்களாகும் பிரியாப்பிரியங்கள் ஜீவனால் கற்பிக்கப்பட்டவையே யன்றி, ஈஶ்வர சிருஷ்டமன்று. ஒரே ஸ்திரீ வியக்தியானது காமுகனுக்குப் பிரியவஸ்துவாகவும், வைராக்கிய புருஷனுக்கு அப்பிரிய வஸ்துவாகவும் இருக்கின்றது. இங்ஙனமே இந்தப் பிரபஞ்சமும் தத்துவஞானிக்கு ஆநந்தமாகவும், பாமர அக்ஞானிக்குத் துக்கமாகவும் விளங்குகின்றது. அன்றியும், ஈஶ்வர சிருஷ்டமான இந்தப் பிரபஞ்சம் இல்லாவிடில், தீவிரதர முமுக்ஷுக்களுக்கு அத்வைதஞானம் உண்டாகவே உண்டாகாது. ஜீவகற்பித துவைதத்தின் மித்யாத்துவ நிச்சயமே யன்றோ அத்வைத ஞானத்தின் முக்கியஸாதனம்?

अबाधकं साधकं च द्वैतमीश्वरनिर्मितम् ।
अपनेतुमशक्यं चेदास्तां तद्विष्यते कुतः ॥

அபா³த⁴கம் ஸாத⁴கம் ச த்³வைதமீஸ்வரநிர்மிதம் ।
அபனேதுமஶக்யம் சேதா³ஸ்தாம் தத்³விஷ்யதே குத: ॥

(**தாத்பர்யம்**) ஈஶ்வரனாலுண்டாக்கப்பட்ட பிரபஞ்சம் பாதமற்றதும், ஸாதகமானதுமாகும்; அதைத் தள்ளுதற்கும் முடியாது. ஆகையால் அது (பிரபஞ்சம்) நன்றாய் இருக்கட்டும். ஏன் அது துவேஷிக்கப்படல் வேண்டும்?

அத்வைத ஞானோத்பத்திக்குச் சாதனமாயும், பிரஹ்மஸ்வரூபத்தின் அபிவியஞ்சகமாயுமுள்ள இந்தப் பிரபஞ்சம் முமுக்ஷுவுக்குத் தள்ளத்தக்கதல்ல. ஆதலின் முமுக்ஷுவிற்கு ஸாதகமாயுள்ள ஜகத்தின் காரணனாகும் பரமேஶ்வரன் ஸ்துதிக்கத் தக்கவனேயாவன்.

ஸகல கற்பனைகளின் நாசவடிவ அதிஷ்டானஸ்வரூப ஸந்மாத்ரமாய் விளங்குவதே **ஜயதி** யென்பதன் பாவார்த்தமாம். **(5)**

(**அவதாரிகை**) முன் ஶ்லோகத்தில் கூறப்பட்ட சிவசக்திகளின் மிதுனபிண்ட வடிவ மாயாவிசிஷ்ட பரமேஶ்வரன் இந்த ஶ்லோகத்தில் சுக்கில ரக்த பிந்துக்களின் ஸமஷ்டி வடிவமாக வர்ணிக்கப்படுகிறார்.

सितशोणबिन्दुयुगलं विविक्तशिवशक्तिसंकुचत्प्रसरम् ।
वागर्थसृष्टिहेतुः परस्परानुप्रविष्टविस्पष्टम् ॥ ६ ॥

ஸிதஶோணபி³ந்து³யுக³லம் விவிக்தஶிவஶக்திஸங்குசத்ப்ரஸரம் ।
வாக³ர்த²ஸ்ருஷ்டிஹேது: பரஸ்பரானுப்ரவிஷ்டவிஸ்பஷ்டம் ॥ 6 ॥

(பதவுரை)

विविक्तशिवशक्तिसंकुचत्प्रसरम् **விவிக்தஶிவஶக்திஸங்குசத்ப்ரஸரம்**	=	பரஸ்பரம் ரமிக்கும் ஸ்வபாவமுள்ள சிவசக்திகளின் ஸங்கோசவிகாஸ ஸ்வரூபமானதும்,
वागर्थसृष्टिहेतुः **வாக³ர்த²ஸ்ருஷ்டிஹேதுः**	=	பராபஶ்யந்தீ முதலிய சப்தப் பிரபஞ்சத்திற் கும், சிவாதி பூமியந்தமான முப்பத்தாறு தத்துவவடிவ அர்த்தப் பிரபஞ்சத்திற்கும் காரணமானதும்,
परस्परानुप्रविष्टविस्पष्टम् **பரஸ்பரானுப்ரவிஷ்டவிஸ்பஷ்டம்**	=	சிவசக்திகள் ஒன்றில் ஒன்று அநுப்பிரவேசம் செய்து சிவம் வேருகவும், சக்தி வேருகவும், விளக்கமாய்த் தோன்று வதாயுமுள்ள, சுக்கிலம், ரக்தம் என்னும் இரண்டு பிந்துக்களின் துவந்துவமானது சிறப்பாய் விளங்குகின்றது.

(விரிவுரை) முன் நான்காவது ஶ்லோகத்தில் கூறப்பட்ட மஹாபிந்துவே இந்தஶ்லோகத்திலும் அடுத்த ஏழாவது ஶ்லோகத்திலும் ரக்த சுக்கில மிஶ்ர பிந்துக் களின் ஸ்வரூப காமகஜலயாக ஸ்துதிக்கப்படுகின்றது. மாயையில் பிரதிபலித்த சேதனமே மஹாபிந்து வாகுமென்று முன்னர் கூறப்பட்டுள்ளது.

विविक्तशिवशक्तिसङ्कुचत्प्रसरं விவிக்தஶிவஶக்திஸங்குசத்ப்ரஸரம் - சேதனம் மாயையிலும், மாயை சேதனத்திலும் விஹரிப்பதில் தத்பரமாய், ஒன்று ஸங்கோசத்தையும், மற்றென்று விகாஸத்தையும் பெற்றது; என்றல், சேதனபாகம் மாயையில் ஒடுங்கி மாயை விகாஸத்தையடைந்தது ஒன்று; இந்த நிஜல அவித்யாப் பிரபஞ்ச சிருஷ்டிக்குக் காரணமானது. மாயை சேதனத்தில் ஒடுங்கிச் சேதனம் விகாஸத்தையடைவது மற்றென்று: இது வித்தியாப்பிரபஞ்ச சிருஷ்டிக்குக் காரண மானது.

சேதனமாயைகளின் ஸங்கோச விகாஸங்களின் விமர்சமாவது: -

அத்வயம், நிஷ்பிரபஞ்சம் என்பனவாதிகள் சேதனத்தின் லக்ஷணங்களாகும். துவைதம், ஸப்பிரபஞ்சம் என்பனவாதிகள் மாயை (சக்தி) யின் லக்ஷணங்களாகும். சேதன மாயைகளின் அந்நியோன்ய கல்பித ஸம்பந்தத்தால் ஒன்றிலொன்று ரமிக்கும் தன்மையைப் பெற்றது. இதனல் சேதன லக்ஷணங்களாகும் அத்வய நிஷ் பிராபஞ்சியங்கள் மாயையால் ஆவரிக்கப்பட்டு, ஸங்கோச பாவத்தை யடைந்து, ஈக்ஷணம், காமம், விசிகீர்ஷை முதலியன விகஸித்துத் தோன்றின. இவை துவைத பிராபஞ்சிக சிருஷ்டிக்கு இன்றியமையாதவை.

இங்ஙனமே, சேதனம் மாயையில் அநுப்பிரவேசம் செய்து, அநிர்வசனீயமா யும், ஜடமாயுமுள்ள மாயாலக்ஷணங்களை மறைத்தொழித்து, ஸத்தையையும், விளக்கத்தையும் தந்தது. ஸத்தும், விளக்கமும் சேதனலக்ஷணங்களாகும்.

இங்ஙனம், சேதனம் மாயோபாதியால் ஈக்ஷணாதிகளையும், மாயை சேதனத் தின் ஆஸ்ரயத்தால் அஸ்தி (இருப்பு), பாதி (விளக்கங்) களையும் பெற்று, ஸங்கோச விகாஸங்களைப்பெற்றன. இதனுல் கற்பித மாயைக்கு இருப்பும், நிஷ்பிரபஞ்சிய அஸங்க சேதனத்திற்குக் காம ஈக்ஷணாதிகளும், சிருஷ்டியாதிகளும் சித்தித்தன வென்றறியத்தக்கது.

சேதனம் சுக்கிலபிந்துவென்றும், மாயை ரக்தபிந்து வென்றும் முன்னர் கூறப்பட்டது. ரக்தபிந்துவென்னும் மாயையின் ஸாபேக்ஷத்தால் சேதனத்திற்குச் சுக்கில பிந்துத்தன்மை ஏற்பட்டதென்பது ரஹஸ்யமாகும்.

परस्परानुप्रविष्टविस्पष्टम् பரஸ்பரானுப்ரவிஷ்டவிஸ்பஷ்டம் - ரக்த பிந்துவில் சுக்கிலபிந்து அநுப்பிரவேசம் செய்து, அதனுல் ரக்த பிந்துவின் ஸபஷ்டத் தன்மையும், ரக்தபிந்துவின் ஆபிமுக்கியத்தன்மையாலும், உபாதித்தன்மையாலும் சுக்கில பிந்துவின் ஸ்பஷ்டத்தன்மையும் ஏற்பட்டன வென்றறிதல் அவசியம்.

वागर्थसृष्टिहेतुः வாக³ர்த²ஸ்ருஷ்டிஹேதுঃ - சப்தார்த்தங்களின் சிருஷ்டிக்கு, முறையே, ரக்த பிந்துவும், சுக்கில பிந்துவும் காரணங்களாகும்.

பரா, பஶ்யந்தீ, மத்தியமை, வைகரியென்பன வாக்குகளின் பேதங்களாகும். இவற்றின் ஸமஷ்டியே சப்தப்பிரபஞ்சமாம். இதுதான் **நாமப்பகுதி**யெனப்படும். இதற்குக் காரணம் ரக்தபிந்து.

பிரிதிவி முதலிய முப்பத்தாறு தத்துவங்களின் வடிவமாய் இருப்பது அர்த்தப் பிரபஞ்சமாகும். இதுதான் **ரூபப்பகுதி**யெனப்படுவது. இதற்குக் காரணம் சுக்கில பிந்து.

ரக்தம், சுக்கிலம் என்னும் இரண்டு பிந்துக்களிலும் சேதனம் அந்தர்யாமியாய் இருப்பதால் நாமரூபங்கள் இரண்டும், இருப்பு (அஸ்தி), விளக்கங் (பாதி) களோடு கூடியிருக்கின்றன. சேதனத்தில் பிரகாச விமர்சங்களின் ஸாமரஸ்யம், இருப்பத னுல் நாமரூபங்களிலும் ஆநந்தம் பிரியம்) தோன்றுகின்றது. எனவே, ரக்த சுக்கில பிந்துக்களின் காரியமாகிய நாமரூபப் பிரபஞ்சத்திற்கு அஸ்தி, பாதி, பிரியங்கள் சேதன அதிஷ்டானத்தினுல் சித்தித்தமை நன்குணரத்தக்கது.

சுக்கிலபிந்துவிலுள்ள சேதனும்சத்தில் பிரகாசாம்சம் அதிகமாகவும், ரக்தபிந்து விலுள்ள சேதனும்சத்தில் விமர்சாம்சம் அதிகமாகவும் இருக்கும்.

சுக்கில பிந்துவிற்கு சித்பிந்துவென்றும் ரக்த பிந்துவிற்கு அசித் பிந்து வென்றும், நாமாந்தரங்கள் சாஸ்திரங்களில் விவகரிக்கப்படுகின்றன.

சுக்கில ரக்த பிந்துக்களின் ஸாமரஸ்யத்திற்கு **சிதசின்மிஶ்ர** பிந்துவென்று பெயர். இது ஸ்தூலமாகும். சித்பிந்து பரமும், அசித்பிந்து ஸூக்ஷ்மமுமாகும்.

அசித் பிந்து நாதமாகவும் சாஸ்திரங்களில் விவஹரிக்கப்படுகின்றன.

இங்ஙனம் அவ்வியக்தமான மஹாபிந்துவானது சிவசக்திகளாகவும், சிதசித் பிந்துக்களாகவும், சுக்கில ரக்தபிந்துக்களாகவும், வியக்கப்பட்டமை இதில் கூறப் பட்டது. **(6)**

(அவதாரிகை) இந்த சுலோகத்தில் மிஶ்ர (சிதசின்மிஶ்ர) பிந்து நிரூபிக்கப்படு கின்றது.

विन्दुरहङ्कारात्मा रविरेतन्मिथुनसमरसाकारः ।
कामः कमनीयतया कला च दहनेन्दुविग्रहौ बिन्दू ॥ ७ ॥

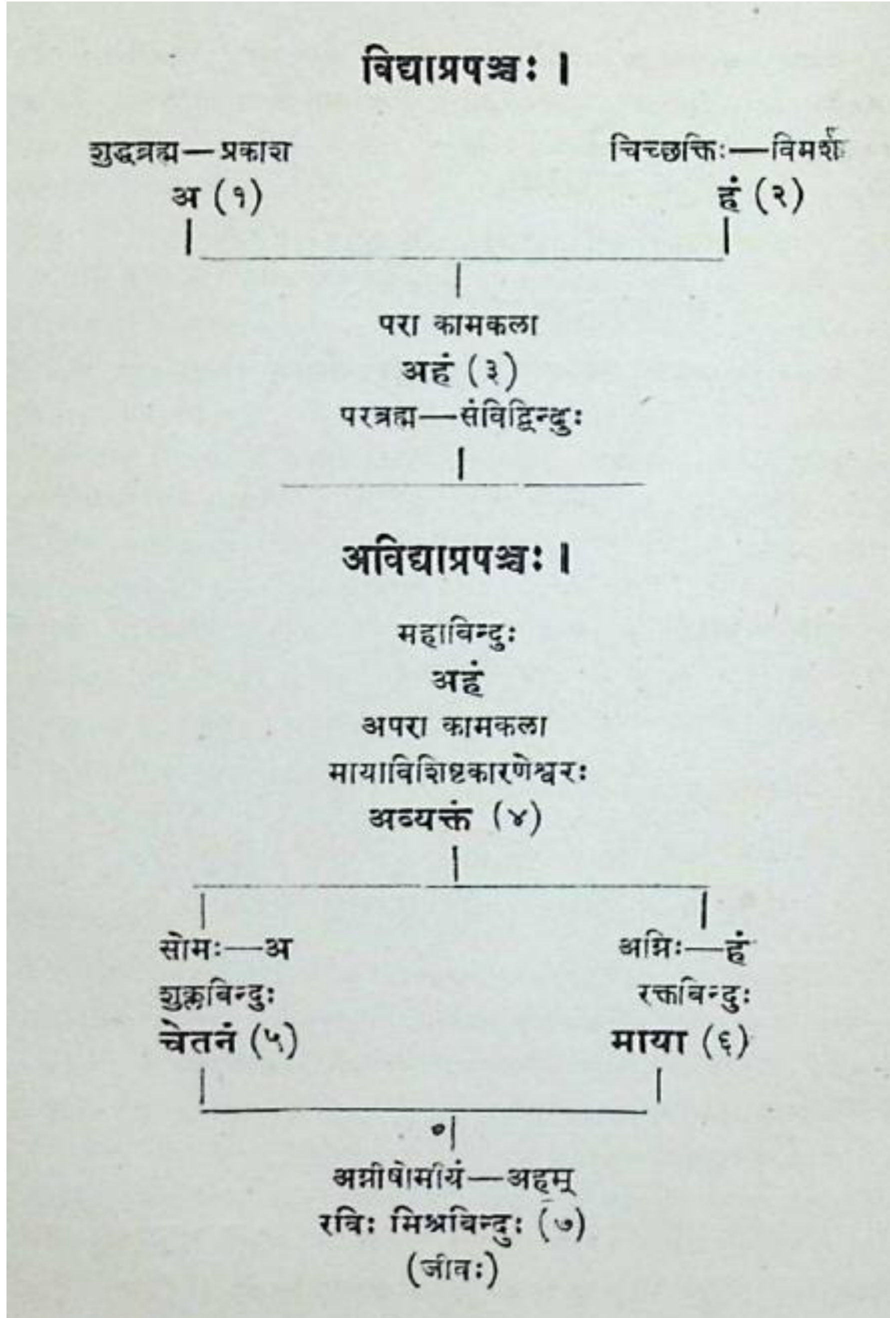
விந்து^{3}ரஹங்காராத்மா ரவிரேதன்மிது^{2}னஸமரஸாகாரः ।
காமः கமனீயதயா கலா ச த^{3}ஹனேந்து^{3}விக்^{3}ரஹௌ பி^{3}ந்தூ^{3} ॥ 7 ॥

(பதவுரை)

विन्दुः விந்து^{3}	=	முற்கூறிய ரக்த சுக்கிலபிந்துக்களின் சேர்க்கையால் ஏற்பட்ட மிஸ்ரபிந்துவானது,
अहङ्कारात्मा அஹங்காராத்மா	=	அகார ஹகாரங்களேயே ஸ்வரூபமாகவுடைய பிரகாசவிமர்சாத்மகமான,
एतत् ஏதத்	=	பரப்பிரஹ்மம், சக்தி இவைகளின்,
मिथुनसमरसाकारः மிது^{2}னஸமரஸாகாரः	=	ஐக்கியவடிவ பராஹந்தாஸ்வரூபத்தின் பிரதிபிம்பமானதும்,
दहनेन्दुविग्रहौ த^{3}ஹனேந்து^{3}விக்^{3}ரஹௌ	=	அக்கினீஷோமீய ஸ்வரூபமான,
विन्दुः விந்து^{3}	=	இரண்டு பிந்துக்களின் ஸமஷ்டி வடிவமானதும்,
रविः ரவிः	=	சூரியன் என்னும் பெயரையுடையதும்,
कमनीयतया கமனீயதயா	=	ரமணீயமாயுள்ள காரணத்தால்,

काम: कला च = தத்துவஞானிகளாலும் விரும்பக்கூடிய காமகலை
காமः கலா ச யென்னும் நாமாந்தரமுடையதுமாய் விளங்குகின்றது.

(விரிவுரை) முன் ஶ்லோகத்தில் ஸோம அக்கினிகளென்னும் சுக்கில பிந்துவும், ரக்தபிந்துவும் நிரூபிக்கப்பட்டு, இந்த ஶ்லோகத்தில் அவற்றின் ஸாமரஸ்யவடிவ மிஶ்ர பிந்து நிரூபிக்கப்படுகின்றது. மிஶ்ரபிந்துவிற்கு ஸூர்ய பிந்துவென்னும் மற்றொரு பெயருண்டு. இது த்ரிபிந்து ஸ்வரூபமாய் இருத்தலின் காமகலாஸ்வரூபம் இதற்கு ஏற்படுகின்றது. இது அபராகாமகலையாகும். இதுவே அவித்யாப்பிரபஞ்ச காரணமாகும்.

முன் ஆறுவது ஶ்லோகத்தில் ஸோம, அக்கினி பிந்துக்களையும், இந்த ஏழாவது ஶ்லோகத்தில் ஸூர்ய பிந்துவையும் கூறியதால் திரிபிந்து ஸ்வரூப **காமகலை** கூறப்பட்டதென்பது உணரத்தக்கது. காமகலையென்றால் பராபஶ்யந்தீ முதலிய லௌகிக சப்தாத்மகமாயும், பாஞ்சபௌதிக அர்த்தாத்மகமாயும், விளங்கும் அவித்தியாப் பிரபஞ்சத்திற்கும், மஹாவாக்யரூப சப்தாத்மகமாகவும், கூடஸ்த பிரஹ்மாத்மக பாரமார்த்திகமாகவும் விளங்கும் வித்தியாப் பிரபஞ்சத்திற்கும் **அபின்ன நிமித்தோபாதான விவர்த்த காரணமாயுள்ள பரமேஶ்வர ஸ்வரூப மேயாகு மென்பது** இது காறும் கூறப்பட்ட ஏழுஸ்லோகங்களாலேற்படுகின்றது.

बिन्दुरहङ्कारात्मा பி³ந்து³ரஹங்காராத்மா – அஹங்காரவடிவ மிஶ்ரபிந்து. இந்த அஹந்தாஸ்வரூபம் அபரா காமகலை யெனப்படும். இது இரண்டாவது அஹங் காரமாகும்.

सर्वस्माद्व्यतिरिक्तोऽहं वालाग्रादप्यहं तनुः ।
इति संविश्च या ब्रह्मन् द्वितीयाऽहंकृतिः शुभा ।
मोक्षायैषा न बन्धाय जीवन्मुक्तस्य विद्यते ॥

ஸர்வஸ்மாத்³வ்யதிரிக்தோ(அ)ஹம் வாலாக்³ராத³ப்யஹம் தனு: ।
இதி ஸம்விஶ்ச யா ப்³ரஹ்மன் த்³விதீயா(அ)ஹங்க்ருதி: ஶுபா⁴ ।
மோக்ஷாயைஷா ந ப³ந்தா⁴ய ஜீவன்முக்தஸ்ய வித்³யதே ॥

என்னும் மஹோபநிஷத்தின் பிரமாணத்தின்படி இரண்டாவது அஹங்காரத் தின் ஸ்வரூபம் நன்கு விளங்குகின்றது. -

रविः - सितशोणविन्दुसमरसीभूतो मिश्रबिन्दुः

ரவி: - ஸிதஶோணவிந்து³ஸமரஸீபூ⁴தோ மிஶ்ரபி³ந்து³:

சுக்கில ரக்த பிந்துக்களென்னும் சந்திர அக்கினி பிந்துக்களின் ஸாமரஸ்யமே மிஶ்ரபிந்துவாகும் **ஸூர்யனும்**.

उद्यन्तं वादित्यमग्निरनुसमारोहति । अग्निं वादित्यः सायं प्रविशति । अमा सह सूर्याचन्द्रमसावस्यां तिथौ तिष्ठतः इत्यमाशब्दव्युत्पत्त्या चन्द्रसूर्ययोः प्रवेशनिर्गमने प्रसिद्धे । तस्माद्रविः मिश्रविन्दुरेव ॥

உத்³யந்தம் வாதி³த்யமக்³நிரனுஸமாரோஹதி । அக்³னிம் வாதி³த்ய: ஸாயம் ப்ரவிஶதி । அமா ஸஹ ஸூர்யாசந்த்³ரமஸாவஸ்யாம் திதௌ² திஷ்ட²த: இத்யமாஶப்³த³வ்யுத்பத்த்யா சந்த்³ரஸூர்யயோ: ப்ரவேஶநிர்க³மனே ப்ரஸித்³தே⁴ । தஸ்மாத்³ரவி: மிஶ்ரவிந்து³ரேவ ॥

மிஶ்ரபிந்துவிற்குக் காமனென்னும் பெயர், **सोऽकामयत ஸோ(அ)காமயத** என்னும் பிரமாணத்தின்படி இந்த ஜகத்தைச் சிருஷ்டிக்கும் இச்சையுண்டானமை

யால் ஏற்பட்டது. இந்த மிஶ்ரபிந்துவே காரியஸ்வரூபப் பிரபஞ்சத்திற்குக் காரண மும், ஸ்வரூபமுமாகும். காரியகாரணங்களுக்குத் தம்முள் பேதமின்மையால். ஸர்வப்பிரபஞ்சமும் ஜீவனிடத்தில் தோன்றுகின்றமையால் **ஜீவனே காமனென்னும் மிஸ்ரபிந்துவாகும்**. ரக்த சுக்கில பிந்துக்களென்னும் மாதா பிதாக் களின் ஸாமரஸ்யத்தால் சோணித சுக்கிலங்களின் ஸாமரஸ்ய பிண்டமாகும் **ஸந்தானம்** ஏற்படுகின்றது. இந்த ஸந்தானமே காமனென்னும் ஜீவன், அல்லது **சிதா பாஸனாவன்**. **(7)**

(**அவதாரிகை**) இங்ஙனம், நூலாசிரியர் முதல் சுலோகத்தினுல் மஹாப்பிரகா ஸூரஸ்வரூப சுத்தப் பிரஹ்மத்தையும், இரண்டாவது ஸ்லோகத்தினுல் விமர்ச ஸ்வரூப ஆதிசக்தியையும், மூன்ருவதால் ஆதிசக்தியால் வியாபிக்கப்பட்ட பரப் பிரஹ்மத்தையும், நான்காவது ஶ்லோகத்தால் மஹாபிந்துவென்னும் மாயாவிசிஷ்ட சேதன காரணேஶ்வரனையும், ஐந்தாவதால் அவ்வியக்த காமகலாஸ்வரூபத்தையும், ஆறுவதாலும், ஏழாவதாலும், வியக்த காமகலையாகும் சுக்கில, ரக்த, மிச்ரபிந்துக்க ளென்னும் அக்னீஷோமீய ஸ்வரூபத்தையும் நிரூபித்து, இந்த எட்டாவது ஶ்லோகத்தால் **காமகலாஸ்வரூபத்தை** யறிவதனாலுண்டாகும் பயனை நிரூபிக்கின் றனர்.

इति कामकला विद्यादेवीचक्रक्रमात्मिका सेयम् ।
विदिता येन स मुक्तो भवति महात्रिपुरसुन्दरीरूपः ॥ ८ ॥

இதி காமகலா வித்³யாதே³வீசக்ரக்ரமாத்மிகா ஸேயம் ।
விதி³தா யேன ஸ முக்தோ ப⁴வதி மஹாத்ரிபுரஸுந்த³ரீரூப꞉ ॥ 8 ॥

(பதவுரை)

विद्या வித்³யா	=	பராஹந்தாஸ்வரூப பிரஹ்மவித்தை அல்லது அஹம் என்னும் ஆத்ம மந்த்ரம்,
देवी தே³வீ	=	விமர்சஸ்வரூப சித்சக்தி,
चक्र சக்ர	=	பிந்து - திரிகோணமென்னும் சக்கிரம் இவைகளின்,
क्रमात्मिका க்ரமாத்மிகா	=	மந்த்ர, தேவதா, சக்கிராத்மகமான,
सा इयं ஸா இயம்	=	இது காறும் விமர்சிக்கப்பட்ட பரதேவதை,
इति இதி	=	பிரகாச விமர்சாத்மக சிவசக்திகளின் ஐக்கிய ஸ்வரூப காமகலையாக,
येन யேன	=	எந்த மஹாபுருஷனுல்,

विदिता	=	அறியப்படுமோ,
விதி³தா		
सः	=	அந்த மஹாபுருஷன்,
ஸ:		
महात्रिपुरसुन्दरीरूपः	=	சிவசக்தியைக்கிய சித்சக்தியின் ஸாயுஜ்யரூப
மஹாத்ரிபுரஸுந்த³ரீரூப:		மோக்ஷத்தைப் பெற்று,
मुक्तः भवति	=	ஜீவன்முக்தனுய் விளங்குகின்றனன்.
முக்த: ப⁴வதி		

(**விசேஷவுரை**) ஸ்ரீகாமகலா விலாஸமென்னும் இந்த கிரந்தத்தின் துரீய பாதமாகும் இதில், **ब्रह्मवाहं ப்³ரஹ்மவாஹம்** என்னும் **மஹாவித்தையும்**, ஸச்சிதாநந்தாத்வய அஸங்க சித்சக்தியென்னும் **பரதேவதையும்**, பிரகாச விமர்ச ஸாமரஸ்ய ஸம்வித்ஸ்வரூபம் பிந்துவாகவும், ரக்த, சுக்கில, மிச்ர பிந்துக்கள் திரிகோணமாகவும் ஏற்பட்டுள்ளதனுல் **சக்கிர ஸ்வரூபமும்** இலைமறை காய்போல் விளங்குகின்றன.

இங்ஙனம் விளங்கும் மந்த்ர, தேவதா சக்கிரங்களின் ஐக்கியஸ்வரூபத்தைச் சந்தேஹ விபரீதங்களற நன்குணர்ந்த பாக்கியசாலிகள் திரிபுரஸுந்தரீ ஸ்வரூபமா கவே ஆய்விடுகின்றனர். அதனுல் நித்தியாநந்த நிலையாகும் **மோக்ஷம்** ஸித்திக்கின் றது.

परं धाम त्रैपुरं चाविशन्ति ॥
त्रिपुरसुन्दरी - सैव पुरत्रयं शरीरत्रयं व्याप्य बहिरन्तरवभासयन्ती
देशकालवस्त्वन्तरासङ्गान्महात्रिपुरसुन्दरी वै प्रत्यक्चितिः ॥

பரம் தா⁴ம த்ரைபுரம் சாவிஶந்தி ॥
த்ரிபுரஸுந்த³ரீ - ஸைவ புரத்ரயம் ஶரீரத்ரயம் வ்யாப்ய ப³ஹிரந்தரவபா⁴ஸயந்தீ
தே³ஶகாலவஸ்த்வந்தராஸங்கா³ன்மஹாத்ரிபுரஸுந்த³ரீ வை ப்ரத்யக்சிதி: ॥

ஆத்மஸ்வரூப பிரஹ்மாபின்னமே த்ரிபுரை.

ध्यातृध्यानध्येयेभ्यः पुरा
ब्रह्मविष्णुरुद्रेभ्यः पुरा } **त्रिपुरा**
इच्छाज्ञानक्रियाभ्यः पुरा

ब्रह्मविद्ब्रह्मैव भवति । यो वेद निहितं गुहायां परमे व्योमन् । सोऽश्नुते सर्वान् कामान् सह ॥

த்⁴யாத்ருத்⁴யானத்⁴யேயேப்⁴ய: புரா ।
ப்³ரஹ்மவிஷ்ணுருத்³ரேப்⁴ய: புரா } **த்ரிபுரா**
இச்சா²ஜ்ஞானக்ரியாப்⁴ய: புரா

ப்³ரஹ்மவித்³ப்³ரஹ்மைவ ப⁴வதி । யோ வேத³ நிஹிதம் கு³ஹாயாம் பரமே வ்யோமன் । ஸோ(அ)ஸ்னுதே ஸர்வான் காமான் ஸஹ ॥

என்னும் பிரமாணங்களின்படி, அஹம்பத லக்ஷ்ய மஹாத்திரிபுரஸுந்தரியை எவன் பிரஹ்மாபின்னமாக அறிகின்றுனே, அவன் பிரஹ்மஸ்வரூப மஹாத்திரிபுர ஸுந்தரியே யாகின்றுன்.

ஸ்ரீகாமகலா விலாஸம்
துரீய பாதம்
முற்றிற்று.

ஸ்ரீ காமகலா விலாஸம்.

ஆநந்தோல்லாஸம்

அவித்யாபாதம்.

(**அவதாரிகை**) முதலாவதாகிய துரீய பாதத்தில் வித்தியாப்பிரபஞ்ச காரணமாகும் பரா காமகலேயும், அவித்தியாப் பிரபஞ்ச காரணமாகும் அபரா காமகலேயாகும் மஹாபிந்துவும் நிரூபிக்கப்பட்டன. இந்த அவித்தியா பாதத்தில் சப்தார்த்தவடிவ அவித்தியா பிரபஞ்ச சிருஷ்டி நிரூபிக்கப்படுகின்றது. அவற்றுள் இந்தஸ்லோகம் சப்தப்பிரபஞ்சோத்பத்தியைக் கூறுகின்றது.

स्फुटितादरुणाद्बिन्दोर्नादब्रह्माङ्कुरो खो व्यक्तः ।
तस्माद्गगनसमीरणदहनोदकभूमिवर्णसंभूतिः ॥ ९ ॥

ஸ்பு²டிதாத³ருணாத்³விந்தோ³னதி³ப்³ரஹ்மாங்குரோ கோ² வ்யக்த꞉ ।
தஸ்மாத்³ப⁴க³னஸமீரணத³ஹனோத³கபூ⁴மிவர்ணஸம்பூ⁴தி꞉ ॥ 9 ॥

(**பதவுரை**)

स्फुटितात् **ஸ்பு²டிதாத்** = நன்கு விகாஸத்தை யடைந்த,

अरुणाद्बिन्दो **அருணாத்³விந்தோ³** = ரக்தபிந்துவிலிருந்து,

नादब्रह्माङ्कुरः **நதி³ப்³ரஹ்மாங்குர꞉** = நாதமென்னும் பிரஹ்மத்தையே முளேயாகவுடைய,

खः **க²꞉** = சப்தப் பிரஹ்மமானது,

व्यक्तः **வ்யக்த꞉** = ஆவிர்ப்பவித்தது,

तस्मात् **தஸ்மாத்** = அந்த சப்தப் பிரஹ்மத்திலிருந்து,

गगन, समीरण, दहन, उदक, भूमिवर्ण **க³க³ன, ஸமீரண, த³ஹன, உத³க, பூ⁴மிவர்ண** = ஆகாசம், வாயு, அக்கினி, ஜலம், பூமியென்னும் பஞ்சபூதங்களினுடைய பீஜங்களின் வடிவ மாத்ருகைகளின்,

संभूतिः **ஸம்பூ⁴தி꞉** = உத்பத்தி ஏற்பட்டது.

(**விசேஷார்த்தம்**) பிந்துவிலிருந்து நாதமும், நாதத்திலிருந்து பீஜமும் உண்டாயினவென்பது ஸூதஸம்ஹிதை - சிவமாஹாத்மிய கண்டம், சக்தி பூஜாத்தியாய

த்தில் நன்கு விளக்கப்பட்டுள்ளது. மாத்ருகைகள் நாற்பத்தொன்பதென்பது ஒரு பக்ஷம்; ஐம்பதென்பது மற்றொரு பக்ஷம்; ஐம்பத்தொன்றென்பது வேறொரு பக்ஷம். இந்த மூன்று பக்ஷங்களும் சாஸ்திரீயமே.

பஞ்சபூத பீஜங்களாவன

ஹ - ஆகாச பீஜம்; ய - வாயு பீஜம்; ர - அக்கினி பீஜம்; வ - ஜல பீஜம்; ல- பிரிதிவீ பீஜம். அகாராதிஹகாராந்த ஸர்வ மாத்ருகைகளும் பஞ்ச பூதங்களின் ஸமுதாய வடிவமேயாகும்; ஆயினும், சிறப்பு லக்ஷணமாய் ஐந்து பீஜங்கள் மேலே கூறப்பட்டன. இவை சப்தப் பிரஹ்மத்திலிருந்து தோன்றியவை.

सच्चिदानन्दविभवात् सकलात्परमेश्वरात् ।
आसीच्छक्तिस्ततो नादो नादाद्बिन्दुसमुद्भवः ॥
पराशक्तिमयः साक्षात् त्रिधाऽसौ भिद्यते पुनः ।
बिन्दुर्नादो वीजमिति तस्य भेदाः समीरिताः ॥
भिद्यमानात्पराद्बिन्दोरव्यक्तात्मा रवोऽभवत् ।
शब्दब्रह्मेति तं प्राहुः सर्वागमविशारदाः ॥
पञ्चभूतात्मकं सर्वं चराचरमिदं जगत् ।

ஸச்சிதா³னந்த³விப⁴வாத் ஸகலாத்பரமேஸ்வராத் ।
ஆஸீச்ச²த்திஸ்ததோ நாதோ³ நாதா³த்³விந்து³ஸமுத்³ப⁴வः ॥
பராஶக்திமயः ஸாக்ஷாத் த்ரிதா⁴(அ)ஸௌ பி⁴த்³யதே புனः ।
பி³ந்து³ர்நாதோ³ வீஜமிதி தஸ்ய பே⁴தா³ः ஸமீரிதாः ॥
பி⁴த்³யமானாத்பராத்³விந்தோ³ரவ்யக்தாத்மா ரவோ(அ)ப⁴வத் ।
ஶப்³த³ப்³ரஹ்மேதி தம் ப்ராஹுः ஸர்வாக³மவிஶாரதா³ः ॥
பஶ்சபூ⁴தாத்மகம் ஸர்வம் சராசரமித³ம் ஜக³த் ।

என்னும் பிரமாணத்தின்படி, பரமேஸ்வர விபவமான ஸச்சிதாநந்தத்தினின்றும் மாயாசக்தி தோன்றி, அதினின்றும் நாதமும், அதனின்று பிந்துவும் தோன்றின. நாதபிந்துஸ்வரூப பராசக்தியினின்றும், மறுபடியும், பிந்துநாத பீஜங்கள் தோன்றின. பின்னர், அப்பிந்துவிலிருந்து அவ்வியக்தமாயுள்ள ஒரு சப்தம் தோன்றிற்று. இந்த அவ்யக்தமாயுள்ள சப்தந்தான் **சப்தப்பிரஹ்ம**மென்று கூறப்படுவது. இதனின்றேதான் பாஞ்ச பௌதிக பீஜங்கள் தோன்றின. சராசராத்மகமாய் விளங்கும் இந்த ஜகத்தானது பாஞ்சபௌதிக பீஜங்களின்வடிவ சப்தப் பிரஹ்மவடிவமேயாகும்.

சப்தப்பிரஹ்மமே ஜகத்தின் உபாதான காரணம்.

स रवः श्रुतिसंपन्नैः शब्दत्रह्मेति गीयते ।
स एव शब्दब्रह्मात्मको रवः जगदुपादानं बिन्दुतादात्म्येन अभिव्यज्यते ॥

ஸ ரவ: ஶ்ருதிஸம்பன்ஜ்ஞ: ஶப்³த³த்ரஹ்மேதி கீ³யதே ।
ஸ ஏவ ஶப்³த³ப்³ரஹ்மாத்மகோ ரவ: ஜக³து³பாதா³னம் பி³ந்து³தாதா³த்ம்யேன அபி⁴வ்யஜ்யதே ॥

என்றபடி, சப்தப் பிரஹ்மந்தான் ஜகத்திற்கு உபாதான காரணமாய் இருக்கின்றது. இதுதான் **பராவாக்** என்பது. பஶ்யந்தீ முதலிய மற்றவாக்குகள் மூன்றும் இதனின்றும் தோன்றியவை. பரா பஶ்யந்தீ முதலிய நான்கு வாக்குகளின் விமர்சம், இனி ஆநந்த பாத்த்தில் **"या सान्तरोहरूपा"** **"யா ஸாந்தரோஹரூபா"** என்னும் சுலோகத்தின் உரையில் நன்கு செய்யப்படும். வைகரீ வாக்கின் ஸ்வரூபமே மாத்ருகைகள். மாத்ருகைகள் ஸ்வரங்களென்றும், வியஞ்சனங்களென்றும் இரண்டு வகைப்படும். இந்த மாத்ருகைகளேதாம் ஸர்வ **அர்த்தப் பிரபஞ்சத்தி**ற்கும் காரணமானவை. **(9)**

(அவதாரிகை) சப்தசிருஷ்டியினின்றும் அர்த்த சிருஷ்டி கூறப்படுகின்றது.

अथ विशदादपि बिन्दोर्गगनानिलवह्निवारिभूमिजनिः ।
एतत्पञ्चकविकृतिर्जगदिदमण्वाद्यजाण्डपर्यन्तम् ॥ १० ॥

அத² விஶதா³த³பி பி³ந்தோ³ர்க³க³னானிலவஹ்நிவாரிபூ⁴மிஜனி: ।
ஏதத்பஞ்சகவிக்ருதிர்ஜக³தி³த³மண்வாத்³யஜாண்ட³பர்யந்தம் ॥ 10 ॥

(பதவுரை)

विशदादपि बिन्दोः = சுக்கிலபிந்துவின் மலர்ச்சியினுல்,
விஶதா³த³பி பி³ந்தோ³:
अथ = பின்னர்,
அத²
गगनानिलवह्निवारिभूमिजनिः = ஆகாசம், வாயு, அக்கினி, ஜலம், பூமி ஆகிய
க³க³னானிலவஹ்நிவாரிபூ⁴மிஜனி: பஞ்சபூதங்களின் சிருஷ்டியாயிற்று,
एतत्पञ्चकविकृतिः = இங்ஙனம் உத்பத்தியான பஞ்சபூதங்களின்
ஏதத்பஞ்சகவிக்ருதிர்ஜக³தி³: விகாரமே,
इदं अण्वादि अजाण्डपर्यन्तं जगत् = காணப்படும் அணுமுதல், கேழ்க்கப்படும்
இத³ம் அண்வாதி³ பிரஹ்மாண்ட மீறுகவுள்ள ஸகலப்
அஜாண்ட³பர்யந்தம் ஜக³த் பிரபஞ்சங்களுமாயிருக்கின்றது.

(விரிவுரை) ஸர்வப்பிரபஞ்சமும் பஞ்ச பூதமயமே. அர்த்தரூபமான பஞ்ச பூதங்கள் சப்தரூப பீஜங்களினின்றும் தோன்றினவென்பது சாஸ்திர சித்தாந்தமாகும்.

இங்ஙனம் ஒன்பதாவது ஶ்லோகத்தால் சப்தப்பிரஹ்மத்தின் ஸ்வரூபமும், பத்தாவது ஶ்லோகத்தால் அர்த்தரூப பஞ்சமஹா பூதங்களின் உத்பத்தியும் கூறப்பட்டன.

गगनसमीरणदहनोदकभूमि - वर्णसंभूतिः

க³க³னஸமீரணத³ஹனோத³கபூ⁴மி - வர்ணஸம்பூ⁴திः

என்பதிலுள்ள **वर्णसंभूतिः வர்ணஸம்பூ⁴திः** என்னும் பதத்தால் சப்தரூப பிஜங்களின் உத்பத்தியும்,

गगनानिलवह्निवारिभूमिजनिः

க³க³னானிலவஹ்நிவாரிபூ⁴மிஜனிः

என்பதனால் அர்த்தரூப பஞ்ச மஹா பூதங்களும் குறிப்பிடப்படுவன அறியத்தக்கது. இத்தகைய சப்தார்த்தவடிவ பிரபஞ்சமே நாமரூப்வுலகமாகும். நாமப்பகுதியாகும் சப்தமானது வர்ண, பத, மந்த்ர வடிவமாகவும், ரூபப்பகுதியாகும் அர்த்தமானது கலை, தத்துவம், புவனம் இவைகளின் வடிவமாகவும் இருக்கின்றன.

வர்ண, பத, மந்த்ர, கலா, தத்துவ, புவனங்களென்னும் இவையாறும் அத்துவாக்களெனப்படும். அத்துவாவென்றல் வழி அல்லது மார்க்கமாகும்.

அகாராதி க்ஷகாரந்தமான மாத்ருகைகள் யாவும் வர்ணத்வா வென்றும், அம்மாத்ருகைகளின் சேர்க்கையாலானவை பதாத்துவாவென்றும், மந்த்ராத்மகமான வை மந்த்ராத்வாவென்றும் கூறப்படும். இவை மூன்றும் விமர்ஶசக்தியின் அம்ச மான நாமப் பகுதியிற்சேர்ந்தன.

பிரகாசாம் சத்தினின்றும் தோன்றியவை கலாதத்துவ புவனங்களென்னும் ரூபப்பகுதியாம். கலைகள் பதினறு; ஐந்தென்பதும் ஒரு பக்ஷம், தத்துவங்கள் சிவாதி பூமி யந்தமான முப்பத்தாறு; புவனங்கள் இருநூற்று இருபத்தினன்கு. இங்ஙனம் இந்த இரண்டு ஶ்லோகங்களினலும் நாமரூபாத்மக ஸகலபிரபஞ்ச சிருஷ்டி கூறப் பட்டது. பஞ்ச மஹா பூதங்களின் விரிவே (விகாரமே) பிரபஞ்ச மென்பது மிகப் பிரஸித்தமான விஷயமாம். **प्रकर्षेण पञ्चते प्रपञ्चः ப்ரகர்ஷேண பஞ்சதே ப்ரபஞ்சः** நாமரூபங்களிரண்டும் மாயிகமெனப்படும்.

அவித்யாப் பிரபஞ்ச சிருஷ்டியைப் பற்றிய இன்றியமையாத சில சிறந்த விஷயங்களாவன: -

सदैव सोम्येदमग्र आसीत्। तन्नित्यमुक्तमविक्रियम् ।
सत्यं ज्ञानमनन्तं ब्रह्म ।
सत्यज्ञानानन्दपरिपूर्णं सनातनमेकमेवाद्वितीयं ब्रह्म ॥ १ ॥

ஸதை³வ ஸோம்யேத³மக்³ர ஆஸீத். தந்நித்யமுக்தமவிக்ரியம் ।
ஸத்யம் ஜ்ஞானமனந்தம் ப்³ரஹ்ம ।
ஸத்யஜ்ஞானானந்த³பரிபூர்ண ஸனாதனமேகமேவாத்³விதீயம் ப்³ரஹ்ம ॥ 1 ॥

இந்தப் பிரபஞ்ச சிருஷ்டிக்குமுன் ஸத்ஸ்வரூபம் ஒன்றே இருந்தது. அது நித்தியமுக்தம்; விகாரப்படாதது.. ஸச்சிதாநந்த வடிவினது; எங்கும் வியாபித்துப் பரிபூர்ணமாயிருப்பது. ஸ்நாதனமானது. இரண்டற்று ஏகமாய் விளங்குவது. அது பிரஹ்மமேயாகும்.

तस्मिन् मरुशुक्तिकास्थाणुस्फटिकादौ जलरौप्यपुरुषरेखादिवल्लोहितशुक्लकृष्णगुणमयी गुणसाम्यरूपाऽनिर्वाच्या मूलप्रकृतिरा- सीत् । तत्प्रतिविम्बितं यत्तत्साक्षिचैतन्यमासीत् । सा पुनर्विकृतिं प्राप्य सत्त्वोद्रिक्ताऽव्यक्ताख्या आवरणशक्तिरासीत् । तत्प्रतिबिम्बितं यत्तदीश्वरचैतन्यमासीत् । स स्वाधीनमायः सर्वज्ञः सृष्टिस्थिविलयानामादिकर्ता जगदङ्कर रूपो भवति । स्वस्मिन्विलीनं सकलं जगदाविर्भावयति । प्राणिकर्मवशादेष पटो यद्वत्प्रसारितः प्राणिकर्मक्षय। त्पुनस्तिरोभावयति । तस्मिन्नेवाखिलं विश्व सङ्को चितपटवद्वर्तते ॥ २ ॥

தஸ்மின் மருஶுக்திகாஸ்தா²ணுஸ்ப²டிகாதௌ³ ஜலரௌப்யபுருஷரேகா²தி³ - வல்லோஹிதஶுக்லக்ருஷ்ணகு³ணமயீ கு³ணஸாம்யரூபா(அ)நிர்வாச்யா மூலப்ரக்ருதிராஸீத் । தத்ப்ரதிவிம்பி³தம் யத்தத்ஸாக்ஷிசைதன்யமாஸீத் । ஸா புனர்விக்ருதிம் ப்ராப்ய ஸத்த்வோத்³ரிக்தா(அ)வ்யக்தாக்²யா ஆவரணஶக்திராஸீத் । தத்ப்ரதிபி³ம்பி³தம் யத்ததீ³ஶ்வரசைதன்யமாஸீத் । ஸ ஸ்வாதீ⁴னமாயஃ ஸர்வஜ்ஞஃ ஸ்ருஷ்டி- ஸ்தி²விலயாநாமாதி³கர்தா ஜக³த³ங்கரரூபோ ப⁴வதி । ஸ்வஸ்மின்விலீனம் ஸகலம் ஜக³தா³விர்பா⁴வயதி । ப்ராணிகர்மவஶாதே³ஷ படோ யத்³வத்ப்ரஸாரிதஃ ப்ராணிகர்மக்ஷய। த்புனஸ்திரோபா⁴வயதி । தஸ்மின் னேவாகி²லம் விஶ்வ ஸங்கோ சிதபடவத்³வர்ததே ॥ 2 ॥

பரப்பிரஹ்மத்தினின்று, பேய்த்தேரில் ஜலம் போலவும், கிளிஞ்சலில் வெள்ளி போலவும், கட்டையிற் கள்வன் போலவும், ஸ்படிகத்தில் ரேகைபோலவும், கயிற்றிற் பாம்பு போலவும் மித்தையாய், ரஜஸ் ஸத்துவம் தமஸ் என்னும் முக்குண ஸாம்மியவடிவ மூலப் பிரக்ருதி தோன்றிற்று. இது ஸத்துமல்ல; அஸத்துமல்ல; ஸதஸத்துமல்ல. ஆதலின் **அநிர்வாச்சியை** (இத்தகையதென்று கூறமுடியாதது). இதில் பிரதிபிம்பித்த சேதனத்திற்கு ஸாக்ஷிசைதன்ய மென்று பெயர். பின்னர், அந்த மூலப் பிரக்ருதியானது விகாரபாவத்தையடைந்து அவ்வியக்தமென்று கூறப்படும் ஆவரண சக்தியாயிற்று. இதில் பிரதிபலித்த சேதனத்திற்கு **ஈஶ்வரசைதன்ய**மென்றுபெயர். இந்த ஈஶ்வரனுக்கு மாயை ஸ்வாதீனமானது; இவர் ஸர்வக்ஞர். ஸகல பிரபஞ்சத்தின் சிருஷ்டி ஸ்திதி லயங்களுக்கு ஆதி கர்த்தாவாயும், அங்குர (முளை) வடிவமாயும் விளங்குகின்றவராவர். ஒரு மடித்த துணியை விரிப்பதுபோல், தன்னிடத்தில் லயித்திருந்த பிரபஞ்சத்தை, இவர் ஜீவகோடிகளின் கர்ம போகங்கள் காரணமாக, மறுபடியும் கிருஷ்டிக்கின்றனர். அவர்களின் கர்மலயத்தில் இவர் பிரபஞ்சத்தைத் தன்னிடத்தில் மறைத்துக் கொள்ளுகின்றனர்.

ईशाधिष्ठितावरणशक्तितो रजोद्रिक्ता महदाख्या विक्षेपशक्तिरासीत् ।
तत्प्रतिविम्बितं यत्तद्धिरण्यगर्भचैतन्यमासीत् ।
स महत्तत्वाभिमानी स्पष्टास्पष्टवपुर्भवति ॥ ३ ॥

ஈஶாதி⁴ஷ்டி²தாவரணஶக்திதோ ரஜோத்³ரிக்தா மஹதா³க்²யா விக்ஷேபஶக்திராஸீத் ।
தத்ப்ரதிவிம்பி³தம் யத்தத்³தி⁴ரண்யக³ர்ப⁴சைதன்யமாஸீத் ।
ஸ மஹத்தத்வாபி⁴மானீ ஸ்பஷ்டாஸ்பஷ்டவபுர்ப⁴வதி ॥ 3 ॥

ஈஶ்வரோபாதியாகும் அவ்வியக்தமானது ரஜோகுணத்தின் ஆதிக்கியத்தினுல் மஹத்தத்துவமென்னும் பெயர் பெற்றது. இதுதான் **விக்ஷேப சக்தி**யெனப்படும். இதில் பிரதிபலித்த சேதனம் ஹிரண்யகர்ப்பனெனப்படுவன். இவன் ஸ்பஷ்டா ஸ்ப ஷ்ட (அருவுருவ) சரீரத்தோடு கூடி, **மஹத்தத்துவ** அபிமானியாயிருக்கின்றனன்.

हिरण्यगर्भाधिष्ठितविक्षेपशक्तितः तमोद्रिक्ताऽहङ्काराभिधा स्थूलशक्तिरासीत् ।
तत्प्रतिबिम्बितं यत्तद्विराट्चैतन्यमासीत् ।
स तदभिमानी स्पष्टवपुः सर्वस्थूलपालको विष्णुः प्रधानपुरुषोऽभवत् ॥

ஹிரண்யக³ர்பா⁴தி⁴ஷ்டி²தவிக்ஷேபஶக்திதः தமோத்³ரிக்தா(அ)ஹங்காராபி⁴தா⁴ ஸ்தூ²லஶக்திராஸீத் ।
தத்ப்ரதிபி³ம்பி³தம் யத்தத்³விராட்சைதன்யமாஸீத் ।
ஸ தத³பி⁴மானீ ஸ்பஷ்டவபுः ஸர்வஸ்தூ²லபாலகோ விஷ்ணுः ப்ரதா⁴னபுருஷோ(அ)ப⁴வத் ॥

ஹிரண்ய கர்ப்பனது உபாதியாகும் விக்ஷேப சக்தியிலிருந்து தமோகுணத்தின் ஆதிக்கியத்தினுல் அஹங்கார மென்று கூறப்படும் ஸ்தூல சக்தியாயிற்று; அதில் பிரதி பலித்த சேதனன் ஸர்வஸ்தூலப்பிரபஞ்ச பரிபாலகனுன விஷ்ணுவென்னும் பிரதான **புருஷனுவான்**. இவனே விராட் எனப்படுவன்.

तस्मादात्मन आकाशः संभूतः आकाशाद्वायुः; वायो- रग्निः; अग्नेरापः; अद्भ्यः पृथिवी; तानि पञ्च तन्मात्राणि त्रिगुणानि भवन्ति । स्रष्टुकामो जगद्योनिः तमोगुणमधिष्ठाय सूक्ष्म- तन्मात्राणि भूतानि स्थूलीकर्तुं सोऽकामयत । सृष्टेः परिमितानि भूतान्येकमेकं द्विधा विधाय, तयोरेकं पुनश्चतुर्धा कृत्वा स्वस्वे- तरद्वितीयांशैः पञ्चधा संयोज्य पञ्चीकृतभूतैः अनन्तकोटिब्रह्माण्डानि तत्तदण्डोचितचतुर्दशभुवनानि तत्तद्भुवनोचितगोळकस्थूलशरीराण्य सृजत् ॥ ५ ॥

தஸ்மாதா³த்மன ஆகாஶः ஸம்பூ⁴தः ஆகாஶாத்³வாயுः; **வாயோ**- **ரக்³னி**ः; **அக்³னேராப**ः; **அத்³ப⁴்யः ப்ருதி²வீ; தானி பஞ்ச தன்மாத்ராணி த்ரிகு³ணானி ப⁴வந்தி । ஸ்ரஷ்டுகாமோ ஜக³த்³யோனிः தமோகு³ணமதி⁴ஷ்டா²ய ஸூக்ஷ்ம- தன்மாத்ராணி பூ⁴தானி ஸ்தூ²லீகர்தும் ஸோ(அ)காமயத । ஸ்ருஷ்டேः பரிமி தானி பூ⁴தான்யேகமேகம் த்³விதா⁴ விதா⁴ய, தயோரேகம் புனஶ்சதுர்தா⁴ க்ருத்வா ஸ்வஸ்கே²தரத்³விதீயாம்ஶைः பஞ்சதா⁴ ஸம்யோஜ்ய பஞ்சீக்ருத பூ⁴தைः அனந்த**

கோடிப்3ரஹ்மாண்டா3னி தத்தத3ண்டோ3சிதசதுர்த3ஶபு4வனானி தத்தத்3பு4வனேசிதகோ3ளகஸ்தூ2லஶரீராண்யஸ்ருஜத் ॥ 5 ॥

பிரதான புருஷனுகும் விஷ்ணுவினிடத்திலிருந்து ஆகாசமும், அதனின்று வாயுவும், அதனின்று அக்கினியும், அதனின்று ஜலமும், அதனின்று பூமியும் உண்டாயின. ஜகத்காரணனுகும் அப்பரமாத்மா, சிருஷ்டிக்கும் இச்சையோடு கூடியவனுய்த், தமோகுணத்தை யதிஷ்டித்துக்கொண்டு, மேற்கூறிய பஞ்சதன்மாத்திரைகளை ஸ்தூலீகரிக்கச்செய்தனன்.

பஞ்சீகரண விளக்கம்.

ஒவ்வொரு ஸூக்ஷ்ம பூதத்தையும் இவ்விரண்டாகப் பிரித்து, அதில் ஒரு பாகத்தை நான்காகப் பிரித்தனன். ஆகாசத்தின் பாதிபாகத்தோடு, வாயுவின் அரைக்கால் பாகம், அக்கினியின் அரைக்கால்பாகம், ஜலத்தின் அரைக்கால்பாகம், பூமியின் அரைக்கால்பாகங்களைச் சேர்க்க **ஸ்தூல ஆகாசமாகும்**.

இங்ஙனமே, வாயுவின் பாதிபாகமும், ஆகாசம், அக்கினி, ஜலம், பூமிகளின் அரைக்கால் அரைக்கால்பாகங்களையும் சேர்க்க **ஸ்தூல வாயுவாகும்**.

அக்கினியின் பாதிபாகத்தோடு, ஆகாசம், வாயு, ஜலம், பூமிகளின் அரைக்கால் பாகங்களைச் சேர்க்க **ஸ்தால அக்கினியாகும்**.

பாதிபாகம் ஜலத்தோடு, அக்கினி, ஆகாசம், வாயு, பூமிகளின் அரைக்கால் அம்சங்களைச் சேர்க்க **ஸ்தூல ஜலமாகும்**.

பூமியின் பாதிபாகத்தோடு, ஜலம், அக்கினி, வாயு ஆகாசங்களின் அரைக்கால் பாகங்களைச் சேர்க்க **ஸ்தூல பூமியாகும்**.

இங்ஙனம் பஞ்சீக்ருதமான ஸ்தூல பஞ்ச மஹா பூதங்களைக்கொண்டே அநந்தகோடி பிரஹ்மாண்டங்களும், அந்த அந்த அண்டங்களுக்குரிய சதுர்த்தச புவநங்களும், அவ்வவற்றிற்குரிய கோளங்களும், ஸ்தூல சரீரங்களும் சிருஷ்டிக்கப்பட்டன.

சரீரமாகும் பிண்டசிருஷ்டி விளக்கம்.

ஸூக்ஷ்ம சரீரம்: - பஞ்சீகரணம் செய்யப்பட்ட பஞ்சபூதங்களால் ஸ்தூல சரீரமாகும் பிண்டம் சிருஷ்டிக்கப்பட்டதென்று மேலே கூறப்பட்டது. அபஞ்சீக்ருத ஸூக்ஷ்ம பூதங்களின் ஸத்வகுண ஸமஷ்டியால் அந்தக் கரணமும், ஒவ்வொரு பூதத்தின் வியஷ்டி ஸத்துவாம்சத்தினுல் கண், காது, முதலிய ஞானேந்திரியங்களும் சிருஷ்டிக்கப்பட்டன. இங்ஙனமே, அபஞ்சீக்ருத ஸூக்ஷ்ம பூதங்களின் ரஜோகுண

ஸமஷ்டியால் பிராணுதிகளும், ஒவ்வொரு பூதத்தின் வியஷ்டி ரஜோ அம்சத்திலுல் வாக்கு, பாணி முதலிய கர்மேந்திரியங்களும் சிருஷ்டிக்கப்பட்டன.

அந்தக்கரணம், ஞாநேந்திரியங்கள், பிராணுதிகள், கர்மேந்திரியங்களென்னும் இவற்றின் ஸமுதாயமே ஸூக்ஷ்ம சரீரமெனப்படும்.

இதில் **பிராணமயம், மனேமயம், விக்ஞானமயம்** என்னும் மூன்று கோசங்கள் அடங்கியிருக்கின்றன.

ஸ்தூலசரீரம்: - பஞ்சீகரணம் செய்யப்பட்ட ஸ்தூல பஞ்ச பூதங்களின் தமோ குண ஸூக்ஷ்மாம்சத்திலுல் எலும்பு, நரம்பு, தோல், இரத்தம், மாம்ஸம், நகம், ரோமம், சுக்கிலம் முதலிய தாதுக்களோடு கூடிய ஸ்தூல சரீரம் சிருஷ்டிக்கப் பட்டது. இது **அந்நமயகோசமாகும்**.

காரணசரீரம்: - மூலப்பிரக்ருதியே காரணசரீரமெனப்படும். இது குணஸாம் மியாவஸ்தையில் மாயையென்னும் பெயர் பெற்றுக், காரணேபாதியாய் ஈஶ்வரனு க்குக் காரண சரீரமாகின்றது. குணவைஷம்மியாவஸ்தையில் அவித்தையென்னும் பெயர் பெற்றுக், காரியோபாதியாய் ஜீவனுக்குக் காரணசரீரமாகின்றது. இது **ஆநந்த மயகோச** மெனப்படும். ஜீவன் ஸ்தூல சரீரத்தை யபிமானித்து விஶ்வனென்றும், ஸூக்ஷ்ம சரீரத்தையபிமானித்துத் தைஜஸனென்றும், காரண சரீரத்தையபிமானித் துப் பிராக்ஞனென்றும் விவஹரிக்கப்படுவான்.

இங்ஙனமே, ஈஶ்வரனும் ஸமஷ்டிஸ்தூலோபாதியோடு கூடி விராட்டென் றும், ஸமஷ்டி ஸூக்ஷ்மோபாதியோடு கூடி ஹிரண்யகர்ப்பனென்றும், ஸமஷ்டி காரணே பாதியோடு கூடி ஸூத்திராத்மா, அல்லது அந்தர்யாமி யென்றும் விவஹரி க்கப்படுவான்.

இதன் பிரமாணங்களாவன: -

सर्वज्ञेशो मायालेशसमन्वितो व्यष्टिदेहं प्रविश्य तया मोहितो जीवत्वमगमत् । शरीरत्रयतादात्म्यात्कर्तृत्वभोक्तृत्वमगमत् । जाग्रत्स्वप्न सुषुप्तिमूर्च्छामरणधर्मयुक्तो घटीयन्त्र वदुद्विग्नो जातो मृत इव कुलालचक्रन्यायेन परिभ्रमति ॥

ज्ञानेन्द्रियपञ्चकं, कर्मेन्द्रियपश्चर्कं, अन्तःकरणचतुष्टयम्, -अविद्या-काम- कर्म- तमांसि च पुरम्। ईशाज्ञया विराट् व्यष्टिदेहं प्रविश्य बुद्धिमधिष्ठाय विश्वत्वमगमत् । विज्ञानात्मा चिदाभासो विश्वो व्यावहारिको जाग्रत् स्थूलदेहाभिमानी कर्मभूरिति च विश्वस्य नाम भवति ।।

ईशाज्ञया हिरण्यगर्भः व्यष्टिसूक्ष्मशरीरं प्रविश्य मनोऽधिशठाय तैजसत्वमगमत्। तैजसः प्रातिभासिकः स्वप्नकल्पित इति तैजसस्य नामानि भवन्ति ॥

ईशाज्ञया सूत्रात्मा मायोपाधिरव्यक्तसमन्वितो व्यष्टिकारणशरीरं प्रविश्य प्राज्ञत्वमगमत्। प्राज्ञः अविच्छिन्नः पारमार्थिकः सुषुप्त्यभिमानीति प्राज्ञस्य नामानि भवन्ति ॥

अव्यक्तलेशाज्ञानाच्छादितपारमार्थिकजीवस्य तत्वमस्यादि- महावाक्यानि ब्रह्मकतां जगुः । नेतरयोः व्यावहारिकप्रातिभासि- कयोः । जाग्रत्स्वप्नसुषुप्तिमूर्च्छानामन्या ब्रह्मादिस्तम्ब पर्यन्तं सर्व जीवभयप्रदा स्थूलदेहविसर्जनी मरणावस्था भवति ॥

कामकर्मान्विताविद्याभूतवेष्टितो जीवो देहान्तरं प्राप्य लोकान्तरं गच्छन् प्राकर्मपरिपाकेनावर्तान्तरकीटवाद्विश्रान्ति नैव गच्छति । सत्कर्मपरिपाकतो बहूनां जन्मनामन्ते नृणां मोक्षेच्छा जायते । तदा सद्गुरुमाश्रित्य चिरकालसेवया बन्धान्मोक्षं कश्चित्प्रयात्ति ॥

अविचारकृतो बन्धो विचारान्मोक्षो भवति । तस्मात्सदा विचारयेत् । अध्यारोपापवादतः स्वरूपं निश्चेतुं शक्यते । तस्मात् सदा विचारयेत्। जगज्जीवपरेषां जीवभाव-जगद्भाव-पर- भावबाधे प्रत्यगभिन्नं ब्रह्मैव शिष्यते ॥

ஸர்வஜ்ஞேஶோ மாயாலேஶஸமன்விதோ வ்யஷ்டிதே³ஹம் ப்ரவிஶ்ய தயா மோஹிதோ ஜீவத்வமக³மத் । ஶரீரத்ரயதாதா³த்ம்யாத்கர்த்ருத்வபோ⁴க்த்ருத்வமக³மத் । ஜாக்³ரத்ஸ்வப்ன ஸுஷுப்திமூர்ச்சா²மரணத⁴ர்மயுக்தோ க⁴டீயந்த்ரவது³த்³விக்³னோ ஜாதோ ம்ருத இவ குலாலசக்ரந்யாயேன பரிப்⁴ரமதி ॥

ஜ்ஞானேந்த்³ரியபஞ்சகம், கர்மேந்த்³ரியபஸ்சர்க, அந்தஃகரணசதுஷ்டயம், -அவித்³யா-காம-கர்ம-தமாம்ஸி ச புரம்। ஈஶாஜ்ஞயா விராட் வ்யஷ்டிதே³ஹம் ப்ரவிஶ்ய பு³த்³தி⁴மதி⁴ஷ்டா²ய விஸ்வத்வமக³மத் । விஜ்ஞானாத்மா சிதா³பா⁴ஸோ விஶ்வோ வ்யாவஹாரிகோ ஜாக்³ரத் ஸ்தூ²லதே³ஹாபி⁴மானீ கர்மபூ⁴ரிதி ச விஸ்வஸ்ய நாம ப⁴வதி ॥

ஈஶாஜ்ஞயா ஹிரண்யக³ர்ப⁴ஃ வ்யஷ்டிஸூக்ஷ்மஶரீரம் ப்ரவிஶ்ய மனோ(அ)தி⁴- ஶ்டா²ய தைஜஸத்வமக³மத்। தைஜஸஃ ப்ராதிபா⁴ஸிகஃ ஸ்வப்ன கல்பித இதி தைஜஸஸ்ய நாமானி ப⁴வந்தி ॥

ஈஶாஜ்ஞயா ஸூத்ராத்மா மாயோபாதி⁴ரவ்யக்தஸமன்விதோ வ்யஷ்டிகா-ரணஶரீரம் ப்ரவிஶ்ய ப்ராஜ்ஞத்வமக³மத்। ப்ராஜ்ஞஃ அவிச்சி²ன்னஃ பாரமார்தி²கஃ ஸுஷுப்யபி⁴மானீதி ப்ராஜ்ஞஸ்ய நாமானி ப⁴வந்தி ॥

அவ்யக்தலேஶாஜ்ஞானாச்சா²தி³தபாரமார்தி²கஜீவஸ்ய தத்வமஸ்யாதி³ - மஹாவாக்யானி ப்³ரஹ்மகதாம் ஜகு³ஃ । நேதரயோஃ வ்யாவஹாரிகப்ராதிபா⁴ஸி-கயோஃ । ஜாக்³ரத்ஸ்வப்னஸுஷுப்திமூர்ச்சா²நாமன்யா ப்³ரஹ்மாதி³ஸ்தம்வ பர்யந்தம் ஸர்வஜீவப⁴யப்ரதா³ ஸ்தூ²லதே³ஹவிஸர்ஜனீ மரணாவஸ்தா² ப⁴வதி ॥

காமகர்மான்விதாவித்³யாபூ⁴தவேஷ்டிதோ ஜீவோ தே³ஹாந்தரம் ப்ராப்ய லோகாந்தரம் க³ச்ச²ன் ப்ராகர்மபரிபாகேனாவர்தாந்தரகீடவாத்³விஶ்ராந்தி நைவ க³ச்ச²தி । ஸத்கர்மபரிபாகதோ ப³ஹூனாம் ஜன்மநாமந்தே ந்ருணாம் மோக்ஷேச்சா²

ஜாயதே । ததா³ ஸத்³கு³ருமாஶ்ரித்ய சிரகாலஸேவயா ப³ந்தா⁴ன்மோக்ஷம் கஶ்சித்ப்ரயாத்தி ॥

அவிசாரக்ருதோ ப³ந்தோ⁴ விசாரான்மோக்ஷோ ப⁴வதி । தஸ்மாத்ஸதா³ விசாரயேத் । அத்⁴யாரோபாபவாத³த꞉ ஸ்வரூபம் நிஶ்வேதும் ஶக்யதே । தஸ்மாத் ஸதா³ விசாரயேத்। ஜக³ஜ்ஜீவபரேஷாம் ஜீவபா⁴வ-ஜக³த்³பா⁴வ-பர- பா⁴வபா³தே⁴ ப்ரத்யக³பி⁴ன்னம் ப்³ரஹ்மைவ ஶிஷ்யதே ॥

நாமரூபப் பிரபஞ்சத்தின் அத்தியாரோபமே இந்த அவித்யாபாதத்தின் விஷயமாகும். இதில் ஜகத்து, ஜீவன், ஈஶ்வரன் என்பவற்றின் பேதமும், இது காரணமாய்த்தோன்றிய துவைதப்பிராந்தியும், இது காரணமாய்ப் பிரவிருத்தி நிவர்த்திகளும், இவை காரணமாய் ஸுகதுக்கங்களும் ஏற்பட்டு, புண்ணிய பாபரூப கர்மத்தின் வயப்பட்டு ஜனன மரணரூப ஸம்ஸார பந்தமானது ஏற்படுகின்றது. இதன் (கல்பித பந்தத்தின்) நிவ்ருத்தி அபவாதத்திஞல் ஏற்படுகின்றது. அவித்தையால் மித்தியா பந்தமேற்பட்டது. இங்ஙனம் ஏற்பட்ட மித்தியா பந்தமானது வித்தையால் நிவர்த்தியாகுமென்பது சாஸ்திரஸித்தமாகும்.

ज्ञानादेव तु कैवल्यम् । विद्ययाऽमृतमश्नुते ।

ஜ்ஞாநாதே³வ து கைவல்யம் । வித்³யயா(அ)ம்ருதமஶ்னுதே ।

என்னும் ஶ்ருதிப்பிரமாணங்கள் **ஞானம்**, **அல்லது வித்தையே பந்த நிவர்த்திக்கு ஸாக்ஷாத் ஸாதன**மென்று அறிவுருத்துகின்றன.

ஸ்ரீ காமகலா விலாஸம்
அவித்யா பாதம்
முற்றிற்று.

ஸ்ரீகாமகலாவிலாஸம்.

ஆநந்தோல்லாஸம்

வித்தியாபாதம்

(**அவதாரிகை**) அவித்தியாபாதத்தில் சிருஷ்டிக்கிரமம் கூறப்பட்டது. சிருஷ்டி யானது பாரமார்த்திகமாய் இல்லவே யில்லையென்றும், அது மயக்கம் காரணமாய்த் தோன்றிய அத்தியாஸமே யாமென்றும் முன் அவித்தியா பாதத்தில் நன்குவிமர்சிக் கப்பட்டுள்ளது. அவித்தியா நிவர்த்தியானது வித்தையினாலும், அத்தியாஸ நிவர்த்தி யானது அதிஷ்டான ஞானத்தினாலு மேற்படுமென்பது பரம ஸித்தாந்தமாகும்.

वाचारम्भणं विकारो नामधेयं मृत्तिकेत्येव सत्यम् ॥

வாசாரம்ப⁴ணம் விகாரோ நாமதே⁴யம் ம்ருத்திகேத்யேவ ஸத்யம் ॥

காரணமாகும் மண்ணிலிருந்து தோன்றிய பருத்த வயிறு, குறுகலான கழுத்து இவைகளோடு கூடிய கடமானது சொன்மாத்திரமாய் விளங்குவதாகும். கடத்தி லுள்ள உண்மையான பொருள் மண்ணேயன்றோ? இங்ஙனமே, பரமாத்மாவினிடத் தில் அவித்தையால் தோன்றும் பிரபஞ்சம் பரமாத்மாவைத்தவிற இல்லவேயில்லை. உள்ளது பரமாத்மா ஒன்றுதான். பிரபஞ்சம், பேதஞானம், விருப்புவெறுப்புகள், பிரவருத்திநிவ்விருத்திகள், ஸுகதுக்கங்கள், தர்மாதர்மங்கள், புண்ணிய பாபங்கள், முதலியவற்றின் தோற்றம் அத்தியாஸமே யாமென்று ஸந்தேக விபரீதங்களற அறிந்து ஸ்வஸ்வரூப ஸ்திதியில் நிலைத்து நிற்கும் ஸாதனங்களைக் கூறுதலே வித்தியாபாதத்தின் நோக்கமாகும்.

வித்யை தேவதைகளின் அபேதம்.

(**அவதாரிகை**) மந்த்ர தேவதைகளின் அபேதம் இந்த ஶ்லோகத்தில் நிரூபணம் செய்யப்படுகின்றது.

बिन्दुद्वितयं यद्वदविहीनं परस्परं तद्वत् ।
विद्यादैव तयोरपि न भेदलेशोऽस्ति वेद्यवेदकयोः ॥ ११ ॥

பி³ந்து³த்³விதயம் யத்³வத³விஹீனம் பரஸ்பரம் தத்³வத் ।
வித்³யாதை³வ தயோரபி ந பே⁴த³லேஶோ(அ)ஸ்தி வேத்³யவேத³கயோ꞉ ॥ 11 ॥

(பதவுரை)

यद्वत् = எங்ஙனம்,
யத்³வத்

बिन्दुद्वितयं = இரக்த சுக்கில ஸ்வரூப இரண்டு
பி3ந்து3த்3விதயம் அபராபிந்துக்களும், அல்லது பரா அபராவென்னும் இரண்டுபிந்துக்களும்,

परस्परं = ஒன்றுக்கொன்று,
பரஸ்பரம்

भेदविहीनं = பேதமற்றனவோ,
பே4த3விஹீனம்

तद्वत् = அங்ஙனமே,
தத்3வத்

विद्यादैवतयो: = மந்த்ரம், தேவதை இவைகளுக்கும்,
வித்3யாதை3வதயோ:

वेद्यवेदकयोरपि = வாச்சியவாசகங்களுக்கும், அல்லது
வேத்3யவேத3கயோரபி உபாஸ்ய உபாஸகர்களுக்கும்,

भेदलेशोऽपि नास्ति = சிறிதளவும் பேதமில்லை.
பே4த3லேஶோ(அ)பி நாஸ்தி

குறிப்பு: - பரப்பிரஹ்மமானது பிரபஞ்சத்தைச் சிருஷ்டிக்க நினைத்தபோது அதற்கு மஹாபிந்துவென்னும் விவகாரம் ஏற்படுகின்றது. ஜடசக்தியாகும் மாயோபாதியால், மஹாபிந்துவென்னும் பராபிந்துவே அபராபிந்துவாக மாறுகின்றது.

அஸத் ஜட துக்கரூப அவித்தியாப் பிரபஞ்சகாரணத்துவம் அபராபிந்துவிலும், ஸத், சித், ஆநந்தவடிவ வித்யாப் பிரபஞ்ச காரணத்துவம் பராபிந்துவிலும் உள்ளதாக அறியத்தக்கது.

(விசேஷவுரை) அபேத தரிசனமே ஞானமாதலின் இந்த பாதத்தில் அபேதமே பிரதிபாதிக்கப்படுகின்றது.

வாச்சியமாகும் அர்த்தப் பிரபஞ்சத்திற்கும், வாசகமாகும் சப்தப்பிரபஞ்சத்திற்கும், பேதமில்லை. சிவ சக்திகளுக்குப் பேதமில்லை யாதலின். இங்ஙனமே வாக்பவாதி மூன்று பீஜங்களுக்கும், சிருஷ்டியாதி கிருத்தியங்களுக்கும், பிரமாணுதி திரிபுடிகளுக்கும், ஜாக்கிரதாதி மூன்று அவஸ்தைகளுக்கும், காமகிரியாதி பீடத்திரயங்களுக்கும், இச்சையாதி சக்தித்திரயங்களுக்கும் யாதொரு பேதமுமில்லை யென்று இந்த வித்தியாபாதம் பிரதிபாதிக்கின்றது.

அபேதத்தைப் பிரதிபாதிக்கும் பிரமாணங்களாவன: -

पराविन्दुस्वरूपम् -
पराबिन्दुस्वरूपं तु सृष्टेः पूर्वस्थितिः स्मृताः ।
शिवशक्तिसामरस्यं तुरीयपदसंज्ञिका ॥

तुरीयस्वरूपम् -

लोकत्रयादतीतं च मण्डलत्रयतः परम् ।
शरीरत्रयतोऽन्यत्तु कूटत्रयपरं तथा ॥
त्रिभुजायाः परं यत्तु मूर्तित्रितयतः परम् ।
यस्मात्पदत्रयं जातं कालत्रयपरं तथा ॥
अवस्थात्रयतोऽन्यत्तु तत्तुरीयमितीर्यते ।
तुरीयं तु परारूपं परा ब्रह्मस्वरूपिणी ॥
चिदानन्दस्वरूपा सा ज्योतीरूपा महेश्वरी ।
चिश्चन्द्रमण्डलं बिन्दुरग्नीषोममयं स्मृतम् ।
सर्वशक्तिमयं ब्रह्मतत्वं चिद्विन्दुरुच्यते ॥

सृष्टिक्रमः -

गर्भस्थमायोद्रेकाच्च सृष्टिकालस्य संभवात् ।
स विन्दुः स्फुटितं याति त्रिभुजाकारतां गता ॥
गुणत्रयतनुः सोऽभूत् कोणविन्दुत्रयान्वितः ।
अव्यक्तमातृकारूपस्तत्वात्मा व्यक्त उच्यते ॥
पराशक्तेस्तु संकल्पाज्जाता तच्छायतां गता ।
मायारूपा हि पश्यन्ती सृष्टिस्थित्यन्तकारिणी ॥
परापरेति विख्याता परा ब्रह्मस्वरूपिणी ।
अपरा हि जगद्रूपा मोहिनीति प्रकीर्त्यते ॥
विन्दुभूता पराशक्तिः सर्वकारणकारणा ।
तत्प्रतिच्छायरूपा सा पश्यन्ती सर्वमोहिनी ॥
चिद्विन्दुरेव पुरुषः प्रकाशात्मा सदाशिवः ।
विमर्शरूपिणी शक्तिः पश्यन्तीरूपतां गता ॥
सितशोणविमिश्राख्यं यस्माञ्चिद्विन्दुरुच्यते ।
पश्यन्त्यामपि तन्मिश्रमुभयांशात्मिका हि सा ॥ इति ।

பராவிந்து3ஸ்வரூபம் -

பராபி3ந்து3ஸ்வரூபம் து ஸ்ருஷ்டேः பூர்வஸ்தி2திः ஸ்ம்ருதாः ।
ஶிவஶக்திஸாமரஸ்யம் துரீயபத3ஸஞ்ஜ்ஞிகா ॥

துரீயஸ்வரூபம் -

லோகத்ரயாத3தீதம் ச மண்ட3லத்ரயத: பரம் ।
ஶரீரத்ரயதோ(அ)ன்யத்து கூடத்ரயபரம் ததா2 ॥
த்ரிபு4ஜாயா: பரம் யத்து மூர்தித்ரிதயத: பரம் ।
யஸ்மாத்பத3த்ரயம் ஜாதம் காலத்ரயபரம் ததா2 ॥
அவஸ்தா2த்ரயதோ(அ)ன்யத்து தத்துரீயமிதீர்யதே ।
துரீயம் து பராரூபம் பரா ப்3ரஹ்மஸ்வரூபிணீ ॥
சிதா3னந்த3ஸ்வரூபா ஸா ஜ்யோதீரூபா மஹேஶ்வரீ ।
சிஶ்சந்த்3ரமண்ட3லம் பி3ந்து3ரக்3னீஷோமமயம் ஸ்ம்ருதம் ।
ஸர்வஶக்திமயம் ப்3ரஹ்மதத்வம் சித்3விந்து3ருச்யதே ॥

ஸ்ருஷ்டிக்ரம: -

க3ர்ப4ஸ்த2மாயோத்3ரேகாஞ்ச ஸ்ருஷ்டிகாலஸ்ய ஸம்ப4வாத் ।
ஸ விந்து3: ஸ்பு2டிதம் யாதி த்ரிபு4ஜாகாரதாம் க3தா ॥
கு3ணத்ரயதனு: ஸோ(அ)பூ4த் கோணவிந்து3த்ரயான்வித: ।
அவ்யக்தமாத்ருகாரூபஸ்தத்வாத்மா வ்யக்த உச்யதே ॥
பராஶக்தேஸ்து ஸங்கல்பாஜ்ஜாதா தச்சா2யதாம் க3தா ।
மாயாரூபா ஹி பஶ்யந்தீ ஸ்ருஷ்டிஸ்தி2த்யந்தகாரிணீ ॥
பராபரேதி விக்2யாதா பரா ப்3ரஹ்மஸ்வரூபிணீ ।
அபரா ஹி ஜக3த்3ரூபா மோஹிநீதி ப்ரகீர்த்யதே ॥
விந்து3பூ4தா பராஶக்தி: ஸர்வகாரணகாரணா ।
தத்ப்ரதிச்சா2யரூபா ஸா பஶ்யந்தீ ஸர்வமோஹினீ ॥
சித்3விந்து3ரேவ புருஷ: ப்ரகாஶாத்மா ஸதா3ஶிவ: ।
விமர்ஶரூபிணீ ஶக்தி: பஶ்யந்தீரூபதாம் க3தா ॥
ஸிதஶோணவிமிஶ்ராக்2யம் யஸ்மாஞ்சித்3விந்து3ருச்யதே ।
பஶ்யந்த்யாமபி தன்மிஶ்ரமுப4யாம்ஶாத்மிகா ஹி ஸா ॥ இதி ।

இந்தப் பிரமாணங்களின் தாத்பர்யம் யாதெனில், சிருஷ்டிக்குமுன் சிவசக்தி ஸாமரஸ்யமாகும் பராபிந்து ஒன்றே யிருந்தது.

அதுலோகத்திரயங்கள், மண்டலத்திரயங்கள், சரீரத்திரயங்கள், கூடத்திரயங் கள், மூர்த்தித்திரயங்கள், பதத்திரயங்கள், காலத்திரயங்கள், அவஸ்தாத்திரயங்கள் முதலியவற்றிற்கு அதீதஸ்வரூபமானது. இது துரீயவடிவினதாகும். இதுவே சித்பிந்துவுமாகும். இது பரப்பிரஹ்ம ஸ்வரூபிணியான பரையென்றும், சிதாநந்தவடிவ ஸ்வயம்பிரகாசமஹேஶ்வரியென்றும், அக்னீஷோமாதமத் சித்சந்த்ர மண்டல பிந்துவென்றும், ஸர்வசக்திமயமான பிரஹ்மதத்துவமென்றுங் கூறப்படும்.

இந்த சித்பிந்துவானது சிருஷ்டிகாலத்தில் தனக்குள் அடங்கியுள்ள மாயை யைத் தோற்றுவித்து, விகஸிக்கச் செய்கின்றது. மாயை விகஸித்து, முக்குணங்க ளோடு திரிகோணரூபமாய்த் தோன்றிற்று.

பரையின் ஸங்கல்பத்தினுல் தோற்றிய பிரதிபிம்ப வடிவ மாயையே சிருஷ்டி ஸ்திதி லயங்களுக்குக் காரணமாகிய பஶ்யந்தீயாயிற்று. இந்த பஶ்யந்தியே வித்யா அவித்யாஸ்வரூபங்களுக்கு மத்தியகதஸ்தானம். இது சித்பிந்துவின் விமர்சாம்சம். சித்பிந்துவின் பிரகாசாம்சம் ஸதாசிவமாகும். சித்பிந்துவினது பிரகாசவிமர்சங்களின் ஸாமரஸ்யவடிவ மிஶ்ரபிந்துவே ஜகத்காரண அபராகாம கலையாம்.

ஆகவே காரணகாரியங்களுக்குப் பேதமில்லையென்னும் நியாயம் பற்றி, மேற் கூறிய பிரமாணங்கள் அபேதத்தைப் பிரதிபாதிக்கின்றனவென்று கூறப்பட்டது.

வித்தை - அவித்தைகளின் விமர்சமாவது: -

विद्यां चाविद्यां च यस्तद्वेदोभयँ सह ।
अविद्यया मृत्युं तीर्त्वा विद्ययाऽमृतमश्नुते ॥

வித்³யாம் சாவித்³யாம் ச யஸ்தத்³வேதோ³ப⁴யம் ஸஹ ।
அவித்³யயா ம்ருத்யும் தீர்த்வா வித்³யயா(அ)ம்ருதமஶ்னுதே ॥

வித்தை - அவித்தைகளின் ஸ்வரூபத்தை நன்கறிந்து அவித்தையால் மிருத்யுவைத்தாண்டி, வித்தையால் மோக்ஷத்தை யடைகின்றுன்.

அவித்தையால் மிருத்யுவைக் கடத்தல் எங்ஙனமெனின், வர்ணுஶ்ரமதர்மவிகிதங்களான கர்மாக்களைப் பயன் கருதி (காம்யத்தோடு) செய் யின், அவன் அவித்யாபாசபத்தனுகின்றனன். நிஷ்காமனுய் ஈஸ்வராக்ஞையென்று கருதி விஹிதகர்மாக்களைச்செய்யின், அவை கர்த்தாவினது சித்த சுத்திக்குக் காரண மாய், அவித்தையென்னும் மிருத்யுவைக் கடத்தற்குச் சிறந்த ஸாதனமாகின்றன.

உபாஸ்ய - உபாஸக அபேத, அல்லது, தேவதாத்ம அபேத, அல்லது, வித்யா - வேதக அபேதஞானமாகும் வித்தையால் அநர்த்த நிவர்த்தி, பரமாநந்தப் பிராப்திரூப அம்ருதத்துவம் ஸித்திக்கின்றது.

विद्या=स्वात्मरूपं ; अभेदज्ञानम् ।
अविद्या भ्रान्तिरूपं; भेदज्ञानम् ॥

வித்³யா = ஸ்வாத்மரூபம்; அபே⁴த³ஜ்ஞானம் ।
அவித்³யா ப்⁴ராந்திரூபம்; பே⁴த³ஜ்ஞானம் ॥

சிவஸ்வரூபமானது பரம், வித்தை, பிராந்தியென மூன்றுரூபமாய் விளங்குகின்றது.

भ्रान्तिर्विद्या परं चेति शिवरूपमिदं त्रयम् ।
अर्थेषु भिन्नरूपेषु विज्ञानं भ्रान्तिरुच्यते ॥
आत्माकारेण संवित्तिः बुद्धेर्विद्येति कथ्यते ।

विकल्परहितं तत्त्वं परमित्यभिधीयते ॥

**ப்⁴ராந்திர்வித்³யா பரம் சேதி ஶிவரூபமித³ம் த்ரயம் ।
அர்தே²ஷு பி⁴ன்னரூபேஷு விஜ்ஞானம் ப்⁴ராந்திருச்யதே ॥
ஆத்மாகாரேண ஸம்வித்தி꞉ பு³த்³தே⁴ர்வித்³யேதி கத்²யதே ।
விகல்பரஹிதம் தத்த்வம் பரமித்யபி⁴தீ⁴யதே ॥**

मोक्षप्रदज्ञानरूपत्वाद्विद्या-

மோக்ஷப்ரத³ஜ்ஞானரூபத்வாத்³வித்³யா-

विद्या नाम श्रीविद्येव

வித்³யா நாம ஶ்ரீவித்³யேவ
= வித்தையென்றல் ஸ்ரீவித்தையே யாகும். இது,

**न शिल्पादिज्ञानयुक्ते विद्वच्छन्दोऽभियुज्यते ।
मोक्षैकहेतुविद्यावान् यः स विद्वानितीर्यते ॥
मोक्षैकहेतुर्विद्या तु श्रीविद्यैव न संशयः ॥**

**ந ஶில்பாதி³ஜ்ஞானயுக்தே வித்³வச்ச²ந்தோ³(அ)பி⁴யுஜ்யதே ।
மோக்ஷைகஹேதுவித்³யாவான் ய꞉ ஸ வித்³வானிதீர்யதே ॥
மோக்ஷைகஹேதுர்வித்³யா து ஶ்ரீவித்³யைவ ந ஸம்ஶய꞉ ॥**

என்னும் பிரமாணத்தால் நன்கு விளங்குகின்றது.

அவித்தையாலேற்பட்டதும், பிரத்தியக்ஷ ஸித்தமானதுமான பேதத்தை யொழிப்பது வித்தையாதலின், அது வேதப்பிரமாணமொன்றினுலேயே ஸித்திப்பதாயிருக்கின்றது.

வேதப்பிரமாண ஸாத்தியமாயுள்ள ஸ்ரீபிரஹ்மவித்தையும் ஆத்மப் பிரஹ்மைக்கிய ஞானத்தை லக்ஷணையால் உணர்த்துகின்றதென்பதறியத்தக்கது.

ஐக்கியஞானபோதகம் மஹாவாக்கியங்களாம்.

எந்த முமுக்ஷு ஸத்குருவின் பால் ஐக்கிய ஞான ஜனகமாகிய மஹாவாக்கியத்தையுபேதேச பூர்வகமாய்ச் சிரவணம் செய்கின்றனோ, அவன், அந்த க்ஷணத்திலேயே அவித்தையினின்றும் நீங்கி, ஆத்மாபின்ன பிரஹ்மஸ்வ ரூபஞகின்றனன். ஆதலின்,

परीक्ष्य लोकान् कर्मचितान् ब्राह्मणो निर्वेदमायान्नास्त्यकृतः कृतेन; तद्विज्ञानार्थं स गुरुमेवाभिगच्छेत्समित्पाणिः श्रोत्रियं ब्रह्मनिष्ठम् ॥

பரீக்ஷ்ய லோகான் கர்மசிதான் ப்³ராஹ்மணோ நிர்வேத³மாயான்னு ஸ்த்யக்ருத꞉ க்ருதேன; தத்³விஜ்ஞானார்த²ம் ஸ கு³ருமேவாபி⁴க³ச்சே²த்ஸமித் பாணி꞉ ஶ்ரோத்ரியம் ப்³ரஹ்மநிஷ்ட²ம் ॥

ஸாதனங்களோடு கூடிய முமுக்ஷுவானவன் நல்லதும் தீயதுமான கர்ம பலன்களால் கிலேசத்தையடைந்து தவிக்கும் ஜனங்களைப்பார்த்து விவேக முற்றவனுய், உலகத்தில் வைராக்யத்தையடைந்து, "ஒரு ஜீவன் கர்மாசரணையால் துக்க நிவர்த்தியைப் பெறுதற்குமுடியவே முடியாதென்றும், அக்ருதமாயுள்ள ஞானத் தினுல்தான் அநர்த்த நிவர்த்தி, ஆநந்தப் பிராப்திவஸித்திக்குமென்றும்" நன்கறிந்து, அத்தகைய தத்துவ ஞானேபதேசத்தின் பொருட்டு உலர்ந்த ஸமித்தொன்றைக் கையில் தாங்கி, சுரோத்திரியனும் பிரஹ்ம நிஷ்டனுமான ஸத்குருவை நாடிச் செல்லல் வேண்டும்.

அக்ருதம் - கர்மாவினுல் அடைய முடியாதது.

இங்ஙனம் ஸத்குருவை நாடிச்சென்று அவரது அநுக்கிரஹத்தைப் பெற்ற வனே ஜனன மரண ரூப ஸம்ஸாரத்தைக் கடக்கின்றுன்;

आचार्यवान् पुरुषो वेद

ஆசார்யவான் புருஷோ வேத³

ஆசாரியனையடைந்த புருஷனே யுண்மையை யறிகின்றுன். அபேதமே உண்மையா கும்.

இவ்வபேதம்

वेद्यवेदकयोः भेदलेशोऽपि नास्ति

வேத்³யவேத³கயோ꞉ பே⁴த³லேஶோ(அ)பி நாஸ்தி

என்பதனுல் கூறப்பட்டுள்ள தறியத்தக்கது.

வேத்தியம் - ஜீவப்பிரஹ்மைக்கியம்; வேதகம் - அகண்டார்த்த போதக மஹாவாக்கியம். அல்லது, வேத்யம் - மஹாத்திரிபுரஸுந்தரி; வேதகம் - ஸ்ரீபஞ்சத சாக்ஷரீ மஹாவித்யை. இவ்விரண்டிற்குமுள்ள ஐக்கியம் சக்கியார்த்தத்தினுலா? அல்லது லக்ஷ்யார்த்தத்தினுலா? எனின், லக்ஷ்யார்த்தத்தினுலேயேயாமென்று கூறுதல் தகுதியாகும்.

यतो वाचो निवर्तन्ते अप्राप्य मनसा सह ।
अवाङ्यनसगोचरम् ॥
யதோ வாசோ நிவர்தந்தே அப்ராப்ய மனஸா ஸஹ ।
அவாங்யனஸகோ³சரம் ॥

முதலிய ஶ்ருதிகள் வாச்சியார்த்தத்தை நிஷேதிக்கின்றன.

विन्दुद्वितयं यद्वद्भेदविहीनं परस्परं तद्वत् ।

விந்து³த்³விதயம் யத்³வத்³பே⁴த³விஹீனம் பரஸ்பரம் தத்³வத் ।

பராபர பிந்துக்கள் எங்ஙனம் தம்முள் பேதமற்றனவோ, அங்ஙனமே என்று ஹேது கூறப்பட்டுள்ளது அறியத்தக்கது.

பராபர பிந்துக்களுக்கு ஐக்கியங் கூறுமிடத்தில் கவனிக்கவேண்டிய விஷய மாவது: - பரத்தில் அபரம் அத்தியாஸம்; ஆதலின் அபரம் உபாதி; பரம் உபாதியற்ற சித்சக்தி வடிவம். அபரம் ஜடசக்திஸ்வரூப மாயோபாதி ஸஹிதமானது; நிருபாதி கத்தில் ஸோபாதிகத்துவம் கற்பனை. உபாதி நீக்கமாகும் பேதராஹித்தியம் அகண்டா கார விருத்தியாலேற்படுவதாகும். ஆகவே இந்த ஶ்லோகம் பேதராஹித்தியத்தைக் கூறியதாகும். **(11)**

திரிபுடித்தோற்றம்

(அவதாரிகை) உபாதியும், உபஹிதசேதனமுமாகிய சக்தி சிவங்கள் (ஜடசேத னங்கள்) தாதாத்மிய ஸம்பந்தத்தினுல் சப்தார்த்த வடிவங்களாய் விளங்கி, சிருஷ்டி, ஸ்திதி, லயங்களென்னும் திரிபுடீரூப பேதத்தோடு கூடிய த்ரிபீஜ ரூபமாய் ஆயின வென்று இதில் கூறப்படுகின்றது.

वागर्थौ नित्ययुतौ परस्परं शक्तिशिवमयावेतौ ।
सृष्टिस्थितिलय भेदौ त्रिधा विभक्तौ त्रिबीजरूपेण ॥ १२ ॥

வாக³ர்தௌ² நித்யயுதௌ பரஸ்பரம் ஶக்திஶிவமயாவேதௌ ।
ஸ்ருஷ்டிஸ்தி²திலய பே⁴தௌ³ த்ரிதா⁴ விப⁴க்தௌ த்ரிபீ³ஜரூபேண ॥ 12 ॥

(பதவுரை)

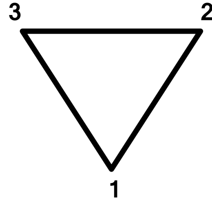
एतौ वागर्थौ शक्तिशिवौ = முற்கூறிய சப்தார்த்த வடிவங்களான சக்தி
ஏதௌ வாக³ர்தௌ² ஶக்திஶிவௌ சிவங்கள்,
त्रिधा विभक्तौ = மூன்று பிரகாரங்களாகப் பகுக்கப்பட்டவையாய்,
த்ரிதா⁴ விப⁴க்தௌ
सृष्टिस्थितिलय भेदौ = சிருஷ்டி, ஸ்திதி, லயங்களென்று கூறப்படும்
ஸ்ருஷ்டிஸ்தி²திலய பே⁴தௌ³ பேதத்தோடு கூடியவையாய்,
त्रिबीजरूपेण = மூன்று பீஜங்களின் வடிவமாக,
த்ரிபீ³ஜரூபேண
परस्परं = (ஜடசேதனங்களாகிற சக்தி சிவங்கள்)
பரஸ்பரம் ஒன்றோடொன்று,

नित्ययुतौ **நித்யயுதௌ**	=	தாதாத்மிய ஸம்பந்தத்தோடு கூடினவையாய் ஆகின்றன. தாதாத்மியம் - மண்ணுங் கடமும் போலக் கற்பித பேதம் வாஸ்தவ அபேதம்.

(விரிவுரை) **त्रिबीजरूपेण த்ரிபீ[3]ஜரூபேண** வாக்பவ, காமராஜ, சக்தி பீஜங்களின் வடிவமாய் மூன்று விதமாய்ப் பகுக்கப்பட்டன. இந்த மூன்று பீஜங்களும், முறையே, சிருஷ்டி, ஸ்திதி லயமென்னும் பேதங்களோடு கூடியனவாகும். ஒவ்வொரு பீஜத்திலும் வாகர்த்தரூப சக்திசிவங்கள் விளங்குகின்றன.

सोऽकामयत । स ईक्षत ஸோ(அ)காமயத । ஸ ஈக்ஷத

என்னும் பிரமாணங்களின்படி ஜகத் சிருஷ்டியின் இச்சையேற்பட்டபோது பிரகாச விமர்சங்களின் ஸாமரஸ்யமான ஜகத்காரண அபராபிந்துவானது முக்குண விபாகத்தால் த்ரிகோண வடிவ மூன்று ரூபங்களாயிற்று.

1. வாக்பவம் - சிருஷ்டி, ஸரஸ்வதீபிரஹ்மா, அக்கினிமண்டலம்.
2. காமராஜம் - ஸ்திதி, லக்ஷ்மீநாராயணர், ஸூர்யமண்டலம்.
3. சக்தி - லயம் (ஸம்ஹாரம்), பார்வதீ பரமேஶ்வரர், ஸோமமண்டலம்.

परस्परं शक्तिशिवमयौ பரஸ்பரம் ஶக்திஶிவமயௌ - ஜடசக்தி சிவமயமாகவும், சிவம் ஜடசக்திமயமாகவும் விளங்கும் துவந்துவ நிலை; இது அந்நியோந்யாத்தியாஸமெனப்படும்.

பழுக்கக் காய்ச்சப்பட்ட இரும்புருண்டையைப் பார்க்கின், "நெருப்பு உருண்டையாயிருக்கின்றது; இரும்பு எரிக்கின்றது" என்னும் உணர்ச்சி ஏற்படுகின்றது. இவ்வுதாரணத்தில் இரும்பு நெருப்பு மயமாயும், நெருப்பு இரும்புமயமாயும் விளங்குவதறியத்தக்கது. வாக்கு - அர்த்தம் என்பவைகளே நாமரூபங்களாம். சக்திஸ்வரூபமான (வாக்கு) சப்தமே திரிகோண ரூபமாய்ப் பரிணமித்து, அதன் ஒவ்வொரு ரேகையிலும், **अ क थ அ க த[2]** என்னும் பதினாறு பதினாறு அஸ்பஷ்ட மாத்ருகைகளாலும், கோணங்களில் **ह ळ क्ष ஹ ள க்ஷ** என்னும் மூன்று வர்ணங்களாலும் கூடி விளங்குகின்றது.

சிவஸ்வரூபமான அர்த்தம் திரிகோணரூபமாய்ப் பரிணமித்த போது, சிவாதி பூம்யந்த முப்பத்தாறு தத்துவங்களின் ரூபமாய் விளங்குகின்றது. இருபத்திநான்காகப் பகுக்கப்பட்ட **ஆத்மதத்துவம்** ஒருரேகை; ஏழாகப் பகுக்கப்பட்ட **வித்யா**

தத்துவம் மற்றெரு ரேகை; ஐந்து பேதங்களோடு கூடிய சிவதத்துவம் மூன்றுவது ரேகை யாகும்.

நாமரூபாத்மக திரிகோணம் கற்பிதம். இதன் அதிஷ்டானம் ஸச்சிதாநந்த ஸ்வரூப பிரகாச விமர்ச ஸாமரஸ்ய பரப்பிரஹ்மாபின்ன சித்சக்தியேயாமென்பது பரம ரஹஸ்யமாம்.

சிருஷ்டிஸ்திதிலய ரூப மூன்று பீஜங்களையும், வாக் (சப்தம் - நாமம்) அர்த்த (ரூபம்) ரூப சக்திசிவபேதங்களையும், அவற்றின் அதிஷ்டானஸ்வரூபத்தில், ஒடுக்கிப் பராவடிவமாய் நிற்கவேண்டுமென்று இந்த ஶ்லோகம் கூறியதறியத்தக்கது. **(12)**

கூடத்திரயாதிகளின் அபேத நிரூபணம்

(**அவதாரிகை**) கூடத்திரய வடிவமாயும், திரிபுடி வடிவமாயும், மற்றும் பற்பல பேத வடிவங்களாயும் பாவிக்கப்படு வனவெல்லாம் அபேத வடிவ ஒன்றே யாமென் னும் விஷயம் இந்த ஶ்லோகத்தில் பிரதிபாதிக்கப் படுகின்றது.

माता मानं मेयं बिन्दुत्रयभिन्नबीजरूपाणि ।
धामत्रयपीठत्रयशक्तित्रयभेदभावितान्यपि च ॥ १३ ॥

மாதா மானம் மேயம் பி³ந்து³த்ரயபி⁴ன்னபீ³ஜரூபாணி ।
தா⁴மத்ரயபீட²த்ரயஶக்தித்ரயபே⁴த³பா⁴விதான்யபி ச ॥ 13 ॥

(பதவுரை)

माता मानं मेयं / **மாதா மானம் மேயம்**	=	(காரண காமகலையானது) பிரமாதா, பிரமாணம், பிரமேயங்களாகும் திரிபுடியாகவும்,
बिन्दुत्रयभिन्नबीजरूपाणि / **பி³ந்து³த்ரயபி⁴ன்னபீ³ஜரூபாணி**	=	ரக்த, சுக்கில, மிச்ர பிந்துக்களாகவும், வாக்பவ, காமராஜ, சக்தி பீஜங்களாகவும் உள்ள பின்ன பின்ன வடிவங்களாகவும்,
अपि च / **அபி ச**	=	அன்றியும்,
धामत्रय / **தா⁴மத்ரய**	=	ஜாக்கிரஸ்வப்ன ஸுஷுப்திகளாகவும், அல்லது, ஸோம ஸூர்ய அக்கினி மண்டலங்களாகவும்,
पीठत्रय / **பீட²த்ரய**	=	காமகிரி, பூர்ணகிரி, ஜாலந்தர மென்னும் மூன்று பீடங்களாகவும்,
शक्तित्रयभेदभावितानि / **ஶக்தித்ரயபே⁴த³பா⁴விதானி**	=	இச்சை, ஞானம், கிரியை, யென்னும் முச்சக்திகளா கவும், இங்ஙனம் பற்பல விதங்களாகப் பாவிக்கப்

படுவனவாயும் விளங்குகின்றது; என்றல், காரண காமகலையே மும்மூன்றுகக் கூறப்படும் பற்பல பேதங்களாய் ஆயிற்று.

(விரிவுரை)

अध्यारोपापवादाभ्यां प्रपञ्चो निष्प्रपञ्च्यते

அத்^{4}யாரோபாபவாதா^{3}ப்^{4}யாம் ப்ரபஞ்சோ நிஷ்ப்ரபஞ்ச்யதே

– இல்லாததைக் கற்பித்தலாகிய அத்தியாரோபத்திஞல் பிரபஞ்சத்தின் தோற்றமும், கற்பஜனயின் நீக்கமாகும் அபவாதத்திஞல் மித்தியா பிரபஞ்சத்தின் நாசமும் உண்டா கின்றன. அத்தியாஸ நிவர்த்தியே அதிஷ்டானவடிவ ஸ்வஸ்வரூப நிச்சயமாகும்.

ஆதலின், முன் அவித்தியாபாதத்தில் ஆத்மஸ்வரூபத்தில் ஆரோபிக்கப்பட்ட ஜகத், ஜீவ, பர பாவங்களின் அபவாதத்தின் பொருட்டே இந்த வித்தியாபாதம் ஆரம் பிக்கப்பட்டது.

ஜகஜீவபரங்களின் பேதம் ஆரோபமும், அவற்றின் அபேதவுணர்ச்சி அபவாத மும்மாகும். **(13)**

திரிபுடித் தோற்றம்.

(அவதாரிகை) இதில் திரிபுடித் தோற்றமும், அதன் அபவாதமும் கூறப்படு கின்றன.

तेषु क्रमेण लिङ्गत्रितयं तद्वच्च मातृकात्रितयम् ।
इत्थं त्रितयपुरी या तुरीयपीठा च भेदिनी विद्या ॥ १४ ॥

தேஷு க்ரமேண லிங்க^{3}த்ரிதயம் தத்^{3}வச்ச மாத்ருகாத்ரிதயம் ।
இத்த^{2}ம் த்ரிதயபுரீ யா துரீயபீடா^{2} ச பே^{4}தி^{3}னீ வித்^{3}யா ॥ 14 ॥

(பதவுரை)

तेषु தேஷு	=	அந்த மூன்று பீஜங்களில்,
क्रमेण க்ரமேண	=	முறையே,
लिङ्गत्रितयं லிங்க^{3}த்ரிதயம்	=	ஸ்வயம்புவாதி மூன்று, லிங்கங்களும், அல்லது, பிரம்மா விஷ்ணு ருத்திரன் என்னும் மும்மூர்த்தி களும்,

तद्वच्च	=	அங்ஙனமே,
தத்³வச்ச		
मातृकात्रितयम्	=	**अ क थ அ க த²** என்னும் மூன்றுமாத்ருகைகளும்,
மாத்ருகாத்ரிதயம்		
इत्थं	=	இங்ஙனமே,
இத்த²ம்		
या	=	எந்த பராசக்தி,
யா		
त्रितयपुरी	=	மூன்றென்னும் ஸங்கியையுள்ள காரியத்தொகுதி
த்ரிதயபுரீ		யான சரீரத்தை யுடைத்தாய் விளங்குகின்றன ளோ, அவளே,
तुरीयपीठा च	=	நான்காவதான அதிஷ்டான காரணஸ்வரூபமா
துரீயபீடா² ச		யிருந்துகொண்டு,
भेदिनी विद्या	=	நாநாவாய் விளங்கும் பிரபஞ்சோல்லாஸ வடிவ
பே⁴தி³னீ வித்³யா		மாயும், அதைப் பேதிக்கும் அகண்ட அபேதத்தை யுணர்த்தும் ஞானமாயும் விளங்குகிருள்.

(தாதபர்யம்) அத்தியாரோபத்திஞல் அத்விதீயமாயுள்ளவொன்றே இரண்டாக வும், மூன்ருகவும், பலவாகவும் தோன்றுகின்றது. இந்தத் தோற்றத்தை யபவாத யுக்தியைக்கொண்டு பேதித்து "ஏகமாயுள்ள நிஜேதான் உண்மை" யென்று தீர்மானம் செய்தல் வேண்டும்.

இந்த விவேகந்தான் வித்தையென்னும் பெயரால் விவகரிக்கப்படுகின்றது. இந்த ஜகத்தானது திரிபுடீ ரூபமாய்த் தோன்றுகின்றது.

இவ்விஷயந்தான் 12, 13, 14 ஸ்லோகங்களில் கூறப்பட்டுள்ள தன் திரண்ட பொருளாகும்.

இங்ஙனம், எந்த சிவாபின்ன சித்சக்தியானது மூன்றென்னும் ஸங்கியைகளே யுடைய சரீரங்க (புரங்க) ளேப்பெற்று விளங்கினும், அவை யதிஷ்டானமாகும் துரீய த்திற்குப் பின்னப்பட்டதன்று எனத் திடமாய்த் தெரிந்து தெளிவதே தத்துவஞான மாகும். **(14)**

ஸூக்ஷ்ம பஞ்சபூதங்களின் விவரணம்.

शब्दस्पर्शौ रूपं रसगन्धौ चेति भूतसूक्ष्माणि ।
व्यापकमाद्यं व्याप्तं तूत्तरमेवं क्रमेण पञ्चदश ॥ १५ ॥

ஶப்³த³ஸ்பர்ஶௌ ரூபம் ரஸக³ந்தௌ⁴ சேதி பூ⁴தஸூக்ஷ்மாணி ।
வ்யாபகமாத்³யம் வ்யாப்தம் தூத்தரமேவம் க்ரமேண பஞ்சத³ஶ ॥ 15 ॥

(பதவுரை)

शब्दस्पर्शौ ஶப்³த³ஸ்பர்ஶௌ	=	சப்தமும், ஸ்பர்சமும்,
रूपं ரூபம்	=	ரூபமும்,
रसगन्धौ चेति ரஸக³ந்தௌ⁴ சேதி	=	ரஸம், கந்தம் என்னும் இரண்டும் ஆக ஐந்தும் சேர்ந்து,
भूतसूक्ष्माणि பூ⁴தஸூக்ஷ்மாணி	=	ஸூக்ஷ்ம பூதங்களேனப்படும், (இவற்றில்)
व्यापकमाद्यं வ்யாபகமாத்³யம்	=	முன் முன்னுள்ளது வியாபகமும்,
व्याप्तं तूत्तरं வ்யாப்தம் தூத்தரம்	=	பின் பின்னுள்ளது வியாப்பியமுமாகும்,
एवं क्रमेण ஏவம் க்ரமேண	=	இவ்வாறுக,
पञ्चदश பஞ்சத³ஶ	=	பதிஐனந்து.

குறிப்பு: - ஸூக்ஷ்ம பூதங்களே தன்மாத்திரைகள். இவை பூதங்களின் குணங்க ளாகவும் விவகரிக்கப்படும். பஞ்சபூதங்களிலும் உள்ள குணங்கள் பதிஐனந்தாகும்.

(விரிவுரை)

गन्धवती पृथिवी; शब्दगुणकमाकाशं
க³ந்த⁴வதீ ப்ருதி²வீ; ஶப்³த³கு³ணகமாகாஶம்

கந்த குணமுடையது பிரிதிவி; சப்தத்தைக் குணமாகவுடையது ஆகாசம். என்பன லக்ஷணவாக்கியங்களாகும்.

சிருஷ்டிக் கிரமத்தின்படி ஆகாசம் முதலில் தோன்றிற்று. அதனின்று வாயுவும், அதனின்று அக்கினியும், அதனின்று ஜலமும், அதனின்று பிரிதிவியும் தோன்றின. ஒவ்வொரு பூதத்திலும் அதனுடைய குணத்தோடு காரண பூதத்தின் குணமும் உண்டு. அதன் விவரமாவது: -

பூதம்	தன்னுடையகுணம்	காரணகுணம்
ஆகாசம்	1. சப்தம்	-
வாயு	2. ஸ்பர்சம்	சப்தம்.
அக்கினி	3. ரூபம்.	ஸ்பர்சம், சப்தம்
ஜலம்	4. ரஸம்	ரூபம், ஸ்பர்சம், சப்தம்
பூமி	5. கந்தம்	ரஸம், ரூபம், ஸ்பர்சம், சப்தம்
	15	

வியாபக - வியாப்திகளின் விமர்சமாவது: - வியாபகம் - அதிகதேச அதிககாலத்திலுள்ளது.

வியாப்தம் - குறைந்த தேச குறைந்த காலத்துள்ளது.

சிருஷ்டிக் கிரமத்தில் ஆகாசம் தோன்றியபின் வாயு முதலிய இதர பூதங்கள் தோன்றியிருப்பதால், வாயு முதலிய காரிய பூதங்களைவிடக் காரணபூதமான ஆகாசம் வியாபகம். அங்ஙனமே சப்தம் எல்லாப்பூதங்களிலும் வியாபித்துள்ளது. சப்தகுணகமான ஆகாசத்தில் ஸ்பர்சம் இல்லாமையால் ஸ்பரிசம் வியாப்தம்.

இங்ஙனமே மற்ற குணங்களிலும் அறிந்துகொள்க.

குறிப்பு: - நிரபேக்ஷிக வியாபகத்துவம் சைதன்னியத்திற்கேயுள்ளது; ஸாபேக்ஷிக வியாபகத்துவம் ஜடத்திற்குள்ளது. ஆகாசம் ஜடமாதலின், அதற்கு நிரபேக்ஷிக வியாபகத்துவம் இல்லை; அதன் வியாபகம் ஸாபேக்ஷிகமேயாகும். ஸ்பர்சாபேக்ஷையால் சப்தத்திற்கு வியாபகத்துவமுண்டு, இங்ஙனமே, ரூபாபேக்ஷையால் ஸ்பர்சத்திற்கும், ரஸாபேக்ஷையால் ரூபத்திற்கும், கந்தாபேக்ஷையால் ரஸத்திற்கும் வியாபகத்துவமுண்டு. கந்தம் வியாப்தமேயாகும். **(15)**

ஸ்ரீவித்யா பஞ்சதசாக்ஷரீ ஆவிர்ப்பாவம்.

(**அவதாரிகை**) மேற்கூறிய பஞ்ச தன்மாத்திரைகளின் பதினைந்து குணங்களினின்றும் ஸ்ரீமத்பஞ்சதசாக்ஷரீ வித்தை யாவிர்ப்பவித்ததெனக் கூறப்படுகின்றது.

पञ्चदशाक्षररूपा नित्या चैषा हि भौतिकाभिमता ।
नित्याः शब्दादिगुणप्रभेदभिन्नास्तथानया व्याप्ताः ॥ १६ ॥

பஞ்சத³ஶாக்ஷரரூபா நித்யா சைஷா ஹி பௌ⁴திகாபி⁴மதா ।
நித்யா: ஶப்³தா³தி³கு³ணப்ரபே⁴த³பி⁴ன்னாஸ்ததா²னயா வ்யாப்தா: ॥ 16 ॥

(பதவுரை)

एषा	=	இந்த சித்சக்தியானவள்,
ஏஷா		
हि	=	எந்தக் காரணத்திஞல்,
ஹி		
भौतिकाभिमता	=	குணங்களோடுகூடிய தன் மாத்திரைகளின் ஸம்பந்
பௌ4திகாபி4மதா		தினியாய் அங்கீகரிக்கப்பட்டனளோ, அந்தக் காரண த்தால்,
पञ्चदशाक्षररूपा	=	பதிஞைந்து பீஜாக்ஷரவடிவினளாயும்,
பஞ்சத3ஶாக்ஷரரூபா		
नित्या च	=	கூடஸ்த மஹாநித்தியா ஸ்வரூபிணியாயுமாகின்
நித்யா ச		றனள்.
शब्दादिगुणप्रभेदभिन्ना:	=	சப்தாதி குணங்களின் பேதத்தால் பின்ன
ஶப்3தா3தி3கு3ணப்ரபே4த3பி4ன்ன:		பின்னமாய் விளங்கும்,
नित्या:	=	காமேஶ்வரி, பகமாலினி முதலிய பதிஞைந்து
நித்யா:		நித்தியாதேவிகளும்,
तथा	=	அங்ஙனமே,
ததா2		
अनया	=	கூடஸ்த மஹா நித்தியையாகும் ஷோடசீ
அனயா		நித்தியை (திரிபுரஸுந்தரி) யால்,
व्याप्ता:	=	வியாபிக்கப்பட்டவர்களா யாகின்றனர்.
வ்யாப்தா:		

(விரிவுரை) எங்ஙனம், முன்ஶ்லோகத்தில் சப்தம் வியாபகமும், மற்றவை வியாப்தங்களாகவும் கூறப்பட்டதோ, அங்ஙனமே, இந்த ஶ்லோகத்திலும், கூடஸ்த மஹாநித்தியாஸ்வரூப திரிபுரஸுந்தரி வியாபகமும், காமேஶ்வரி முதல் சித்திரை யீருகவுள்ள பதிஞைந்து நித்தியைகளும் வியாப்தமுமாவர். இந்த விஷயத்தை **तथा ததா2** என்னும் பதம் ஸூசிப்பிக்கின்றது.

முன்னர் பதிஞேராவது ஶ்லோகத்தில், வித்தைக்கும் அதிதேவதைக்கும் அபேதம் கூறப்பட்டது. **एषा भौतिकाभिमता ஏஷா பௌ4திகாபி4மதா** என்று கூறப் பட்டதஞல், தன்மாத்திரைகளின் ஸமஷ்டியான பதிஞைந்து குணங்களினின்றும் ஸ்ரீமத் பஞ்சதஶாக்ஷரீ வித்தையின் பீஜாக்ஷரங்கள் தோன்றின வென்றேற்படு கின்றது. ஆதலின், பஞ்ச தன்மாத்திரைகளின் ஸமஷ்டிக்கும், ஸ்ரீமத் பஞ்சதசாக்ஷரீ வித்தைக்கும் அபேத மென்பது தெளிவாகின்றது.

பதிஞைந்து பீஜங்களும் பதிஞைந்து நித்தியைகளின் வாசகங்களாயும் இருப்பத ஞல், பஞ்சதஸாக்ஷரீ வித்தைக்கும் நித்தியைகளுக்கும் அபேதம். வாச்சிய வாசக

ரூப நித்தியைகளும், பீஜங்களும், லக்ஷ்யமான ஷோடசீஸ்வரூப சித்சக்தியினின் றும் தோன்றியவை யாதலின், அவ்வதிஷ்டான காரண **சித்கலையில்** அவை தாதாத் மியத்தையடைகின்றன. இது ரஹஸ்யமாம்.

तस्माद्वा एतस्मादात्मन आकाशः संभूतः

தஸ்மாத்[3]வா ஏதஸ்மாதா[3]த்மன ஆகாஶ: ஸம்பூ[4]த: என்னும் பிரமாணத்தின்படி

तस्माद्वा एतस्मात्

தஸ்மாத்[3]வா ஏதஸ்மாத்

என்று கூறப்பட்டதனுல், ஆத்மாவிலிருந்து அவ்வியக்தம், அதிலிருந்து மஹத்தத்து வம், அதிலிருந்து அஹங்காரம் தோன்றின.

ஆத்மா நிர்க்குணம், நிரம்சம், நித்தியம். அதனின்று முண்டான அவ்வியக்தம் குணத்திரயமிளிதமானது. அதனின்றும் தோன்றின மஹத்தத்துவம் ஸ்பஷ்டா ஸ்பஷ்டமானது, அதனின்றும் தோன்றின அஹங்காரம் ஸ்பஷ்டமான ரூபமுடை யது. இந்த அஹங்காரம் குணத்திரவியாபகத்தை யடைந்தபோதுதான் திரிபுடியின் ஆவிர்ப்பாவம்,

ஆத்மாவிலிருந்து ஆகாசாதிகள் உண்டாயினவென்று கூறும் சுருதி வாக்கியத் திற்கு, அவ்வியக்த, மஹத்தத்துவ, அஹங்காராதிகளாய் விளங்கும் ஆத்மாவினி ன்று தான் ஆகாசாதிகள் தோன்றின வென்பது தாத்பரியமாம்.

ஆதலின் **ஸர்வகாரண காரணமாகும் ஆத்மாதான்** மஹாநித்யையாகும். இதுவே ஷோடசீகலை.

ஆகாசாதி பஞ்சபூதங்களின் தோற்றத்திற்குக் காரணமாகும் ஆத்ம ஸ்வரூபத் திற்கு அஹங்காரம் ஸ்தூலோபாதியும், மஹத்தத்துவம் ஸூக்ஷ்மோபாதியும், அவ்வியக்தம் காரணோபாதியுமாகின்றன. பிந்துவே ஆத்மா; திரிகோணம் ஸ்தூல, ஸூக்ஷ்ம, காரணோபாதிகள். சப்ததன்மாத்திரைகள் ஐந்து, ஸ்பர்ச தன்மாத்திரைகள் நான்கு, ரூபதன் மாத்திரைகள் மூன்று, ரஸ தன்மாத்திரைகள் இரண்டு, கந்த தன்மாத்திரை ஒன்று ஆகப் பதினைந்தும் பஞ்சதச பீஜங்களோடுகூடிய ஸ்ரீமத் பஞ்சதசாக்ஷரீ வித்தையாகும். இவையே பஞ்சதசதிதிநித்தியைகள். இந்த நித்தியை கள் பதினைந்துபேருக்கும் விருத்தி (வளர்வு) க்ஷயங் (தேய்வு) களுண்டு. **(16)**

நித்தியைகளின் விமர்சம்.

नित्यास्तिध्याकारास्तिथयः शिवशक्तिसमरसाकाराः ।
दिवसनिशामय्यस्ताः श्रीवर्णास्तेऽपि तद्द्वयीरूपाः ॥ १७ ॥

நித்யாஸ்தித்[4]யாகாராஸ்தித[2]ய: ஶிவஶக்திஸமரஸாகாரா: ।
தி[3]வஸநிஶாமய்யஸ்தா: ஶ்ரீவர்ணாஸ்தே(அ)பி தத்[3]த்[3]த்[3]வயீரூபா: ॥ 17 ॥

(பதவுரை)

नित्याः = முற்கூறிய பதினைந்து நித்தியைகளும்,

நித்யா:

तिध्याकाराः = பிரதமை முதல் பௌர்ணமி வரையிலுள்ள

தித்^{4}யாகாரா: பதினைந்து திதிகளின் வடிவமாயுள்ளவர்கள்,

तास्तिथयः = இந்த பதினைந்து திதிகளும்,

தாஸ்தித^{2}ய:

दिवसनिशामय्यः = பகல் இரவு மயமாய் விளங்குகின்றன,

தி^{3}வஸநிஶாமய்ய: அன்றியும்,

शिवशक्तिसमरसाकाराः = சிவசக்தி ஸாமரஸ்ய வடிவமானவை,

ஶிவஶக்திஸமரஸாகாரா:

ते श्रीवर्णा अपि = ஸ்ரீவித்யையின் பதினைந்து அக்ஷரங்களும்,

தே ஸ்ரீவர்ணா அபி

तद्द्वयीरूपाः = முற்கூறிய அஹோராத்ர வடிவமாகவும் சிவசக்தி

தத்^{3}த்^{3}த்^{3}வயீரூபா: ஸாமரஸ்யவடிவமாகவும் விளங்குகின்றன. ஆதலின், நித்யைகளும், பஞ்சதசியின் வர்ணங்களும் அஹோராத்திர ஸ்வரூபிணிகளாகவும், சிவசக்தி ஸாமரஸ்யவடிவினராகவும் விளங்குகின்றனர்.

(விரிவுரை) பஞ்சதசீ வித்தையிலுள்ள ஒவ்வொரு அக்ஷரமும் ஒவ்வொரு நித்தியையைக் குறிக்கும்.

ஒவ்வொரு நித்யையும் பகலில் பிரகாசரூப சிவாத்மகமாகவும், இரவில் விமர்சவடிவ சக்தியாத்மகமாகவும் விளங்குவது அறியத்தக்கது.

ஸ்ரீவித்தையின் பதினைந்து பீஜங்கள் பாஞ்சபௌதிகப் பிரபஞ்சவடிவமாய் இருப்பதோடு கால ஸ்வரூபமாகவும் விளங்குகின்றன வென்பது இதில் பிரதிபாதிக் கப்பட்டுள்ள விஷயமாகும். காலாதிஷ்டான தேவதைகள் தான் திதிநித்தியைகள். கால தேசாதிகள் யாவும் சிவாபின்ன சித்சக்தியில் கற்பனையாகும். **(17)**

பஞ்சதசீவித்தைக்கு விஸ்வாத்மகத்துவமும், விஶ்வோத்தீர் ணத்துவமும் கூறப்படுகின்றன.

अज्व्यञ्जनविन्दुत्रय समष्टिभेदैर्विभाविताकारा।
षट्त्रिंशत्तत्वात्मा तत्वातीता च केवला विद्या ॥ १८ ॥

அஜ்வ்யஞ்ஜனவிந்து^{3}த்ரய ஸமஷ்டிபே^{4}தை^{3}ர்விபா^{4}விதாகாரா।
ஷட்த்ரிம்ஶத்தத்வாத்மா தத்வாதீதா ச கேவலா வித்^{3}யா ॥ 18 ॥

(பதவுரை)

अचः	=	உயிர் எழுத்துக்கள் (ஸ்வரங்கள்),
அச:		
व्यञ्जनानि	=	மெய்யெழுத்துக்கள்,
வ்யஞ்ஜனனி		
बिन्दुत्रयं	=	மூன்று அநுஸ்வாரங்கள், ஆகிய இவைகளின்
பி³ந்து³த்ரயம்		வியஷ்டியும்,
समष्टिभेदैः	=	ஸமஷ்டியுமான பேதத்தால்,
ஸமஷ்டிபே⁴தை³:		
विभाविताकारा	=	நன்கு பாவிக்கப்பட்ட ஸ்வரூபமுடையனவாய்,
விபா⁴விதாகாரா		
षट्त्रिंशत्तत्वात्मा	=	முப்பத்தாறு தத்துவாத்மகமாயும்,
ஷட்த்ரிம்ஶத்தத்வாத்மா		
तत्वातीता च	=	அத்தத்துவங்களுக்கு அதீதமானதாயும்,
தத்வாதீதா ச		
केवला	=	அத்விதீயமாயும் விளங்குவது,
கேவலா		
विद्या	=	ஸ்ரீமத்பஞ்சதசாக்ஷரீ மஹாவித்தையாகும்.
வித்³யா		

(விரிவுரை) உயிரெழுத்துக்கள், மெய்யெழுத்துக்கள், அநுஸ்வாரங்கள் என்னும் பேதத்திஞல் மஹாவித்தையில் வியஷ்டியாய்ப் பிரிதிவி முதல் சிவாந்த மான முப்பத்தாறு தத்துவாத்மகத்துவமும், ஸமஷ்டியாய்த் தத்துவா தீதஸ்வரூப மும் ஸூசிப்பிக்கப்படுகின்றன.

குறிப்பு: - இந்நூலாசிரியர் **ஸ்ரீமத் புண்ணியாநந்தநாதர்** ஹாதிவித்யோபாஸ கராதலின், அந்த ஹாதி வித்தைக்கே இத்தகைய விமர்சத்தைச் செய்கின்ருரென்பத றியத்தக்கது.

அதன் விளக்கமாவது: - ஹாதிவித்தை: -

முதல் கூடம் = **ह् +अ+ स्+अ+क्+अ+ल् +अ+ ह+र्+ ई+म्**

ஹ்+ அ+ ஸ்+ அ+ க்+அ+ல்+அ+ஹ+ர்+ஈ+ம்

= உயிர் 5. மெய் 6. பிந்து 1. ஆக 12.

இரண்டாவது கூடம் = **ह्+अ+स्+अ+क्+अ+ह्+अ+ल्+अ+ह्+र्+ई+म्**

= ஹ்+அ+ஸ்+அ+க்+அ+ஹ்+அ+ல்+அ+ஹ்+ர்+ஈ+ம்

மெய் 7. பிந்து 1. ஆக 14.

மூன்றுவது கூடம் =**स्+अ+क्+अ+ल्+अ+ह्+र्+ई+म्**

ஸ்+அ+க்+அ+ல்+அ+ஹ்+ர்+ஈ+ம்

= உயிர் 4. மெய் 5. பிந்து 1 == ஆக 10.

ஆக மூன்று கூடங்களிலும் சேர்ந்து உயிர் 15, மெய் 18, பிந்துக்கள் 3. ஆக முப்பத்தாறு வர்ணங்கள். இவை தனித்தனியாய் முப்பத்தாறு தத்துவங்களையும், ஸமஷ்டியாய்த் தத்துவாதீத ஸ்வரூபத்தையும் தெரிவிக்கின்றன.

இத்தகைய விமர்சம் காதி வித்தையில் பொருந்துவதில்லை.

இதற்கு வியாக்கியானம் செய்த **ஸ்ரீநடநாநந்த நாதர்**

இது **காதிவித்தைக்கும்** பொருந்தும் என்று கூறியிருக்கின்றனர். எங்ஙனம் பொருந்துமென்பது நன்கு விளக்கப்படவில்லை.

காதிவித்தையில் இந்த ஶ்லோகம் பொருந்தாத பாகம் **வாக்பவகூட** மேயா கும். காதிவித்யா வாக்பவ (முதல்) கூடத்தில்

क्+अ+ए+ई+ल्+अ+ह्+र्+ई+म्

க்+அ+ஏ+ஈ+ல்+அ+ஹ்+ர்+ஈ+ம்

உயிர் 5. மெய் 4. பிந்து 1. ஆக 10 வர்ணங்கள்தான் இருக்கின்றன. ஆதலின் ஹாதி வித்தைக்கும், காதி வித்தைக்கும் முதல் கூடத்தில் இரண்டு வர்ணங்கள் வித்தியா ஸம். ஆதலின் **ஸ்ரீபாஸ்கரராயர்**, வரிவஸ்யாரஹஸ்யத்தில் (II-27) ஒவ்வொரு கூடத் திலும் பிந்துவோடு ஒவ்வொரு நாதத்தையும் சேர்த்து முப்பத்தேழென்று கூறி, அவற்றில் முப்பத்தேழாவது தத்துவாதீதஸ்வரூபமென்று கூறியுள்ளார். முப்பத்தே ழாவது முதல் கூடத்திலுள்ள ஏகாரமே யாகும்.

ரஹஸ்யாகமம், **தத்துவ விவேகம்** முதலிய கிரந்தங்களில் தத்துவாதீத ஸ்வரூபம் சக்தி கூடத்திலுள்ள நாதமாகுமென்று கூறப்பட்டுள்ளது. அந்தியகூட நாத மெனின், பிந்து முதல் உன்மநீ, வரையிலுள்ள ஒன்பது வர்ணங்களையும் அதிக்கிர மித்து விளங்கும் ஸ்தான மென்றறியத்தக்கது. காதி வித்தையில் ஒவ்வொரு கூடத் திற்கும் உயிர், மெய் எழுத்துக்களின் கணக்கின் விவரம்: -

வாக்பவம் -	உயிர் 5	காமராஜம் -	உயிர்	சக்தி -	உயிர் 4
	மெய் 4		மெய் 7		மெய் 5
	பிந்து 1		பிந்து 1		பிந்து 1
	நாதம் 1		நாதம் 1		நாதம் 1
	11		**15**		**11**

ஆக மொத்தம் **37**.

இவற்றுள் முப்பத்தாறு தத்துவங்களும், ஒன்று தத்துவாதீத ஸ்வரூபமு மாகும்.

यस्य यस्य पदार्थस्य या या शक्तिरुदाहृता ।
सा सा सर्वेश्वरी देवी स सर्वोऽपि महेश्वरः ॥
व्याप्ता पञ्चदशार्णैषा विद्या भूतगुणात्मिका ।
पञ्चभिश्च तथा षभिश्चतुर्भिरपि चाक्षरैः ॥
स्वरव्यञ्जनभेदेन सप्तत्रिंशत्प्रभेदिनी ।
सप्तत्रिंशत्प्रभेदेन षट्त्रिंश तत्वरूपिणी ।
तत्वातीतस्वरूपा च विद्यैषा भाव्यते सदा ॥

யஸ்ய யஸ்ய பதா3ர்த2ஸ்ய யா யா ஶக்திருதா3ஹ்ருதா ।
ஸா ஸா ஸர்வேஶ்வரீ தே3வீ ஸ ஸர்வோ(அ)பி மஹேஶ்வர: ॥
வ்யாப்தா பஞ்சத3ஶார்ணைஷா வித்3யா பூ4தகு3ணாத்மிகா ।
பஞ்சபி4ஶ்ச ததா2 ஷபி4ஶ்சதுர்பி4ரபி சாக்ஷரை: ॥
ஸ்வரவ்யஞ்ஜனபே4தே3ன ஸப்தத்ரிம்ஶத்ப்ரபே4தி3னீ ।
ஸப்தத்ரிம்ஶத்ப்ரபே4தே3ன ஷட்த்ரிம்ஶ தத்வரூபிணீ ।
தத்வாதீதஸ்வரூபா ச வித்3யைஷா பா4வ்யதே ஸதா3 ॥

(வாமகேஶ்வர தந்த்ரம் VII. 31-33)

என்னும் பிரமாணத்தின்படி, எந்த எந்த வஸ்துக்களுக்கு என்ன என்ன ஸாமர்த்தியமுள்ளதோ, அது அது, பராசக்தியின் வடிவமாகும். இந்த பராசக்தி மஹேஶ்வரனுக்குப் பின்னமல்லாதவளே. முப்பத்தாறு தத்துவங்களின் வடிவ ஸர்வப்பிரபஞ்ச ஸமஷ்டி ஸாமர்த்திய வடிவினளான இந்த பராசக்தியானவள் பஞ்ச பூதங்களின் குணங்களினின்றும் அபிவியக்தமான ஸ்ரீமத் பஞ்சதசாக்ஷரீ மஹாவித்தையால் குறிப்பிடப்படுகின்றனள்.

இவ்வித்தையானது, முறையே ஐந்து, ஆறு, நான்கென்று கூறப்படும் அக்ஷர ஸங்கியையையுடைய மூன்று கூடங்களாகவும், உயிர், மெய் பேதத்தால் முப்பத்தேழு அக்ஷரங்களோடு கூடியதாகவும் விளங்குகின்றது. இந்த முப்பத்தேழு அக்ஷரங்கள் முப்பத்தாறு தத்துவ வடிவமாயும், அவற்றிற்கு அதீதமாயும் பாவிக்கப்படுகின்றன. இது **காதி வித்தைக்கு அநுஸாரிணியான பிரமாணமாகும்**.

விசேஷக்குறிப்பு: -

1. வித்தைக்கும் அதன் அதிஷ்டான தேவதைக்கும் அபேதம் கூறப்பட்டது.
2. வித்தைக்கும் முப்பத்தாறு தத்துவ வடிவ பிரபஞ்சத்திற்கும் அபேதம் கூறப்பட்டது; ஆதலின் வித்தியாதிஷ்டான தேவதையாகும் சித்சக்தியும் பிரபஞ்ச அபின்ஜனயேயாவள்.

பிரபஞ்சம் அண்டபிண்ட வடிவம். அண்டபிண்டங்களுக்கு பேதமின்மை பிரஸித்தம்.

ஆதலின் உபாஸகனுகும் பிண்டத்திற்கும் வித்தைக்கும் பேதமில்ஐல.

இங்ஙனம் வித்யை, பிரபஞ்சம், உபாஸகன், தேவதை இவற்றின் அபேதத்தை யுணர்தல் அத்தியாவசியம். இதற்குத்தான் **சதுர்வித ஐக்கிய**மென்று சாஸ்திரம் கூறும். **(18)**

தேவிக்கும் பிரபஞ்சவடிவமாந்தன்மையும், பிரபஞ்சாதீதத் தன்மையும் கூறுதல்.

विद्यापि तादृगात्मा सूक्ष्मा सा त्रिपुरसुन्दरी देवी ।
विद्यावेद्यात्मकयोरत्यन्ताभेदमामनन्त्यार्याः ॥ १९ ॥

வித்3யாபி தாத்3ருகா3த்மா ஸூக்ஷ்மா ஸா த்ரிபுரஸுந்த3ரீ தே3வீ ।
வித்3யாவேத்3யாத்மகயோரத்யந்தாபே4த3மாமனந்த்யார்யா: ॥ 19 ॥

(பதவுரை)

विद्या வித்3யா	=	ஞானஸ்வரூபிணியும்,
सूक्ष्मा ஸூக்ஷ்மா	=	அபரிச்சேத்யையும்,
देवी தே3வீ	=	ஸ்வயம்பிரகாச ரூபிணியும் ஆன,
सा त्रिपुरसुन्दरी अपि ஸா த்ரிபுரஸுந்த3ரீ அபி	=	ஸர்வவேதாந்தங்களிலும் மிகப் பிரஸித்தையான அந்த திரிபுரஸுந்தரீ தேவியுங்கூட,
तादृगात्मा தாத்3ருகா3த்மா	=	தத்துவாத்மகமாயும் தத்துவாதீதமாயும் விளங்கும் ஸ்வரூபத்தையுடையவளாவள்; ஆதலின்,
आर्याः ஆர்யா:	=	ஆத்மஞானிகள்,
विद्यावेद्यात्मकयोः வித்3யாவேத்3யாத்மகயோ:	=	ஸ்ரீமத் பஞ்சதசீவித்தைக்கும், அதனுல் அறியப்படும் அதிஷ்டான மஹாத்ரிபுரஸுந்தரீ தேவிக்கும்,
अत्यन्ताभेदं அத்யந்தாபே4த3ம்	=	ஸார்வகாலிக அபேதத்தை,
आमनन्ति ஆமனந்தி	=	ஸித்தாந்தம் செய்கின்றுர்கள்.

(விரிவுரை) வித்தியாபாதத்தின் ஆரம்பமாகும் பதினேராவது ஶ்லோகத்தில்

विद्यादेवतयोरपि न भेदलेशोऽस्ति वेद्यवेदकयोः

வித்3யாதே3வதயோரபி ந பே4த3லேஸோ(அ)ஸ்தி வேத்3யவேத3கயோ:

என்று உபக்கிரமிக்கப்பட்டு, இந்த அபேதம் உபஸம்ஹாரம் செய்யப்படுகின்றது; ஆதலின், இதில் வித்தியாபாதத்தின் முடிவு ஸூசிப்பிக்கப்படுவதறியத்தக்கது.

विद्यावेद्यात्मकयोः வித்3யாவேத்3யாத்மகயோ: - வித்தையும் அவ்வித்தையால் அறியப்படும் தேவதையும், என்றல், ஞானமும் ஞேயமும் கொள்ளத்தக்கது; உபலக்ஷணமாய் ஞாதாவும் கொள்ளத்தக்கது. ஞாதா, ஞானம், ஞேயமென்னும் திரிபுடியில் ஒன்றுக்கொன்று அபேதமென்பது ஸித்திக்கின்றது.

अत्यन्ताभेदं அத்யந்தாபே4த3ம் - முற்றும் அபேதம். பேதமானது கால தேச வஸ்து பரிச்சேதங்களால் ஏற்படக்கூடிய வொரு கல்பிதவுணர்வாகும். பேதத்தின் அத்தியந்த அபாவத்திற்கு அத்தியந்த அபேதமென்றுபெயர். எப்பொழுதும், எங்கும், எதிலும் பேதமேயில்லையென்பது திரண்டபொருளாகும். நாமம், ரூபம், காலம், தேசம் முதலியன பேதவுணர்ச்சிக்கு உபாதிகளாம். உபாதி நீக்கத்தில் பேதமே கிடையாது.

ஜீவன்முக்த ஞானிகளாகிய ஆரியர்கள் ஸதா அபேத தரிசிகளாதலின், அவர்கள் அபேதத்தையே பிரதிபாதனம் செய்கின்றனர்.

வித்யா விஷயமாய்ச் சில விஷயங்கள் இங்கே விமர்சிக்கப்படுதல் அவசியம்.

வித்யையென்பது ஸ்ரீவித்தை அல்லது பிரஹ்மவித்தையாகும். இது உபநிஷத்துக்களில் பிரதிபாதிக்கப்பட்டுள்ளது. பொதுவாய்ப் **பஞ்சதசாக்ஷரியை** ஸ்ரீவித்தையென்று கூறினும், ஏகாக்ஷரியாகும் **புவனேஶ்வரி - காமக**லை, **த்ரியக்ஷரி** (பாலை), **நவாக்ஷரி** (சண்டி), **ஷோடசி, மஹா ஷோடசி** முதலியவைகளும் ஸ்ரீவித்தையில் சேர்ந்தவையேயாகும்.

புவனேஶ்வரீ வித்தையாகும் ஏகாக்ஷரம் தேவீ உபநிஷத்தில் நன்கு பிரதிபாதிக்கப்பட்டுள்ளது.

காமகலாவித்தையையும் உபநிஷத் பிரதிபாத்தியமே.

பாலை - மூன்று பீஜங்களோடுகூடியதென்பது மிகப் பிரஸித்தமாயினும், ஷடக்ஷரியாய்த்தான் ஆசரணையில் இருக்கின்றது.

நவாக்ஷரி - இதன் உத்தாரம் தேவீ உபநிஷத்தில் கூறப்பட்டுள்ளது. **ஸப்தசதி** யென்னும் ஸ்ரீதேவீமாஹாத்மியம் முழுமையும் இந்த நவாக்ஷரி வித்தையின் அதிஷ்டான தேவியைப்பற்றிக் கூறுவதேயாகும்.

ஷோடசீவித்தை - இதுஸ்ரீமத் பஞ்சதசீ வித்தையின் கடைசியில் லக்ஷ்மீ பீஜத்தைச் சேர்ப்பதால் ஏற்படுவதாகும். இது **லகுஷோடசி**யென்று கூறப்படும்.

மஹாஷோடசி - இது இருபத்தெட்டு பீஜங்களோடு கூடி விளங்குவது. இது ஸர்வோத்க்ருஷ்டமானது.

विद्या ह्यष्टाविंशतिवर्णमयी

வித்³யா ஹ்யஷ்டாவிம்ஶதிவர்ணமயீ

என்பது **ஸ்ரீகௌடபாத ஸூத்ர**மாகும். இதன் உத்தாரம் தந்த்ரங்களில் மிகரஹஸ்ய மாய்க் கூறப்பட்டுள்ளதால் அது இங்கே கூறப்படுகின்றது.

महाषोडश्युद्धारः -

मा - माया - स्मर - वाग्भवाश्च सपरा वेदादिबीजं ततो
हृल्लेखा स्मरमातृबीजसहिता कूटत्रयं तद्वत् ।
शक्तिर्वाग्भव - मार - माय - रमया युक्तं त्वदीयं मनुः
भाव्यं षोडशबीजराजसहितं श्रीराजराजेश्वरी ॥

மஹாஷோட³ஶ்யுத்³தா⁴ர꞉ -

மா - மாயா - ஸ்மர - வாக்³ப⁴வாஶ்ச ஸபரா வேதா³தி³பீ³ஜம் ததோ
ஹ்ருல்லேகா² ஸ்மரமாத்ருபீ³ஜஸஹிதா கூடத்ரயம் தத்³வத் ।
ஶக்திர்வாக்³ப⁴வ - மார - மாய - ரமயா யுக்தம் த்வதீ³யம் மனு꞉
பா⁴வ்யம் ஷோட³ஶபீ³ஜராஜஸஹிதம் ஸ்ரீராஜராஜேஶ்வரீ ॥

(உரை)

मा **மா**	=	லக்ஷ்மீ,
माया **மாயா**	=	ஹ்ருல்லேகை,
स्मर **ஸ்மர**	=	மந்மதன்,
वाग्भव வாக்³ப⁴வ	=	பாலாப்பிரதமபீஜம்,

सपराः ஸபரா:	=	பாஉலயின் அந்தியபீஜம்,
वेदादिबीजं வேதா³தி³பீ³ஜம்	=	பிரணவம்,
स्मरमातृ ஸ்மரமாத்ரு	=	லக்ஷ்மீ,
कूटत्रयं கூடத்ரயம்	=	பஞ்சதசி.

கூடத்திரயங்கஉள மூன்றுகக் கணக்கிடின் பதினுறு பீஜங்களே ஏற்படுகின்றன வென்பதறியத்தக்கது.

மேலே கூறப்பட்ட எல்லாவித்தைகளும் **காயத்ரீ**ஸ்வரூபத்தைவிடப் பின்ன மானதன்று.

காயத்ரீ மந்த்ரார்த்தம்.

உலகத்தில் மிகப்பிரஸித்தமாயுள்ள ஆண், பெண், நபும்ஸகமென்னும் லிங்க தர்மங்களற்ற ஸச்சிதாநந்தலக்ஷணமுடைய, ஸூர்யமண்டல அந்தர்க்கதமான எந்த பிரஹ்ம தேஜஸ்ஸானது நம்முடைய புத்திவருத்திகஉளப் பிரேரஉண செய்கின்றதோ, ஜகத்தின் சிருஷ்டியாதி தர்மங்கஉளயுடையதாயும், பிரகாச ஸ்வரூபமுடையதாயும், யாவராலும் ஸேவிக்கத்தக்க சிரேஷ்டமானதாயும், ஸகல நிகமாகமங்களில் மிகப் பிரஸித்தமாயுமுள்ள அந்தப் பிரஹ்ம தேஜஸ்ஸை தியானிக்கின்ரேம். ஸர்வ ஜகத்காரணமாகும் பிரக்ருதியைவிட வேருகவுள்ள பராசக்தி தனது ஸாயுஜ்யரூப மோக்ஷத்தை, அதாவது, பிரஹ்மாபரோக்ஷ ஞானத்தையருளி நம்மை ரக்ஷிக்கட்டும் - என்பது நான்கு பாதங்களோடு கூடிய காயத்ரியின் அர்த்தமாகும்.

பாலாமந்த்ர தாத்பரியம்:

वाग्भववीजेन वेदचतुष्टयस्वरूपं, ब्रह्मविष्णुरुद्र महेश्वर- स्वरूपं, परा-पश्यन्ती मध्यमा- वैखरीरूपशब्दब्रह्मस्वरूपं प्रति- पादितम् ॥ १ ॥

कामराजबीजे ककारस्य ब्रह्मार्थः, ईकारस्य तेजःपुञ्जात्मक- चिच्छक्तिरर्थः, लकारस्य लाति गृह्णातीति व्युत्पत्त्या तद्विशिष्टमर्थः । अन्तर्यामिरूपेण प्रतिपादितो बिन्दुः शिवस्वरूप इत्यर्थः ॥ २ ॥

शक्तिवीजस्य स् औः इति छेदः । स् (सः) पूर्वोक्तस्वरू- पाभिन्नब्रह्मवस्तु ।
विसर्गोऽहंपदवाच्यो जीवः । औकारेण अभेदः प्रतिपादितः ।
अहं ब्रह्मास्मि ब्रह्मवाहमस्मि ॥ ३ ॥

வாக்³ப⁴வவீஜேன வேத³சதுஷ்டயஸ்வரூபம், ப்³ரஹ்மவிஷ்ணுருத்³ர மஹேஶ்வர- ஸ்வரூபம், பரா-பஶ்யந்தீ மத்⁴யமா-வைக²ரீரூபமப்³த³ப்³ ரஹ்மஸ்வரூபம் ப்ரதி- பாதி³தம் ॥ 1 ॥

காமராஜபீ³ஜே ககாரஸ்ய ப்³ரஹ்மார்த²:, ஈகாரஸ்ய தேஜ:புஞ்ஜாத்மக-சிச்ச²க்திரர்த² :, லகாரஸ்ய லாதி க்³ருஹ்ணாதீதி வ்யுத்பத்த்யா தத்³ விஶிஷ்டமர்த²: । அந்தர்யாமிரூபேண ப்ரதிபாதி³தோ பி³ந்து³: ஶிவஸ்வரூப இத்யர்த²: ॥ 2 ॥

ஶக்திவீஜஸ்ய ஸ் ஔ: இதி சே²த³: । ஸ் (ஸ:) பூர்வோக்தஸ்வரூ-பாபி⁴ன்னப்³ரஹ்மவஸ்து । விஸர்கோ³(அ)ஹம்பத³வாச்யோ ஜீவ: । ஔகாரேண அபே⁴த³: ப்ரதிபாதி³த: । அஹம் ப்³ரஹ்மாஸ்மி ப்³ரஹ்மவாஹமஸ்மி ॥ 3 ॥

சப்தப் பிரமாணத்தின் லக்ஷஞ்ருத்தியால் அதாவது, ஜஹதஜஹல்லக்ஷணை யால் காரிய காரணோபாதிகளை நிரஸனம் செய்து "ஸோஹம்; அஹம் ஸ:" என்று அநுஸந்தானம் செய்வதே பாலாமந்த்ரார்த்தத்தின் ஸாரமாகும்.

பஞ்சதசீ வித்தையின் தாத்பரியம் - ஹே மஹாமாயையே! பிரஹ்மத்தில் கற்பிதமாய்த் தோன்றும் மாயாவ்ருத்திகளை நீக்கி, யகண்டாகார பிரஹ்ம வ்ருத்தி யை யுண்டாக்கிப்பின்னர், அவ்வகண்டாகாரவ்ருத்தியையும் நீக்கி, ஸஹஜ ஸ்திதி யில் நிலைபெறச் செய்வாயாக - என்பதாம்.

மஹாஷோடசீ வித்தையின் தாத்பரியம்: - ஏகமாயும் அத்விதீயமாயுமுள்ள ஆத்மாபின்ன பிரஹ்மமானது, அவ்யக்த, மஹத்தத்துவ, அஹங்கார, அர்த்தநாரீஶ் வரஸ்வ ரூபமாயும், பார்வதீபரமேஶ்வர, வாணீஹிரண்யகர்ப்ப, லக்ஷ்மீநாராயண மிதுனங்களாயும், அக்னீஷோமாத்மக பிரிதிவியாதி பாஞ்சபௌதிக ஸர்வப்பிரபஞ்ச மாகவும் விளங்குகின்றது. இங்ஙனம் அத்தியாரோபத்தால் நாஞுவாய்த்தோன்றும் போதவிருத்திகளை நீக்கி, ஹே மாயாதீத பரதேவதையே! அகண்டாகாரவ்ருத்தியை யருளி ஜீவன் முக்த ஸஹஜஸ்திதியில் நிறுத்துவாயாக - வென்பதாகும்.

காமகலை - ஏகாக்ஷரீ மந்த்ரதாத்பரியம்: -

स्+र्+ई+म् ஸ்+ர்+ஈ+ம் = என்னும் நான்கு பீஜங்கள் இவை முறையே, பிரகாச, விமர்ச, மிஶ்ர, ஸம்வித்பிந்துக்களென்றும், ஆத்மதத்துவ, வித்யாதத்துவ, சிவ தத்துவ, துரீயதத்துவஸ்வரூபமென்றும், ஸ்தூல, ஸூக்ஷ்ம, காரண, சித் சரீரங்க ளென்றும், ஜாக்கிர, ஸ்வப்ன, ஸுஷுப்தி, துரீயா வஸ்தைகளென்றும், விஶ்வ, தைஜஸ, பிராக்ஞ கூடஸ்தர் களென்றும் பொருள்படும் - என்று சாஸ்திரங்கள் பறை சாற்றுகின்றன.

புவனேஸ்வரி- ஏகாக்ஷரீ மந்த்ர தாத்பர்யம்: -

ह्+र्+ई+म् ஹ்+ர்+ஈ+ம் = என்னும் நான்கு பீஜங்கள். இதற்கும் மேலே காம கலைக்குக் கூறியபடியே அர்த்தம் செய்யப்பட்டுள்ளது. அன்றியும் இந்த மந்த்ரத்திற்கு ஷோடச கலாத்மகஸ்வரூபம் கூறப்பட்டுள்ளது.

ह ஹ = 8. **र ர** = 2. **ई ஈ** = 4. பிந்து 1. ஆக 15 கலைகள் வியஷ்டியிலும், ஸமஷ்டியாய் ஒன்றுங்கூடி பதினாறு கலைகள் கணக்கிடப்பட்டுள்ளன.

அன்றியும், இந்த புவனேஶ்வரீமந்த்ரமானது மஹாவாக்கிய ஸ்வரூபமாயும் இருக்கின்றது. **ह् ஹ்** = தத்பதம்; **र् ர்** = துவம்பதம். **ईम् ஈம்** = அஸிபதம்.

நவாக்ஷரீ மந்த்ர தாத்பர்யம்: -

निर्धूतनिखिलध्वान्ते नित्यमुक्ते परात्परे ।
अखण्डब्रह्मविद्यायै चित्सदानन्दरूपिणीम् ॥

நிர்தூ4தநிகி2லத்4வாந்தே நித்யமுக்தே பராத்பரே ।
அக2ண்ட3ப்3ரஹ்மவித்3யாயை சித்ஸதா3னந்த3ரூபிணீம் ॥

अनुसंदध्महे नित्यं वयं त्वां हृदयाम्बुजे ।
इत्थं विशदयत्येषा या कल्याणी नवाक्षरी ॥

அனுஸந்த3த்4மஹே நித்யம் வயம் த்வாம் ஹ்ருத3யாம்பு3ஜே ।
இத்த2ம் விஶத3யத்யேஷா யா கல்யாணீ நவாக்ஷரீ ॥

தாத்பரியம்: - காரியகாரண அக்ஞானங்களை யொழித்த ஞானஸ்வரூபிணியே! எப்பொழுதும் அக்ஞான ஸம்பந்தம் அற்பமுமின்றி விடுபட்டுள்ளவளே!! எல்லாவற் றுள்ளும் பரம சிரேஷ்டமாய் யாவராலும் மதிக்கப்படும் பிரஹ்மாநந்த ஸ்வரூபியே!!! காலதேசவஸ்து பரிச்சேதமற்ற ஜீவப்பிரஹ்மைக்கியஸ்வரூப பிரஹ்மவித்தையின் பொருட்டு நான் உம்மை அநுஸந்தானம் செய்கின்றேன். இங்ஙனம், நவாக்ஷரீ மந்த்ராதிஷ்டான ஸ்வரூபமாயும், மோக்ஷப்ரதையாயுமுள்ள **சண்டீவித்தை**யின் அர்த்தம் சாஸ்திரங்களில் கூறப்பட்டுள்ளதறியத்தக்கது.

மேற்கூறியவித்யைகள் யாவும் ஆத்மாபரோக்ஷஞான ஸாதனங்களாயிருத்த லின், பிரஹ்மவித்தைக்குத் திணையளவும் வேறுபடாத ஸ்ரீவித்தையில் சேர்க்கப்பட்டு ள்ளனவென்று அறிதல் வேண்டும்.

எங்ஙனம் பிரணவமானது பரமேஶ்வரனுக்கு வாசகமோ, அங்ஙனமே மேற் கூறியனவும், பிறவுமான வித்தைகள் பிரஹ்மாபின்ன சித்சக்தியின் வாசகங்களாம். பரதேவதைக்கு வித்யாத்மகத்துவம் வாச்யார்த்தத்தினாலும், அதிஷ்டானத்துவம் லக்ஷ்யார்த்தத்தினாலும் சித்திக்கின்றன.

சப்தாத்மகவித்தைக்கும், வித்யாதிஷ்டான தேவதைக்கும் அபேதம் கூறிய காரணத்தால் அர்த்தாத்மக பிரபஞ்சத்திற்கும், பிரபஞ்சாதிஷ்டான பரதேவதைக்கும் அபேதம் சித்திக்கின்றது. இங்ஙனம் அண்டபிண்டவடிவ பிரபஞ்சத்திற்கும், தேவதைக்கும், வித்தைக்கும் யாதொரு பேதமுமில்லையென்று ஸந்தேஹவிபரீதங்களறத் திடமாய் அறிந்து தெளிந்த பாக்கியவானுக்குத் துக்கமென்பது ஒரு சிறிதும் கிடையாதென்பது சிதையாத ஸித்தாந்தமாகும்.

அத்தகைய, மஹானுபாவனுக்கு இவ்வுலகம் பரமாநந்தமயமாய் விளங்கும். அபேததரிசனமே ஆநந்த அபிவியஞ்ஜகமாகும்.

ஸ்ரீகாமகலா விலாஸம்
வித்யா பாதம்
முற்றிற்று.

ஸ்ரீ காமகலா விலாஸம்.

ஆநந்தோல்லாஸம்

ஆநந்தபாதம்.

(**அவதாரிகை**) முன் வித்யாபாதத்தில் அபேதம் ஸித்தாந்தம் செய்யப்பட்டது. அபேத தர்சனத்தின் மஹாபலன் அபயரூப ஆநந்தமே யாதலின் வித்யாபாதத்திற்குப் பின்னர் ஆநந்தபாதம் வைக்கப்பட்டுள்ளது அறியத்தக்கது. இந்த பாதத்தில் ஸ்ரீசக்கிரத் தின் நிரூபணம் செய்யப்படுகின்றது. ஸ்ரீசக்கிரத்திற்கும் ஆநந்தத்திற்கும் என்ன ஸம்ப ந்தமென்று யாவருக்கும் சங்கையுண்டாகலாம். அதற்கு ஸமாதானம் கூறப்படுகின் றது.

आनन्दं ब्रह्मणो रूपं तच्च देहे व्यवस्थितम् ।
तस्याभिव्यञ्जको देहो रक्षणीयो महामुने ॥

ஆனந்த^{3}ம் ப்^{3}ரஹ்மணோ ரூபம் தச்ச தே^{3}ஹே வ்யவஸ்தி^{2}தம் ।
தஸ்யாபி^{4}வ்யஞ்ஜகோ தே^{3}ஹோ ரக்ஷணீயோ மஹாமுனே ॥

என்று திரிபுரார்ணவம், சர்யாபாதம் கூறுவதால் சரீரமே ஆநந்தஸ்வரூப சிவத்தின் அபிவியஞ்ஜகமென்றேற்படுகின்றது.

ஸ்ரீசக்கிரத்தைச் சிவசக்திகளின் சரீரமாகச் சாஸ்திரங் கூறுவதால் ஆநந்தாநு பவத்தின் ஆயதனமாகும். சிவசக்திகளின் சரீரவடிவ ஸ்ரீசக்கிரம் இந்த பாதத்தில் விமர்சிக்கப்படுவது நியாயமே யாகும். மேலும் இந்த ஸ்ரீசக்கிரத்திற்கும், பிண்டமா கும் ஜீவர்களின் சரீரத்திற்கும், பிரபஞ்சமாகும் அண்டத்திற்கும் அபேதம் சாஸ்திரம் பிரதி பாதிக்கின்றது.

சிவாபின்ன ஆத்மாநந்தம் சுத்தஸத்துவப்பிரதான அந்தக்கரணத்தில் அகண்டா காரவ்ருத்தியால் அநுபவிக்கப்படுவதாதலின் அந்தக்கரணமே **ஸ்ரீசக்கிர**மென்பது பரம ரஹஸ்யமாகும். பரதேவதையே **ஸ்ரீசக்கிர**வடிவமாய் விளங்குகின்றனள்.

சக்கிர ஸங்கேதம்.

यासान्तरोहरूपा परा महेशी त्रिभाविता सैव ।
स्पष्टा पश्यन्त्यादित्रिमातृकात्मा च चक्रतां याता ॥ २० ॥

யாஸாந்தரோஹரூபா பரா மஹேஶீ த்ரிபா^{4}விதா ஸைவ ।
ஸ்பஷ்டா பஶ்யந்த்யாதி^{3}த்ரிமாத்ருகாத்மா ச சக்ரதாம் யாதா ॥ 20 ॥

(பதவுரை)

या **யா**	=	எந்த பரதேவதை,
असान्तरोहरूपा **அஸாந்தரோஹரூபா**	=	அந்தக்கரணவிருத்தியால் இத்தகைய ஸ்வரூபமுடையவளன்று அளவிட்டுக் கூற முடியாதவளும், ஆதலின் மனோவாக்குக்களுக்கு அதீதையானவளும், சிவாதி தரணி யீறுகவுள்ள முப்பத்தாறு தத்துவங்களும் தோன்றுதற்குரிய பரமகாரண பூமியாகவுமுள்ள,
परा महेशी **பரா மஹேஶீ**	=	ஸர்வவியாபியாயும் ஸர்வநியந்தாவாயுமுள்ள பராசக்தியாய் விளங்குகின்றனளோ,
सैव **ஸைவ**	=	அவளே,
त्रिभाविता **த்ரிபா⁴விதா**	=	மூன்று விதமாய் ஆவிர்ப்பவித்தவளாய்,
स्पष्टा **ஸ்பஷ்டா**	=	விளக்கமான,
पश्यन्त्यादित्रिमातृकात्मा **பஶ்யந்த்யாதி³த்ரிமாத்ருகாத்மா**	=	பஶ்யந்தீ, மத்தியமை, வைகரி என்று கூறப்படும் மூன்று மாத்ருகா வடிவத்தோடுள்ளவளாய்,
चक्रतां याता **சக்ரதாம் யாதா**	=	ஸ்ரீசக்கிரரூபத்தை அடைந்தனள்.

பராவாக்ஸ்வரூப சித்சக்தியே பஶ்யந்தீ, மத்தியமை, வைகரீ என்னும் மூன்று வாக்குகளின் வடிவ ஸ்ரீசக்கிர ரூபத்தை யடைந்தனள். இந்த ஶ்லோகத்தினுல் பரா, பஶ்யந்தீ முதலிய நான்கு வாக்குக்களே ஸ்ரீசக்கிரவடிவமாயினவென்னும் தத்துவமும் வெளியாகின்றது.

चत्वारि वाक्परिमिता पदानि तानि विदुर्ब्राह्मणा ये मनीषिणः
त्रीणि गुहानिहितानीङ्गयन्ति तुरीयं वाचो मनुष्या वदन्ति ॥

சத்வாரி வாக்பரிமிதா பதா³னி தானி விது³ர்ப்³ராஹ்மணா யே மனீஷிணঃ
த்ரீணி கு³ஹாநிஹிதானீங்க³யந்தி துரீயம் வாசோ மனுஷ்யா வத³ந்தி ॥

(தாத்பர்யம்) பிரஸித்தமாயுள்ள பரா, பஶ்யந்தீ, மத்தியமை, வைகரியென்னும் நான்குவித வாக்குகளின் ஸ்தானங்களை எந்த ஸாதக முமுக்ஷுக்கள் அறிகின்றுர்களோ அவர்களே மநீஷையோடு கூடியவர்கள் அதாவது வித்துவான்களாவர். அவற்றுள் பரா, பஶ்யந்தீ, மத்தியமை யென்னும் மூன்றுவாக்குகளும் பராநாடியென்னும் குஹைக்குள் இருப்பதால் பாமரர்கள் அறியமாட்டார்கள். ஆயினும் மந்தமதியினராகிய மனுஷ்யர்கள் நான்காவதான வைகரீ வடிவத்தை நாவினுல் உச்சரிக்கின்றுர்கள்.

துரீயபாதத்தில் பிரகாசவடிவ சுத்தப் பிரஹ்மத்தின் அஹந்தா விமர்சமே பராசக்தியென்று கூறப்பட்டுள்ளது. ஆதலின் பரையின் வடிவம் **अणुतररूपानुत्तरविमर्शलिपिलक्ष्य அணுதரரூபானுத்தரவிமர்ஶலிபிலக்ஷ்ய** மேயாகும்; என்றல் **अ-हं அ-ஹம்** என்னும் இரண்டு அக்ஷரங்களின் லக்ஷ்யார்த்தவடிவினளே பரையென்றேற்படுகின்றது. **अ** முதல், **ह** வரையிலுள்ள நாற்பத்தொன்பது எழுத்துக்களே மாத்ருகைகளாமென்பது சித்தாந்த பக்ஷமாகும். இந்த ஸ்தூலமாத்ருகைகளே வைகரீவாக்காகும். வைகரீ வாக்கிற்குக் காரணம் மத்தியமை; அதற்குக் காரணம் பஶ்யந்தி; அதற்குக் காரணம் பரா. **இந்த பரா ஸ்வரூபம் மஹாப்பிரகாச பிரஹ்மத்தின் அஹந்தாரூப விமர்ச்சக்தியே யாகும்**.

காணப்படும் இந்த பிரபஞ்சமானது ஸத் - அஸத். என்னும் இரண்டு பகுதிகளோடுகூடி விளங்குகின்றது. ஸத் = பிரஹ்மம். அஸத்து = மாயை.

अस्ति भाति प्रियं रूपं नाम चेत्यंशपञ्चकम् ।
आद्यत्रयं ब्रह्मरूपमन्त्यं मायिकमेव च ॥

அஸ்தி பா⁴தி ப்ரியம் ரூபம் நாம சேத்யம்ஶபஞ்சகம் ।
ஆத்³யத்ரயம் ப்³ரஹ்மரூபமந்த்யம் மாயிகமேவ ச ॥

மாயிகமாயுள்ள நாமரூப பாகங்களிலும் சிவசக்தியம்சங்களுள. நாமம் சக்தியம்சமும், ரூபம் சிவாம்சமுமாகும். ஸர்வஜகத் சிருஷ்டிக்கு ஆதிகாரணம் நாமாத்மக சப்தந்தான் என்று அவித்யாபாதத்தில் நன்கு பிரதிபாதிக்கப்பட்டுள்ளது. ஆகவே சப்தப்பிரஹ்மவடிவ சிற்சக்தியினின்றும் ஜோதிஸ்வரூபம் பிந்து ஒன்று தோன்றிற்று. இந்த பிந்துவினின்று பீஜமும், நாதமுமுண்டாயின. இந்த பீஜ, நாதங்களின் ஸமஷ்டிஸ்வரூபமே பராவாக்கெனப்படும். இந்த பராவாக்கு மூலாதாரத்தில் தோன்றிப் பொன் போல் விளங்கும். இந்த பரை பிராணவாயுவோடு கலந்து நாபிஸ்தானத்தை யடைந்தபோது முன்னிலும் அதிக பிரகாசமுள்ளதாய் விளங்கும். இதற்குத் தான் பஶ்யந்தீ யென்றுபெயர். பின்னர், இது ஸுஷும்நா மார்க்கமாய் ஹ்ருதயத்தை யடையும். அப்பொழுது இது **மத்தியமை**யென்னும் பெயர் பெறும். மத்தியமையென்னும் இந்தவாக்கு பிரஹ்மரந்த்ரத்தை யடைந்து அக்ஷர ஸ்வரூபமாய் விளங்கும். இதற்கு **வைகரீ** வாக்கென்று பெயர். இங்ஙனம் ஸூதஸம்ஹிதை யக்ஞவைபவ கண்டம் நான்காவது அத்தியாயத்தில் கூறப்பட்டுள்ளது. அன்றியும்,

शिवः शक्त्या समागमात् ।
शिवेच्छैव च सर्वेषामुत्पत्त्यर्थमनन्तरम् ॥
तदभूत्क्षोभितं विश्वकारणं योगमायया ।
तत्क्षोभतः समुत्पन्नं शास्त्रं नादस्वरूपतः ॥
प्रवृत्तं तदधः किंचिद्विकुब्जाकारतः शिवम् ।
स बिन्दुरिति विख्यातः शरच्चन्द्रसमप्रभः ॥

ஶிவ: ஶக்த்யா ஸமாக3மாத் ।
ஶிவேச்சை2வ ச ஸர்வேஷாமுத்பத்த்யர்த2மனந்தரம் ॥
தத3பூ4த்க்ஷோபி4தம் விஶ்வகாரணம் யோக3மாயயா ।
தத்க்ஷோப4த: ஸமுத்பன்னம் ஶாஸ்த்ரம் நாத3ஸ்வரூபத: ॥
ப்ரவ்ருத்தம் தத3த4: கிஞ்சித்3விகுப்3ஜாகாரத: ஶிவம் ।
ஸ பி3ந்து3ரிதி விக்2யாத: ஶரச்சந்த்3ரஸமப்ரப4: ॥

சிருஷ்டிகாலத்தில் சிவன் சக்தியோடு பொருந்துதலால் சிவேச்சையிஞலேயே விஶ்வோத்பத்தியின் பொருட்டு யோகமாயையினால் ஜகத்காரணமாகும் அது கலக்கப்பட்டது. அக்கலக்கத்தால் நாதஸ்வரூபமாக சாஸ்திர முண்டாயிற்று. அந்நாதத்தின் கீழ்ப்பாகத்தில் சற்று வஊந்த வடிவமாகப் பிரவர்த்தித்தது சிவம். சரத்கால சந்திரஊைப்போன்ற பிரகாசமுடைய அது பிந்துவென்னும் பெயர் பெற்றது. (பௌஷ்கரம்)

मूलाधारगता शक्तिः स्वाधारा बिन्दुरूपिणी ।
तस्मादुत्पद्यते नादः सूक्ष्मवीजादिवाकरः ॥

तां पश्यन्तीं विदुर्विश्वं यया पश्यन्ति योगिनः ।
हृदये व्यज्यते घोषो गर्जत्पर्जन्यसंनिभः ॥

तत्र स्थिता सुरेशान मध्यमेत्यभिधीयते ।
प्राणन च स्वराख्येन प्रथिता वैखरी पुनः ॥

शाखापल्लवरूपेण ताल्वादिस्थानघट्टनात् ।
अकारादिक्षकारान्तान्यक्षराणि समीरयेत् ॥

மூலாதா4ரக3தா ஶக்தி: ஸ்வாதா4ரா பி3ந்து3ரூபிணீ ।
தஸ்மாது3த்பத்3யதே நாத3: ஸூக்ஷ்மவீஜாதி3வாகர: ॥

தாம் பஶ்யந்தீம் விது3ர்விஶ்வம் யயா பஶ்யந்தி யோகி3ன: ।
ஹ்ருத3யே வ்யஜ்யதே கோ4ஷோ க3ர்ஜத்பர்ஜன்யஸம்நிப4: ॥

தத்ர ஸ்தி2தா ஸுரேஶான மத்4யமேத்யபி4தீ4யதே ।
ப்ராணன ச ஸ்வராக்2யேன ப்ரதி2தா வைக2ரீ புன: ॥

ஶாகா2பல்லவரூபேண தால்வாதி3ஸ்தா2னக4ட்டனாத் ।
அகாராதி3க்ஷகாராந்தான்யக்ஷராணி ஸமீரயேத் ॥

மூலாதாரத்திலுள்ள சக்தியானது ஸ்வாதாரமான பிந்துவடிவினதாம். அதனின்றும், வித்தினின்று முஊயுண்டாவதுபோல, நாதமுண்டாயிற்று; ஸர்வக்ஞரான யோகிகளுக்கு அது விளங்கும் காரணத்தால் அதற்கு பஶ்யந்தீயென்னும்

பெயரேற்பட்டது. ஹ்ருதயத்தில் மேகத்தின் கர்ஜனைபோல் ஒருகோஷம் வெளிப்படு கின்றது. இதற்கு மத்யமையென்று பெயர். இந்த மத்தியமை, பின்னர் பிராணனோடும், ஸ்வரத்தோடும் சேர்ந்து வைகரீயெனப்படுகின்றது. அண்ணம், நாக்கு முதலிய ஸ்தானங்களில் மோதுதலால் அகாராதி அக்ஷரங்கள் ஸ்புடமாகின்றன.

(யோக சிகோபநிஷத்)

இதன் ரஹஸ்யார்த்தம் கூறப்படுகின்றது: -

பிரஹ்மாண்டம், பிண்டாண்டம், மாத்ருகைகள் முதலியன சிவசக்தியாத்மக ங்கள். ஸாதகர்களின் சிரஸில் பிரஹ்மரந்த்ரத்தின் கீழ் ஸஹஸ்ராரகமல மிருக்கின் றது. இதுதான் சித்சந்திரமண்டலம் -- பரசிவஸ்தானம். ஸர்வ காரண **ஸம்வித்பிந்து**. இந்த ஸஹஸ்ராரத்திலிருந்து மூலாதாரம் வரை ஸுஷும்நை யென்னும் பராநாடி வியாபித்திருக்கின்றது. இது சக்திஸ்வரூபம். மேலுள்ள சித்சந்திரமண்டலத்தின் தேஜஸ்ஸானது இந்த நாடியின் மூலமாயப்பிரஸரித்து, மத்தியிலுள்ள ஷட்கமலங்க ளையும் பிரகாசிப்பிக்கச் செய்கின்றது. இதற்கு பிரஹ்மதண்டமென்றும் மற்றொரு பெயருண்டு. ஆகவே பிரஹ்மசக்தியாகும் ஸரஸ்வதி, அகாராதி க்ஷகாராந்தமான ஐம்பது மாத்ருகைகளாக விசுத்தி முதலிய கமலங்களில் விளங்குகின்றனள். விசுத்தி முதலிய ஆறு கமலங்களில் விளங்குவன வைகரீ வாக்கேயாகும். இது ஸ்தூலம். **வாக்ரூபிணியாகும் சித்சக்தியானவள் மூலாதாரத்தில் பிந்துவடிவங்கொண்டு பரை யாகவும், நாபிஸ்தானத்தில் நாதவடிவங்கொண்டு பஶ்யந்தி யாகவும், ஹ்ருதயத்தில் துவனி வடிவங்கொண்டு மத்தியமை யாகவும், முகத்தில் அக்ஷரவடிவங்கொண்டு வைகரீயாகவும் விளங்குகின்றனளென்றறியவும்**.

எங்ஙனம், சரீரத்திலுள்ள மூலாதாராதி சக்கிரங்கள் பஶ்யந்தீ முதலிய மூன்றுவித மாத்ருகைகளின் வடிவமோ அங்ஙனமே, ஸ்ரீசக்கிரமும் மூன்றுவித மாத்ருகைகளின் வடிவமேயாகும். ஆதலின் சரீரத்திற்கும் ஸ்ரீசக்கிரத்திற்கும் அபேதம் கூறப்பட்டதாகும். **(20)**

(அவதாரிகை) ஸ்ரீசக்கிரத்திற்கும் பரதேவதைக்கும் அபேதம் கூறப்படுகின்றது.

चक्रस्यापि महेश्या न भेदलेशोऽपि भाव्यते विबुधैः ।
अनयोः सूक्ष्माकारा परैव सा स्थूलयोश्च कापि भिदा ॥ २१ ॥

சக்ரஸ்யாபி மஹேஶ்யா ந பே⁴த³லேஶோ(அ)பி பா⁴வ்யதே விபு³தை⁴: ।
அனயோ: ஸூக்ஷ்மாகாரா பரைவ ஸா ஸ்தூ²லயோஶ்ச காபி பி⁴தா³ ॥ 21 ॥

(பதவுரை)

महेश्या மஹேஶ்யா	=	திரிபுரஸுந்தரீ தேவிக்கும்,
चक्रस्यापि சக்ரஸ்யாபி	=	ஸ்ரீசக்கிரத்திற்குங் கூட,

भेदलेशोऽपि **பே⁴த³லேஶோ(அ)பி**	=	அணுவளவு பேதமும்,
विबुधैः **விபு³தை⁴꞉**	=	பண்டிதர்களால்,
न भाव्यते **ந பா⁴வ்யதே**	=	பாவிக்கப்படுவதில்லை,
अनयोः **அனயோ꞉**	=	சக்கிரம், தேவதை இவர்களின்,
सूक्ष्माकारः **ஸூக்ஷ்மாகார꞉**	=	அபரிச்சேத்யமான ஸ்வரூபமானது,
सा परैव **ஸா பரைவ**	=	அந்த பராசக்தியேயாகும்,
स्थूलयोः **ஸ்தூ²லயோ꞉**	=	ஸ்தூலரூப திரிகோணுதி பூபுராந்தசக்கிரவடிவமாயும், அவற்றின் ஈஶ்வரிகளாயும் அந்த பராசக்தியே விளங்குவதால் ஸூக்ஷ்மமாயுள்ளபிந்து - பராசக்திகளுக்கும், ஸ்தூலமாயுள்ள இதரசக்கிர சக்கிரேஶ்வரிகளுக்கும், கொஞ்சங்கூட பேதமில்லை.

(விரிவுரை) முன்னர் பத்தொன்பதாவது ஶ்லோகத்தில் வித்யைக்கும் தேவதைக்கும் அபேதங் கூறப்பட்டது. பின்னர் இருபதாவது ஶ்லோகத்தில் அந்த வித்யா பின்ன தேவதையே பராவாக் ஸ்வரூபமாய் இருக்கின்றனளென்றும், அவளே ஸூக்ஷ்மமாயும், ஸ்தூலமாயுமுள்ள ஸ்ரீசக்கிராகாரம் எய்தினளென்றும் கூறப்பட்டது.

பராசக்தியின் ஸூக்ஷ்மரூபம் பராவாக்வடிவம். இது தேஜோபிந்து வடிவினது,

பராசக்தியின் ஸ்தூலரூபம் - ஐம்பத்தோரெழுத்துக்கள் வடிவ வைகரீவாக்கு. பயந்தீயும், மத்திமையுங்கூட பராவாக்கை நோக்க ஸ்தூலமே யாகும்.

இந்த ஸ்லோகத்தில் பராவாக்கிற்கும் ஸ்ரீசக்கிரத்திற்கும் அபேதம் கூறப்பட்டுள்ளது.

ஸ்ரீசக்கிரத்தின் ஸூக்ஷ்மரூபம் பிந்து; ஸ்தூலரூபம் திரிகோணம், அஷ்டகோணம், அந்தர்த்தசாரம், பஹிர்த்தசாரம், மன்வரம், அஷ்டதள -ஷோடசதள கமலங்கள், திரிவலயங்கள், பூபுரத்திரயம்; இவை முறையே முன்னதைவிட பிந்தியது ஸ்தூலமாகும். பூபுரம் அதிக ஸ்தூலமாம். பிந்துசக்கிரேஶ்வரியாகும் பரையே ஸூக்ஷ்மமானது. திரிகோணம் முதலிய சக்கிரேஶ்வரிகள் ஸ்தூல ரூபமானவர்கள்.

सेयं परा महेशी चक्राकारेण परिणमेत यदा ।

ஸேயம் பரா மஹேஶீ சக்ராகாரேண பரிணமேத யதா^{3} ।

என்னும் வாமகேஶ்வரதந்த்ர பிரமாணத்தின்படியும் சக்கிரதேவதைகளுக்கு அபேதமே ஸித்திக்கின்றது. **(21)**

(அவதாரிகை) இனி பராசக்தியின் பரிணுமமாகும் நவயோனிவடிவ ஸ்ரீ சக்கிரத்தை விமர்சிக்கத்தொடங்கி முதலில் ஸர்வாநந்தமயமென்னும் பெயரையுடைய பிந்துசக்கிரத்தை வர்ணிக்கின்ருர்.

பிந்துமண்டல நிரூபணம்.

मध्यं चक्रस्य स्यात् परामयं विन्दुतत्वमेवेदम् ।
उच्छूनं तच्च यदा त्रिकोणरूपेण परिणतं स्पष्टम् ॥ २२ ॥

மத்^{4}யம் சக்ரஸ்ய ஸ்யாத் பராமயம் விந்து^{3}தத்வமேவேத^{3}ம் ।
உச்சூ^{2}னம் தச்ச யதா^{3} த்ரிகோணரூபேண பரிணதம் ஸ்பஷ்டம் ॥ 22 ॥

(பதவுரை)

चक्रस्य **சக்ரஸ்ய**	=	ஸ்ரீசக்கிரத்தினுடைய,
मध्यं **மத்^{4}யம்**	=	மத்தியிலுள்ள,
इदं विन्दुतत्वं **இத^{3}ம் விந்து^{3}தத்வம்**	=	ஸ்வஸாக்ஷாத்காரஸ்தானமாகிய பிந்துவினுடைய யதார்த்தஸ்வரூபமானது,
परामयमेव **பராமயமேவ**	=	பரையென்னும் சித்சக்தியின் வடிவமேயாகும்,
तच्च **தச்ச**	=	அந்த பைந்தவஸ்தானமும்,
यदा **யதா^{3}**	=	எப்பொழுது,
उच्छूनं भवति **உச்சூ^{2}னம் ப^{4}வதி**	=	விகாஸபாவத்தை யடைகின்றதோ,
तदा **ததா^{3}**	=	அப்பொழுது,
स्पष्टम् त्रिकोणरूपेण **ஸ்பஷ்டம் த்ரிகோணரூபேண**	=	ஸ்பஷ்டமாக ஸ்தூலத்ரிகோணவடிவமாய்,

परिणतं **பரிணதம்**	=	பரிணமித்ததாய்,
भवति **ப4வதி**	=	ஆகின்றது.

(விரிவுரை) ஸ்ரீசக்கிரத்திலுள்ள பிந்து பராஸ்வரூபமே. இது ஸ்ரீசக்கிரத்திலுள்ள ஒன்பது சக்கிரங்களுக்கும், பஶ்யந்தீ, மத்தியமை, வைகரீயென்னும் மாத்ருகைக ளுக்கும் காரணமாய் இருக்கின்றது.

त्रिमातृकात्मा च चक्रर्ता याता

த்ரிமாத்ருகாத்மா ச சக்ரர்தா யாதா

என்று கூறப்பட்டுள்ளதனால் பஶ்யந்தீ முதலிய மூன்றுமாத்ருகைகளே திரிகோணம் முதலிய சக்கிரவடிவங்களாய்ப் பரிணமித்தனவென்றேற்படுகின்றது. ஆதலின் மாத்ருகைகளின் உத்பத்தியையும், அதன் மூலமாய் சக்கிரங்களின் உத்பத்தியையுங் கூறுதல் பொருத்தமுடையதாகும். பிந்துஸ்தானமானது மாத்ருகைக்கும், சக்கிரத்திற் கும் பிரதம காரணமாயிருக்கின்றது. பிந்துவிலிருந்து பஶ்யந்தியாதி மூன்று மாத்ரு கைகளும் தோன்றிற்று; அங்ஙனமே அதிலிருந்து திரிகோணுதி ஒன்பது சக்கிரங்கள் தோன்றின. ஆதலின் மாத்ருகையும், சக்கிரமும் முறையே, நாமரூபங்களாயிருக்கி ன்றன. இந்த பிந்து விகாஸபாவத்தை யடையுங்கால் தேஜோமயமான திரிகோண மண்டலம் உண்டாகின்றது. பின்னர், கிரமக்கிரமமாய் அஷ்டகோணம் முதலிய சக்கி ரங்களுண்டாகின்றன. **(22)**

யோநிசக்கிர நிரூபணம்.

एतत्पश्यन्त्यादि- त्रितयनिदानं त्रिबीजरूपं च ।
वामा ज्येष्ठा रौद्री चाम्बिकयानुत्तरांशभूताः स्युः ॥ २३ ॥

ஏதத்பஶ்யந்த்யாதி3- த்ரிதயநிதா3னம் த்ரிபீ3ஜரூபம் ச ।
வாமா ஜ்யேஷ்டா2 ரௌத்3ரீ சாம்பி3கயானுத்தராம்ஶபூ4தாஃ ஸ்யுஃ ॥ 23 ॥

(பதவுரை)

एतत् **ஏதத்**	=	மத்திய பிந்துவின் விகாஸரூபமான இந்த திரிகோணசக்கிரமானது,
पश्यन्त्यादि- त्रितयनिदानं பஶ்யந்த்யாதி3- த்ரிதயநிதா3னம்	=	பஶ்யந்தீ, மத்தியமை, வைகரீயென்னும் மூன்று மாத்ருகைகளின் ஆவிர்ப்பாவ காரணமாயும்,
त्रिबीजरूपं च **த்ரிபீ3ஜரூபம் ச**	=	வாக்பவ, காமராஜ, சக்திபீஜஸ்வரூபமாயும் இருக்கின்றது,

वामा ज्येष्ठा रौद्री = வாமா, ஜ்யேஷ்டா, ரௌத்ரீயென்னும்
வாமா ஜ்யேஷ்டா² ரௌத்³ரீ முச்சக்திகள்,
अम्बिकया = அம்பிகையோடு,
அம்பி³கயா
च = பரையின் விலாஸ வடிவ பஶ்யந்தியோடும்,
ச ஆக பஞ்சசக்திகளும் சேர்ந்து,
अनुत्तरांशभूताः स्युः = ஸ்ரீசக்கிரத்திலுள்ள அதோமுகத்ரிகோணங்களின்
அனுத்தராம்ஶபூ⁴தா꞉ ஸ்யு꞉ அதிதேவதைகளாய் இருக்கின்றனர்.

குறிப்பு: - ஸ்ரீசக்கிரத்தில் திரிகோணம் முதல் சதுர்த்தசாரம் வரையுள்ள ஐந்து சக்கிரங்களில் அதோமுக திரிகோணங்கள் ஐந்தும், ஊர்த்துவமுக திரிகோணங்கள் நான்கும் இருக்கின்றன.

பிந்து சக்கிரமானது உச்சூனத்தை யடைந்து திரிகோணாகாரமாய்ப் பரிணமித்தது. மூன்றுகோணங்களில் மூன்றுபிந்துக்களும், இவற்றோடு அந்நியோன்ய ஸம்பந்தமுள்ள மூன்று ரேகைகளும் ஏற்பட்டன. இம்மூன்று ரேகைகளும் பஶ்யந்தீ முதலிய மூன்றுமாத்ருகைகளின் ஆவிர்ப்பாவ காரணங்களாம். கோணபிந்துக்கள், வாக்பவாதி பீஜங்களாகும். பராவாக்கின் விலாஸமான பஸ்யந்தியின் ஸ்வரூபமே வாமா முதலிய சக்திகளாகும். இவ்விஷயம் மேல் ஶ்லோகத்தில் நன்கு புலப்படும். அது வருமாறு: - **(23)**

इच्छा ज्ञानं क्रियया शान्तेति चतस्र उत्तरावयवाः ।
व्यस्ताव्यस्त तदर्णद्वयमिदमेकादशात्म पश्यन्ती ॥ २४ ॥

இச்சா² ஜ்ஞானம் க்ரியயா ஶாந்தேதி சதஸ்ர உத்தராவயவா꞉ ।
வ்யஸ்தாவ்யஸ்த தத³ர்ணத்³வயமித³மேகாத³ஶாத்ம பஶ்யந்தீ ॥ 24 ॥

(பதவுரை)

इच्छा = இச்சை,
இச்சா²
ज्ञानं = ஞானம்,
ஜ்ஞானம்
क्रियया = கிரியையுடன்,
க்ரியயா
शान्ता = சாந்தை,
ஶாந்தா
इति = என்னும்,
இதி

चतस्र = நான்கு சக்திகளும்,

சதஸ்ர

उत्तरावयवा: = ஸ்ரீசக்கிரத்திலுள்ள ஊர்த்துவமுக திரிகோணங்கள்

உத்தராவயவா: நான்கின் தேவதைகளாவர். இவர்கள் ஒன்பது சக்திகளும், அதாவது, வாமா, ஜ்யேஷ்டா, ரௌத்ரீ, பஶ்யந்தீ, அம்பிகை, இச்சை, ஞானம், கிரியை, சாந்தையென்னும் ஒன்பது சக்திகளும்,

व्यस्ताव्यस्त तदर्णद्वयं = வியஷ்டியாகவும், ஸமஷ்டியாகவுமுள்ள

வ்யஸ்தாவ்யஸ்த தத³ர்ணத்³வயம் பிரகாசவிமர்ஶ ஸாமரஸ்யமான,

अहं = என்னும் காமகலையும், பராசக்தியுங்கூடி,

அஹம்

इदं एकादशात्म = இவ்விதம் பதினேரு ரூபங்களோடு விளங்குவது,

இத³ம் ஏகாத³ஶாத்ம

पश्यन्ती = பஶ்யந்தீ மாத்ருகையாம்.

பஶ்யந்தீ

(விரிவுரை) சப்தசிருஷ்டியை யுத்தேசித்து, பிரகாச விமர்ச ஸாமரஸ்யவடிவ அஹந்தாஸ்வரூப **காமக**லை பிரதம காரணமாகும். இதனின்றும் பராவாக்கு ஆவிர்ப் பவித்தது. சப்தசிருஷ்டிக்கு பராவாக்கு பீஜமாகும். இது உச்சூனத்தையடைந்து பஶ்யந்தீ வாக்காகின்றது.

இந்த பஶ்யந்தீவாக்கும் பிரகாசம் விமர்ஶம் என்னும் இரண்டு பகுதிகளோடு கூடியது. பிரகாசாம்சத்தின் விலாஸ சக்திகள் இச்சை, ஞானம், கிரியை, சாந்தா என்னும் நால்வராவர். விமர்ஶாம்சத்தின் விலாஸசக்திகள் வாமா, ஜ்யேஷ்டா, ரௌத்ரீ, அம்பிகையென்னும் நால்வர். சக்தியம்சத்தின் ஆதிக்கத்தால் காரணமான பஶ்யந்தீயானது வாமா முதலியவர்களோடு சேர்ந்து அதோமுக பஞ்சத்திரி கோண வடிவமாயிற்று. அதோமுக திரிகோணத்திற்குச் சக்தியென்றுபெயர். ஊர்த்துவத் திரிகோணத்திற்கு சிவம் அல்லது வஹ்நியென்றுபெயர். ஸர்வகாரண காமகலையும் பராவாக்கும் பிந்துவடிவினர், பஶ்யந்தீயின் ஸமஷ்டியானது மத்திய திரிகோண அதோமுக கோணத்திலும், பஶ்யந்தீயின் வியஷ்டிசக்திகளில் பிரகாசாம்சமான நால்வர் ஊர்த்துவமுக கோணங்களிலும், விமர்சாம்சமான நால்வர் அதோமுக கோணங்களிலும் பாவித்தற்குரியரென்பது இந்த ஶ்லோகத்தின் பரம தாத்பரியமாம்.

उच्छूनं तच्च यदा - यदा यस्मिन् काले प्राणिनामदृष्टवशादुच्छ्रनं तच्च बैन्दवमपि उच्छूनं संजातविकासं भवति तदा त्रिकोणरूपेण अनुत्तरानन्देच्छाशृङ्गाटरूपेण परिणतं त्रिकोणाकारं भवतीत्यर्थः ॥

अनुत्तरानन्दचितिरिच्छाशक्तौ नियोजिता ।
त्रिकोणमिति तत्प्राहुर्विसर्गानन्दसुन्दरम् ॥

मेयमातृप्रमामानप्रसरैः संकुचत्प्रभम्
शृङ्गाटरूपमापन्नमिच्छाज्ञानक्रियात्मकम् ॥
इति त्रिंशिकाशास्त्रे

या सा तु मातृका लोके परतेजः समन्विता ।
तया व्याप्तमिदं सर्वमात्रह्मभुवनान्तरम् ॥ (श्रीतन्त्रसद्भावे)

உச்சூ²னம் தச்ச யதா³ யதா³ யஸ்மின் காலே ப்ராணிநாமத்³ருஷ்ட வஶாது³ச்ச்²ரனம் தச்ச பை³ந்த³வமபி உச்சூ²னம் ஸஞ்ஜாதவிகாஸம் ப⁴வதி ததா³ த்ரிகோணரூபேண அனுத்தரானந்தே³ச்சா²ஶ்ருங்கா³டரூபேண பரிணதம் த்ரிகோணகாரம் ப⁴வதீத்யர்த²: ॥

அனுத்தரானந்த³சிதிரிச்சா²ஶக்தௌ நியோஜிதா ।
த்ரிகோணமிதி தத்ப்ராஹுர்விஸர்கா³னந்த³ஸுந்த³ரம் ॥

மேயமாத்ருப்ரமாமானப்ரஸரை꞉ ஸங்குசத்ப்ரப⁴ம்
ஶ்ருங்கா³டரூபமாபன்னமிச்சா²ஜ்ஞானக்ரியாத்மகம் ॥
இதி த்ரிம்ஶிகாஶாஸ்த்ரே

யா ஸா து மாத்ருகா லோகே பரதேஜ꞉ ஸமன்விதா ।
தயா வ்யாப்தமித³ம் ஸர்வமாத்ரஹ்மபு⁴வனாந்தரம் ॥ (ஸ்ரீதந்த்ரஸத்³பா⁴வே) (24)

குணத்ரய நிரூபணம்.

एवं कामकलात्मा त्रिचिन्दुतत्वस्वरूपवर्णमयी ।
सेयं त्रिकोणरूपं याता त्रिगुणस्वरूपिणी माता ॥ २५ ॥

ஏவம் காமகலாத்மா த்ரிசிந்து³தத்வஸ்வரூபவர்ணமயீ ।
ஸேயம் த்ரிகோணரூபம் யாதா த்ரிகு³ணஸ்வரூபிணீ மாதா ॥ 25 ॥

(பதவுரை)

एवं ஏவம்	=	இங்ஙனம்,
कामकलात्मा காமகலாத்மா	=	பிரகாசஸ்வபாவ அகாரலக்ஷ்யார்த்த பரமசிவனும், விமர்சஸ்வபாவஹகாரலக்ஷ்யார்த்த சித்சக்தியும் ஐக்கியப்பட்ட **பரா காம க**லையாகவும்,
त्रिचिन्दुतत्वस्वरूपवर्णमयी த்ரிசிந்து³தத்வஸ்வரூபவர்ணமயீ	=	ரக்தம், சுக்கிலம், மிஶ்ரம் என்னும் திரிபிந்துக்களின் வர்ணங்களாகிய, **हं अं अहं ஹம் அம்**

		அஹம் என்னும் திரிபீஜவடிவ தேஜோபிந்து ஸ்வரூப அபரா காம கஐலயாகவும்,
त्रिगुणस्वरूपिणी த்ரிகு³ணஸ்வரூபிணீ	=	ரொனின் ஸத்வம், ரஜஸ், தமஸ் என்னும் திரிகுணத்மகமான
माता மாதா	=	ஸகலஜகத்காரண மாதாவாகவுமுள்ள,
सेयं ஸேயம்	=	அந்த சித்சக்தியே,
त्रिकोणरूपं த்ரிகோணரூபம்	=	திரிகோணவடிவத்தை,
याता யாதா	=	எய்தினள்.

(விரிவுரை) காமகலை, த்ரிபிந்துதத்துவஸ்வரூபவர்ணமயீ, த்ரிகுணஸ்வரூபிணீயென்னும் விசேஷணங்கள் ஜகத்சிருஷ்டியை இச்சிக்கும் மாதாவைக் குறிக்கின்றன. இவை யாவும் பிந்துதத்துவத்திலடங்கும்.

गर्भस्थ मायोद्रेकाच्च सृष्टिकालस्य संभवात् ।
स बिन्दुः स्फुटितं याति त्रिभुजाकारतां गता ॥
गुणत्रयतनुः सोऽभूत् कोणविन्दुत्रयान्वितः ।
अव्यक्तमातृकारूपा तत्वात्मा व्यक्त उच्यते ॥
पराशक्तेस्तु संकल्पाज्जाता तच्छायतां गता ।
मायारूपा हि पश्यन्ती सृष्टिस्थित्यन्तकारिणी ॥

க³ர்ப⁴ஸ்த² மாயோத்³ரேகாச்ச ஸ்ருஷ்டிகாலஸ்ய ஸம்ப⁴வாத் ।
ஸ பி³ந்து³꞉ ஸ்பு²டிதம் யாதி த்ரிபு⁴ஜாகாரதாம் க³தா ॥
கு³ணத்ரயதனு꞉ ஸோ(அ)பூ⁴த் கோணவிந்து³த்ரயான்வித꞉ ।
அவ்யக்தமாத்ருகாரூபா தத்வாத்மா வ்யக்த உச்யதே ॥
பராஶக்தேஸ்து ஸங்கல்பாஜ்ஜாதா தச்சா²யதாம் க³தா ।
மாயாரூபா ஹி பஶ்யந்தீ ஸ்ருஷ்டிஸ்தி²த்யந்தகாரிணீ ॥

என்னும் பிரமாணங்களை விமர்சிக்கின், பிந்துவே சிருஷ்டிகாலத்தில் திரிகோணரூபமாய்ப் பரிணமித்ததென்றும், திரிகோணத்திலுள்ள மூன்று பிந்துக்களும் திரிகுணங்களைக் குறிப்பிடுகின்றனவென்றும், பராசக்தியினது ஸங்கல்பவலிமையால், அவ்வியக்தமான தத்துவத்தோடு கூடியதும், சாயாரூபமானதுமான மாயையே பஶ்யந்தீ வாக்காக ஆயிற்றென்றும் ஏற்படுகின்றது.

பராவாக்கை பரையென்றும், பஶ்யந்தீ வாக்கைப் பராபரையென்றும், மத்தியமாவாக்கை அபராவென்றும் கூறுவாருமுளர். நிற்க, பிந்துவிலிருந்து திரிகோணம் ஏற்பட்டதெனின் பிந்து காரணம், திரிகோணம் காரியம். காரணமாகும் பிந்துவிற்குப்

பரா காமகலாத்துவம், அபரா காம கலாத்துவம் என்னும் இரண்டு தர்மங்களுமுள. வித்தியா பிரபஞ்சகாரணம் பரா காமகஐலயென்றும், அவித்தியா பிரபஞ்சகாரணம் அபரா காமகஐலயென்றும் முன் கூறப்பட்டுள்ளது.

ஆரம்பம், பரிணமம், விவர்த்தம் என்னும் திரிவித காரணங்களில் சித்சக்திக்கு விவர்த்தகாரணத்துவமும், மாயையாகும் ஜடசக்திக்குப் பரிணாமகாரணத்துவமும் துரீயபாதத்தில் விமர்சித்து நிர்ணயிக்கப்பட்டுள்ளது. ஆங்கறியவும். **(25)**

एका परा तदन्या वामादिव्यष्टिमातृसृष्ट्यात्मा ।
तेन नवात्मा जाता माता सा मध्यमाभिधानाभ्याम् ॥ २६ ॥

ஏகா பரா தத³ன்யா வாமாதி³வ்யஷ்டிமாத்ருஸ்ருஷ்ட்யாத்மா ।
தேன நவாத்மா ஜாதா மாதா ஸா மத்⁴யமாபி⁴தா⁴நாப்⁴யாம் ॥ 26 ॥

(பதவுரை)

परा = ஸர்வகாரணபிந்துவடிவ பராசக்தியானது,
பரா
एका = இரண்டற்ற ஏகமாய் இருக்கின்றது,
ஏகா
देवी ह्येकाप्र आसीत् = என்னும் உபநிஷத் பிரமாணம் ஈண்டறியத்தக்கது,
தே³வீ ஹ்யேகாப்ர ஆஸீத்
तदन्या = அதனிடத்தில் கற்பிக்கப்பட்டு, அதைவிட வேறுய்த்
தத³ன்யா தோன்றும்படியான பராவிலாஸமான,
माता = பஶ்யந்தீ யென்னும் காரணபூத ஜனனியானவள்,
மாதா
येन = எந்தக் காரணத்தினுல்,
யேன
वामादिव्यष्टिमातृसृष्ट्यात्मा = வாமாமுதல் சாந்தா வரையுள்ள சக்திகளின்
வாமாதி³வ்யஷ்டிமாத்ருஸ்ருஷ்ட்யாத்மாசிருஷ்டியைச்செய்து, அவற்றேடு தானும் ஸமஷ்டியாய்க் கலந்து விளங்குகின்றனளோ,
तेन = அந்த ஹேதுவினுல்,
தேன
नवात्मा जाता = ஒன்பதுவிதமாய் விளங்கி, நவயோன்யாத்மகமா
நவாத்மா ஜாதா யும் விளங்குகின்றனள்.
सा = அந்த பஶ்யந்தீ மாத்ருகையே,
ஸா
अभिधानाभ्यां = ஸூக்ஷ்மம் ஸ்தூலம் என்னும் பெயர்களால்
அபி⁴தா⁴நாப்⁴யாம் இருவிதமாயுள்ள,

मध्यमा = மத்தியமையாக ஆயிற்று.
மத்⁴யமா

இந்த ஶ்லோகத்தில் பஶ்யந்தீ மாத்ருகைக்கு ஒன்பதுவிதமாந்தன்மையும், மத்தியமைக்கு இருவிதமாந்தன்மையும் கூறப்பட்டது அறியத்தக்கது. **(26)**

இருவிதமான மத்தியமாஸ்வரூபம்.

द्विविधा हि मध्यमा सा सूक्ष्मा स्थूलाकृतिस्तथा सूक्ष्मा ।
नवनादमयी स्थूला नववर्गात्मा च भूतलिप्याख्या ॥ २७ ॥

த்³விவிதா⁴ ஹி மத்⁴யமா ஸா ஸூக்ஷ்மா ஸ்தூ²லாக்ருதிஸ்ததா² ஸூக்ஷ்மா ।
நவநாத³மயீ ஸ்தூ²லா நவவர்கா³த்மா ச பூ⁴தலிப்யாக்²யா ॥ 27 ॥

(பதவுரை)

सा मध्यमा = அந்த மத்தியமையும்,
ஸா மத்⁴யமா
द्विविधा हि = இரண்டுவித ஸ்வரூபங்களையுடையது,
த்³விவிதா⁴ ஹி
सूक्ष्मा स्थूलाकृतिस्तथा = ஸூக்ஷ்மம், ஸ்தூலமென்னும் இரண்டு
ஸூக்ஷ்மா ஸ்தூ²லாக்ருதிஸ்ததா² வடிவங்களை யுடையதாகும்.
सूक्ष्मा नवनादमयी = ஸூக்ஷ்மமத்தியமை நவவித நாதவடிவமாயும்,
ஸூக்ஷ்மா நவநாத³மயீ
स्थूला = ஸ்தூலமத்தியமை,
ஸ்தூ²லா
नववर्गात्मा = ஒன்பது வர்க்கங்களின் வடிவமாயும்,
நவவர்கா³த்மா
भूतलिप्याख्या = பூதலிபியென்னும் பெயரையுடையதாயும்
பூ⁴தலிப்யாக்²யா இருக்கின்றது.

மத்தியமை இரண்டுவகை; ஒன்று ஸூக்ஷ்மம், மற்றொன்று ஸ்தூலம், ஸூக்ஷ்மமத்தியமை நவநாதஸ்வரூபிணி.

ஸ்தூலமத்தியமை **अ, क, च, ट, त, प, य, श, ळ அ, க, ச, ட, த, ப, ய, ஶ, ள** என்னும் ஒன்பது வர்க்கங்களின் ஸ்வரூபமாயும் பூதலிபியென்னும் பெயரையுடைய தாயும் விளங்குகின்றது. பூதலிபிகள் ஐந்து. அவை **ह य र व ल ஹ ய ர வ ல** என்பனவாம்.

விசேஷக் குறிப்பு: - ஸூக்ஷ்மமத்தியமை பரைக்கும் பஶ்யந்திக்கும் மத்திய ஸ்தானமென்பது இந்நூலாசிரியரது மதம். இது நவநாதாத்மகம்.

நவநாதங்களாவன: -

चिणि, चिणिचिणि, तालं சிணி, **சிணிசிணி**, **தாலம்** அல்லது
घण्टा, शङ्ख, तन्त्री, वेणु, भेरी, मृदङ्ग, मेघनादः
க^{4}ண்டா, **ஶங்க^{2}**, **தந்த்ரீ**, **வேணு**, **பே^{4}ரீ**, **ம்ருத^{3}ங்க^{3}**, **மேக^{4}நாத^{3}ः**ங்களாகும்.

நாதாநுஸந்தானம் அநாஹதசக்கிரத்தில் ஏற்படும். இந்த ஸூக்ஷ்ம நாதங்கள் ஸ்தூலீகரித்து, நவவர்க்க மாத்ருகைகளாகின்றன. இதுவே ஸ்தூலமத்தியமையாம். இந்த ஸ்தூலமத்தியமை பஶ்யந்திக்கும் வைகரிக்கும் மத்தியத்திலுள்ளது.

வரிவஸ்யாரஹஸ்யம் முதலம்சம் 22-வது ஶ்லோ.

आधारोत्थितनादो गुण इव परिभाति वर्णमध्यगतः
ஆதா^{4}ரோத்தி^{2}தநாதோ^{3} கு^{3}ண இவ பரிபா^{4}தி வர்ணமத்^{4}யக^{3}தः

என்னும் ஶ்லோகத்தின் வியாக்கியானத்தில், அவிக்ருதம், சூன்யம், ஸ்பர்சம், நாதம், துவனி, பிந்து, சக்தி, பீஜம், அக்ஷரம் என ஸூக்ஷ்ம நாதங்கள் ஒன்பதாகக் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. **(27)**

கார்யகாரண அபேதத்தால் ஸூக்ஷ்ம ஸ்தூல மத்தியமைகளுக்கு அபேதம் கூறப்படுகின்றது.

आद्या कारणमन्या कार्यं त्वनयोर्यतस्ततो हेतोः ।
सैवेयं न हि भेदस्तादात्म्यं जनकजन्ययोरिष्टम् * ॥ २८ ॥

ஆத்^{3}யா காரணமன்யா கார்யம் த்வனயோர்யதஸ்ததோ ஹேதோः ।
ஸைவேயம் ந ஹி பே^{4}த^{3}ஸ்தாதா^{3}த்ம்யம் ஜனகஜன்யயோரிஷ்டம் * ॥ 28 ॥

*** हेतुहेतुमतोरिष्टम् इति मुद्रितपुस्तकेषु पाठः ।**
*** ஹேதுஹேதுமதோரிஷ்டம் இதி முத்^{3}ரிதபுஸ்தகேஷு பாட^{2}ः ।**

(பதவுரை)

यतः = எந்த ஹேதுவினுல்,
யதः
अनयोः = ஸூக்ஷ்மம் ஸ்தூலமென்னும் அவ்விரண்டுபாகு
அனயோः பாடுகளில்,

आद्या **ஆத்³யா**	=	முதலாவதாகும் நவநாதாத்மக ஸூக்ஷ்ம மத்தியமையே,
कारणं **காரணம்**	=	காரணமாயும்,
अन्या **அன்யா**	=	மற்றென்றாகும் நவவர்க்காத்மக ஸ்தூலமத்தியமையானது,
कार्यं **கார்யம்**	=	காரியமாகவும் இருக்கின்றனவோ,
ततो हेतोः **ததோ ஹேதோ:**	=	அந்த ஹேதுவினுலேயே,
सैवेयं **ஸைவேயம்**	=	ஸூக்ஷ்மமத்தியமையே ஸ்தூல மத்தியமையாய் விளங்குகின்றது,
नहि भेदः **நஹி பே⁴த³:**	=	அவற்றுள் பேதமே கிடையாது, (ஏனென்றல்)
जनकजन्ययोः **ஜனகஜன்யயோ:**	=	காரணகாரியங்களுக்குள்ள,
तादात्म्यं **தாதா³த்ம்யம்**	=	அபேதமானது,
इष्टम् **இஷ்டம்**	=	அங்கீகரிக்கத் தக்கதேயாகும்.

(விரிவுரை) இந்த ஶ்லோகத்தால் மத்தியமாவாக்கின் ஸ்வரூபம் கூறப்பட்ட தோடு காரணகாரியங்களுக்கும் அபேதங் கூறப்பட்டது. இதனுல் பரா, பஶ்யந்தீ, மத்தியமைகளுக்கும் அபேதங் கூறியதாயிற்று. **(28)**

இனி வைகரீவாக்கை விமர்சித்தற் பொருட்டு வஸுகோண சக்கிரோத்பத்தி கூறப்படுகின்றது.

शषसपवर्गमयं तद्वसुकोणं मध्यकोणविस्तारः ।
नवकोणं मध्यं चेत्यस्मिश्चिद्दीपदीपिते दशके ॥ २९ ॥

ஶஷஸபவர்க³மயம் தத்³வஸுகோணம் மத்⁴யகோணவிஸ்தார꞉ ।
நவகோணம் மத்⁴யம் சேத்யஸ்மிஶ்சித்³தீ³பதீ³பிதே த³ஶகே ॥ 29 ॥

(பதவுரை)

श, ष, स, प वर्गमयं श, ष, स

ஶ, ஷ, ஸ, ப வர்க³மயம் ஶ, ஷ, ஸ

என்னும் மூன்றும், வர்க்கத்தில் சேர்ந்த **प फ ब भ म ப ப^2 ப^3 ப^4 ம** என்னும் ஐந்தும், ஆக எட்டு எழுத்துக்களின் மயமான,

वसुकोणं = அஷ்டகோண சக்கிரமானது,
வஸுகோணம்

मध्यकोणविस्तारः = மத்தியத்திரிகோன சக்கிரத்தின் விரிவேயாகும்,
மத்^{4}யகோணவிஸ்தாரஃ

तत् नवकोणं = வஸுகோணமும் மத்தியத்ரிகோணமும் சேர்ந்து
தத் நவகோணம் ஒன்பது கோணங்களும்,

मध्यं च इति = மத்தியபிந்துவும் கூடி,
மத்^{4}யம் ச இதி

अस्मिन् दशके = இந்தப் பத்தும்,
அஸ்மின் த^{3}ஶகே

चिद्दीपदीपिते = பரஞ்சோதியினுல் பிரகாசிப்பிக்கப்பட்ட பொழுது,
சித்^{3}தீ^{3}பதீ^{3}பிதே

अस्मिन् दशके चिपदीपिते सति - **அஸ்மின் த^{3}ஶகே சிபதீ^{3}பிதே ஸதி** என்பதற்கு, **तच्छायाद्वितयमिदं தச்சா^{2}யாத்^{3}விதயமித^{3}ம்** என்னும் அடுத்தஶ்லோகத்தோடு அந்வயம்.

(விரிவுரை) பைந்தவ சக்கிரத்தில் விளங்கும் பரசிவத்தின் மஹாப்பிரகாசத்திஞல் பிந்து, திரிகோணம், அஷ்டகோணம் முதலிய மூன்று சக்கிரங்களும் பிரகாசிக்கின்றன.

तमेव भान्तमनुभाति सर्वं तस्य भासा सर्वमिदं विभाति

தமேவ பா^{4}ந்தமனுபா^{4}தி ஸர்வம் தஸ்ய பா^{4}ஸா ஸர்வமித^{3}ம் விபா^{4}தி

என்னும் பிரமாணம் இங்கறியத்தக்கது. பிந்துவிலுள்ள மஹா தேஜஸ்ஸானது பிந்துவையும் பிரகாசிப்பிக்கச் செய்கின்றதாதலின், பிந்துவை இதரப்பிரகாசத்தையபேக்ஷிக்கும் ஜடமென்று கொள்ள வேண்டியிருக்கின்றது. இது **चिद्दीपदीपिते दशके சித்^{3}தீ^{3}பதீ^{3}பிதே த^{3}ஶகே** என்பதஞல் வஸித்திக்கின்றது. **(29)**

இனி அந்தர்த்தசாரம், பஹிர்த்தசாரம் என்னும் இரண்டு சக்கிரங்களின் உத்பத்தி கூறப்படுகின்றது.

तच्छायाद्वितयमिदं दशारचक्रद्वयात्मना विततम् ।
तटचकवर्गचतुष्टयविलसनविस्पष्टकोण विस्तारम् ॥ ३० ॥

தச்சா^{2}யாத்^{3}விதயமித^{3}ம் த^{3}ஶாரசக்ரத்^{3}வயாத்மஞ விததம் ।
தடசகவர்க^{3}சதுஷ்டயவிலஸனவிஸ்பஷ்டகோண விஸ்தாரம் ॥ 30 ॥

(பதவுரை)

तच्छायाद्वितयं **தச்சா²யாத்³விதயம்**	=	முற்கூறிய பேரொளியோடு கூடிய மூன்று சக்கிரங்களின் இரண்டு தேஜஸ்ஸுகள்,
दशारचक्रद्वयात्मना **த³ஶாரசக்ரத்³வயாத்மனு**	=	தசாரத்துவயசக்கிரங்களாக,
विततं **விததம்**	=	விஸ்தரித்தன,
इदं **இத³ம்**	=	இந்த இரண்டும்,
त,ट,च,क वर्गचतुष्टय **த,ட,ச,க வர்க³சதுஷ்டய**	=	**त** வர்க்கம்,**ट** வர்க்கம்,**च** வர்க்கம், **क** வர்க்கம் என்னும் நான்கு வர்க்கங்களிஞல்,
विलसन **விலஸன**	=	விளங்கும்,
विस्पष्टकोण विस्तारम् **விஸ்பஷ்டகோண விஸ்தாரம்**	=	ஸ்பஷ்டமான கோணங்களோடு கூடியனவாயிருக்கின்றன.

(விரிவுரை) छायाद्वितयं சா²யாத்³விதயம் = இரண்டு தேஜஸ்ஸுகள். இதன் விமர்சமாவது: - பிந்து பிரகாசாம்சம், திரிகோண - அஷ்ட கோணங்கள் விமர்ஶாம்சங்கள். பிரகாச தேஜஸ் ஒன்று; விமர்ஶதேஜஸ் மற்றென்று; ஆக இரண்டு தேஜஸ்ஸுகள். பிந்துவாகும் பிரகாச தேஜஸ்ஸிஞல் அந்தர்த்தசார சக்கிரமும், திரிகோணம் வஸுகோணமென்னும் விமர்ஶ தேஜஸ்ஸிஞல் பஹிர்த்த சாரசக்கிரமும் ஏற்பட்டன.

அந்தர்த்தசாரசக்கிர கோணங்கள்

त, थ, द, ध, न, ट, ठ, ड, ढ, ण

த, த², த³, த⁴, ந, ட, ட², ட³, ட⁴, ண என்னும் மாத்ருகைகளிஞலும்

பஹிர்த்தசாரசக்கிர கோணங்கள்

च, छ, ज, झ, ञ, क, ख, ग, घ, ङ

ச, ச², ஜ, ஜ², ஞ, க, க², க³, க⁴, ங
என்னும் பத்து மாத்ருகைகளிஞலும் விளங்குகின்றன. **(30)**

இனி சதுர்த்தசார சக்கிரோத்பத்தி கூறப்படுகின்றது.

एतच्चक्रचतुष्कप्रभासमेतं दशारपरिणामः ।
आदिस्वरगणकचतुर्दशवर्णमयं चतुर्दशारमिदम् ॥ ३१ ॥

ஏதச்சக்ரசதுஷ்கப்ரபா⁴ஸமேதம் த³ஶாரபரிணாமः ।
ஆதி³ஸ்வரக³ணகசதுர்த³ஶவர்ணமயம் சதுர்த³ஶாரமித³ம் ॥ 31 ॥

(பதவுரை)

चतुर्दशारं **சதுர்த³ஶாரம்**	=	பதினான்கு கோணங்களையுடைய மன்வஶ்ர சக்கிரமானது,
एतच्चक्रचतुष्कप्रभासमेतं **ஏதச்சக்ரசதுஷ்கப்ரபா⁴ஸமேதம்**	=	முற்கூறிய பிந்து, திரிகோணம், அஷ்டகோணம், தசாரத்வயங்கள் ஆகிய நான்கு சக்கிரங்களின் பிரகாசத்தோடு கூடியதும்,
दशारपरिणामः **த³ஶாரபரிணாமः**	=	ஆந்தரம், பாஹ்யம் என்று கூறப்படும் இரண்டு தசாரங்களின் பரிணாமமானது மாயிருக்கின்றது.
इदं **இத³ம்**	=	இந்த மன்வஸ்ரமானது,
आदिस्वरगणकचतुर्दशवर्णमयं **ஆதி³ஸ்வரக³ணக சதுர்த³ஶவர்ணமயம்**	=	ஸ்வரகணங்களுக்கு ஆதியில் விளங்கும் (அநுஸ்வாரம், விஸர்க்கம் என்னும் இரண்டு நீங்கலாகப்) பதினான்கு ஸ்வரங்களோடு கூடி விளங்குகின்றதாகும்.

இங்ஙனம், பிந்து முதல் மன்வஶ்ரம் வரையிலுள்ள சக்கிரங்களை நிரூபணம் செய்ததன் மூலமாய் வைகரீ மாத்ருகையின் ஆவிர்ப்பாவமும் கூறப்பட்டதறியத் தக்கது. **(31)**

இனி ஸ்பஷ்டமான வைகரீஸ்வரூபம் கூறப்படுகின்றது.

परया पश्यन्त्यापि च मध्यमया स्थूलवर्णरूपिण्या ।
एताभिरेकपञ्चाशदक्षरात्मा हि वैखरी जाता ॥ ३२ ॥

பரயா பஶ்யந்த்யாபி ச மத்⁴யமயா ஸ்தூ²லவர்ணரூபிண்யா ।
ஏதாபி⁴ரேகபஶ்சாஶத³க்ஷராத்மா ஹி வைக²ரீ ஜாதா ॥ 32 ॥

(பதவுரை)

परया **பரயா**	=	பராவாக்கினாலும்,

पश्यन्त्या **பஶ்யந்த்யா**	=	பஶ்யந்தீ வாக்கினுலும்,
स्थूलवर्णरूपिण्या मध्यमया **ஸ்தூ²லவர்ணரூபிண்யா மத்⁴யமயா**	=	ஸ்தூலவர்ண ரூபிணியான ஸ்தூல மத்தியமையினுலும்,
एताभिः **ஏதாபி⁴**	=	அஷ்டகோணம் முதல் மன்வஶ்ர மீறுகக் கூறப்பட்டவைகளோடு கூடி,
एकपञ्चाशदक्षरात्मा **ஏகபஞ்சாஶத³க்ஷராத்மா**	=	ஐம்பத்தோரெழுத்துக்கள் வடிவமான,
वैखरी **வைக²ரீ**	=	வைகரீ மாத்ருகையானது,
जाता **ஜாதா**	=	ஆவிர்ப்பவித்தது.

(விரிவுரை) வைகரீவாக்கானது ஐம்பத்தோரெழுத்துக்கள் வடிவினது. வைகரியின் ஆவிர்ப்பாவம் அஷ்டகோணத்தில் தான் ஆயிற்று. ஆகவே அஷ்டகோணத்தில் எட்டு அக்ஷரங்கள். அந்தர்த்தசாரத்தில் பத்து, பஹிர்த்த சாரத்தில் பத்து, மன்வஶ்ரத்தில் பதினுன்கு, ஆக நான்கு சக்கிரங்களிலும் 42 எழுத்துக்கள் தான் ஏற்பட்டன. உயிர் எழுத்துக்களில் அநுஸ்வாரம் விஸர்க்கம் என்னும் இரண்டெழுத்துக்களும், வியஞ்ஜனங்களில்

य, र, ल, व, ह, ळ, क्ष

ய, ர, ல, வ, ஹ, ள, க்ஷ

என்னும் ஏழு எழுத்துக்களும் கூறப்படவேயில்லை. ஆயினும், நூலாசிரியர் ஐம்பத்தோரக்ஷராத்மகமான வைகரீ வாக்கானது ஆவிர்ப்பவித்ததென்று முடிவு கட்டுகின்ருர். அவர் எப்படி ஐம்பத்தோரெழுத்தைக் கணக்கிடுகின்ருரெனின்,

परया पश्यन्त्यापि च मध्यमया स्थूलवर्णरूपिण्या युताभिः

பரயா பஶ்யந்த்யாபி ச மத்⁴யமயா ஸ்தூ²லவர்ணரூபிண்யா யுதாபி⁴:

என்று பரை, பஶ்யந்தீ, ஸ்தூலமத்தியமை, அஷ்டகோணம் முதல் சதுர்த்தசாரம் வரையுள்ள எழுத்துக்கள் இவைகளைச் சேர்த்து ஐம்பத்தொன்று என்கிருர். இது தான் இங்கே ரஹஸ்யமாம்.

அநுஸ்வார பிந்துவானது பராவாக்கிலும், விஸர்க்கமானது பஶ்யந்தியிலும்

(स्थूला नववर्गात्मा च भूतलिप्याख्या)

(ஸ்தூ²லா நவவர்கா³த்மா ச பூ⁴தலிப்யாக்²யா)

என்று கூறப்பட்டுள்ளதனால், **य, र, ल, व, ह** ய, ர, ல, வ, **ஹ** என்னும் பஞ்ச பூத பீஜங்கள் (பூதலிபிகள்) ஸ்தூல மத்திமையிலும் விளங்குகின்றன **ळ - ल ள - ல** காரத்திலும், **क्ष - क, ष க்ஷ க, ஷ** என்பவற்றிலும் அந்தர்ப்பூதம். இங்ஙனம் ஐம்பத்தோரக்ஷரங்களும் கூறப்பட்டதனுல் வைகரீவாக்கானது ஸ்புடீகரிக்கப்பட்ட தென்று கூறப்பட்டது. **(32)**

இனி அஷ்டதள - ஷோடசதள பத்மங்கள் நிரூபிக்கப்படுகின்றன.

कादिभिरष्टभिरुपचितमष्टदळाब्जं च वैखरीवर्गैः ।
स्वरगणसम्मुदितमेतद् व्धष्टदळाम्भोरुहं च संचिन्त्यम् ॥ ३३ ॥

காதி³பி⁴ரஷ்டபி⁴ருபசிதமஷ்டத³ளாப்³ஜம் ச வைக²ரீவர்கை³: ।
ஸ்வரக³ணஸம்முதி³தமேதத்³ வ்த⁴ஷ்டத³ளாம்போ⁴ருஹம் ச ஸஞ்சிந்த்யம்
॥ 33 ॥

(பதவுரை)

कादिभिः = கவர்க்கம் முதலிய,
காதி³பி⁴:
अष्टभिः = எண் வகைப்பட்ட,
அஷ்டபி⁴:
वैखरीवर्गैः = ஸ்பஷ்டமான வைகரீ வர்க்கங்களால்,
வைக²ரீவர்கை³:
उपचितं = கூடிக்கொண்டு விளங்கும்,
உபசிதம்
अष्टदळाब्जं च = அஷ்டதள கமலசக்கிரமும்,
அஷ்டத³ளாப்³ஜம் ச
स्वरगणसमुदितं = ஷோடசஸ்வரங்களால் உண்டான,
ஸ்வரக³ணஸமுதி³தம்
एतत् द्वयष्टदळाम्भोरुहं च = இந்த ஷோடசதள கமலமும்,
ஏதத் த்³வயஷ்டத³ளாம்போ⁴ருஹம் ச
संचिन्त्यम् = நன்கு பாவிக்கத்தக்கவையாய் இருக்கின்றன.
ஸஞ்சிந்த்யம்

(விரிவுரை) காதி அஷ்டவர்க்கங்களாவன: -

क, च, ट, त, प, य, श, ळ க, ச, ட, த, ப, ய, ஶ, ள

என்பன; இவற்றில் முப்பத்தைந்து மெய்யெழுத்துக்களும் அடக்கம்.

"வைகரீவர்க்கம்" என்று இங்கே கூறியது எதற்கெனின் ஸ்தூலமத்தியமையின் ஸ்வரூபமான நவவர்க்கத்தினின்றும் வேறு பிரித்தறியும் பொருட்டெனஅறியத்தக்கது. **(33)**

இனி திரிவலய - பூபுரங்கள் நிரூபிக்கப்படுகின்றன.

बिन्दुत्रयमयतेजस्त्रितयविकारस्थितानि वृत्तानि ।
भूविम्वत्रयमेतत् पश्यन्त्यादित्रिमातृविश्रान्तिः ॥ ३४ ॥

பி³ந்து³த்ரயமயதேஜஸ்த்ரிதயவிகாரஸ்தி²தானி வ்ருத்தானி ।
பூ⁴விம்வத்ரயமேதத் பஶ்யந்த்யாதி³த்ரி மாத்ருவிஶ்ராந்தி꞉ ॥ 34 ॥

(பதவுரை)

वृत्तानि = ஸ்ரீசக்கிரத்திலுள்ள மூன்று வ்ருத்தங்கள்,
வ்ருத்தானி

बिन्दुत्रयमयतेजस्त्रितयविकारस्थितानि = ரக்தம், சுக்கிலம், மிஶ்ரமென்னும்
பி³ந்து³த்ரயமயதேஜஸ்த்ரிதயவிகாரஸ்தி²தானி த்ரிபிந்துக்களின் வடிவ அக்னி, ஸோம, ஸூர்யர்களின் தேஜஸ் பரிணாமமே,

एतत् भूविम्वत्रयं = இந்த மூன்று சதுரஶ்ரவடிவ பூபுரசக்கிரமானது,
ஏதத் பூ⁴விம்வத்ரயம்

पश्यन्त्यादित्रिमातृविश्रान्तिः = பஶ்யந்தீ, மத்தியமை, வைகரீ யென்னும் மூன்று
பஶ்யந்த்யாதி³த்ரி மாத்ருவிஶ்ராந்தி꞉ மாத்ருகைகளின் ஓய்வுஸ்தானமா யிருக்கின்றது.

(விரிவுரை) வ்ருத்தத்திரயம்: ஷோடசதள பத்மத்திற்கு மேல், பூபுரத்திற்குக் கீழ், மூன்று வலயங்கள் இருக்க வேண்டுமென்று இங்கே கூறப்பட்டிருக்கின்றது. இதற்குப் பிரமாணமாவது: -

बिन्दुत्रिकोणवसुकोणदशारयुग्ममन्वश्रनागदलसंयुतषोडशारम् ।
वृत्तत्रयं च धरणीसदनत्रयं च श्रीचक्रमेतदुदितं परदेवतायाः ॥

பி³ந்து³த்ரிகோணவஸுகோணத³ஶாரயுக்³ம
மன்வஶ்ரநாக³த³லஸம்யுதஷோட³ஶாரம் ।
வ்ருத்தத்ரயம் ச த⁴ரணீஸத³னத்ரயம் ச
ஸ்ரீசக்ரமேதது³தி³தம் பரதே³வதாயா꞉ ॥

த்ரிபுரோபநிஷத். 4 - வது ருக் -

ऊर्ध्वज्वलज्ज्वलनं ज्योतिरग्रे
तमो वै तिरश्चीनमजरं तद्रजोऽभूत् ।
आनन्दनं मोदनं ज्योतिरिन्दो-
रेता उ वै मण्डला मण्डयन्ती ॥

ஊர்த்⁴வஜ்வலஜ்ஜ்வலனம் ஜ்யோதிரக்³ரே
தமோ வை திரஶ்சீனமஜரம் தத்³ரஜோ(அ)பூ⁴த் ।
ஆநந்த³னம் மோத³னம் ஜ்யோதிரிந்தோ³-
ரேதா உ வை மண்ட³லா மண்ட³யந்தீ ॥

த்ரிவலயங்களை அக்கினி, ஸூர்ய, ஸோம மண்டலங்களாகக் கூறுவது இங்கு அறியத்தக்கது. ஆதலின் ஷோடசதளகமலத்தின் மேல், மூன்று வ்ருத்தங்களை லிகிப்பது அத்தியாவசியமேயாகும். இங்ஙனம், வ்ருத்தத்திரயங்களுக்கு ஸோம ஸூர்ய அக்கினிமண்டலத்துவங் கூறப்பட்டதனால் ஸ்ரீசக்கிரமும் மண்டலத்திரயாத் மகமாய் விளங்குவது ஸித்திக்கின்றது.

என்பது பிரமாணம். வித்யை, தேவதை, சக்கிரம் என்னும் மூன்றும்கூட திரிகண்டாத் மகங்களே.

सोमसूर्यकृशान्वात्मतेजस्त्रितयरूपकम् ।
नेत्रत्रयं भावयामि वृत्तत्रितयमञ्जसा ॥

ஸோமஸூர்யக்ருஶான்வாத்மதேஜஸ்த்ரிதயரூபகம் ।
நேத்ரத்ரயம் பா⁴வயாமி வ்ருத்தத்ரிதயமஞ்ஜஸா ॥

என்னும் பிரமாணமும் வருத்தத்திரயங்ளைச் சாதிக்கின்றது.

பூபுரத்திரயம். இது, அணிமாதி, பிராஹ்மியாதி, ஸர்வஸம்க்ஷோபிண்யாதி சக்திக் கூட்டங்களின் வாஸஸ் தானமாகும். நான்கு துவாரங்களோடு கூடிய மூன்று சதுரங்கள் இந்த சக்கிரமாம். இந்த மூன்று ரேகைகளிலும் பஶ்யந்தீ, மத்தியமை, வைகரீ என்னும் மூன்று மாத்ருகைகள் விஶ்ராந்தியடைகின்றன. திரிகோணம் முதல் ஷோடசதளகமல சக்கிரம் வரை இந்த மாத்ருகைகள் விஜ்ரும்பித்து விளங்கி, இந்த சதுரஶ்ர சக்கிரத்தில் ஓய்வடைகின்றன.

இங்ஙனம் **मध्यं चक्रस्य स्यात् மத்⁴யம் சக்ரஸ்ய ஸ்யாத்** என்னும் 22 ம் ஶ்லோகம் முதல், **पश्यन्त्यादित्रिमातृविश्रान्तिः பஶ்யந்த்யாதி³த்ரிமாத்ருவிஶ்ராந்திः** என்னும் 34 வது ஶ்லோகம் வரை ஸ்ரீமஹாத்திரிபுரஸுந்தரியின் சக்கிரம் நன்கு நிரூ பிக்கப்பட்டது. **(34)**

(அவதாரிகை) இனி அந்த அந்த சக்கிரங்களிலுள்ள ஆவரண தேவதைக ளையும், குருமண்டல தேவதைகளையும் பர தேவதையின் பாதாரவிந்த மஹாதேஜ ஸ்ஸின் கிரணங்களேயாமென்று விளக்குகின்றார்.

क्रमणं पदविक्षेपः क्रमोदयस्तेन कथ्यते द्वेधा ।
आवरणं गुरुपङ्क्तिर्द्वयमिदमम्बा पदाम्बुजप्रसरम् ॥ ३५ ॥

க்ரமணம் பத³விக்ஷேபꞏ க்ரமோத³யஸ்தேன கத்²யதே த்³வேதா⁴ ।
ஆவரணம் கு³ருபங்கிர்த்³த⁴யமித³மம்பா³ பதா³ம்பு³ஜப்ரஸரம் ॥ 35 ॥

(பதவுரை)

क्रमणं **க்ரமணம்**	=	பரதேவதையின் சரணயுகளங்களின் தேஜஸ்ஸிலிருந்து கிரணங்கள் தோன்றும் ஒழுங்கானது,
पदविक्षेपः **பத³விக்ஷேபꞏ**	=	பாதவிக்ஷேபமென்றும்,
क्रमोदयः **க்ரமோத³ய:**	=	கிரமோதய மென்றும்,
तेन **தேன**	=	கூறப்படுங்காரணத்தால்,
द्वेधा **வேதா⁴**	=	இரண்டு விதமாய்,
कथ्यते **கத்²யதே**	=	கூறப்படுகின்றது,
अम्बापदाम्बुजप्रसरम् **அம்பா³பதா³ம்பு³ஜப்ரஸரம்**	=	பர தேவதையின் பாதாரவிந்த யுகளங்களினின்றும் விஜ்ரும்பித்த,
इदं दूयं **இத³ம் தூ³யம்**	=	இந்த இரண்டு கிரமங்களும், முறையே,
आवरणं **ஆவரணம்**	=	பரிவாரசக்திகளின் ஸமுதாயமாகவும்,
गुरुपङ्क्तिः **கு³ருபங்கி:**	=	ஓகத்திரயவடிவ குருமண்டலவடிவமாகவும் இருக்கின்றன.

பதவிக்ஷேபவடிவ கிரமணமாவது: - பாதாரவிந்த தேஜஸ்ஸினின்றும் கிளம்பிய அநந்தகோடிகிரணங்கள் வடிவ அநந்தகோடி சக்திகளைத் தோற்றுவிக்கும் ஸாமர்த்தியம். இது, ஒரு பெருநெருப்பிற்கு அநேககோடி நெருப்புப் பொறிகளை யுண்டாக்கும் ஸாமர்த்தியம் இருப்பதுபோல்வதாகும்.

मरीचयः स्वायम्भुवा ये शरीराण्यकल्पयन् ।

மரீசயꞏ ஸ்வாயம்பு⁴வா யே ஶரீராண்யகல்பயன் ।

என்று ஆருணோபநிஷத்தும்,

ज्योतीरूपा पराकारा तस्या देहोद्भवाञ्च वै ।
किरणाञ्च सहस्रं च द्विसहस्रं च लक्षकम् ॥

कोटिरर्बुदमेतेषां परा संख्या न विद्यते ।
तामेवानुप्रविश्यैव भाति सर्वं चराचरम् ॥

यस्या देव्या महेशान्या भासा सर्वं विभासते ।
तद्भासा रहितं किंचिन्न च यच्च प्रकाशते ॥

तस्याश्च शिवशक्तेश्च चिद्रूपायाश्च तं विना ।
आद्यमापद्यते नूनं जगदेतञ्चराचरम् ॥

तेषामनन्तकोटीनां मयूखानां महेश्वरि ।
मध्ये षष्ट्युत्तरं देवि त्रिशतं किरणाः शिवे ।
ब्रह्माण्डं भासयन्त्येते पिण्डाण्डमपि पार्वति ॥

ஜ்யோதீரூபா பராகாரா தஸ்யா தே³ஹோத்³ப⁴வாஞ்ச வை ।
கிரணாஞ்ச ஸஹஸ்ரம் ச த்³விஸஹஸ்ரம் ச லக்ஷகம் ॥

கோடிரர்பு³த³மேதேஷாம் பரா ஸங்க்²யா ந வித்³யதே ।
தாமேவானுப்ரவிஶ்யைவ பா⁴தி ஸர்வம் சராசரம் ॥

யஸ்யா தே³வ்யா மஹேஶான்யா பா⁴ஸா ஸர்வம் விபா⁴ஸதே ।
தத்³பா⁴ஸா ரஹிதம் கிஞ்சின்ன ச யச்ச ப்ரகாஶதே ॥

தஸ்யாஶ்ச ஶிவஶக்தேஶ்ச சித்³ரூபாயாஶ்ச தம் வினா ।
ஆத்³யமாபத்³யதே நூனம் ஜக³தே³தஞ்சராசரம் ॥

தேஷாமனந்தகோடீனாம் மயூகா²னாம் மஹேஶ்வரி ।
மத்⁴யே ஷஷ்டட்யுத்தரம் தே³வி த்ரிஶதம் கிரணாः ஶிவே ।
ப்³ரஹ்மாண்ட³ம் பா⁴ஸயந்த்யேதே பிண்டா³ண்ட³மபி பார்வதி ॥

என்று ஆகமங்களும் கூறுவது இங்கு அறியத்தக்கது.

रश्मिचक्रं च परितो भक्तिनम्रः प्रपूजयेत् ॥

ரஶ்மிசக்ரம் ச பரிதோ ப⁴க்திநம்ரः ப்ரபூஜயேத் ॥

என்று, ஸ்ரீ அம்ருதாநந்தநாதர் யோகினீ ஹ்ருதய வியாக்கியானத்தில் கூறுவதை விமர்சிக்கின், பூபுரம் முதல் மத்தியத்திரிகோணம் வரையுள்ள ஆவரண தேவதைகளே ரஶ்மிசக்கிரமாமென்று புலப்படுகின்றது. **ஏகமாயுள்ள ஒன்று**

பலவாய் த்தோன்றுவது விக்ஷேபமே யன்றே? இங்ஙனம் தோன்றிய அநந்தகோடி சக்திகளும் ஏகமாயும், அத்விதீயமாயுமுள்ள பரதேவதையின் மஹாதேஜஸ்ஸில் லயமாய் விடுந்தன்மையன. இதனுல் சிருஷ்டி, ஸ்திதி, லயங்கள் கூறப்பட்டன. இந்தக் கிரமத் திற்குப் **பதவிக்ஷேபக்** கிரமமென்று பெயர்.

இது பரதேவதையின் விமர்சரணத்தினின்றும் உண்டானது.

கிரமோதயக்கிரமணமாவது: - திவ்விய, ஸித்த, மானவமென்று கூறப்படும் மூன்றுவித குரு ஓகங்களைத் தோற்றுவிக்கும் ஸாமர்த்தியம். ஓகம் = பெருங் கூட்டம். கிரமோதயமானது பரதேவதையின் பிரகாசசரணத்தின் ஸாமர்த்தியமே யாகும்.

இவர்கள் அந்தகாரமாகும் அக்ஞானத்தை யொழித்து ஆத்மக்ஞானத்தை யுபதேசிப்பவர்கள். இவர்கள் பரசிவஸ்வரூபத்தை **जन्माद्यस्य यतः ஜன்மாத்³யஸ்ய யத:** "காணப்படும் இந்த உலகத்தின் ஜன்மாதிகள் எதனின்றும் உண்டாயினவோ அது" என்று உபதேசிக்கின்றனர். இதற்குத்தான் **கிரமோதய** மென்று பெயர். இந்தப் பிரபஞ்சமானது எங்கிருந்து தோன்றிற்றோ அது உதயம் - அதைத் தெரிவிப்பவர் குரு.

यतो वा इमानि भूतानि जायन्ते येन जातानि जीवन्ति यत्प्रयन्त्यभिसंविशन्ति तद्विजिज्ञासख । तज्जलानिति शान्त उपासीत । सदेव सोम्येदमग्र आसीत् । देवी होकाश्र आसीत् ॥

யதோ வா இமானி பூ⁴தானி ஜாயந்தே யேன ஜாதானி ஜீவந்தி
யத்ப்ரயந்த்யபி⁴ஸம்விஶந்தி தத்³விஜிஜ்ஞாஸக² ।
தஜ்ஜலானிதி ஶாந்த உபாஸீத । ஸதே³வ ஸோம்யேத³மக்³ர ஆஸீத் ।
தே³வீ ஹோகாஶ்ர ஆஸீத் ॥

என்னும் ஶ்ருதி வாக்கியங்கள் உதயஸ்வரூபத்தைத் தெரிவிக்கின்றவையாகும். **(35)**

ஆவரணதேவதைகளின் ஸ்வருபம்.

सेयं परा महेशी चक्राकारेण परिणमेत यदा ।
तद्देहावयवानां परिणतिरावरणदेवताः सर्वाः ॥ ३६ ॥

ஸேயம் பரா மஹேஶீ சக்ராகாரேண பரிணமேத யதா³ ।
தத்³தே³ஹாவயவானும் பரிணதிராவரணதே³வதா꞉ ஸர்வா꞉ ॥ 36 ॥

(பதவுரை)

सेयं परा महेशी	=	இதுவரை விமர்சிக்கப்பட்ட மஹேஸ்வரியாகும்
ஸேயம் பரா மஹேஶீ		பராபட்டாரிகை வடிவ இந்த சித்சக்தியானவள்,

यदा யதா³	=	எப்பொழுது,
चक्राकारेण சக்ராகாரேண	=	ஸ்ரீசக்கிரவடிவமாய்,
परिणमेत பரிணமேத	=	பரிணமித்தனளோ,
तदा ததா³	=	அப்பொழுது,
तद्देहावयवानां தத்³தே³ஹாவயவானும்	=	அப்பரதேவதையின் தேஹ அவயவங்களின்,
परिणतिः பரிணதி:	=	பரிணமமாக,
सर्वाःआवरणदेवताः ஸர்வாःஆவரணதே³வதாः	=	எல்லா ஆவரண தேவதைகள் ஆனுர்கள்.

ஸ்ரீ சக்கிரத்திலுள்ள எல்லா ஆவரணதேவதைகளும் திரிபுரஸுந்தரியின் சரீர அவயவ பரிணாமங்களே யாவர்.

(விரிவுரை)

सेयं - अपरिच्छिन्नानन्ततेजोराशिमयी सर्वोत्कृष्टा महेशी अनन्तकोटियोगिनीवृन्दसमाराधितनित्यनिरवधिकातिशयानन्दद्मयात्म साम्राज्य संपदभिमानशालिनी ॥

ஸேயம் - அபரிச்சி²ன்னானந்ததேஜோராஶிமயீ ஸர்வோத்க்ருஷ்டா மஹேஶீ அனந்தகோடியோகி³னீவ்ருந்த³ஸமாராதி⁴தநித்யநிரவதி⁴காதிஶயானந்த³த்³மயாத்ம ஸாம்ராஜ்ய ஸம்பத³பி⁴மானஶாலினீ ॥

பரதேவதையின் ஸ்வரூபமாவது: - காலத்திஞலும், தேசத்திஞலும், வஸ்துவிஞலும் பரிச்சேதப்படாத மஹாதேஜஸ்ஸ்வரூபமாகும். **परा பரா** ஸர்வத்திற்கும் மேலானவள், **महेशी மஹேஶீ** அளவற்ற யோகினீ கணங்களால் நன்கு ஆராதிக்கப் படுபவளும், அழிவற்றதாயும் நிரதிசயமாயுள்ள ஆத்மாநந்த ஸாம்ராஜ்யமாகும் பெருஞ்செல்வத்தை யபிமானிப்பவளுமாயுமுள்ளவள். நிஸ்தரங்கசிதாநந்தக் கடலே பரதேவதையின் சரீரம், அக்கடலில் ஆகந்துகமாய் ஏற்பட்ட காற்றிஞல் தோன்றிய அலை, குமிழி, நுரை முதலியன போல்வன ஆவரண தேவதைகள்.

एवंरूपं परं तेजः श्रीचक्रवपुषा स्थितम् ।
तदीयशक्तिनिकरस्फुरदूर्मिसमावृतम् ॥
चक्रराजे परामृश्य योगिनीः प्रकटादिकाः ।
विमर्शाख्यचिदम्भोधिलहरीस्था अपि क्रमात् ॥

यस्या उल्लसिता एता योगिन्यश्चिद्घनत्विषः ।
चक्रेश्वरीर्भजाम्येताश्चक्रं चक्रं समाश्रिताः ॥

ஏவம்ரூபம் பரம் தேஜ: ஸ்ரீசக்ரவபுஷா ஸ்தி²தம் ।
ததீ³யஶக்திநிகரஸ்பு²ரதூ³ர்மிஸமாவ்ருதம் ॥
சக்ரராஜே பராம்ருஶ்ய யோகி³னீ: ப்ரகடாதி³கா: ।
விமர்ஶாக்²யசித³ம்போ⁴தி⁴லஹரீஸ்தா² அபி க்ரமாத் ॥
யஸ்யா உல்லஸிதா ஏதா யோகி³ன்யஶ்சித்³த⁴னத்விஷ: ।
சக்ரேஶ்வரீர்ப⁴ஜாம்யேதாஶ்சக்ரம் சக்ரம் ஸமாஶ்ரிதா: ॥

என்னும் பிரமாணவசனங்கள் ஈண்டு அறியத்தக்கன. **(36)**

ஸர்வாநந்தமயமென்னும் மஹாபிந்துவில் மூலதேவியின் வர்ணனம்.

आसीना बिन्दुमये चक्रे सा त्रिपुरसुन्दरी देवी ।
कामेश्वराङ्कनिलया कलया चन्द्रस्य कल्पितोत्तंसा ॥ ३७ ॥

ஆஸீனா பி³ந்து³மயே சக்ரே ஸா த்ரிபுரஸுந்த³ரீ தே³வீ ।
காமேஶ்வராங்கநிலயா கலயா சந்த்³ரஸ்ய கல்பிதோத்தம்ஸா ॥ 37 ॥

पाशाङ्कुशेक्षुचापप्रसूनशरपञ्च काञ्चितस्वकरा ।
बालारुणारुणाङ्गी शशिभानुकृशानुलोचनत्रितया ॥ ३८ ॥

பாஶாங்குஶேக்ஷுசாபப்ரஸூனஶரபஞ்ச காஞ்சிதஸ்வகரா ।
பா³லாருணாருணாங்கீ³ ஶஶிபா⁴னுக்ருஶானுலோசனத்ரிதயா ॥ 38 ॥

(பதவுரை)

कामेश्वराङ्कनिलया = காமேஶ்வரரென்னும் ஸ்ரீநாதரது இடது தொடையின்
காமேஶ்வராங்கநிலயா மேல் அமர்ந்திருப்பவளும்,
चन्द्रस्य कलया = சந்திரகலையால்,
சந்த்³ரஸ்ய கலயா
कल्पित = உண்டாக்கப்பட்ட,
கல்பித
उत्तंसा = சிரோபூஷணமுடையவளும்,
உத்தம்ஸா
पाशाङ्कुशेक्षुचापप्रसूनशरपञ्च = பாசம், அங்குசம், கரும்புவில், பஞ்சபுஷ்ப பாணங்கள்
काञ्चितस्वकरा இவற்றால் அலங்கரிக்கப்பட்ட நான்கு கைகளை
பாஶாங்குஶேக்ஷுசாபப்ரஸூனஶரபஞ்ச காஞ்சிதஸ்வகரா யுடையவளும்,

लारुणारुणाङ्गी	=	இளஞ்சூரியனைப்போன்ற சிவந்த திருமேனியை
பா³லாருணாருணாங்கீ³		யுடையவளும்,
शशिभानुकृशानुलोचनत्रितया	=	சந்திரன், ஸூர்யன், அக்கினி இவர்களை
ஶஶிபா⁴னுக்ருஶானுலோசனத்ரிதயா		மூன்று கண்களாயுடையவளுமான,
सा त्रिपुरसुन्दरी देवी	=	ஸகல தத்துவ ரூபிணியும், தத்துவாதீதையும்,
ஸா த்ரிபுரஸுந்த³ரீ தே³வீ		அபரிச்சின்னையும், சரீரத்திரய ஸாக்ஷியுமான அந்தபரதேவதை,
बिन्दुमये चक्रे	=	ஆத்மஸ்வரூப விஹரணமாகும் ஸர்வாநந்தமய
பி³ந்து³மயே சக்ரே		பிந்து பீடத்தின்கண்,
आसीना	=	அமர்ந்து விளங்குகின்றனள்.
ஆஸீனா		

(விரிவுரை)

कला विद्या पराशक्तिः श्रीचक्राकाररूपिणी ।
तन्मध्ये बैन्दवं स्थानं तत्रास्ते परमेश्वरी ।
सदाशिवेन संपृक्ता सर्वतत्वातिगा सती ॥ इति ।
विश्वाकारप्रभाधारनिजरूपशिवात्मकम् ।
कामेश्वराङ्कपर्यङ्कनिविष्टमतिसुन्दरम् ॥ इति ।
आदिश्रीगुरुनाथस्य वामाङ्कोपरि संस्थिताम् ।

கலா வித்³யா பராஶக்தி꞉ ஸ்ரீசக்ராகாரரூபிணீ ।
தன்மத்⁴யே பை³ந்த³வம் ஸ்தா²னம் தத்ராஸ்தே பரமேஶ்வரீ ।
ஸதா³ஶிவேன ஸம்ப்ருக்தா ஸர்வதத்வாதிகா³ ஸதீ ॥ இதி ।
விஶ்வாகாரப்ரபா⁴தா⁴ரநிஜரூபஶிவாத்மகம் ।
காமேஶ்வராங்கபர்யங்கநிவிஷ்டமதிஸுந்த³ரம் ॥ இதி ।
ஆதி³ஸ்ரீகு³ருநாத²ஸ்ய வாமாங்கோபரி ஸம்ஸ்தி²தாம் ।

என்னும் பிரமாணங்கள் பரதேவதை பிந்துஸ்தானத்தில் ஸ்ரீ ஆதிகுருவாகிய காமேஶ்வரரது இடது மடியின் மேல் விளங்குவதைத் தெளிவுபடுத்துகின்றன.

ஆயுதங்கள்: -	**पाशः**	-	இச்சாசக்தி,
	பாஶ꞉		
	अङ्कुशः	-	ஞானசக்தி,
	அங்குஶ꞉		
	इक्षुचाप-इयुपञ्चके	-	கிரியாசக்தி.
	இக்ஷுசாப-இயுபஞ்சகே		

देव्याः संवित्स्वसत्ताया भेदोद्गमनहेतुकाः ।
आयुधाख्याः पराः शक्तीर्वाणाद्याः पूजयाम्यहम् ॥

தே³வ்யா: ஸம்வித்ஸ்வஸத்தாயா பே⁴தோ³த்³த³மனஹேதுகா: ।
ஆயுதா⁴க்²யா: பரா: ஶக்தீர்வாணாத்³யா: பூஜயாம்யஹம் ॥

என்று, **ஸுபகோதயவாஸ**ஜன கூறுவதால் ஆத்ம ஸத்தையைவிடப் பின்ன மாகத்தோன்றும் பேதங்கஜள யொழிக்கும் ஸாதனங்களே பரதேவதையின் ஆயுதங்க ளாகும் என்பது ஏற்படுகின்றது.

बालार्कमण्डलाभासां चतुर्बाहुं त्रिलोचनाम् ।
पाशाङ्कुशधनुर्वाणान् धारयन्तीं शिवां भजे ॥

பா³லார்கமண்ட³லாபா⁴ஸாம் சதுர்பா³ஹும் த்ரிலோசனும் ।
பாஶாங்குஶத⁴னுர்வாணுன் தா⁴ரயந்தீம் ஶிவாம் ப⁴ஜே ॥

என்னும் சுலோகம் மூலதேவியின் ஸ்வரூபத்தை நன்கு விளக்குகின்றது.

(37-38)

(**அவதாரிகை**) பிந்து மண்டலத்தில் விளங்கும் காமேஸ்வர - காமேஸ்வரிக ளென்னும் ஆதிதம்பதிகளானவர், எல்லாவகைகளிலும் தங்களுக்கு அபின்னமான, திவ்ய - ஸித்த - மானவ குருமண்டலாதிபதிகளாகிற மித்திரேஸாநந்த - காமேஸ்வரி யாதி மூன்று தம்பதிகஜளத் திரிகோணத்தில் தோற்றுவிக்கின்றனரென்று கூறுகின் ருர்.

तन्मिथुनं गुणभेदादास्ते बिन्दुत्रयात्मके त्र्यश्रे ।
कामेशीमित्रेशप्रमुखद्वन्द्वत्रयात्मना विततम् ॥ ३९ ॥

தன்மிது²னம் கு³ணபே⁴தா³தா³ஸ்தே பி³ந்து³த்ரயாத்மகே த்ர்யஶ்ரே ।
காமேஶீமித்ரேஶப்ரமுக²த்³வந்த்³வத்ரயாத்மனா விததம் ॥ 39 ॥

(பதவுரை)

तन्मिथुनं தன்மிது²னம்	=	பிந்துவில் விளங்கும் காமகாமேஸ்வரர்களாகிற அந்த ஆதிமிதுனமானது,
गुणभेदात् கு³ணபே⁴தா³த்	=	ஸத்துவ, ரஜஸ், தமோகுண பேதத்திஞல்,
बिन्दुत्रयात्मके பி³ந்து³த்ரயாத்மகே	=	பிந்துத்திரய வடிவமான,
त्र्यश्रे த்ர்யஶ்ரே	=	திரிகோண சக்கிரத்தில்,
कामेशीमित्रेशप्रमुखद्वन्द्वत्रयात्मना காமேஶீமித்ரேஶப்ரமுக²த்³வந்த்³வத்ரயாத்மனு	=	காமேசீ-மித்ரேசர், வஜ்ரேசீ-ஷஷ்டீசர், பகமாலினீ-உட்டீசர் என்னும் மூன்று தம்பதிகளாய்,

विततम् = விஸ்தரித்ததாய்,
விததம்

आस्ते = இருக்கிறது.
ஆஸ்தே

(விரிவுரை) **तन्मिथुनं தன்மிது2னம்** = அந்ததம்பதிகள்; அவர் உபநிஷதாதி களில் பிரஸித்தமான தத்பத லக்ஷயார்த்தமாய் விளங்கும் பரசிவஸ்வரூபமும், அதன் விமர்ஶமாகும் சித்சக்தியுமே யாவர். இவர்கள்தான் காமகாமேஶ்வரர்கள்.

एकमेवाद्वितीयं ब्रह्म; ஏகமேவாத்3விதீயம் ப்3ரஹ்ம;
सत्यं ज्ञानमनन्तं ब्रह्म; ஸத்யம் ஜ்ஞானமனந்தம் ப்3ரஹ்ம;
आनन्दो ब्रह्म; ஆனந்தோ3 ப்3ரஹ்ம;

என்னும் லக்ஷணங்களையுடைய பரமாத்மா தன்னையே புமானாகவும் ஸ்திரீ யாகவும் செய்துகொண்டு பதிப்பத்தினீபாவத்தோடு ரமிக்கின்றார். இவ்விஷயம் துரீய பாதத்தில் 2 வது ஶ்லோகத்தின் விரிவுரையில் விளக்கமாய்க் கூறப்பட்டிருக் கின்றது. இந்த ஆதிமிதுனமானது ஞானபரம்பரையின் அபிவிருத்தியைக் கருதித், தம்முள் ஒருவர் குருவாகவும், ஒருவர் சிஷ்யராகவும் இருந்துகொண்டு ஞானசாஸ் திரங் வெளிப்படுத்தியதோடு, ஞானபரம்பரையையும் தோற்றுவித்தனர். இந்த ஞான குருபரம்பரை மூன்று வகைப்படும். திவ்ய ஓகம் முதலாவது; ஶித்த ஓகம் இரண் டாவது; மானவ ஓகம் மூன்றாவது. இவர்களது சரீரோபாதிபேதத்தால் இங்ஙனம் மூன்றுவகையாகக் கூறப்பட்டதேயன்றி ஞானானுபவத்தினாலன்று. **ஆதிநாதரும், உட்டீஶாதி** மூவரும், முறையே, க்ருதயுகம், த்ரேதாயுகம் முதலிய சதுர்யுக குரவர் களாயிருக்கின்றனரென்பது இனி மேலே விமர்சிக்கப்படும். இந்த மத்தியத் திரிகோ ணத்திலுள்ள சக்திகள் ஆவரண தேவதைகளாகக் கூறப்படுவர். இவர்கள் மஹா காமேஶ்வரி, மஹாவஜ்ரேஶ்வரி, மஹாபகமாலினி என்பவராவர். இவர்கள் **அதிரஹ ஸ்ய யோகினி** களாவர். இவர்களின் ஸ்வரூபமாவது: -

एता अतिरहस्ययोगिन्यः अष्टभुजाश्चापबाणपानपात्रमातुलुङ्गकृपाण फलकनागपाश घण्टाघरा ललितासमानमाहात्म्यतेजसो ध्येयाः ॥

ஏதா அதிரஹஸ்யயோகி3ன்யஃ அஷ்டபு4ஜாஶ்சாபபா3ணபானபாத்ரமாது லுங்க3க்ருபாண ப2லகநாக3பாஶக4ண்டாக4ரா லலிதாஸமானமாஹாத்ம்யதேஜ ஸோத்4யேயாஃ ॥

பிந்துவை யொன்பதாவது ஆவரணமாகப் பூஜாபத்ததிகள் கூறுகின்றனவாத லால், த்ரிகோணம் எட்டாவதாவரணமாகும். பிந்து **ஸர்வாநந்தமய** சக்கிரம். திரிகோணம் **ஸர்வஸித்திப்பிரத**சக்கிரம். ஆகவே இந்த ஶ்லோகமும், இதற்கு முந்திய இரண்டுஶ்லோகங்களும், முறையே, எட்டாவது ஒன்பதாவது ஆவரணங் களைக் கூறியதாக அறிதல் அத்தியாவசியம். ஒவ்வொரு ஆவரணத்திலும் அத்தியா

வசியமாய் அறிந்துகொள்ளவேண்டிய முக்கிய விஷயங்களாவன: - ஆவரணத்தின் **ஸங்கியை**; சக்கிரத்தின் **வடிவம்**; சக்கிரத்தின் பெயர்; **பிரக்ருதி**; **தத்துவம்**; தேவதைகளைப் பூஜிக்கும் முறை; தேவதைகளின் **பெயர்கள்**; **யோகினியின் பெயர்**; **சக்கிரேஸ்வரியின் பெயர்**; அந்த அந்த சக்கிரத்தில் உள்ள **முத்திரையின் பெயர்**; அந்த **முத்திரையின் பீஜங்கள்**; **ஸ்தாயீபாவம்**; அதிலுள்ள **பிரதான ரஸம்** முதலியனவாகும். **(39)**

இனி ஏழாவது ஆவரணம் - ஸர்வரோகஹர சக்கிரத்தின் தேவதைகள் கூறப்படுகின்றனர்.

वसुकोण निवासिन्यो यास्ताः संध्यारुणा वशिन्याद्याः ।
पुर्यष्टकमेवेदं चकतनोः संविदात्मनो देव्याः ॥ ४० ॥

வஸுகோண நிவாஸின்யோ யாஸ்தா꞉ ஸந்த்⁴யாருணா வஶின்யாத்³யா꞉ ।
புர்யஷ்டகமேவேத³ம் சகதனோ꞉ ஸம்விதா³த்மனோ தே³வ்யா꞉ ॥ 40 ॥

(பதவுரை)

वसुकोण निवासिन्यः = அஷ்டகோணத்தில் வஸிக்கின்ற,
வஸுகோண நிவாஸின்ய꞉

याः वशिन्याद्याः = எந்த வசினி, காமேஸ்வரி முதலிய எட்டு
யா꞉ வஶின்யாத்³யா꞉ வாக்தேவதைகளோ,

ताः संध्यारुणाः = அவர்கள் மாலைக் காலத்திய சிவப்பு நிறத்துடன்
தா꞉ ஸந்த்⁴யாருணா꞉ விளங்குகின்றனர்,

इदं = இந்த சக்கிரமானது,
இத³ம்

चकतनोः = ஸ்ரீசக்கிரத்தையே சரீரமாகவுடைய,
சகதனோ꞉

संविदात्मनो देव्याः = ஞானஸ்வரூப பரதேவதையின்,
ஸம்விதா³த்மனோ தே³வ்யா꞉

पुर्यष्टकमेव = புர்யஷ்டகமாகவே இருக்கின்றது.
புர்யஷ்டகமேவ

(விரிவிரை) புர்யஷ்டக மென்பது ஸூக்ஷ்ம சரீரமாகும். இந்த புர்யஷ்டகம் சாஸ்திரங்களில் பலவிதமாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. ஆயினும், சாக்ததந்த்ரங்களில் இலைமறைகாய். போல் கூறப்பட்ட புர்யஷ்டகமாவது: - **1.** அந்தக்கரணத்தின் ஸமஷ்டி, **2.** மனம். **3.** புத்தி. **4.** சித்தம். **5.** அஹங்காரம். **6.** ஸமஷ்டி ஞானேந்திரி யங்கள். **7.** ஸமஷ்டி கர்மேந்திரியங்கள். **8.** ஸமஷ்டி பிராணாதிகள் என்பனவாம். ஆதலின் பரதேவதையின் ஸூக்ஷ்மசரீரமே இந்த வஸுகோணமாகும். இந்த

சக்கிரம் **ஸர்வரோகஹர** மென்னும் பெயருடையது. இதில் வஸிக்கும் ரஹஸ்ய யோகினிகளின் ஸ்வரூபமாவது: -

रक्ताशोकप्रसूनवर्णाश्चतुर्भुजाः बाणकार्मुकवीणापुस्तकधारिण्यः कवचच्छन्नसर्वाङ्गयो ध्येयाः ॥

ரக்தாஶோகப்ரஸூனவர்ணாஶ்சதுர்பு4ஜா: பா3ணகார்முகவீணாபுஸ்தகதா4ரிண்ய: கவசச்ச2ன்னஸர்வாங்க்3யோ த்4யேயா: ॥

வசின்யாதிகள் பூர்ணுஹந்தாஸ்வரூபத்தை யருள்பவர்கள்.

अपूर्णंमन्यता व्याधिः कार्पण्यैकनिदानभूः ।

அபூர்ணம்மன்யதா வ்யாதி4: கார்பண்யைகநிதா3னபூ4: ।

என்னும் வசனத்தின்படி அபூர்ணத்துவம், அதாவது, பரிச்சின்ன - கண்டத்வமே வியாதியெனப்படும். அபூர்ணத்துவ வடிவ வியாதியை நீக்கிப் பூர்ணத்துவ வடிவ ஆரோக்கியத்தை யருள்வதால் இவர்கள் வஸிக்கும் சக்கிரத்திற்கு ஸர்வரோகஹர சக்கிரமென்னும் பெயரேற்பட்டது.

अष्टारांशप्रवेशोऽयं चिन्निर्याणेषु सादिकम् ।
सूक्ष्मपुर्यष्टकं देव्यामविशेषमगोचरम् ॥ (इति शिवानन्दाः)

அஷ்டாராம்ஶப்ரவேஶோ(அ)யம் சிந்நிர்யாணேஷு ஸாதி3கம் ।
ஸூக்ஷ்மபுர்யஷ்டகம் தே3வ்யாமவிஶேஷமகோ3சரம் ॥ (இதி ஶிவானந்தா3:) (40)

ஆறுவது ஸர்வரக்ஷாகர சக்கிரமென்னும் அந்தர்த்தசார ஆவரண தேவதைகள்.

तद्विषयवृत्तयस्ताः सर्वज्ञादिस्वरूपमापन्नाः ।
अन्तर्दशारनिलया लसन्ति शरदिन्दुसुन्दराकाराः ॥ ४१ ॥

தத்3விஷயவ்ருத்தயஸ்தா: ஸர்வஜ்ஞாதி3ஸ்வரூபமாபன்னா: ।
அந்தர்த3ஶாரநிலயா லஸந்தி ஶரதி3ந்து3ஸுந்த3ராகாரா: ॥ 41 ॥

(பதவுரை)

तद्विषयवृत्तयः	=	வஸுகோணத்தின் ஸமீபத்தில் வஸிக்கும்
தத்3விஷயவ்ருத்தய:		விஷயஞானத்தையுண்டுபண்ணும் வ்ருத்திஸ்வரூபமுடைய,
ताः	=	அந்த சக்திகள்,
தா:		

अन्तर्दशारनिलया **அந்தர்த³ஶாரநிலயா**	=	அந்தர்த்தசாரசக்கிரத்தை வாஸஸ்தானமாயுடைய வர்களாயும்,
शरदिन्दुसुन्दराकारा: **ஶரதி³ந்து³ஸுந்த³ராகாரா:**	=	சரத்கால பூர்ணசந்திரனையொத்த ஸௌந்தர்யமுடையவர்களாயும்,
सर्वज्ञादिस्वरूपमापन्ना: **ஸர்வஜ்ஞாதி³ஸ்வரூபமாபன்னா:**	=	ஸர்வக்ஞா - ஸர்வசக்தி முதலிய பத்து சக்திகளின் ரூபத்தை யடைந்தவர்களாயும்,
लसन्ति **லஸந்தி**	=	விளங்குகின்றனர்.

(விரிவுரை) **ஸர்வரக்ஷாகர**சக்கிரம்–

स्वात्मैक्यरूपरक्षणकारित्वं रक्षाकरत्वम् ।

ஸ்வாத்மைக்யரூபரக்ஷணகாரித்வம் ரக்ஷாகரத்வம் ।

எந்த எந்த இந்திரியத்திற்கு எந்த எந்த விஷயம் யோக்கியமானதோ, அதை அதை, அந்த அந்த வ்ருத்தியாலறிந்து, ஆத்மஸ்வரூபத்தோடு ஐக்கியப்படுத்தி ரக்ஷிப்பதற்கு ரக்ஷாகரமென்று பெயர்.

சப்தவ்ருத்தி, ஸ்பர்ஸ்ணவ்ருத்தி, ரூபவ்ருத்தி, ரஸவ்ருத்தி, கந்தவருத்தி, ஸுகாகாரவ்ருத்தி, மனோவ்ருத்தி, சித்தவருத்தி, புத்திவருத்தி, அஹங்காரவ்ருத்தி யென வ்ருத்திகள் பத்துவகையினவாம். இவைகளே **ஸர்வக்ஞாதி** பத்துதேவதை களாக விளங்குகின்றனர். இவர்கள் **நிகர்ப்ப** யோகினிகளாவர்.

अन्तर्दशारगा देव्यो विद्युत्पुञ्जनिभा: शुभा: ।
निगर्भाख्या: पूजनीया: सर्वरक्षाविधायिनी: ॥

அந்தர்த³ஶாரகா³ தே³வ்யோ வித்³யுத்புஞ்ஜனிபா⁴: ஶுபா⁴: ।
நிக³ர்பா⁴க்²யா: பூஜனீயா: ஸர்வரக்ஷாவிதா⁴யினீ: ॥

என்னும் பிரமாணம் இங்கு அறியத்தக்கது.

நிகர்ப்பயோகினிகளின் ஸ்வரூபமாவது: --

मुक्ताहारसमवर्णाश्चतुर्भुजा वज्रशक्तितोमरचक्राणि दधाना ध्येया: ॥

முக்தாஹாரஸமவர்ணாஶ்சதுர்பு⁴ஜா வஜ்ரஶக்திதோமரசக்ராணி த³தா⁴னா த்⁴யேயா: ॥ **(41)**

ஐந்தாவது ஸர்வார்த்தஸாதகமென்னும் பஹிர்த்தசார சக்கிரத்தின் ஆவரணதேவதைகள்.

तद्बाह्यपङ्क्तिकोणे योगिन्यः सर्वसिद्धिदापूर्वाः ।
देवीधीकर्मेन्द्रियविषयमया विशदवेषभूषाढ्याः ॥ ४२ ॥

தத்³வாஹ்யபங்கிகோணே யோகி³ன்ய: ஸர்வஸித்³தி⁴தா³பூர்வா: ।
தே³வீதீ⁴கர்மேந்த்³ரியவிஷயமயா விஶத³வேஷபூ⁴ஷாட்⁴யா: ॥ 42 ॥

(பதவுரை)

सर्वसिद्धिदापूर्वाः **ஸர்வஸித்³தி⁴தா³பூர்வா:** = ஸர்வஸித்திப்பிரதை, ஸர்வஸம்பத்பிரதை முதலிய,

योगिन्यः **யோகி³ன்ய:** = குளோத்தீர்ண யோகினிகளென்னும் பதின்மரும்,

देवीधीकर्मेन्द्रियविषयमयाः **தே³வீதீ⁴கர்மேந்த்³ரியவிஷயமயா:** = பரதேவதையின் ஞானேந்திரியம், கர்மேந்திரியம், இவற்றின் விஷயங்களின் வடிவமாய் விளங்கி,

विशदवेषभूषाढ्याः **விஶத³வேஷபூ⁴ஷாட்⁴யா:** = நிர்மலமான வேஷபூஷணங்களை யுடையவர் களாய்,

तद्बाह्यपङ्क्तिकोणे **தத்³வாஹ்யபங்கிகோணே** = அந்தர்த்தசாரத்திற்குப்புறம்பேயுள்ள பஹிர்த்தசார சக்கிரத்தில்,

(भासन्ते) **(பா⁴ஸந்தே)** = பிரகாசிக்கின்றனர்.

(விரிவுரை) **सर्वसिद्धिप्रदादिदशक्तयः** **ஸர்வஸித்³தி⁴ப்ரதா³தி³த³ஶக்தய:** = ஸர்வஸித்திப்ரதை முதலிய பத்துசக்திகள் இந்த ஆவரண தேவதைகள். இவர்களு க்கு குளோத்தீர்ணயோகினிகளென்று பெயர். இவர்களின் ஸ்வரூபமாவது: -

एताः स्फटिकसंकाशाः परशुपाशगदाघण्टामणिधरा भ्रुकुटीकुटिलाननाः
साधकेषु दयार्द्रहृदया ध्येयाः ॥

ஏதா: ஸ்ப²டிகஸங்காஶா: பரஶுபாஶக³தா³க⁴ண்டாமணித⁴ரா
ப்⁴ருகுடீகுடிலானநா: ஸாத⁴கேஷு த³யார்த்³ரஹ்ருத³யா த்⁴யேயா: ॥

मन्त्रदेवतात्माभेदरूपाः सर्वसिद्धिदायिन्यः

மந்த்ரதே³வதாத்மாபே⁴த³ரூபா: ஸர்வஸித்³தி⁴தா³யின்ய: =
மந்த்ரம், தேவதை, ஆத்மா இவைகளின் அபேதமே ஸர்வஸித்தி. இத்தகைய அபேதஞானத்தை யருளுபவர்கள் ஸர்வஸித்திப் பிரதை முதலியவர்களாவர்.

मन्त्राणां स्वप्रभारूपयोगादन्वर्थ संज्ञिका: ।
सर्वसिद्धिप्रदायास्तु चक्रे सर्वार्थसाधके ॥

மந்த்ராணாம் ஸ்வப்ரபா⁴ரூபயோகா³த³ன்வர்த² ஸஞ்ஜ்ஞிகா: ।
ஸர்வஸித்³தி⁴ப்ரதா³யாஸ்து சக்ரே ஸர்வார்த²ஸாத⁴கே ॥

என்று, யோகிஹ்ருதயமும்,

बाह्यो दशारभागोऽयं बुद्धिकर्माक्षगोचर: ।

பா³ஹ்யோ த³ஶாரபா⁴கோ³(அ)யம் பு³த்³தி⁴கர்மாக்ஷகோ³சர: ।

என்று, ஸுபகோதயவாஸனையும் கூறுவது இங்கே விமர்சித்தற்குரியது.

ஞான, கர்மேந்திரியங்களின் விஷயங்களாவன: -

சப்த, ஸ்பர்ஶ, ரூப, ரஸ, கந்தங்களை, முறையே, அஸாதாரண குணங்களாயுடைய ஆகாசம், வாயு, அக்கினி, ஜலம், பூமியென்னும் பஞ்சபூதங்கள் ஞானேந்திரியங்களின் விஷயங்களாம்.

பேசுதல், வாங்குதல், நடத்தல், வெளிப்படுத்துதல், ஆநந்தித்தல் என்னும் **वचनादानगमन विसर्गानन्द: வசநாதா³னக³மன விஸர்கா³னந்த³:**ங்கள் கர்மேந்திரியங்களாகிற வாக், பாணி, பாத, பாயு, உபஸ்தங்களின் விஷயங்களாம். இவை பத்தும் பஹிர்த்தசாரசக்கிரத்தின் ஆவரணசக்திகளாவர். **(42)**

நான்காவது ஸர்வஸௌபாக்கியதாயக சதுர்த்தசார சக்கிரத்தின் ஆவரணதேவதைகள்,

भुवनारचक्रभवना देवीमनुकरण विवरण स्फुरणा: ।
सन्ध्यासवर्णवसना: संचिन्त्या: संप्रदाययोगिन्य: ॥ ४३ ॥

பு⁴வனாரசக்ரப⁴வனா தே³வீமனுகரண விவரண ஸ்பு²ரணா: ।
ஸந்த்⁴யா ஸவர்ணவஸனா: ஸஞ்சிந்த்யா: ஸம்ப்ரதா³யயோகி³ன்ய: ॥ 43 ॥

(பதவுரை)

भुवनारचक्रभवना: பு⁴வனாரசக்ரப⁴வனா:	=	சதுர்த்தசாரசக்கிரத்தை வாஸஸ்தலமாயுடைய,
संप्रदाययोगिन्य: ஸம்ப்ரதா³யயோகி³ன்ய:	=	ஸம்பிரதாயயோகினிகளென்று கூறப்படுபவர்களாகிய ஸர்வஸம்க்ஷோபிணீ முதலிய பதினான்கு சக்திகள்,

सन्ध्यासवर्णवसना: = ஸந்தியாகால அருணநிறமான வஸ்திரங்களை
ஸந்த்⁴யா ஸவர்ணவஸனா: யுடையவராய்,
देवीमनुकरण विवरण स्फुरणा: = பரதேவதையின் அந்தக்கரணசதுஷ்டயம்,
தே³வீமனுகரண விவரண ஸ்பு²ரணா: இந்திரியதசகம், என்னும் பதினான்கு ரூபங்களோடு விளங்குபவராய்,
संचिन्त्या: = நன்கு தியானித்தற்குரியவராவர்.
ஸஞ்சிந்த்யா:

(விரிவுரை) **मनुकरण மனுகரண** = பதினான்கு கரணங்கள்; பாஹ்ய கரணங்களாகும். ஞானேந்திரிய கர்மேந்திரியங்கள் பத்து, அந்தக்கரண சதுஷ்டயம், ஆக பதினான்கு.

संप्रदाययोगिन्य: आदिशक्तिमयत्वेन सत्संप्रदायदेव्य: सर्वसंक्षोभिणीप्रभृतय: ॥

**ஸம்ப்ரதா³யயோகி³ன்ய: ஆதி³ஶக்திமயத்வேன ஸத்ஸம்ப்ரதா³யதே³வ்ய:
ஸர்வஸங்க்ஷோபி⁴ணீப்ரப்⁴ருதய: ॥**

தொடர்ச்சியாயுள்ள பரம்பரைக்கு ஸம்ப்ரதாயமென்று பெயர். ஸர்வஸம்க்ஷோபிணீ முதலிய இந்த ஆவரணசக்திகள் ஆதிசக்தியிலிருந்து தொடங்கி, ஸம்பிரதாய பரம்பரையாய் வந்தவர்களாதலின், இவர்களுக்கு, **ஸம்பிரதாயயோகினி**களென்னும் பெயரேற்பட்டது. இவ்விஷயம் வாமகேஸ்வரதந்த்ரத்திலும் கூறப்பட்டுள்ளது.

**शक्ते: सारमयत्वेन प्रसृतत्वान्महेश्वरि ।
संप्रदायक्रमायाताश्चक्रे सौभाग्यदायके ॥**

**ஶக்தே: ஸாரமயத்வேன ப்ரஸ்ருதத்வான்மஹேஶ்வரி ।
ஸம்ப்ரதா³யக்ரமாயாதாஶ்சக்ரே ஸௌபா⁴க்³யதா³யகே ॥**

**निरन्तरप्रथारूपसौभाग्यबलयोगत: ।
अन्वर्थसंज्ञका देवि अणिमासदृशा: शुभा: ॥**

**நிரந்தரப்ரதா²ரூபஸௌபா⁴க்³யப³லயோக³த: ।
அன்வர்த²ஸஞ்ஜ்ஞகா தே³வி அணிமாஸத்³ருஶா: ஶுபா⁴: ॥**

सर्व संक्षोभिणीपूर्वी देहाक्षादिविशुद्धिदा: ।

ஸர்வ ஸங்க்ஷோபி⁴ணீபூர்வீ தே³ஹாக்ஷாதி³விஶுத்³தி⁴தா³: ।

ஸர்வஸௌபாக்கியம்: - அநாத்ம எண்ணங்களாகிற இருள் இடையே நுழையாமல் ஸ்தா ஆத்மப்பிரகாசத்தோடு இருக்கும் நிலை ஸர்வஸௌபாக்கியமெனப்படும். இத்தகைய நிலையில் நிற்கும் ஆற்றலைத்தருவதால் இந்த சக்கிரத்திற்கு ஸர்வஸௌபாக்கியதாயக சக்கிரமென்ற பெயர். ஆதிகுருஸம்பிரதாயமே ஸௌபாக்கியதாயகமாகும். ஸம்பிரதாய யோகினிகளின் விமர்சமாவது: -

कालानलसमानकान्तयश्चतुर्भुजा वह्निचाप-वह्निबाण-वह्नि-खड्ग-वह्निचक्रफलका दधाना दीप्तविग्रहा ध्येया: ॥

காலானலஸமானகாந்தயஶ்சதுர்பு⁴ஜா வஹ்னிசாப-வஹ்னிபா³ண-வஹ்னி-க²ட்³க³-வஹ்னிசக்ரப²லகா த³தா⁴னா தீ³ப்தவிக்³ரஹா த்⁴யேயா꞉ ॥ **(43)**

மூன்றுவது ஸர்வஸம்க்ஷோபண அஷ்டதள சக்கிரத்தின் ஆவரண தேவதைகள்.

अव्यक्त महदहंकृतितन्मात्रा: स्वीकृताङ्गनाकारा: ।
द्विरदच्छदन सरोजे जयन्ति गुप्ततरयोगिन्य: ॥ ४४ ॥

அவ்யக்த மஹத³ஹங்க்ருதிதன்மாத்ரா꞉ ஸ்வீக்ருதாங்க³னாகாரா꞉ ।
த்³விரத³ச்ச²த³ன ஸரோஜே ஜயந்தி கு³ப்ததரயோகி³ன்ய꞉ ॥ 44 ॥

(பதவுரை)

अव्यक्त महदहंकृतितन्मात्रा: = அவ்வியக்தம், மஹத்தத்துவம், அஹங்காரம்,
அவ்யக்த மஹத³ஹங்க்ருதிதன்மாத்ரா꞉ சப்தஸபர்ஶாதி தன்மாத்ரா பஞ்சகம் ஆகிய எட்டும்,

स्वीकृताङ्गनाकारा: = ஸ்திரீரூபத்தை ஸ்வீகரித்துக்கொண்டவைகளாய்,
ஸ்வீக்ருதாங்க³னாகாரா꞉

द्विरदच्छदन सरोजे = அஷ்டதளகமலசக்கிரத்தில்,
த்³விரத³ச்ச²த³ன ஸரோஜே

द्विरद = யாஜன - அஷ்டதிக்கஜங்கள்; எட்டு என்னும்
த்³விரத³ எண்ணிக்கையில் வந்தது),

गुप्ततरयोगिन्य: = குப்ததரயோகினிகளென்னும் பெயர்பெற்ற
கு³ப்ததரயோகி³ன்ய꞉ அநங்ககுஸுமா முதலிய அஷ்டசக்திகளாய்,

जयन्ति = மிகச்சிறப்பாய் விளங்குகின்றன.
ஜயந்தி

இவர்களின் ஸ்வரூபமாவது: -

एता जपाकुसुमनिभा इक्षुचापपुष्पशरपुष्पकन्दुकोत्पलानि चतुर्भुजैर्दधाना ध्येया: ॥

ஏதா ஜபாகுஸுமனிபா⁴ இக்ஷுசாபபுஷ்பஶரபுஷ்பகந்து³கோத்பலானி சதுர்பு⁴ஜைர்த³தா⁴ஞ த்⁴யேயா꞉ ॥

(விரிவுரை) அவ்வியக்தாதிகளின் ஸ்வரூபமான அநங்க குஸுமா முதலிய அஷ்ட சக்திகளும் மூலத்தேவியின் அந்தரங்கபூதைகளாயிருத்தலின் **குப்ததரயோகினி**களாவர்.

वाग्भवाष्टक संबन्धसूक्ष्म वर्गस्वरूपतः ।
लोके गुप्ततराश्चान्याः सर्वसंक्षोभणाह्वये ।
अनङ्गकुसुमाद्यास्तु रक्तकञ्चुकशोभिताः ।
वेणीकृत लसत्केशाश्चापबाणधराः शुभाः ॥ इति ।

வாக்³ப⁴வாஷ்டக ஸம்ப³ந்த⁴ஸூக்ஷ்ம வர்க³ஸ்வரூபத꞉ ।
லோகே கு³ப்ததராஶ்சான்யா꞉ ஸர்வஸங்க்ஷோப⁴ணாஹ்வயே ।
அனங்க³குஸுமாத்³யாஸ்து ரக்தகஞ்சுகஶோபி⁴தா꞉ ।
வேணீக்ருத லஸத்கேஶாஶ்சாபபா³ணத⁴ரா꞉ ஶுபா⁴꞉ ॥ இதி ।

ஸ்தூலமத்யமையின் ஸ்வரூபம்
अ, क, च, ट, त, प, य, श அ, க, ச, ட, த, ப, ய, ஶ

என்னும் அஷ்டவர்க்க ரூபமாகும். இவற்றின் ஸூக்ஷ்மரூபம் நாதவடிவமாகும். ஸ்தூலவைகரீ மாத்ருகையின் புர்யஷ்டகமாவது அக்ஷரம் என்னும் பிரஹ்மரந்த்ரத்தில் விளங்கும் நாதம் நீங்கலாக, அவிக்ருதம் முதலிய எட்டு நாதங்களாம். அதி ஸூக்ஷ்மமாய் விளங்குதலின் **அநங்கத்துவம்**. **(44)**

இரண்டாவது ஸர்வாஶாபரிபூரகம் என்னும் பெயரையுடைய ஷோடசதள சக்கிரத்தின் ஆவரண தேவதைகள்.

भूतानीन्द्रियदशकं मनश्च देव्या विकारषोडशकम् ।
कामाकर्षिण्यादिस्वरूपतः षोडशारमध्यास्ते ॥ ४५ ॥

பூ⁴தானீந்த்³ரியத³ஶகம் மனஶ்ச தே³வ்யா விகாரஷோட³ஶகம் ।
காமாகர்ஷிண்யாதி³ஸ்வரூபத꞉ ஷோட³ஶாரமத்⁴யாஸ்தே ॥ 45 ॥

(பதவுரை)

देव्या **தே³வ்யா**	=	பரதேவதையின்,
इन्द्रियदशकं **இந்த்³ரியத³ஶகம்**	=	இந்திரியங்கள் பத்தும்,
मनश्च **மனஶ்ச**	=	அந்தக்கரணமும்,
भूतानि **பூ⁴தானி**	=	பஞ்சபூதங்களும் ஆகிய,
विकारषोडशकम् **விகாரஷோட³ஶகம்**	=	பதினாறு விகாரங்களும்,

कामाकर्षिण्यादिस्वरूपतः **காமாகர்ஷிண்யாதி³ஸ்வரூபத:**	=	காமாகர்ஷிணீ, புத்தியாகர்ஷிணீ முதலிய சக்திகளின் ஸ்வரூபத்தைப்பெற்று,
षोडशारं **ஷோட³ஶாரம்**	=	பதினாறிதழ்க்கமலத்தின்கண்,
अध्यास्ते **அத்⁴யாஸ்தே**	=	அதிஷ்டதமாய் இருக்கின்றன.

(**விரிவுரை**) காமாகர்ஷிணி முதலிய பதினாறு சக்திகளுக்குக் **குப்தயோகினி** களென்று பெயர். இவர்களின் ஸ்வரூபமாவது: -

शीतांशुकलारूपा विद्रुमनिभा मन्दस्मितमुखारविन्दाश्चतुर्भुजास्त्रिणेत्रा श्चन्द्रार्धमकुटो ज्ज्वलाश्चापवाणख ड्गचर्मधरा ध्येयाः ॥

ஶீதாம்ஶுகலாரூபா வித்³ருமனிபா⁴ மந்த³ஸ்மிதமுகா²ரவிந்தா³ஶ்சதுபு⁴ஜா ஸ்த்ரிணேத்ரா ஶ்சந்த்³ரார்த⁴மகுடோ ஜ்ஜ்வலாஶ்சாபவாணக² ங்க³சர்மத⁴ரா த்⁴ யேயா: ॥

षोडशस्वरसंदोहचमत्कृतिमयीः कलाः ।
प्राणादिषोडशानां तु तत्वानां प्राणनात्मिकाः ॥

ஷோட³ஶஸ்வரஸந்தோ³ஹசமத்க்ருதிமயீ: கலா: ।
ப்ராணாதி³ஷோட³ஶானாம் து தத்வானாம் ப்ராணனாத்மிகா: ॥

बीजभूतस्वरात्मत्वाकलनाद्वीजरूपगाः ।
अन्तरङ्गतया गुप्तयोगिन्यः सुव्यवस्थिताः ॥

பீ³ஜபூ⁴தஸ்வராத்மத்வாகலநாத்³வீஜரூபகா³: ।
அந்தரங்க³தயா கு³ப்தயோகி³ன்ய: ஸுவ்யவஸ்தி²தா: ॥

कामाकर्षणरूपाद्याः सृष्टिप्राधान्यतः प्रिये ।
सर्वाशापूरकाख्ये तु चक्रे वामेन पूजयेत् ॥

காமாகர்ஷணரூபாத்³யா: ஸ்ருஷ்டிப்ராதா⁴ன்யத: ப்ரியே ।
ஸர்வாஶாபூரகாக்²யே து சக்ரே வாமேன பூஜயேத் ॥

என்று **चतुश्शती சதுஶ்ஶதீ** கூறுவதிங்கு அறிதற்பாலது. **(45)**

முதலாவது ஆவரணம் த்ரைலோக்யமோஹன மென்னும் பூபுரசக்கிரத்தின் தேவதைகள்.

मुद्रास्त्रिखण्डया सह संविन्मय्यः समुच्छ्रिताः सर्वाः ।
आदिमही गृहवासा भासा बालार्ककान्तिभिः सदृशः ॥ ४६ ॥
आधारनवकमस्या नवचक्रत्वेन परिणतं येन ।
नवनाथशक्तयोऽपि च मुद्राकारेण परिणतास्तेन ॥ ४७ ॥

முத்3ராஸ்த்ரிக2ண்ட3யா ஸஹ ஸம்வின்மய்ய: ஸமுச்ச்2ரிதா: ஸர்வா: ।
ஆதி3மஹீ க்3ருஹவாஸா பா4ஸா பா3லார்ககாந்திபி4: ஸத்3ருஶ: ॥ 46 ॥
ஆதா4ரனவகமஸ்யா நவசக்ரத்வேன பரிணதம் யேன ।
நவநாத2ஶக்தயோ(அ)பி ச முத்3ராகாரேண பரிணதாஸ்தேன ॥ 47 ॥

(பதவுரை)

त्रिखण्डया सह **த்ரிக2ண்ட3யா ஸஹ**	=	த்ரிகண்டா முத்திரையோடு கூடி.
मुद्राः सर्वाः **முத்3ரா: ஸர்வா:**	=	எல்லாமுத்திரைகளும் அதாவது பத்து முத்திரை களும்,
संविन्मय्यः **ஸம்வின்மய்ய:**	=	ஞானஸ்வரூபமாய்,
समुच्छ्रिताः **ஸமுச்ச்2ரிதா:**	=	உத்கர்ஷமடைந்தனவாய்,
भासा **பா4ஸா**	=	காந்தியில்,
बालार्ककान्तिभिः सदृशः **பா3லார்ககாந்திபி4: ஸத்3ருஶ:**	=	பாலஸூர்யனது காந்திக்குச் சமமான காந்தி யுடையனவாய்,
आदिमही गृहवासाः **ஆதி3மஹீ க்3ருஹவாஸா:**	=	சிருஷ்டிக்கிரமத்தில் முதலாவது பூபுரக்கோட்டில் இருக்கின்றன,
अस्याः **அஸ்யா:**	=	பரதேவதையின்,
आधारनवकं **ஆதா4ரனவகம்**	=	மூலாதாரம் முதலிய ஒன்பது சக்கிரங்களும்,
येन **யேன**	=	எந்தக் காரணத்தால்,
नवचक्रत्वेन परिणतं **நவசக்ரத்வேன பரிணதம்**	=	ஒன்பது சக்கிரங்களாய்ப் பரிணமித்தனவோ,
तेन **தேன**	=	அந்தக்காரணத்தால்,
नवनाथशक्तयोऽपि **நவநாத2ஶக்தயோ(அ)பி**	=	நவநாதர்களின் சக்திகளாகிற வாமாதியொன்பது சக்திகளும்,

मुद्राकारेण	=	ஸர்வ ஸம்க்ஷோபிணீ முதலிய
முத்[3]ராகாரேண		முத்திரைகளின் ரூபமாய்,
परिणता:	=	பரிணமித்தனர்.
பரிணதா:		

(விரிவுரை) தசமுத்திரைகள் சிருஷ்டிக்கிரமத்தின்படி முதலாவது பூபுரத்தில் வஸிக்கின்றனர். ஸம்ஹாரக் கிரமத்தில் பூஜாபத்ததி ஏற்பட்டுள்ளது. அதன்படி கடைசியான மூன்றுவதுரேகையாகும். இவர்கள் ஞானமே வடிவமாயிருப்பவர்; பால சூரியஜனப்போன்ற தேஹகாந்தியையுடையவர்கள். இவர்களின் ஸ்வரூபமாவது: -

एता दाडिमीपुष्प संकाशाश्चतुर्भुजा मुद्राविरचनहस्तद्वयाश्चर्मकृपाणिकाधरभुजद्वया ध्येया: ॥

**ஏதா தா[3]டி[3]மீபுஷ்ப ஸங்காஶாஶ்சதுர்பு[4]ஜா முத்[3]ராவிரசனஹஸ்தத்[3]
வயாஶ்சர்மக்ருபாணிகாத[4]ரபு[4]ஜத்[3]வயா த்[4]யேயா: ॥**

இவர்களில் ஸர்வஸம்க்ஷோபிணீ முத்திரைமுதல் ஸர்வயோனிமுத்திரை வரையில் ஒன்பது முத்திரைகளும் பூபுரத்தில் இருந்தாலும், பூபுரம் முதல் ஒன்பது சக்கிரங்களிலும் ஒவ்வொன்றில் ஒவ்வொருமுத்திரையாக வியாபித்திருக்குமென்ற றிதல் அவசியம். **திரிகண்டை பிந்துவில் வியாபகம்**.

**क्रियाशक्तिस्तु विश्वस्य मुद्राख्या संविदात्मिका ।
त्रिखण्डरूपमापन्ना सदा संनिधिकारिणी ॥
सर्वस्य चक्रराजस्य व्यापिका परिकीर्तिता ।
योनिप्राचुर्यत: सैषा सर्वसंक्षोभिणी पुन: ।
कामाशक्तिप्रधानेयं द्वारचक्रस्थिताभवत् ॥ इत्यारभ्य
संपूर्णस्य प्रकाशस्य योगभूमिरियं पुन: ।
योनिमुद्रा कलारूपा सर्वानन्दमये स्थिता ॥ इत्यन्तम् ।**

**க்ரியாஶக்திஸ்து விஶ்வஸ்ய முத்[3]ராக்[2]யா ஸம்விதா[3]த்மிகா ।
த்ரிக[2]ண்ட[3]ரூபமாபன்னு ஸதா[3] ஸம்நிதி[4]காரிணீ ॥
ஸர்வஸ்ய சக்ரராஜஸ்ய வ்யாபிகா பரிகீர்திதா ।
யோனிப்ராசுர்யத: ஸைஷா ஸர்வஸங்க்ஷோபி[4]ணீ புன: ।
காமாஶக்திப்ரதா[4]னேயம் த்[3]வாரசக்ரஸ்தி[2]தாப[4]வத் ॥ இத்யாரப்[4]ய
ஸம்பூர்ணஸ்ய ப்ரகாஶஸ்ய யோக[3]பூ[4]மிரியம் புன: ।
யோனிமுத்[3]ரா கலாரூபா ஸர்வானந்த[3]மயே ஸ்தி[2]தா ॥ இத்யந்தம் ।**

(யோகினீஹ்ருதயம்)

आधारनवकं मुद्राशक्तय: ஆதா[4]ரனவகம் முத்[3]ராஶக்தய: என்று பாவனோப நிஷத்து கூறுகின்றது. மூலா தாராதி ஆக்ஞைவரையில் ஆறு; மேல் கீழ் என்னும் ஸஹஸ்ராரங்கள் இரண்டு; லம்பிகாக்கிரமென்னும் உண்ணுக்குஸ்தானம் ஒன்று; ஆக ஒன்பது, இவற்றின் ஸமஷ்டியொன்று; ஆக பத்தும், பத்து முத்திரா தேவதை

களாவர். இவர்கள் **நவநாதர்**களின் சக்திகள். இவ்விஷயத்தைப்பற்றி விரிவாய் அறியவிரும்புபவர் **ஸ்வச்சந்த ஸங்கிரஹம்** என்னும் நூஉலப்பார்க்கவும். **(46-47).**

பூபுரத்தின் இரண்டாவது அதாவது மத்திய ரேகையின் தேவதைகள்.

अस्यास्त्वगादिसप्तकमाकारश्चैवमष्टकं स्पष्टम् ।
ब्राह्मयादिमातृरूपं मध्यमभूबिम्वमेतद्ध्यास्ते ॥ ४८ ॥

அஸ்யாஸ்த்வகா³தி³ஸப்தகமாகாரஶ்சைவமஷ்டகம் ஸ்பஷ்டம் ।
ப்³ராஹ்மயாதி³மாத்ருரூபம் மத்⁴யமபூ⁴பி³ம்வமேதத்³த்⁴யாஸ்தே ॥ 48 ॥

(பதவுரை)

अस्या: = இந்தபரதேவதையின்,
அஸ்யா:
त्वगादिसप्तकं = துவக்கு - அஸ்தி முதலிய ஏழு தாதுக்களும்,
த்வகா³தி³ஸப்தகம்
आकारश्च = ஸமஷ்டியான ஆகாரமும்,
ஆகாரஶ்ச
एवमष्टकं स्पष्टं = இங்ஙனம் ஸ்பஷ்டமான எட்டும்,
ஏவமஷ்டகம் ஸ்பஷ்டம்
ब्राह्मयादिमातृरूपं = பிராஹ்மீ முதலிய அஷ்டமாத்ருகைகளின்
ப்³ராஹ்மயாதி³மாத்ருரூபம் வடிவத்தைப் பெற்று,
एतत् = முற்கூறிய
ஏதத்
मध्यमभूबिम्वं = பிரிதிவீ சக்கிரமான சதுரஶ்ரத்தின், நடுக்கோட்டில்,
மத்⁴யமபூ⁴பி³ம்வம்
अध्यास्ते = அதிஷ்டித்துக் கொண்டிருக்கின்றனர்.
அத்⁴யாஸ்தே

இவர்களின் ஸ்வரூபமாவது: -

एता द्विभुजा: शोणविग्रहा: कपालमुत्पलं च दधाना रक्त- वस्त्रा ध्येया: ॥

ஏதா த்³விபு⁴ஜா꞉ ஶோணவிக்³ரஹா꞉ கபாலமுத்பலம் ச த³தா⁴ஞ ரக்த-வஸ்த்ரா த்⁴யேயா꞉ ॥

(விரிவுரை) பரதேவதாசரீரத்தின் ஸப்ததாதுக்களே பிராஹ்மியாதி மாத்ருகைகள் ஆவர்.

ஸப்த தாதுக்களாவன: - துவக் (சர்மம்), அஸ்ருக் (இரத்தம்), மாம்ஸம், மேதஸ், அஸ்தி, மஜ்ஜை, சுக்கிலம் என்பனவாம். இவை ஏழும், இவற்றின் விகார மான ஸ்தூல சரீரம் ஒன்றும், ஆக எட்டும் எட்டுமாத்ருகைகள்.

அஷ்ட மாத்ருகைகள்: - பிராஹ்மீ, மாஹேஶ்வரீ, கௌமாரீ, வைஷ்ணவீ, வாராஹீ, மாஹேந்த்ரீ, சாமுண்டா, மஹாலக்ஷ்மீ என்பவர்களாம். **(48)**

பூபுரத்தின் முதல் ரேகையிலுள்ள அணிமாதி ஸித்தி தேவதைகள்.

अणिमादिसिद्धयोऽस्याः स्वीकृतकमनीयकामिनीरूपाः ।
विद्यान्तर फलभृता गुणभावेनान्त्यभूनिकेतनगाः ॥ ४९ ॥

அணிமாதி^{3}ஸித்^{3}த^{4}யோ(அ)ஸ்யாः ஸ்வீக்ருதகமனீயகாமினீரூபாः ।
வித்^{3}யாந்தர ப^{2}லப்^{4}ருதா கு^{3}ணபா^{4}வேனாந்த்யபூ^{4}நிகேதனகா^{3}ः ॥ 49 ॥

(பதவுரை)

विद्यान्तर फलभृता	=	ஸ்ரீவித்தையைக் காட்டிலும் வேறான
வித்^{3}யாந்தர ப^{2}லப்^{4}ருதா		வித்தைகளின் பயனான,
अस्याः अणिमादिसिद्धयः	=	பரதேவதையின் அணிமா முதலிய ஸித்திகள்,
அஸ்யாः அணிமாதி^{3}ஸித்^{3}த^{4}யः		
स्वीकृतकमनीयकामिनीरूपाः	=	மனோஹர ஸ்திரீரூபங்களைத்தரித்துக்கொண்டு,
ஸ்வீக்ருதகமனீயகாமினீரூபாः		
गुणभावेन	=	உபஸர்ஜனபாவத்தினால், அதாவது,
கு^{3}ணபா^{4}வேன		அப்பிரதான கௌணபாவத்தினால்,
अन्त्यभूनिकेतनगाः	=	சதுரஶ்ரத்தின் அந்தியரேகையில்
அந்த்யபூ^{4}நிகேதனகா^{3}ः		(பூஜாக்கிரமப்படி முதல் ரேகையில்) அமர்ந்திருக்கின்றனர்.

இவர்களின் ஸ்வரூபமாவது -

एताश्चतुर्भुजा जपाकुसुमवर्णाश्चिन्तामणिकपालत्रिशूलसिद्धकज्जलधरा ध्येयाः ।

ஏதாஶ்சதுர்பு^{4}ஜா ஜபாகுஸுமவர்ணாஶ்சிந்தாமணிகபாலத்ரிஶூலஸித்^{3}த^{4}கஜ்ஜல த^{4}ரா த்^{4}யேயாः ।

(விரிவுரை) ஸ்ரீ வித்யோபாஸனையின் பயன் ஆத்ம ஸாக்ஷாத்காரத்தைத் தவிற வேறின்மையின், அணிமாதி ஸித்திகள் இதரவித்தைகளின் பயனாகக் கூறப்பட்டன. ஸித்திகளுக்கு அத்யாத்மசாஸ்திரத்தில் பிராதான்யம் இல்லை. ஏனெனின், ஸித்திகளெல்லாம் வியாவஹாரிகமானவை. ஞானிகளுக்கு இந்த

ஸித்திகள் துச்சமாய்க் காணப்படும். ஜீவன்முக்தனது சரீரம் இருக்கும் வரை இந்த ஸித்திகளெல்லாம் அவனைப் பின்பற்றிச் செல்லுகின்றனவென்பது சாஸ்திரப் பிரஸித்தமானது. அஷ்டமா ஸித்திகளென்று கூறப்படினும் ஸ்ரீசக்கிரத்தில் தசஸித்திகள் கூறப்பட்டிருக்கின்றன.

இங்ஙனம், ஸ்ரீகாமகலையின் விலஸனமாகும் ஸ்ரீசக்கிர ஸ்வரூபமும், அதன் சக்திகளும் நன்கு விமர்சிக்கப்பட்டன. இனி, வித்யாபாதத்திலும் ஆநந்தபாதத்திலுங் கூறப்பட்ட மந்த்ரம், தேவதை, சக்கிரம் இவற்றின் யதார்த்த தத்துவம், அவற்றோடு தனக்கும் (உபாஸக - ஸாதகன்) பிரபஞ்சத்திற்கும் உள்ள அபேதஸ்வரூப ஐக்கியம் முதலியவை உள்ளபடி ஸ்புரித்து அநுபவத்திற்கு வரவேண்டுமாயின், ஸ்ரீபரமேஶ்வர வடிவ ஸத்குருகடாக்ஷமும், அவரது குரு ஸம்பிரதாயக்கிரம ஞானமுமன்றி வேறொன்று மின்றாதலின், **ஸம்பிரதாயக்கிரமம்** கூறப்படுகின்றது. **(49)**

குருபரம்பரா நிரூபணம்.

परमानन्दानुभवः परमगुरुर्निर्विशेषविन्द्वात्मा ।
स पुनः कमेण भिन्नः कामेशत्वं ययौ विमर्शांशात् ॥ ५० ॥

பரமானந்தா³னுப⁴வ: பரமகு³ருர்நிர்விஶேஷவிந்த்³வாத்மா ।
ஸ புன: கமேண பி⁴ன்ன: காமேஶத்வம் யயௌ விமர்ஶாஶாத் ॥ 50 ॥

(பதவுரை)

परमानन्दानुभवः = பூமாஸ்வரூபபூர்ணோஹம் பாவ
பரமானந்தா³னுப⁴வ: பரமாநந்தானுபவமுடைய,
निर्विशेषविन्द्वात्मा = பிரகாச, விமர்ஶ, மிஶ்ரபிந்துக்களுக்கும் காரண
நிர்விஶேஷவிந்த்³வாத்மா மான சுத்தபிரஹ்ம (பிந்து) ஸ்வரூப மானது,
परमगुरुः = ஆதிநாதஸ்வரூபத்தை அடைந்து பின்னர்,
பரமகு³ரு:
सः = அந்த சுத்தப்பிரஹ்மமே,
ஸ:
पुनः = மறுபடியும்,
புன:
कमेण = கிரமக்கிரமமாய்,
கமேண
भिन्नः = வெவ்வேறாக அதாவது திவ்விய, ஸித்த,
பி⁴ன்ன: மாநவமென்னும் ஒகத்திரய வடிவத்தை யடைந்து,
विमर्शांशात् = ஸ்வாத்மசக்திவடிவ சித்சக்தியின் விமர்சத்தினால்,
விமர்ஶாஶாத்

कामेशत्वं = காமேஸ்வரபாவத்தையும்,

காமேஶத்வம்

ययौ = அடைந்தது.

யயௌ

(**விரிவுரை**) விசேஷங்கள்யாவும் பிராபஞ்சிகம்; ஆதலின் நிர்விசேஷமென்பது நிஷ்பிராபஞ்சிகமாம்; அதாவது பேதகாரணங்களாகிற யாதொரு விசேஷணங்களற்ற தாம். அத்தகைய சுத்தப் பிரஹ்மமே **ஆதிகுருவாவர்**. இவருக்கு இவரைவிடப் பின்னமாக மற்றொரு குரு இல்லை. இந்த சுத்தப்பிரஹ்மம் அம்சாம்சிபாவாதீத மாதலின் பிரகாசம், விமர்ஶமென்னும் அம்சத்துவயங்களும் அங்கே இல்லை. அதற்கு ஆதிநாதத்துவமேற்பட்டபோது பிரகாசாம்சம் ஏற்பட்டது. இதிலிருந்து காமகாமேஸ்வரீ மிதுனம் ஏற்பட்டது. இத்தம்பதிகள் இருவருக்கும் பிரகாசத்துவமும் விமர்சத்து வமும் உண்டு.

गुरुशिष्यपदे स्थित्वा स्वयमेव सदाशिवः ।
लोकसंरक्षणार्थाय तन्त्रं समवतारयत् ॥

கு³ருஶிஷ்யபதே³ ஸ்தி²த்வா ஸ்வயமேவ ஸதா³ஶிவ: ।
லோகஸம்ரக்ஷணார்தா²ய தந்த்ரம் ஸமவதாரயத் ॥

என்னும் பிரமாணத்தின்படி, பரப்பிரஹ்மமானது தனது பிரகாசாம்சத்தினால் குருவாகவும், விமர்சாம்சத்தினால் சிஷ்யனாகவும் இருந்து முமுக்ஷுக்கள் உய்யும் பொருட்டு ஞானசாஸ்திரங்களை வெளிப்படுத்தினர் என்றேற் படுகின்றது. தந்த்ரங்கள் யாவும் வினாவிடைரூபமாய் அமைந்துள்ளன. அவற்றுள் சிவன் சக்திக்குக்கூறியது சில; சக்தி சிவத்திற்குக்கூறியது சில. சக்தி, சிவன்பால் சிரவணம் செய்யும்போது சிவம் குருபாவமெய்தியும், சிவம், சக்திபால் சிரவணம் செய்யும்போது சக்தி குருபா வமெய்தியும் விளங்குகின்றன. இதற்கு ஸமப்பிரதான நியாயமென்று பெயர். பிரகாசாநந்தஸாரவடிவ மஹோட்டியாண பீடத்திலமர்ந்து, தானே ஸ்ரீசர்யாநந்தநாத ரென்னும் திருநாமத்தை வஹித்துத் தன் ஸ்வரூபத்திற்கு அபின்னையான பராபட்டாரிகையின் பொருட்டு ஸ்ரீவித்யாக்கிரமத்தை யுபதேசித்தனர். பின்னர், இவர்கள் இருவரின் மூலமாய் அதிரஹஸ்யமான சாம்பவதத்துவமானது சதுர் யுகங் களிலும் உட்டீசாநந்தராதி குருஸ்வரூபங்களுக்கு உபதேசிக்கப்பட்டது.

பிரஹ்மவித்தியா ஸம்பிரதாயக்கிரமத்தின் தத்துவம்.

ब्रह्मविद्ब्रह्मैव भवति ப்³ரஹ்மவித்³ரஹ்மைவ ப⁴வதி = "பிரஹ்மத்தைத் தன் ஆத்மஸ்வரூபமாய் உணர்ந்தவன் பிரஹ்மமேயாகின்றனன்" என்னும் பிரமாணப்படி, ஆத்மஞானியும் பிரஹ்மமும் ஒன்றே. இந்த மஹாஞானி நிர்விகல்பஸ்திதியாகும் ஆரூடஸ்திதியில் ஸதா இருந்துவிடின், பரமாநந்தாநுபவ நிலையைப் பற்றி, உரிய முமுக்ஷுக்களுக்கு உபதேசிக்கும் ஸத்குரு கிடைக்காமல் போய்விடும்; போய் விடவே எந்த ஜீவனும் மோக்ஷத்தை யடையமுடியாது. ஆகவே, இதையெல்லாம்

உத்தேசித்து, முதல் முதலில், சுத்தப் பிரஹ்மமே பரமாநந்தாநுபவமுடைய பரமகுருவாய் விளங்கிற்று. இங்ஙனம், **"ஆதிகுருவாய்ப் பவிப்பேன்"** என்று எண்ணிய போது அதற்குக் **காமேஶத்துவம்** எய்தியது. இங்கே காமேசத்துவமெனின், ஸர்வகாமனைகளையும் அடைந்த தன்மை. அதனால் காமனைகளுக்கெல்லாம் ஈஶ்வர னென்னும் தன்மை. இந்த தன்மை பிரஹ்மாத்மைக்கிய ஜீவன் முக்தனுக்கே பொருந்தும். இந்த நிலையைப்பெற்று மந்த, மத்தியம, உத்தம அதிகாரி முமுக்ஷுக்க ளுக்குப் பரமாநந்தாநுபவஸ்திதியைப் போதித்துணர்த்துபவர்தாம் ஸற்குரவரெனப் படுவர். இவர்கள் காணாமல் கண்ட அநுபவத்தைப் பிரத்தியபிக்ஞையால் முமுக்ஷுக் களுக்குப் போதிப்பார்கள். சிஷ்யர்களுக்கேற்படும் ஸகலஸந்தேஹங்களையும் நீக்கி யுண்மையை யுணரச்செய்யும் சக்தி இவர்களின் ஆத்ம சக்தியாகும் **விமர்சாம்ச** மெனப்படும். இதையே ஶ்ரோத்திரியத்துவமென்று உபநிஷத்து கூறுகின்றது. **श्रोत्रियं ब्रह्मनिष्ठम् ஶ்ரோத்ரியம் ப்³ரஹ்மநிஷ்ட²ம்** இங்கே ஶ்ரோத்திரியத்துவம் விமர்சசக்தி யும், பிரஹ்மநிஷ்டத்துவம் பரமாநந்தாநுபவத் தன்மையுமாகும். பிரஹ்மவித்யா ஸம்பிரதாயக் கிரமமென்னும் வித்தியாப் பிரபஞ்சகாரணத்துவம் இந்த காமத்துவத் திற்கேயுள்ளது. காமம் என்றால் இச்சையெனப்படும். என்ன இச்சையெனின், யாவரும் அந்த நித்தியாநந்தப் பெருவாழ்வை யடையவேண்டுமென்பதேயாகும்.

இங்ஙனம், சுத்தப்பிரஹ்மம் காமேசத்துவத்தை அடைந்தபோது **(क्रमेण भिन्नः) (க்ரமேண பி⁴ன்னః)** கிரமத்தினால் பின்னப்பட்ட குரு மண்டலங்களின் ஸ்வரூபத்தை யும் அடைந்தது.

பின்ன பின்ன குருமண்டலங்களின் விமர்ஶமாவது: -

குருமண்டலமானது நான்கு பெரிய கூட்டங்களாகப் பகுக்கப்பட்டிருக்கின்றது. அவை **பரௌகம்**, **திவ்யௌகம்**, **ஸித்தௌகம்**, **மானவௌகம்** என்பனவாம். அபின்ன அகண்ட பிரஹ்மஸ்வரூப ஆதிநாதனுக்கு இத்தகைய பேதங்கள் எங்ஙனம் ஸம்பவிக்குமெனின், முமுக்ஷுக்களாகிய சிஷ்யர்களின் அந்தக்கரண பரிபாக பேதத் தினால், உபதேசபேதமும், உபதேசிக்கப்படும் விஷயத்தின் பேதமும் ஏற்பட, உபதே ஷ்டாவாகிய குருவின் பேதங் கற்பிக்கப்பட்டதென்று அறியத்தக்கது. நித்யமுக்தர் களாய்ப் பரமேஶ்வரனுக்குச்சமானராய் விளங்குபவர் **பரௌகத்**தில் சேர்ந்த குரு ஸ்வரூபராவர். இவர்களுக்கு என்றும் ஜீவபாவம் ஏற்பட்டதேயில்லை; ஆதலின் நிராவரணர்கள். ஸ்ரீசக்கிரத்தில் இவர்களின் ஸ்தானம் பிந்துவும் திரிகோணமுமாகும்.

திவ்ய, ஸித்த, மானவ ஒகங்களென்னும் மூன்று குரு மண்டலங்களைச் சார்ந்த குரவர்கள், முறையே, உத்தம, மத்தியம, மந்தாதிகாரிகளுக்குக் குரவராவர்.

பிரஹ்மவித்தையென்னும் ஸ்ரீவித்தையின் உத்தமாதிகாரிகளுக்கு ஸத்குரு வின் கடாக்ஷாநுக்கிரஹத்தினால் பெற்ற தீக்ஷையினாலேயே, உத்தரக்ஷணத்தில், ஆத்மப் பிரஹ்மைக்கிய ஸாக்ஷாத்காரத்தின் பிரதிபந்தகங்கள் ஒழிந்து, பரமபுருஷார் த்தம் ஸித்திக்கின்றது. இத்தகைய உத்தமாதிகாரிகளின் குரவர்களுக்குத் **திவ்யௌக குரு மண்டல** மென்றுபெயர்.

தீக்ஷையைப்பெற்றபின், பாஹ்ய பூஜையைச் செய்து கொண்டு அதன் தத்துவ த்தை நன்கு விமர்சித்து, ஸதாநிதித்தியாஸனத்தில் நிற்கும் சுத்தஸத்துவப்பிரதான அந்தக்கரணத்தையுடைய மத்தியமாதிகாரிகளின் குரவர்களுக்கு **ஸித்தௌக குரு மண்டல** மென்றுபெயர்.

தீக்ஷையையடைந்து, மந்த்ரார்த்தவிசாரம் செய்து, மந்த்ரத்திற்கும் சக்கிரத்திற் கும் அபேதத்தை யுணர்ந்து, உபாஸ்ய - உபாஸக அபேதத்தையும், தேவதா - மந்த்ர அபேதத்தையும், சக்கிரப் - பிரபஞ்ச அபேதத்தையும் நன்குணர்ந்து அதனுல் பிரதிபந்தகங்களாயுள்ள ஸந்தேஹ விபரீதங்களை யொழித்து, ஆத்மப் பிரஹ் மைக்கிய ஸாக்ஷாத் காரத்தைப் பெறுபவர் மந்தாதிகாரிகளெனப்படுவர். இவர்களுக் குக் குரவர்களாய்ப் பவிப்பவர் **மானவௌக குருமண்டலத்திற்** சார்ந்தவராவர்.

குருபரம்பரையில், தனது குருவை மானவ ஓகத்திலும், தனது பரமகுருவை அதாவது குருவின் குருவை ஸித்த ஓகத்திலும், தனது பரமேஷ்டி குருவை அதாவது பரமகுருவின் குருவை திவ்ய ஓகத்திலும் சேர்ந்தவர்களாய்ப்பாவிப்பது ஸம்பிரதாய மாகும். வாஸ்தவத்தில் குருத்துவத்தில் கிஞ்சித்தும் பேதமில்லை. சிஷ்யர்களின் பரிபாக பேதத்தினுல் குருமண்டலத்தின் பேதம் சாஸ்திரங்களில் கற்பிக்கப்பட்டுள்ள தென்று அறிதல் அத்தியாவசியம். **(50)**

(அவதாரிகை) இத்தகைய குருமண்டலத்தின் பேதம் எங்ஙனம் ஏற்பட்டதென் னும் விஷயம் கூறப்படுகின்றது.

आसीनः श्रीपीठे कृतयुगकाले गुरुः शिवो विद्याम् ।
तस्यै ददौ स्वशक्त्यै कामेश्वर्यै विमर्शरूपिण्यै ॥ ५१ ॥

ஆஸீனঃ ஶ்ரீபீடே² க்ருதயுக³காலே கு³ருঃ ஶிவோ வித்³யாம் ।
தஸ்யை த³தௌ³ ஸ்வஶக்த்யை காமேஶ்வர்யை விமர்ஶரூபிண்யை ॥ 51 ॥

(பதவுரை)

श्रीपीठे ஶ்ரீபீடே²	=	ஸ்ரீசக்கிரத்தில் மத்தியத்திரிகோணத்தின் மத்தியிலுள்ள பிந்துமயமான மஹோட்டியாண பீடத்தில்,
आसीनः ஆஸீனঃ	=	நித்திய ஸந்நிஹிதராய் அதிஷ்டித்து விளங்கும்,
गुरुः शिवः கு³ருঃ ஶிவঃ	=	ஞானேபதேஷ்டாவாகும் பரப்பிரஹ்மஸ்வரூப ஆதிநாதர்,
विमर्शरूपिण्यै விமர்ஶரூபிண்யை	=	அபேதஞான விமர்ஶரூபிணியும்,
कामेश्वर्यै காமேஶ்வர்யை	=	அநந்தகோடி ஜீவர்களுக்குப் பரதத்துவத்தைப் போதித்து வித்யாஸந்ததியைப் பெருக்கவேண்டு

மென்னும் தனது இச்சாஸ்வரூபிணியான காமேஶ்வரியும்,

स्वशक्त्यै **ஸ்வஶக்த்யை** = ஆத்மசக்தியுமாகிற,

तस्यै **தஸ்யை** = நித்தியாநந்த ஸ்வரூபிணியும், உபநிஷத் பிரதிபாத்யையுமாகிற பராபட்டாரிகையின் பொருட்டு,

कृतयुगकाले **க்ருதயுக³காலே** = சிருஷ்டியின் உத்தரக்ஷணமாகும் க்ருதயுகத்தில்,

विद्याम् **வித்³யாம்** = பிரஹ்மவித்தையை,

ददौ **த³தௌ³** = உபதேசித்தருளினர்.

(விரிவுரை)

सत्यं ज्ञानमनन्तं ब्रह्म; आनन्दो ब्रह्म; चिन्मात्रं सर्वद्रष्टारं सर्वसाक्षिणं सर्वग्राहकं सर्वप्रेमास्पदं सच्चिदानन्दमे - करसमेवायमात्मा; सन्मात्रो नित्यः शुद्धो बुद्धः सत्यो मुक्तो निरञ्जनो विभुरद्वय आनन्दः पर इत्याद्युपनिषदुक्तरीत्या चिदानन्दघनपरमार्थप्रकाशविमर्शात्मा परमेश्वर एव परमकारुणिकः स्वय- मेव स्वात्मानं कामकलाबिन्दुरूप कामकामेश्वरीरूपदिव्यमिथुन- प्रमुखदिव्य सिद्धमानवौघादिक्रमावतीर्णो गुरुमण्डलात्मा सन् कतिचन भक्तिभाजः संरक्षति ॥

ஸத்யம் ஜ்ஞானமனந்தம் ப்³ரஹ்ம; ஆனந்தோ³ ப்³ரஹ்ம; சின்மாத்ரம் ஸர்வத்³ரஷ்டாரம் ஸர்வஸாக்ஷிணம் ஸர்வக்³ராஹகம் ஸர்வப்ரேமாஸ்பத³ம் ஸச்சிதா³னந்த³மே- கரஸமேவாயமாத்மா; ஸன்மாத்ரோ நித்யஃ ஶுத்³தோ⁴ பு³த்³த⁴ஃ ஸத்யோ முக்தோ நிரஞ்ஜனோ விபு⁴ரத்³வய ஆனந்த³ஃ பர இத்யாத்³யுபநிஷது³க்தரீத்யா சிதா³னந்த³- க⁴னபரமார்த²ப்ரகாஶவிமர்ஶாத்மா பரமேஶ்வர ஏவ பரமகாருணிகஃ ஸ்வய- மேவ ஸ்வாத்மானம் காமகலாபி³ந்து³ரூபகாமகாமேஶ்வரீரூபதி³வ்யமிது²ன- ப்ரமுக²தி³வ்ய ஸித்³த⁴மானவௌகா⁴தி³க்ரமாவதீர்ணோ கு³ருமண்ட³லாத்மா ஸன் கதிசன ப⁴க்திபா⁴ஜஃ ஸம்ரக்ஷதி ॥

என்னும் பிரமாணத்தின்படி சுத்தப்பிரஹ்மமே காம காமேஶ்வரீரூப திவ்யதம்பதிகளாயும், சர்யாநந்தநாத பராபட்டாரிகாரூப ஆதிநாதர்களாயும் விளங்கி, குருமண்டலங்களைத் தோற்றுவித்தது என்றேற்படுகின்றது. முதல் முதலில், சர்யாநந்தநாதர் ஸ்வசக்தியாகும் பராபட்டாரிகைக்கு உபதேசித்தனர். **(51)**

(அவதாரிகை) பின்னர் ஆதிநாதரின் விமர்சசக்தியாகும் பராபட்டாரிகை திரேதாயுகாதி குருமண்டலங்களாகிய **ஊர்த்துவாநந்தநாதராதி** காரணகுரு ஸ்வரூபர்களுக்கு உபதேசித்தனள் என்னும் விஷயம் இந்த இரண்டு ஶ்லோகங்களாலும் கூறப்படுகின்றது.

सेयाय मित्रसंज्ञां स्थानेशान् ज्येष्ठमध्यवालाख्यान् ।
चित्प्राणविषयभूतान् त्रेतायुगादिकारण त्रिगुरून् ॥ ५२ ॥

ஸேயாய மித்ரஸஞ்ஜ்ஞாம் ஸ்தா²னேஶான் ஜ்யேஷ்ட²மத்⁴யவாலாக்²யான் ।
சித்ப்ராணவிஷயபூ⁴தான் த்ரேதாயுகா³தி³காரண த்ரிகு³ரூன் ॥ 52 ॥

बीजत्रितयाधिपतीन् परीक्ष्य विद्यां प्रकाशयामास ।
एतैरोघत्रितयं समनुगृहीतं गुरुक्रमो विदितः ॥ ५३ ॥

பீ³ஜத்ரிதயாதி⁴பதீன் பரீக்ஷ்ய வித்³யாம் ப்ரகாஶயாமாஸ ।
ஏதைரோக⁴த்ரிதயம் ஸமனுக்³ருஹீதம் கு³ருக்ரமோ விதி³த꞉ ॥ 53 ॥

(பதவுரை)

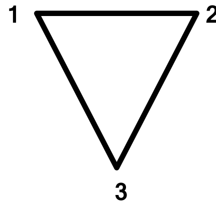
सा ஸா	=	ஸ்ரீசர்யாநந்தநாதரின் விமர்சசக்தியாகும் பராபட்டாரிகையானவள்,
मित्रसंज्ञां மித்ரஸஞ்ஜ்ஞாம்	=	மித்ரேஶாநந்த நாதரென்னும் (கலியுககாரண குருவின்) பெயரை,
इयाय இயாய	=	அடைந்தனள். இங்ஙனம் கூறப்பட்டதனுல், திரேதாயுக, துவாபரயுகங்களின் காரண குரவர் களின் ஸம்ஞைகளை (பெயர்களை) யும் அடைந்தனளென்று கொள்ளுதல் அவசியம்.
स्थानेशान् ஸ்தா²னேஶான்	=	மத்தியத்ரிகோணத்தின் உத்தர, தக்ஷிண, பஶ்சிமகோணங்களின் ஈஶர்களாயும்,
ज्येष्ठमध्यवालाख्यान् ஜ்யேஷ்ட²மத்⁴யவாலாக்²யான்	=	வ்ருத்த, யௌவன, பாலர்களாயும்,
चित्प्राणविषयभूतान् சித்ப்ராணவிஷயபூ⁴தான்	=	சித்து, பிராணன், விஷயம் என்னும் ஸத்துவ, ரஜஸ், தமோபாதிகளோடு கூடியவர்களாயும்,
बीजत्रितयाधिपतीन् பீ³ஜத்ரிதயாதி⁴பதீன்	=	சக்தி, காமராஜ, வாக்பவ பீஜங்களின் அதிபதிகளாயும்,
त्रेतायुगादिकारण त्रिगुरून् த்ரேதாயுகா³தி³காரண த்ரிகு³ரூன்	=	திரேதா, துவாபர, கலியென்னும் மூன்றுயுகங்களின் காரணகுரவர்களாயுமுள்ள **உட்டீச, ஷஷ்டீச, மித்ரேசர்களை**,
परीक्ष्य பரீக்ஷ்ய	=	நன்கு பரிசோதித்து,
विद्यां प्रकाशयामास வித்³யாம் ப்ரகாஶயாமாஸ	=	ஸ்ரீபிரஹ்மவித்தையைப் பிரகாசப்படுத்தினுள்.
एतै ஏதை	=	இந்தக் காரணகுரவர்களால்,

ओघत्रितयं **ஓக⁴த்ரிதயம்**	=	திவ்விய, ஸித்த, மானவமென்னும் ஒகத்திரய குருமண்டலங்கள்,
समनुगृहीतं **ஸமனுக்³ருஹீதம்**	=	நன்கு அநுக்கிரஹிக்கப்பட்டன. இங்ஙனம்,
गुरुक्रमो विदित: **கு³ருக்ரமோ விதி³த:**	=	குரு ஸம்பிரதாயமானது அறியப்பட்டது.

(விரிவுரை) மஹோட்டியாண துரீயபீடத்தில் விளங்கும் பராபட்டாரிகையே பரௌகமென்று கூறப்படும் காரணகுரு ஸ்வரூபர்களின் ஸம்ஞைகளையடைந்து, அவர்களைப் பரீக்ஷித்துப் பின்னர், பிரஹ்மவித்தையை உபதேசித்தனள். ஆதலின் காரணகுரவர்களுக்கும் ஸர்வகாரண ஆதிகுருவுக்கும் பேதமின்றென நன்கு விளங்கு கின்றது.

சங்கை: - பேதம் இன்றெனின், ஸ்தானேசர்களாயும், ஜ்யேஷ்ட, மத்திய, பாலர்களாயும், சித்பிராணவிஷய பூதர்களாயும், பீஜத்ரயாதிபதிகளாயும் விளங்கும் உட்டீச, ஷஷ்டீச, மித்ரேசர்களைப் பரீக்ஷித்து வித்தையை யுபதே சித்ததாகக் கூறுதல் எங்ஙனம் பொருந்தும்? பரீக்ஷிக்கும் குருவும், பரீக்ஷிக்கப்படும் சிஷ்யனும் ஒன்றுயிருத்தல் அஸம்பவமன்றே?

ஸமாதானம்: - பிந்துஸ்வரூப மஹோட்டியாண பீடத்தில் அதிஷ்டிதராயுள்ள ஸ்ரீசர்யாநந்தநாதர் எங்ஙனம், தன்னைவிட எவ்வகையிலும் பின்னமல்லாத தனது ஆத்ம (விமர்ஶ) சக்திக்கு உபதேசித்ததாக முன் சுலோகத்தில் கூறப்பட்டுள்ளதோ, அங்ஙனமே, பராபட்டாரிகையும், தனது பிரகாசாம்சத்தினுல் ஸ்ரீ உட்டீசாதி மூவரை யும், திரேதாதி மூன்றுயுகங்களில் வியக்தப்படுத்தித் தனது விமர்சாம்சத்தினுல் வித்தையைப் பிரகாசப்படுத்தினுள். பிரகாசசரணத்தின் மயூக (கிரண) மே குருமண்ட லமா மென்று முன் கூறப்பட்டுள்ளது அறியத்தக்கது.

1. உத்தரகோணம்; ஊர்த்வாநந்தநாதர், பகமாலினி, ஜ்யேஷ்டர், சித்து (அந்தக் கரணம்) சக்திபீஜாதிபதி, திரேதாயுக த்தின் காரணகுரு, திவ்யௌகத்திற்கு அநுக்கிரஹித்தவர்.

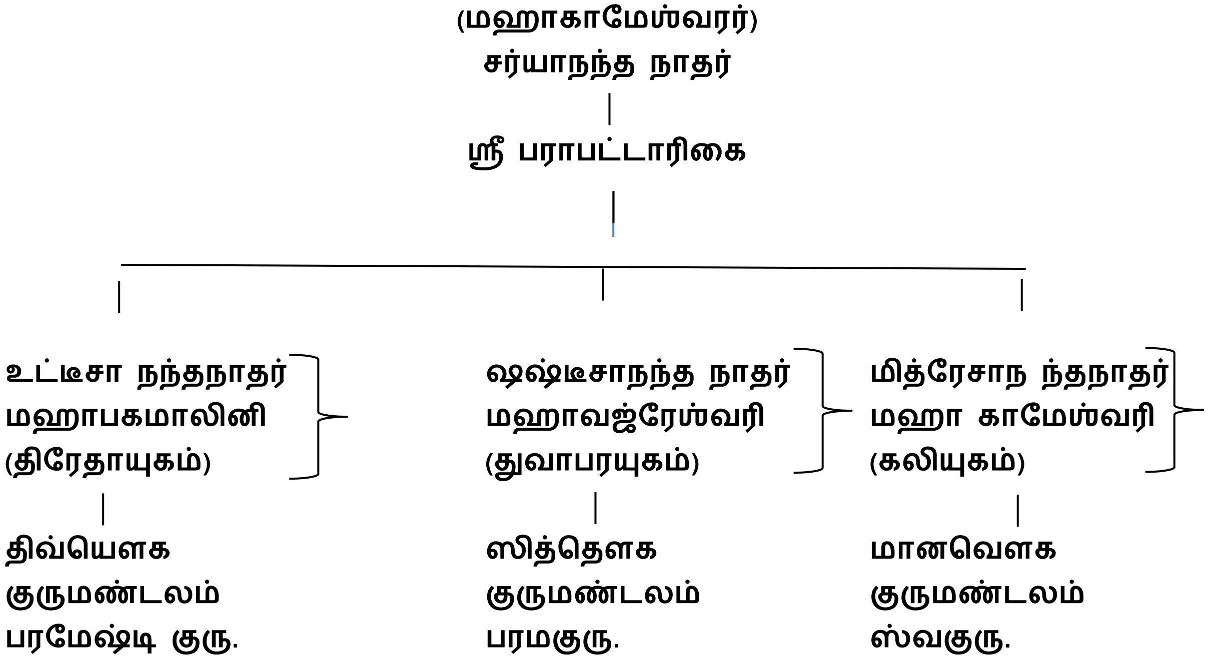
2. தக்ஷிணகோணம்; ஷஷ்டீசாநந்தநாதர், வஜ்ரேஶ்வரி, மத்தியர் (யௌவன பருவமுடையவர்), பிராணரூபர், காமராஜ பீஜாதிபதி; துவாபரயுகத்தின் காரணகுரு, ஸித்தௌகத்திற்கு அநுக்கிரஹித்தவர்.

3. ஸ்வாக்கிரகோணம்; மித்திரேசாநந்தநாதர், காமேஸ்வரி, பாலர், விஷயவடிவினர், வாக்பவ பீஜாதிபதி, கலியுகத்தின் காரணகுரு. மானவௌகத்திற்கு அநுக்கிரஹித்தவர்.

இங்ஙனம் ஸ்ரீபிரஹ்ம வித்யா ஸம்பிரதாயக் கிரமமானது தொடர்பு கெடாமல் பரமசிவஸ்வரூப ஸ்ரீசர்யாநந்தநாதரென்னும் ஸ்ரீவித்யாநந்தநாதர் முதல் உபாஸக னது ஸ்வகுரு வரையில் விளங்குவது அவசியம் அறியத்தக்கது.

வித்யாஸந்ததியின் ஞானத்தோடு கூடிய முமுக்ஷு யாதொரு ஸந்தேஹமு மின்றி மோக்ஷத்தையடைகின்றன். ஸம்பிரதாயக்கிரமமாய் அடையப்படாத வித்தை அவித்தையே தவிர வித்தையாகாது. எங்ஙனம், கோத்திர பரிக்ஞானம் விவாஹத் திற்கு இன்றியமையாததோ, அங்ஙனமே, குருபரம்பராக்ஞானம் ஞானத்திற்கு உப யோகமானது. இதைப்பற்றி அதிகம் அறிய விரும்புவோர் எனது முன் பிரசுரமான ஸ்ரீகுருதத்துவ விமர்சத்தில் கண்டு தெளிக.

தொடர்புகெடாத குருபரம்பராக்கிரமம்

चित्प्राणविषयभूता: சித்ப்ராணவிஷயபூ⁴தா: சித்து, பிராணன், விஷயம் என்னும் இவற்றின் வடிவமாய் விளங்குபவர். காரண குரவர்களாகிய காமேசீ ஸஹித மித்ரேசராதியரின் ஸ்வரூபமாய்க் காமகாமேஶ்வரீ வடிவ ஆதி மிதுன மானது குணபேதத்தினுல் விளங்குகின்றதென்று 39-வது ஶ்லோகத்தில் கூறப்பட்டு ள்ளது. ஆதலின் ஆதிநாத தம்பதிகளின் ஸத்து வாம்சம் ஊர்த்துவா (உட்டீசா) நந்தநாதராகவும், ரஜோம்சம் ஷஷ்டீசாநந்தநாதராகவும் தமோம்சம், மித்ரேசாநந்த நாதராகவும் விளங்குகின்றன.

சித்து: ஸத்துவப்பிரதான அந்தக்கரணம்; பிராணன் - ரஜோகுணப் பிரதான பிராணுதிகள். விஷயம் - தமோ குணப் பிரதான பிரபஞ்சம்.

இங்ஙனம் **परमानन्दानुभवः பரமானந்தா³னுப⁴வஃ** என்பது முதல் **गुरुकमो विदितः கு³ருகமோ விதி³தஃ** என்பது வரையில் (50--53) ஸ்ரீகுருபரம்பரை விமர்சிக்கப் பட்டது. ஆகவே, இந்த ஆநந்தபாதத்தில் பரா பஶ்யந்தீ முதலிய நான்கு வாக்குக்க ளின் ஸ்வரூப விமர்சனமும், ஸ்ரீசக்கிரத்தின் சிருஷ்டிக்கிரமமும், பரதேவதையின் சரணுரவிந்தயுகளப் பிரஸரமான பதவிக்ஷேபவடிவ ஆவரண தேவதைகளின் ஸ்வ ரூபமும், கிராமோதயவடிவ குரு பரம்பராஸ்வரூபமும் நன்கு விமர்சிக்கப்பட்டன. **(52-53)**

கிரந்தத்தின் உபஸம்ஹாரம்.

उदितः पुण्यानन्दादिति कामकलाङ्गनाविलासोऽयम् ।
परशिव भुजङ्गभावाकर्षणहर्षाय कल्पतां नित्यम् ॥ ५४ ॥

உதி³தஃ புண்யானந்தா³தி³தி காமகலாங்க³ஞவிலாஸோ(அ)யம் ।
பரஶிவ பு⁴ஜங்க³பா⁴வாகர்ஷணஹர்ஷாய கல்பதாம் நித்யம் ॥ 54 ॥

(பதவுரை)

इति = இங்ஙனம்,
இதி
पुण्यानन्दात् = ஸ்ரீமத் புண்ணியாநந்தநாதரது திருவாக்கினின்றும்,
புண்யானந்தா³த்
उदितः = தோன்றிய,
உதி³தஃ
अयं कामकलाङ्गनाविलासः = இந்த காமகஐலயென்னும் ஒரு சிறந்த
அயம் காமகலாங்க³னாவிலாஸஃ யுவதியின் விலாஸமானது,
परशिव भुजङ्ग = பரப்பிரஹ்மமென்னும் விடபுருஷனது,
பரஶிவ பு⁴ஜங்க³
भाव आकर्षणहर्षाय = ஹ்ருதயத்தை ஆகர்ஷிக்கும் சிருங்காரரஸ
பா⁴வ ஆகர்ஷணஹர்ஷாய ஜனகமாகும் உத்ஸாஹத்தின் பொருட்டு
எப்பொழுதும் ஸமர்த்தமுடையதாக ஆகட்டும்.

(விரிவுரை)

இந்தக் கிரந்தத்தை, ஆசிரியர், ஸர்வலக்ஷணங்களும், கட்டழகும் பொருந்திய ஒரு யுவதிக்கு ஒப்பிடுகின்ருர். யுவதியே **காமக**ஐல. அவளது சிருங்காரரஸ நோக்க மே விலாஸமாகும். "விலாஸமாகும் யுவதியின் வீக்ஷணத்திற்கு அபரமன்மதஜன

யெரித்த பரமேஶ்வரனது ஹ்ருதயத்தை யாகர்ஷித்துப் பிரஹ்மாநந்த சிருங்காரர ஸாம்புதியில் தோயும் உத்ஸாஹத்தை யுண்டு பண்ணும் அழிவில்லாத சிறந்த ஆற்றல் உண்டாகட்டும்" என்பது ஆசிரியரின் வாழ்த்து.

காமகஜல = சுத்தப்பிரஹ்மத்தின் அவிநாபூத விமர்ஶ சக்தியாகும் அங்கஜன. "முக்தி காந்தை" என்று சாஸ்திரங்கள் கூறுவது அறியத்தக்கது. பரப்பிரஹ்மம் தனது ரமணத்தின் பொருட்டுத் தனது அர்த்த (பாதி) அம்சமாகும் வாமபாகத்திலிருந்து **காமகஜல** யென்னும் ஒரு போக சக்தியைக் கற்பித்து அதைப் பரமபிரீதியோடு பார்த்தது. அப்பொழுது ஸ்வஸ்வரூப ஆநந்தம் வெளிப்பட்டது. காதல் தன்மையோடு பார்த்த காரணத்தால் பரசிவத்துக்கு விடபுருஷனென்னும் பெயரேற்பட்டது. விடபுருஷனது சிருங்காரரஸமயமான மனப்பான்மைக்கு **भाव பா⁴வ** மென்று பெயர். இதன் உத்கர்ஷமே ஹர்ஷமாகும். இதுவே **ஆநந்தோல்லாஸமாம்**. பரசிவத்தின் ஆநந்தோல்லாஸத்தின் பொருட்டு காமகஜலயென்னும் முக்திகாந்தையின் விலாஸங்கள் பேராற்றலுடையனவாய் விளங்கட்டும் என்பது திரண்டபொருளாம். **பூர்வஜன்மங்களில் செய்த பெரும் புண்ணியத்தின் பயனாலேதான் காமகலாங்கஜனயின் விலாஸம் தோன்றும்** என்னும் அர்த்தமும் தொனிப்பது அறியத்தக்கது.

இந்தக் கிரந்தத்தை ஸத்குருபால் சிரவணம் செய்து, இதன் தத்துவத்தை ஸந்தேஹ விபரீதங்களற நன்குணர்வதால், நித்தியாநந்தப் பெருவாழ்வாகும் மோக்ஷமுண்டாதல் நிச்சயம். இவ்விஷயம், முன், துரீயபாதத்தில் 8 வது ஶ்லோகத்தில் கூறப்பட்டுள்ளது. **(54)**

கிரந்தாந்த மங்களாசரணம்.

चिन्तातरङ्गतरलस्तृष्णासलिलः प्रपञ्चवाराशिः ।
यदनुग्रहेण तीर्णस्तस्मै श्रीनाथनाविकाय नमः ॥ ५५ ॥

சிந்தாதரங்க³தரலஸ்த்ருஷ்ணஸலிலః ப்ரபஞ்சவாராஶிః ।
யத³னுக்³ரஹேண தீர்ணஸ்தஸ்மை ஶ்ரீநாத²னவிகாய நமః ॥ 55 ॥

(பதவுரை)

चिन्तातरङ्गतरलः **சிந்தாதரங்க³தரல**:	=	சஞ்சலஸ்வபாவமுள்ள ஸங்கல்பங்களாகும் அஜலகளோடுகூடியதும்,
तृष्णासलिलः **த்ருஷ்ணஸலிலః**	=	பேராசையென்னும் ஜலம் நிறைந்ததுமான,
प्रपञ्चवाराशिः **ப்ரபஞ்சவாராஶிః**	=	பிரபஞ்சமென்னும் பெருங்கடலானது,
यदनुग्रहेण तीर्णः **யத³னுக்³ரஹேண தீர்ண**:	=	எந்தவொரு மஹாநுபாவரது கடைக்கண் பார்வையால் கடக்கப்பட்டதாயிற்றோ,

तस्मै श्रीनाथनाविकाय **தஸ்மை ஸ்ரீநாத2னாவிகாய**	=	அந்த ஸத்குரு ஸ்வரூப படகோட்டியின் பொருட்டு,
नमः **நமஃ**	=	நமஸ்காரம்.

(விரிவுரை) பிரபஞ்சமென்னும் பெருங்கடலே ஜனன மரணவடிவ ஸம்ஸார பந்தமாகும். போக்தா, போக்கியம், போகமென்னும் திரிபுடித்தோற்றத்தால் பேத திருஷ்டியும், அதனுல் விருப்பு வெறுப்புக்களும், அவற்ருல் பிரவ்ருத்தி நிவ்ருத்திக ளும், ஸுகதுக்கங்களும் ஏற்படுகின்றன; ஆதலின் பிரபஞ்சமே அபார ஸம்ஸாரமாம். ஆசையென்னும் காமமே ஜலமாகும். அதிசஞ்சலமான மனேவ்ருத்திகளே ஸம்ஸார ஸாகரத்தின் அலைகள்.

இத்தகைய ஸம்ஸாரப் பெருங்கடலில் மூழ்கித் தவிக்கும் ஜீவர்களைத் தனது அனுக்கிரஹமாகும் படகில் ஏற்றிக்கரைசேர்ப்பிக்கும் படகோட்டியே **ஸத்குரு**வாவர். இவரது அருளில்லாமல் ஜனன மரணரூப ஸம்ஸாரபந்தம் நீங்காது. ஆதலின் ஸத்குரு பாதுகைகளுக்குப் பலகோடி நமஸ்காரம். **(55)**

உரையாசிரியரது மங்களம்.

साधकजनसंतुष्ट्यै श्रीकामकलाङ्गनाविलासस्य ।
व्याख्याऽनन्दोल्लासो रचितो गुहनाथपादुकाकृपया ॥

ஸாத4கஜனஸந்துஷ்ட்யை ஸ்ரீகாமகலாங்க3னாவிலாஸஸ்ய ।
வ்யாக்2யா(அ)னந்தோ3ல்லாஸோ ரசிதோ கு3ஹநாத2பாது3காக்ருபயா ॥

ஸ்ரீ காம கலா விலாஸம்
ஆநந்தோல்லாஸம்
ஆநந்தபாதத்தோடு
நூல் முற்றிற்று.

விசேஷக் குறிப்பு.

பக்கம் 129 ல் ஒவ்வொரு ஆவரணத்தைப் பற்றியும் தெரிந்துகொள்ள வேண்டிய விஷயங்களைப்பற்றி, என்னால் இயற்றப்பட்ட **ஸ்ரீவித்தியா ஸபர்யா பத்ததி**, **ஸபர்யாபத்ததி வாஸனுவிமர்சம்** என்னும் நூல்களைப் பார்க்கவும். அவற்றுள் கூறப்படாத தத்துவம், ஸ்தாயீபாவம், பிரதான ரஸம் முதலியவை இங்கே கூறப்படுகின்றது.

ஆவரணம்	தத்துவம்	ஸ்தாயீ பாவம்	பிரதான ரஸம்
1	பிரிதிவி	ரதி	சிருங்காரம்
2	சந்திரன்	உத்ஸாஹம்	வீரம்
3	அஷ்டமூர்த்தி	சோகம்	கருணம்
4	மஹாமாயை	பயம்	பயானகம்
5	தசாவதாரம்	ஜுகுப்ஸை	பீபத்ஸம்
6	வைஶ்வாநரன்	குரோதம்	ரௌத்திரம்
7	ப்ரக்ருதி	ஹாஸம்	ஹாஸ்யம்
8	குணத்திரயம்	விஸ்மயம்	அத்புதம்
9	பிரஹ்மம்	சமம்	சாந்தி

॥ श्रीः ॥

॥ मन्त्रमातृकापुष्पमाला ॥

कल्लोलोल्लसितामृताब्धिलहरीमध्ये विराजन्मणि-
द्वीपे कल्पकवाटिकापरिवृते कादम्बवाटयुज्ज्वले ।
रत्नस्तम्भसहस्रनिर्मितसभामध्ये विमानोत्तमे
चिन्तारत्नविनिर्मितं जननि ते सिंहासनं भावये ॥ १ ॥

एणाङ्कानलभानुमण्डललसच्छ्रीचक्रमध्ये स्थितां
बालार्कद्युतिभासुरां करतलैः पाशाङ्कुशौ बिभ्रतीम् ।
चापं वाणमपि प्रसन्नवदनां कौसुम्भवस्त्रान्वितां
तां त्वां चन्द्रकलावतंसमक्कुटां चारुस्मितां भावये ॥ २ ॥

ईशानादिपदं शिवैकफलकं रत्नासनं ते शुभं
पाद्यं कुङ्कुमचन्दनादिभरितैरयं सरत्नाक्षतैः ।
शुद्धैराचमनीयकं तव जलैर्भक्त्या मया कल्पितं
कारुण्यामृतवारिधे तदखिलं संतुष्टये कल्पताम् ॥ ३ ॥

लक्ष्ये योगिजनस्य रक्षितजगञ्जले विशालेक्षणे
प्रालेयाम्बुपटीरक्कुङ्कुमलसंव्कर्पूर मिश्रोदकैः ।
गोक्षीरैरपि नारिकेळसलिलैः शुद्धोदकैर्मन्त्रि तैः
स्नानं देवि घिया मयैतदखिलं संतुष्टये कल्पताम् ॥ ४ ॥

हींकाराङ्कितमन्त्रलक्षितनो हेमाचलात्संचितै
रत्नैरुज्ज्वलमुत्तरीयसहितं कौसुम्भवर्णांशुकम् ।
मुक्तासंततियज्ञसूत्रममलं सौवर्णतन्तूद्भवं
दत्तं देवि धिया मयैतदखिलं संतुष्टये कल्पताम् ॥ ५॥

हंसैरप्यतिलोभनीयगमने हारावळीमुज्ज्वलां
हिन्दोळद्युतिहीरपूरिततरे हेमाङ्गदे कङ्कणे ।
मञ्जीरौ मणिकुण्डले मकुटमप्यर्धेन्दुचूडामणि
नासामौक्तिकमङ्गुलीयकटकौ काञ्चीमपि स्वीकुरु ॥ ६ ॥

सर्वाङ्गे घनसारकुङ्कुमघनश्रीगन्धपङ्काङ्कितं
कस्तूरीतिलकं च फालफलके गोरोचनापत्रकम् ।
गण्डादर्शनमण्डले नयनयोर्दिव्याञ्जनं तेऽञ्चितं
कण्ठाब्जे मृगनाभिपङ्कममलं त्वत्प्रीतये कल्पताम् ॥७॥

कल्हारोत्पलमल्लिका मरुवकैः सौवर्णपङ्केरुहै-
र्जातीचम्पकमालतीवकुळ कैर्मन्दारकुन्दादिभिः ।
केतक्या करवीरकैर्बहुविधैः कॢप्ताः स्रजो मालिकाः
संकल्पेन समर्पयामि वरदे संतुष्टये गृह्यताम् ॥ ८ ॥

हन्तारं मदनस्य नन्दयसि यैरङ्गैरनङ्गोज्ज्वलै-
यैर्भृङ्गावलिनीलकुन्तल भरैर्वप्नासि तस्याशयम् ।
तानीमानि तवाम्ब कोमलतराण्यामोदलीलागृहा-
ण्यामोदाय दशाङ्गगुग्गुलुघृतैर्भूपैरहं धूपये ॥ ९ ॥

लक्ष्मीमुज्ज्वलयामि रत्ननिवहोद्भाखत्तरे मन्दिरे
मालारूपविलम्बितैर्मणिमयस्तम्भेषु संभावितैः ।
चित्रैर्हाटक पुत्रिकाकर धृतैर्गव्यैर्धृतैर्वर्धितै-
र्दिव्यैर्दीपगणैर्धिया गिरिसुते संतुष्टये कल्पताम् ॥ १०।

ह्रींकारेश्वरि तप्तहाटककृतैः स्थालीसहस्त्रैर्भृतं
दिव्यान्नं घृतखूपशाकभरितं चित्रान्नभेदं तथा ।
दुग्धान्नं मधुशर्करादधियुतं माणिक्यपात्रे स्थितं
माषापूपसहस्रमम्ब सफलं नैवेद्यमावेदये ॥ ११ ॥

सच्छायैर्वरकेतकीदलरुचा ताम्बूलवल्लीदकैः
पूगैर्भूरिगुणैः सुगन्धिमधुरैः कर्पूरखण्डोज्ज्वलैः ।
मुक्ताचूर्णविराजितैर्वहुविधैर्वक्त्राम्बुजामोदनैः
पूर्णा रत्नकळाचिका तव मुदे न्यस्ता पुरस्तादुमे ॥ १२॥

कन्याभिः कमनीयकान्तिभिरलंकारामलारार्तिका
पात्रे मौक्तिकचित्रपङ्गिविलसत्कर्पूरदीपालिभिः ।
तत्तत्तालमृदङ्गगीतसहितं नृत्यत्पदाम्भोरुहं
मन्त्राराधनपूर्वकं सुविहितं नीराजनं गृह्यताम् ॥ १३ ॥

लक्ष्मी मौक्तिकलक्ष कल्पितसितच्छत्रं तु भत्ते रसा-
दिन्द्राणी च रतिश्च चामरवरे धत्ते स्वयं भारती ।
वीणामेणविलोचनाः सुमनसां नृत्यन्ति तद्रागव-
द्भावैराङ्गिकसात्विकैः स्फुटरसं मातस्तदालोक्यताम् ॥१४॥

ह्रींकारत्रयसंपुटेन मनुनोपास्ये त्रयीमौलिभि-
र्वाक्यैर्लक्ष्यतनोस्तव स्तुतिविधौ को वा क्षमेताम्बिके ।
संलापाः स्तुतयः प्रदक्षिणशतं संचार एवास्तु ते
संवेशो नमसः सहस्रमखिलं त्वत्प्रीतये कल्पताम् ॥ १५॥

श्रीमन्त्राक्षरमालया गिरिसुतां यः पूजयेच्चेतसा
सन्ध्यासु प्रतिवासरं सुनियतस्तस्यामलं स्यान्मनः ।
चित्ताम्भोरुहमण्टपे गिरिसुता नृत्तं विधत्ते रसा-
द्वाणी वक्त्रसरोरुहे जलधिजा गेहे जगन्मङ्गला ॥ १६ ॥

इति गिरिवरपुत्रीपादराजीव भूषा
भुवनममलयन्ती सूक्तिसौरभ्यसारैः ।
शिवपदमकरन्दस्यन्दिनीयं निबद्धा
मदयतु कविभृङ्गान्मातृकापुष्पमाला ॥ १७ ॥

इति श्रीमत्परमहंसपरिव्राजकाचार्यवर्य-
श्रीशंकर भगवत्पादाचार्यप्रणीता
श्रीमन्त्रमातृकापुष्पमालाख्या
नित्यमानसपूजास्तुतिः
संपूर्णा ॥

॥ ஶ்ரீ: ॥

॥ மந்த்ரமாத்ருகாபுஷ்பமாலா ॥

கல்லோலோல்லஸிதாம்ருதாப்³தி⁴லஹரீமத்⁴யே விராஜன்மணி-
த்³வீபே கல்பகவாடிகாபரிவ்ருதே காத³ம்ப³வாடயுஜ்ஜ்வலே ।
ரத்னஸ்தம்ப⁴ஸஹஸ்ரநிர்மிதஸபா⁴மத்⁴யே விமானோத்தமே
சிந்தாரத்னவிநிர்மிதம் ஜனனி தே ஸிம்ஹாஸனம் பா⁴வயே ॥ 1 ॥

ஏணாங்கானலபா⁴னுமண்ட³லலஸச்ச்²ரீசக்ரமத்⁴யே ஸ்தி²தாம்
பா³லார்கத்³யுதிபா⁴ஸுராம் கரதலை: பாஶாங்குஶௌ பி³ப்⁴ரதீம் ।
சாபம் வாணமபி ப்ரஸன்னவத³னாம் கௌஸும்ப⁴வஸ்த்ரான்விதாம்
தாம் த்வாம் சந்த்³ரகலாவதம்ஸமகுடாம் சாருஸ்மிதாம் பா⁴வயே ॥ 2 ॥

ஈஶாநாதி³பத³ம் ஶிவைகப²லகம் ரத்னாஸனம் தே ஶுப⁴ம்
பாத்³யம் குங்குமசந்த³நாதி³ப⁴ரிதைரர்க்⁴யம் ஸரத்னாக்ஷதை: ।
ஶுத்³வைராசமனீயகம் தவ ஜலைர்ப⁴க்த்யா மயா கல்பிதம்
காருண்யாம்ருதவாரிதே⁴ தத³கி²லம் ஸந்துஷ்டயே கல்பதாம் ॥ 3 ॥

லக்ஷ்யே யோகி³ஜனஸ்ய ரக்ஷிதஜக³ஞ்ஜலே விஶாலேக்ஷணே
ப்ராலேயாம்பு³படீரக்குங்குமலஸம்வ்கர்பூர மிஶ்ரோத³கை: ।
கோ³க்ஷீரைரபி நாரிகேளஸலிலை: ஶுத்³தோ⁴த³கைர்மந்த்ரி தை:
ஸ்னானம் தே³வி கி⁴யா மயைதத³கி²லம் ஸந்துஷ்டயே கல்பதாம் ॥ 4 ॥

ஹ்ரீங்காராங்கிதமந்த்ரலக்ஷிதனோ ஹேமாசலாத்ஸஞ்சிதை
ரத்னைருஜ்ஜ்வலமுத்தரீயஸஹிதம் கௌஸும்ப⁴வர்ணாம்ஶுகம் ।
முக்தாஸந்ததியஜ்ஞஸூத்ரமமலம் ஸௌவர்ணதந்தூத்³ப⁴வம்
த³த்தம் தே³வி தி⁴யா மயைதத³கி²லம் ஸந்துஷ்டயே கல்பதாம் ॥ 5 ॥

ஹம்ஸைரப்யதிலோப⁴னீயக³மனே ஹாராவளீமுஜ்ஜ்வலாம்
ஹிந்தோ³ளத்³யுதிஹீரபூரிததரே ஹேமாங்க³தே³ கங்கணே ।
மஞ்ஜீரௌ மணிகுண்ட³லே மகுடமப்யர்தே⁴ந்து³சூடா³மணி
நாஸாமௌக்திகமங்கு³லீயகடகௌ காஞ்சீமபி ஸ்வீகுரு ॥ 6 ॥

ஸர்வாங்கே³ க⁴னஸாரக்குங்குமக⁴னஶ்ரீக³ந்த⁴பங்காங்கிதம்
கஸ்தூரீதிலகம் ச பா²லப²லகே கோ³ரோசனாபத்ரகம் ।
க³ண்டா³த³ர்ஶனமண்ட³லே நயனயோர்தி³வ்யாஞ்ஜனம் தே(அ)ஞ்சிதம்
கண்டா²ப்³ஜே ம்ருக³நாபி⁴பங்கமமலம் த்வத்ப்ரீதயே கல்பதாம் ॥ 7 ॥

கல்ஹாரோத்பலமல்லிகா மருவகைः ஸௌவர்ணபங்கேருஹை-
 ர்ஜாதீசம்பகமாலதீவகுள கைர்மந்தா³ரகுந்தா³தி³பி⁴ः ।
கேதக்யா கரவீரகைர்ப³ஹுவிதை⁴ः க்ருப்தாः ஸ்ரஜோ மாலிகாः
 ஸங்கல்பேன ஸமர்பயாமி வரதே³ ஸந்துஷ்டயே க்³ருஹ்யதாம் ॥ 8 ॥

ஹந்தாரம் மத³னஸ்ய நந்த³யஸி யைரங்கை³ரனங்கோ³ஜ்ஜ்வலை-
 யைர்ப்⁴ருங்கா³வலிநீலகுந்தல ப⁴ரைர்வப்னாஸி தஸ்யாஶயம் ।
தானீமானி தவாம்ப³ கோமலதராண்யாமோத³லீலாக்³ருஹா-
 ண்யாமோதா³ய த³ஶாங்க³கு³க்³கு³லுக்⁴ருதைர்பூ⁴பைரஹம் தூ⁴பயே ॥ 9 ॥

லக்ஷ்மீமுஜ்ஜ்வலயாமி ரத்னனிவஹோத்³பா⁴ஃத்தரே மந்தி³ரே
 மாலாரூபவிலம்பி³தைர்மணிமயஸ்தம்பே⁴ஷு ஸம்பா⁴விதைः ।
சித்ரைர்ஹாடக புத்ரிகாகர த்⁴ருதைர்க³வ்யைர்த்⁴ருதைர்வர்தி⁴தை-
 ர்தி³வ்யைர்தீ³பக³ணைர்தி⁴யா கி³ரிஸுதே ஸந்துஷ்டயே கல்பதாம் ॥ 10 ।

ஹ்ரீங்காரேஶ்வரி தப்தஹாடகக்ருதைः ஸ்தா²லீஸஹஸ்த்ரைர்பூ⁴தம்
 தி³வ்யான்னம் க்⁴ருதகூ²பஶாகப⁴ரிதம் சித்ரான்னபே⁴த³ம் ததா² ।
து³க்³தா⁴ன்னம் மது⁴ஶர்கராத³தி⁴யுதம் மாணிக்யபாத்ரே ஸ்தி²தம்
 மாஷாபூபஸஹஸ்ரமம்ப³ ஸப²லம் நைவேத்³யமாவேத³யே ॥ 11 ॥

ஸச்சா²யைர்வரகேதகீத³லருசா தாம்பூ³லவல்லீத³கைः
 பூகை³ர்பூ⁴ரிகு³ணைः ஸுக³ந்தி⁴மது⁴ரைः கர்பூரக²ண்டோ³ஜ்ஜ்வலைः ।
முக்தாசூர்ணவிராஜிதைர்வஹுவிதை⁴ர்வக்த்ராம்பு³ஜாமோத³னைः
 பூர்ணா ரத்னகளாசிகா தவ முதே³ ந்யஸ்தா புரஸ்தாது³மே ॥ 12 ॥

கன்யாபி⁴ः கமனீயகாந்திபி⁴ரலங்காராமலாரார்திகா
 பாத்ரே மௌக்திகசித்ரபங்கி³விலஸத்கர்பூரதீ³பாளிபி⁴ः ।
தத்தத்தாளம்ருத³ங்க³கீ³தஸஹிதம் ந்ருத்யத்பதா³ம்போ⁴ருஹம்
 மந்த்ராராத⁴னபூர்வகம் ஸுவிஹிதம் நீராஜனம் க்³ருஹ்யதாம் ॥ 13 ॥

லக்ஷ்மீ மௌக்திகலக்ஷ கல்பிதஸிதச்ச²த்ரம் து ப⁴த்தே ரஸா-
 தி³ந்த்³ராணீ ச ரதிஸ்ச சாமரவரே த⁴த்தே ஸ்வயம் பா⁴ரதீ ।
வீணாமேணவிலோசனாः ஸுமனஸாம் ந்ருத்யந்தி தத்³ராக³வ-
 த்³பா⁴வைராங்கி³கஸாத்விகைः ஸ்பு²டரஸம் மாதஸ்ததா³லோக்யதாம்
 ॥14॥

ஹ்ரீங்காரத்ரயஸம்புடேன மனுனோபாஸ்யே த்ரயீமௌலிபி⁴-
 ர்வாக்யைர்லக்ஷ்யதனோஸ்தவ ஸ்துதிவிதௌ⁴ கோ வா க்ஷமேதாம்சிகே।
ஸம்லாபாः ஸ்துதயः ப்ரத³க்ஷிணஶதம் ஸஞ்சார ஏவாஸ்து தே
 ஸம்வேஶோ நமஸः ஸஹஸ்த்ரமகி²லம் த்வத்ப்ரீதயே கல்பதாம் ॥ 15॥

ஶ்ரீமந்த்ராக்ஷரமாலயா கி³ரிஸுதாம் ய꞉ பூஜயேச்சேதஸா
ஸந்த்⁴யாஸு ப்ரதிவாஸரம் ஸுநியதஸ்தஸ்யாமலம் ஸ்யான்மன꞉ ।
சித்தாம்போ⁴ருஹமண்டபே கி³ரிஸுதா ந்ருத்தம் வித⁴த்தே ரஸா-
த்³வாணீ வக்த்ரஸரோருஹே ஜலதி⁴ஜா கே³ஹே ஜக³ன்மங்க³ளா ॥ 16 ॥

இதி கி³ரிவரபுத்ரீபாத³ராஜீவ பூ⁴ஷா
பு⁴வனமமலயந்தீ ஸூக்திஸௌரப்⁴யஸாரை꞉ ।
ஶிவபத³மகரந்த³ஸ்யந்தி³னீயம் நிப³த்³தா⁴
மத³யது கவிப்⁴ருங்கா³ன்மாத்ருகாபுஷ்பமாலா ॥ 17 ॥

இதி ஶ்ரீமத்பரமஹம்ஸபரிவ்ராஜகாசார்யவர்ய-
ஶ்ரீஶங்கர ப⁴க³வத்பாதா³சார்யப்ரணீதா
ஶ்ரீமந்த்ரமாத்ருகாபுஷ்பமாலாக்²யா
நித்யமானஸபூஜாஸ்துதி꞉
ஸம்பூர்ணா ॥

BOOKS BY THE SAME AUTHOR

TAMIL

1. Srividya Saparya Vasana
2. Subrahmanya Tatvam
3. Kamakala Vilasa
4. Varivasya Rahasyam
5. Lalita Trisati Bhashyam
6. Srinagara Vimarsam
7. Maneesha Panchakam
8. Gnanaprakasam - A Philosophic Drama
9. Gurutatva Vimarsam
10. Lalitopakhyana Vimarsam

NAGARI

11. Srividya Saparya Paddhati
    Single - page Edition, Calico - bound
    Double - page Stiff - board bound
12. Srividya Nityahnika (Calico - bound)

ENGLISH

13. Srividya Saparya Vasana

Copies can be had of : -

1. Sri Guhananda Mandaly, 178, Lloyds Road, Royapettah, Madras.
2. Sri Balamanorama Press, Mylapore, Madras.
3. Sri Janardhana Printing Works Ltd., Kumbakonam.